

Förundersökningsprotokoll

Arkiv/Åkl. ex

Åklnr
AM-105932-13

Signerat av
Magnus Idén

Signerat datum
2013-09-16 10:28

Datum
2013-09-16

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Handläggare (Protokollförare)
Polisinspektör Magnus Idén

Bitr. handläggare
Inspektör David Linder

Undersökningsledare
Chefsåklagare Göran Kastlund

Polisens diarienummer
1900-K18360-13

Målsägande	Målsägandebiträde/Stödperson/Särskild företrädare
Lilja, Liselott	Ekblad, Per Ingvar, förordnad 2013-07-15
Kullander Smith, Eva-marree	
Smith, Julia	Svedlund, Per, förordnad 2013-07-25
Smith, Ludvig	Svedlund, Per, förordnad 2013-07-25
Smith Westberg, Zenitha	Smolander, Jari, förordnad 2013-07-17

Förtursmål	Beslag	Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen
Nej		Nej

Ersättningsyrkanden	Tolk krävs

Misstänkt (Efternamn och förnamn)	Personnummer
Kabagambe, Joel Kirungi	19820115-1332

Brott
Mord, Mordförsök

Underrättelse om utredning enligt RB 23:18 Underrättelsesätt, misstänkt	Underrättelse utsänd	Yttrande senast	Underrättelse slutförd
Ett ex av fup överlämnat till advokat Martin Beskow.	2013-09-12	2013-09-16	2013-09-16
Försvarare Martin Beskow, förordnad 2013-07-12	2013-09-12	2013-09-16	2013-09-16

Underrättelsesätt, försvarare	Resultat av underrättelse mt	Resultat av underrättelse försv
Ett ex av fup överlämnat till advokat Martin Beskow.	Ej erinran	Ej erinran

Utredningsuppgifter/Redovisningshandlingar

Förhör misstänkt

Tvångsmedel

Beslag

Personalia

PM
Sammanfattning av ärendet

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-07-30	15:11

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
David Linder

Uppgiften avser
Sammanfattning av ärendet

Uppgift

Mord och mordförsök 2013-07-11 på Tråddragargatan 11 i Västerås

Torsdagen 2013-07-11 vid 11-tiden på förmiddagen skedde något som rubricerats som ett mord och ett mordförsök på Tråddragargatan 11 i Västerås. Platsen för brotten var Cederängen, ett utrednings och behandlingshem för barnorienterad familjeterapi.

Bakgrund
Aktuell dag skulle en familj komma till Cederängen. Det var den misstänkte Joel Kabagambe, den nu avlidne Ewa-Marree Smith samt deras gemensamma son Ludvig 4 år. Avsikten var att Smith skulle få träffa Ludvig tillsammans med personal från Cederängen.

Kabagambe och Smith hade två gemensamma barn, Ludvig -09 och Julia -08 men var separerade sedan några år tillbaks. I samband med separationen inleddes en vårdnadstvist om barnen. Vårdnadstvisten blev mycket utdragen och det gjordes även ett par polisanmälningar och motanmälningar mellan Kabagambe och Smith. Anmälningarna rörde att Smith skulle ha misshandlat barnen samt på andra sätt misskött sig. Hon skall bland annat ha arbetat som prostituerad vilket hon även tillstått. De anmälde även varandra för olaga hot. Ingen av anmälningarna ledde någon vart. Kabagambe skall enligt närstående vittnen uttalat att han skulle göra allt för att barnen inte skulle träffa Smith.

Slutligen hade Kabagambe våren 2013 tilldömts ensam vårdnad om barnen.

Cederängen
De hade tidigare varit på Cederängen. För att undvika bråk hade Smith kommit dit före Kabagambe och barnen och det hade fungerat bra. Tanken var att det skulle göras likadant denna gång. Av oklara anledningar föll det sig dock så att Kabagambe, Ludvig och Smith hamnade på samma buss som skulle ta dem till Cederängen. Under resan fram började de bråka med varandra vilket resulterade i ett mindre handgemäng sista biten efter att de hade klivit av bussen.

Händelseförlopp
Väl framme togs de emot av personal. Det var Liselott Lilja och Annika Elmes. Kabagambe gick upp på övervåningen med Ludvig för att lämna över honom till Elmes. Smith stannade kvar utanför med Lilja. De satte sig på yttertrappan som vätte mot trädgården.

På övervåningen överlämnade Kabagambe Ludvig till Elmes. Troligtvis skedde detta i köket som finns där. Elmes har uppgett att de befunnit sig i köket för att dricka vatten. Elmes tog därefter med sig Ludvig till ett annat rum på övervåningen. Kabagambe hade ombetts av Elmes att vänta i ett rum bredvid, vilket han svarat att han skulle.

I köket tog Kabagambe en kökskniv som han hittade. Anledningen till det var enligt honom själv att han blivit hotad av Smith, först tidigare år men även under resan fram. Därefter gick han ner och ut till Smith och Lilja. (Elmes har uppgett att hon uppskattat tiden från det att hon gått in i rummet med Ludvig till att hon hörde skrik utifrån till absolut minst en minut.)

När Kabagambe kom ut gick han rätt fram mot Smith och attackerade henne med ett flertal hugg med kniven. Lilja försökte gå emellan och putta bort honom. I samband med det fick hon ett hugg i halsen, vilket tvingade henne att fly in i huset och upp på övervåningen där Elmes och Ludvig befann sig.

Under tiden fortsatte Kabagambe sin attack mot Smith som inte hade lyckats ta sig från platsen utan bara några meter bort och slutligen hamnat på marken. Kabagambe tillfogade Smith sammanlagt ett 30-tal hugg koncentrerade till överkroppen, varav ett var i ansiktet och några i ryggen. Enligt rättsläkare var fyra hugg direkt dödande.

Därefter kvarstannade Kabagambe på platsen och kunde gripas av polis som larmats.

Ambulans anlände och påbörjade livräddande åtgärder. Smith saknade helt livstecken och hennes liv gick inte att rädda. Lilja transporterades till sjukhus för vård och kunde lämna det efter några dagar.

Vittnen
Förutom Lilja och Elmes fanns ett flertal vittnen till händelsen. Bland andra några gatuarbetare samt grannar till Cederängen som bevittnade hur Kabagambe högg Smith upprepade gånger.

Kabagambe, brottsregister m.m.
Kabagambe har två domar gällande ringa narkotikabrott på sig. Dessa är ca 5 år gamla. En misshandelsdom samt ett besöksförbud som är drygt 10 år gamla. Utöver det finns ett brott mot knivlagen samt ett hot mot tjänsteman 2011.

På grund av psykiska besvär har han under en längre tid ätit ångestdämpande mediciner.

Övrigt
Kabagambe har förnekat mord och mordförsök. Han har ej kunnat redogöra för själva attacken utan hänvisat till blackout. Han har vagt tillstått att han kan ha huggit Smith någon gång eftersom hon började "tjafsa" med honom och det blev bråk. Däremot kan han tydligt redogöra för tiden från att de klev på bussen fram till det att han lämnade Ludvig till Elmes på övervåningen. Han kan även redogöra för vad han gjorde direkt efter attacken mot Smith.

Han har även hänvisat till att han varit ursinnigt arg på grund av att Smith bråkat med honom på resan fram samt hotat honom.

Angående Liljas skador hade han ej uppmärksammat att han skulle ha tillfogat henne någon knivskada utan bara velat få bort henne eftersom hon gick på honom.

Brottsanmälan

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Anmält datum	Registreringsdatum	Överförd från RAR
2013-07-11	2013-07-11	2013-07-11

Brottsbeskrivning	Brottskod
Mord	0310

Brottsplatsadress: TRÅDDRAGARGATAN 11
Områdeskod: 1901000080200045

Status	Händelse inträffad	Händelse inträffad mellan
FU/Utredning pågår	- - :	2013-07-11 - 2013-07-11

Aktör	Roll
Aranki, Anna Sofia	Vittne
Elmes, Annika	Vittne
Ihrén, Kent Lennart	Vittne
Kabagambe, Joel Kirungi	Misstänkt
Lilja, Eva Liselott	Målsägande
Smith, Eva-marree Tabita	Målsägande
Smith, Julia	Målsägande
Smith, Ludvig	Målsägande
Smith, Ludvig	Vittne
Thorsell, Sven Johnny	Vittne
Westberg, Zenitha Eva-marree	Målsägande
Ziemkowski, Wojciech Zbigniew	Vittne

Brottsbeskrivning	Brottskod
Mordförsök	0303

Brottsplatsadress: TRÅDDRAGARGATAN 11
Områdeskod: 1901000080200045

Status	Händelse inträffad	Händelse inträffad mellan
FU/Utredning pågår	- - :	2013-07-11 - 2013-07-11

Aktör	Roll
Aranki, Anna Sofia	Vittne
Elmes, Annika	Vittne
Ihrén, Kent Lennart	Vittne
Kabagambe, Joel Kirungi	Misstänkt
Lilja, Eva Liselott	Målsägande
Smith, Eva-marree Tabita	Målsägande
Smith, Ludvig	Vittne
Thorsell, Sven Johnny	Vittne
Westberg, Zenitha Eva-marree	Målsägande

Involverad personal	Funktion
Eriksson Peter	Handläggare (RAR)
Gylling Mats	Uppgiftslämnare
Gylling Mats	Anmälningsupptagare

Fritext grundanmälan

INLEDNING

Patrull 24-1100 bestående av Pa Mats Gylling Pinsp Thomas Anderssson,24-1120 bestående av Pa Jonas Jonsson, Pa jakob Sakrak, 24-1140 bestående av Pa Tom Aker, Pa Malin Hedfors blev 2013-07-11 kl 11:12 beordrade till Tråddragargatan 11 i Västerås med anledning av att samtal inkommit om att en kvinna blivit knivhuggen av en man i en trädgård på Trådragargatan 11.

Då polispatrull 24-1120 anlände till platsen påträffades den misstänkte ute på Tråddragargatan i nära anslutning till brottsplatsen och kunde gripas på platsen. När övriga polispatruller anlände till platsen framkom uppgifter om att ytterligare en kvinna blivit knivhuggen i halsen och befann sig skadad inne i huset. Kvinnan kunde lokaliseras och behövde omgående

ambulanstransport till centrallsarattet i Västerås för vård av sina skador.
Kvinnan som påträffades knivhuggen i trädgården transporterades till Centrallasrettet.

BROTT
Mord, genom att med flertalet knivhugg mot målsägarens kropp dödat målsägaren.

Försök till mord, genom att ha tillfogat knivskada på målsägarens hals.

TVÅNGSMEDEL
Den misstänkte greps 2013-07-11 kl 11:15
Avspärrning av brottsplatsen beslutades av Vakthavande befäl Henrik Keventer kl 11:20

FOTODOKUMENTATION
Fotodokumentation av den misstänkte återfinns under G:\Alla\HR\Bilder till BIP 2013\1900-K18360-13

ÖVRIGT
Se upprättade promemorior.

```
                            A N M Ä L A N                              ARKIVEXEMPLAR
                                                                       2013-07-11 14.38
Polismyndigheten i                                                     1900-K18360-13
VÄSTMANLANDS LÄN                                                       Sida: 1
------------------------------------------------------------------------------
Anm.upptagande p-mynd: VÄSTMANLANDS LÄN                    Dnr: 1900-K18360-13
Enhet: VÄSTERÅS    Myndighetskod: 1900      Dnr annan p-mynd:
Anmälningsdatum: 2013-07-11 kl: 13.28  Anmälningssätt: Polisman i tjänst
Upptagen av:     Pa Mats Gylling
Inskriven av:    Pa Mats Gylling
Inskriven:       2013-07-11 kl: 13.28  Handl. p-mynd: VÄSTMANLANDS LÄN
Enhet:           VÄSTERÅS
------------------------------------------------------------------------------
SAMMANDRAG

MÅLSÄGANDE:                               MISSTÄNKT:
LILJA, LISELOTT                           KABAGAMBE, JOEL
KULLANDER SMITH, EVA-MARREE

ANMÄLARE:                                 ÖVRIGT:
                                          Fritext
VITTNE:
ELMES, ANNIKA
SMITH, LUDVIG
IHRÉN, KENT
Fler vittnen finns

UTPEKAD JURIDISK PERSON:


BILAGOR:
Promoria

------------------------------------------------------------------------------
BROTT/HÄNDELSE                                                           1.10
                                                                    Brottskod
Mord                                                                     0310
  TRÅDDRAGARGATAN 11, VÄSTERÅS                     Omrkod: 1901000080200045
  Torsdag 2013-07-11 kl 11.06 t.o.m. Torsdag 2013-07-11 kl 11.09
    LILJA, EVA LISELOTT                              Målsägande fysisk
    SMITH, EVA-MARREE TABITA                         Målsägande fysisk
    ELMES, ANNIKA                                    Vittne
    SMITH, LUDVIG                                    Vittne
    IHRÉN, KENT LENNART                              Vittne
    ARANKI, ANNA SOFIA                               Vittne
    THORSELL, SVEN JOHNNY                            Vittne
_____________________________________________________________________________
Mordförsök                                                               0303
  TRÅDDRAGARGATAN 11, VÄSTERÅS                     Omrkod: 1901000080200045
  Torsdag 2013-07-11 kl 11.06 t.o.m. Torsdag 2013-07-11 kl 11.09
    LILJA, EVA LISELOTT                              Målsägande fysisk
    SMITH, EVA-MARREE TABITA                         Målsägande fysisk
    ELMES, ANNIKA                                    Vittne
    SMITH, LUDVIG                                    Vittne
    IHRÉN, KENT LENNART                              Vittne
    ARANKI, ANNA SOFIA                               Vittne
    THORSELL, SVEN JOHNNY                            Vittne
_____________________________________________________________________________

------------------------------------------------------------------------------
```



```
                            A N M Ä L A N                              ARKIVEXEMPLAR
                                                                       2013-07-11 14.38
```

FRITEXT

INLEDNING
Patrull 24-1100 bestående av Pa Mats Gylling Pinsp Thomas Anderssson,24-1120 bestående av Pa Jonas Jonsson, Pa jakob Sakrak, 24-1140 bestående av Pa Tom Aker, Pa Malin Hedfors blev 2013-07-11 kl 11:12 beordrade till Tråddragargatan 11 i Västerås med anledning av att samtal inkommit om att en kvinna blivit knivhuggen av en man i en trädgård på Trådragargatan 11.

Då polispatrull 24-1120 anlände till platsen påträffades den misstänkte ute på Tråddragargatan i nära anslutning till brottsplatsen och kunde gripas på platsen. När övriga polispatruller anlände till platsen framkom uppgifter om att ytterliggare en kvinna blivit knivhuggen i halsen och befann sig skadad inne i huset. Kvinnan kunde lokaliseras och behövde omgående ambulanstransport till centrallsarattet i Västerås för vård av sina skador. Kvinnan som påträffades knivhuggen i trädgården transporterades till Centrallasrettet.

BROTT
Mord, genom att med flertalet knivhugg mot målsägarens kropp dödat målsägaren.

Försök till mord, genom att ha tillfogat knivskada på målsägarens hals.

TVÅNGSMEDEL
Den misstänkte greps 2013-07-11 kl 11:15
Avspärrning av brottsplatsen beslutades av Vakthavande befäl Henrik Keventer kl 11:20

FOTODOKUMENTATION
Fotodokumentation av den misstänkte återfinns under G:\Alla\HR\Bilder till BIP 2013\1900-K18360-13

ÖVRIGT
Se upprättade promemorior.

MÅLSÄGANDE
LILJA, EVA LISELOTT Kön: K
Försäkringsbolag:

MÅLSÄGANDE
KULLANDER SMITH, EVA-MARREE TABITA Kön: K
Försäkringsbolag:

VITTNE
ELMES, ANNIKA Kön: K

VITTNE
SMITH, LUDVIG Kön: M

VITTNE
IHRÉN, KENT LENNART Kön: M

VITTNE
ARANKI, ANNA SOFIA Kön: K

VITTNE
THORSELL, SVEN JOHNNY Kön: M

-

KC-POLIS

Händelserapport: **U-20130711-0063 (AKTIV)**

2013-07-11 11:09:25	0301, MORD / DRÅP	U-20130711-0063 / U	MEDHELP	DAG
Prio.:(1) 1 OMEDELBART	MORD / DRÅP	VÄSTERÅS	Ansvarig tjg nr:	
Operatör:SOMA	Operatör:SOMA	1901 (6611637,1543695)	-LKC106-U	

Adressinformation	
TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS, 72337	
Platsinfo:	[X] Adressvaliderad

Åtgärdskod

Anmälarinformation
0736808259 Telnummer: 021411500
[?] Media [N] Kontakta anmälaren
Notes:

Datum/tid		
Påbörjat HR	2013-07-11	11:09:25
Parkerad	2013-07-11	11:09:31
Registrerad	2013-07-11	11:09:39
Beordrad	2013-07-11	11:12:59
På plats	2013-07-11	11:15:09
Trp frihetsberövad	2013-07-11	11:32:36
Klar	2013-07-11	13:00:50

Patrullaktivitet					
24-1140	2013-07-11	11:12:59	U267	U398	Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1140	2013-07-11	11:13:00	U267	U398	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U267 HEDFORS U-20130711-0063; MISSHANDEL; T				
24-1140	2013-07-11	11:13:00	U267	U398	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U398 AKER U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅD				
24-1140	2013-07-11	11:13:00	U267	U398	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGA				
24-1100	2013-07-11	11:13:21	U075	U818	Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1100	2013-07-11	11:13:22	U075	U818	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U075 ANDERSSON U-20130711-0063; MISSHANDEL;				
24-1100	2013-07-11	11:13:22	U075	U818	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U818 GYLLING U-20130711-0063; MISSHANDEL; T				
24-1100	2013-07-11	11:13:22	U075	U818	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGA				
24-1120	2013-07-11	11:13:41	U328	U700	Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1120	2013-07-11	11:13:42	U328	U700	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U328 JONSSON U-20130711-0063; MISSHANDEL; T				

24-1120	2013-07-11	11:13:42	U328	U700	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U700 SAKRAK U-20130711-0063; MISSHANDEL; TR				
24-1120	2013-07-11	11:13:42	U328	U700	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGA				
24-9100	2013-07-11	11:14:29	U331	U246	Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9100	2013-07-11	11:14:30	U331	U246	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U331 TORNIN U-20130711-0063; MISSHANDEL; TR				
24-9100	2013-07-11	11:14:30	U331	U246	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGA				
24-9100	2013-07-11	11:14:30	U331	U246	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U246 JOHANSSON U-20130711-0063; MISSHANDEL;				
24-9710	2013-07-11	11:14:41	U875		Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9710	2013-07-11	11:14:42	U875		Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U875 SANDBERG-STÅLL U-20130711-0063; MISSHA				
24-9710	2013-07-11	11:14:42	U875		Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGA				
24-1140	2013-07-11	11:15:09	U267	U398	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1100	2013-07-11	11:15:11	U075	U818	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1120	2013-07-11	11:19:06	U328	U700	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1100	2013-07-11	11:29:04	U075	U818	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1120	2013-07-11	11:29:04	U328	U700	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1140	2013-07-11	11:29:04	U267	U398	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9100	2013-07-11	11:29:04	U331	U246	Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9710	2013-07-11	11:29:04	U875		Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1140	2013-07-11	11:32:36	U267	U398	Trp frihetsberövad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1140	2013-07-11	11:32:42	U267	U398	Trp frihetsberövad
	LASTAT GM OCH ÅKER MOT STN				
24-9710	2013-07-11	11:34:47	U875		På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1100	2013-07-11	11:35:04	U075	U818	På plats
	SÄKRAR BROTTSPLATSEN				
24-1120	2013-07-11	11:35:22	U328	U700	På plats
	KÖR VITTNEN TILL STN				
24-1120	2013-07-11	11:39:42	U328	U700	På plats
	LASTAT 4ST VITTNEN				
24-1120	2013-07-11	11:40:23	U328	U700	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9100	2013-07-11	11:40:32	U331	U246	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				

	2013-07-11	11:40:37	U075	U818	På plats
	-->STN				
24-9750	2013-07-11	11:41:51	U246		Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9750	2013-07-11	11:41:52	U246		Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARG				
24-9750	2013-07-11	11:41:52	U246		Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U246 JOHANSSON U-20130711-0063; MORD / DRÅP				
24-9750	2013-07-11	11:41:53	U246		På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-1100	2013-07-11	11:43:52	U075	U818	På plats
	BEVAKAR				
24-1120	2013-07-11	11:44:03	U328	U700	På plats
	INNE MED VITTNEN				
24-1120	2013-07-11	11:44:05	U328	U700	På plats
	INNE MED VITTNEN				
24-1120	2013-07-11	11:53:30	U328	U700	På plats
	INNE MED VITTNEN				
24-1120	2013-07-11	11:53:42	U328	U700	På plats
	-->TRÅDDRAGAR				
24-1120	2013-07-11	11:53:55	U328	U700	På plats
	4 VITTNEN ÖVERLÄMNAD KRIM				
24-8520	2013-07-11	11:56:38	U507	U248	Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-8520	2013-07-11	11:56:39	U507	U248	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARG				
24-8520	2013-07-11	11:56:41	U507	U248	På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9750	2013-07-11	11:56:48	U246		På plats
	AKUTEN				
24-8520	2013-07-11	11:58:13	U507	U248	På plats
	AKUTEN				
24-9750	2013-07-11	11:58:25	U246		På plats
	TRÄDGÅRDSGATAN 11				
24-9750	2013-07-11	11:58:39	U246		På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11				
24-9750	2013-07-11	12:00:40	U246		På plats
	HUSET ÄR TOMT				
24-9750	2013-07-11	12:00:58	U246		På plats
	TAR ÖVER BEVAKNINGEN AV PLATSEN				
24-1120	2013-07-11	12:01:20	U328	U700	På plats
	-->STN				
24-1120	2013-07-11	12:01:28	U328	U700	På plats
	LASTAT OCH KÖR IN YTTERLIGARE 2 VITTNEN				
24-9100	2013-07-11	12:04:48	U331		På plats
	KÖR UPP U075 TILL CEDERÄNGEN DIT DEN ANTRÄFFADE POJKEN LU...				
24-1100	2013-07-11	12:07:31	U075	U818	På plats
	CEDERÄNGEN				
24-9750	2013-07-11	12:07:36	U246		På plats
	BEVAKAR				

	2013-07-11	12:07:43	U267	U398	Trp frihetsberövad
	INNE				
24-9100	2013-07-11	12:07:54	U331		På plats
	CEDERÄNGEN				
24-1120	2013-07-11	12:13:14	U328	U700	På plats
	YTTERLIGARE TVÅ VITTNEN INNE				
24-7410	2013-07-11	12:34:12	U368		Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-7410	2013-07-11	12:34:13	U368		Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U368 NILSSON U-20130711-0063; MORD / DRÅP;				
24-7410	2013-07-11	12:34:13	U368		Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARG				
24-1120	2013-07-11	12:38:17	U328	U700	På plats
	ÄTER				
24-8720	2013-07-11	12:39:13	U122	U294	Beordrad
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-8720	2013-07-11	12:39:14	U122	U294	Beordrad
	MEDDELANDE SÄNT U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARG				
24-7410	2013-07-11	12:51:13	U368		På plats
	TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS				
24-9750	2013-07-11	12:51:18	U246		Klar på plats
	BEVAKAR				
24-8520	2013-07-11	12:52:37	U507	U248	Klar på plats
	AKUTEN				
24-8520	2013-07-11	13:00:50	U507	U248	Ledig
24-9100	2013-07-11	13:44:01	U331		Klar på plats
	CEDERÄNGEN				

Relation:	
PERSON - GRIPEN	JOEL KIRUNGI KABAGAMBE
PERSON - BERÖRD	EVA-MARREE TABITA KULLANDER SMITH

Fritext				
KNIVSKÄRNING	2013-07-11	11:09:42	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:09:56	LKC104-U	MAJO
INTE ANM SOM RINGER	2013-07-11	11:10:03	LKC104-U	MAJO
TITTAT PÅ HISTORIK TRÅDDRAGARGATAN 11 021411500	2013-07-11	11:10:11	LKC106-U	SOMA
EN KVINNA KNIVHUGGEN I TRÄDGÅRDEN	2013-07-11	11:10:27	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	11:10:30	LKC104-U	MAJO
EN SVART MAN SOM GJORT DET	2013-07-11	11:10:43	LKC104-U	MAJO
STÅR KVAR PÅ CYKELBANAN	2013-07-11	11:10:56	LKC104-U	MAJO
HAN STÅR OCH RINGER	2013-07-11	11:11:01	LKC104-U	MAJO
SVART T-SHIRT OCH VIATA SHOSRTS	2013-07-11	11:11:18	LKC104-U	MAJO
GULT TRYCK PÅ TRÖJAN	2013-07-	11:11:25	LKC104-U	MAJO

	11			
*	2013-07-11	11:11:26	LKC104-U	MAJO
DET SER UT SOM HAN HAR KNIVEN KVAR I HANDEN	2013-07-11	11:11:47	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	11:11:48	LKC104-U	MAJO
VERKAR LIGGA I EN TRÄDGÅRD MASKINISTGATAN 14 SKA KVINNAN LIGGA	2013-07-11	11:11:51	LKC106-U	SOMA
HUGGEN I MAGEN	2013-07-11	11:11:55	LKC106-U	SOMA
ENL ANM	2013-07-11	11:11:56	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:11:57	LKC106-U	SOMA
DET FANNS TVÅ TJEJER PÅ TOMTEN	2013-07-11	11:11:58	LKC104-U	MAJO
MEN ANM SÅG BARA ATT EN BLEV KNIVHUGGEN	2013-07-11	11:12:15	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	11:12:16	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	11:12:22	LKC104-U	MAJO
CAMILLA KARLSON RINGER MIG	2013-07-11	11:12:37	LKC104-U	MAJO
021397425	2013-07-11	11:12:55	LKC104-U	MAJO
24-1140 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	11:12:59	LKC106-U	SOMA
CAMILLA HÅLLER PÅ MED ATT BESIKTA GATAN -HÅLLER PÅ MED ETT VÄGARBETE	2013-07-11	11:13:16	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	11:13:18	LKC104-U	MAJO
24-1100 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	11:13:21	LKC107-U	MARU
**	2013-07-11	11:13:26	LKC105-U	PESTR
24-1120 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	11:13:42	LKC107-U	MARU
MANNEN GRIPEN	2013-07-11	11:13:49	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	11:13:49	LKC104-U	MAJO
GM FANNS INNE I HUSET MED TJEJERNA	2013-07-11	11:14:08	LKC104-U	MAJO
TVÅ KNIVSKURNA EN INNE I LÄGENHETEN OCH EN UTE I TRÄDGÅRDEN	2013-07-11	11:14:14	LKC105-U	PESTR
**	2013-07-11	11:14:15	LKC105-U	PESTR
24-9100 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	11:14:29	LKC107-U	MARU
24-9710 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	11:14:41	LKC107-U	MARU
SEDAN SKREK NGN -DE TRODDE ATT DE HÖLL PÅ MED VATTENKRIG NÄR DE KOM UT PÅ TOMTEN	2013-07-11	11:14:45	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	11:14:46	LKC104-U	MAJO
4 PERSONER FINNS PÅ PLATS SOM SETT DET HELA	2013-07-11	11:15:18	LKC104-U	MAJO

*	2013-07-11	11:15:19	LKC104-U	MAJO
TOMAS ANDERSSON PIC	2013-07-11	11:15:26	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	11:15:31	LKC104-U	MAJO
ALLA I GULE REFLEXVÄSTAR SETT DETTA	2013-07-11	11:15:42	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	11:15:43	LKC104-U	MAJO
1 KNIVSKUREN INNE I HUSET	2013-07-11	11:16:22	LKC107-U	MARU
EN KNIVSKUREN I TRÄDGÅRDEN	2013-07-11	11:16:40	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	11:16:44	LKC107-U	MARU
CAMILLA TILLSAGD ATT VÄNTA KVAR MED SINA ARBETSKAMRATER -4 I GULA VÄSTAR	2013-07-11	11:16:58	LKC104-U	MAJO
HLR PÅ DEN I TRÅDGÅÅRDEN	2013-07-11	11:17:40	LKC107-U	MARU
EN AMBULANS PPL	2013-07-11	11:18:14	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	11:19:17	LKC107-U	MARU
DEN INNE KNIVSKUREN I HALSEN	2013-07-11	11:19:42	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	11:19:47	LKC107-U	MARU
AVSPÄRRAT	2013-07-11	11:20:22	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	11:20:24	LKC107-U	MARU
HITTAT EN BLOCIG KNIV	2013-07-11	11:20:31	LKC107-U	MARU
TITTAT PÅ HISTORIK TRÅDDRAGARGATAN 11 021411500	2013-07-11	11:23:43	LKC107-U	MARU
KJ P . ANDERSSON INFO	2013-07-11	11:24:33	PC-691899	HEKE
*	2013-07-11	11:26:25	LKC106-U	SOMA
AMB 2 PPL	2013-07-11	11:26:29	LKC106-U	SOMA
TAR HAND OM KVINNAN SOM FANNS PÅ ÖVERVÅNINGEN I HUSET	2013-07-11	11:26:41	LKC106-U	SOMA
KNIVSKUREN I HALSEN	2013-07-11	11:26:44	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:26:45	LKC106-U	SOMA
TITTAT PÅ ÅTGÄRDSKALENDER HKOD0305.txt	2013-07-11	11:28:34	LKC106-U	SOMA
P.ÅGREN INFO	2013-07-11	11:29:47	PC-691899	HEKE
24-1140: LASTAT GM OCH ÅKER MOT STN	2013-07-11	11:32:42	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:33:56	LKC106-U	SOMA
VB BESLUT OM ATT SÄKRA MÄ KLÄDER I PAPPÅSAR	2013-07-11	11:34:27	LKC106-U	SOMA
SAMT TA DERAS MOBILTELEFONER	2013-07-	11:34:38	LKC106-U	SOMA

	11			
*	2013-07-11	11:34:53	LKC106-U	SOMA
24-1100: SÄKRAR BROTTSPLATSEN	2013-07-11	11:35:04	LKC106-U	SOMA
24-1120: KÖR VITTNEN TILL STN	2013-07-11	11:35:22	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:35:28	LKC106-U	SOMA
DEN YNGRE SKADADE ÄR MYCKET ILLA DÄRAN	2013-07-11	11:36:02	LKC106-U	SOMA
**	2013-07-11	11:36:29	LKC105-U	PESTR
BÅDA FÖRDA MED AMB	2013-07-11	11:36:37	LKC106-U	SOMA
AKUT PERSONAL LÄGGER KLÄDERNA I PÅSAR	2013-07-11	11:36:44	LKC105-U	PESTR
**	2013-07-11	11:36:45	LKC105-U	PESTR
UTSKRIFTSORSAK: VB	2013-07-11	11:38:10	UWEB	MARU
UTSKRIVEN VID ARBETSSTATION: LKC107-U -> 147.186.111.11/webstormnet	2013-07-11	11:39:15	LKC107-U	MARU
24-1120: LASTAT 4ST VITTNEN	2013-07-11	11:39:42	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:39:46	LKC106-U	SOMA
PATRULLVARNING FÖRLÄNGD: 24-1120	2013-07-11	11:40:23	LKC106-U	SOMA
PATRULLVARNING FÖRLÄNGD: 24-1100	2013-07-11	11:40:37	LKC106-U	SOMA
24-9750 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	11:41:51	LKC106-U	SOMA
PATRULLVARNING FÖRLÄNGD: 24-1100	2013-07-11	11:43:52	LKC106-U	SOMA
24-1120: INNE MED VITTNEN	2013-07-11	11:44:03	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:44:10	LKC106-U	SOMA
Personnr:820115-1332	2013-07-11	11:52:07	LKC106-U	SOMA
GRIPEN JOEL KIRUNGI KABAGAMBE	2013-07-11	11:52:08	LKC106-U	SOMA
MORDFÖRSÖK	2013-07-11	11:52:08	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:52:10	LKC106-U	SOMA
NU RINGER DEN GRIPNES SAMBO YLVA PETTERSSON, HON UPPGER ATT DEN GRIPNE VAR PÅ ADRESSEN MED BARNEN FÖR BEVAKAT UMGÄNGE MED BARNEN	2013-07-11	11:52:47	LKC105-U	PESTR
**	2013-07-11	11:52:48	LKC105-U	PESTR
BARNENS MAMMA SKALL DET VARA	2013-07-11	11:53:03	LKC105-U	PESTR
**	2013-07-11	11:53:04	LKC105-U	PESTR
YLVA HAR TEL NR 0704919793	2013-07-11	11:53:54	LKC105-U	PESTR
24-1120: 4 VITTNEN ÖVERLÄMNAD KRIM	2013-07-	11:53:55	LKC106-U	SOMA

	11			
**	2013-07-11	11:53:58	LKC105-U	PESTR
YB BESLUT OM ATT SÖKA IGENOM HUSET EFTER GMS BARN I HUSET	2013-07-11	11:55:49	LKC106-U	SOMA
24-9750+24-9710 GÖR INOMHUSSÖK	2013-07-11	11:56:04	LKC106-U	SOMA
DE ANDRA PTR LETAR BUSKARNA UTANFÖR	2013-07-11	11:56:10	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:56:11	LKC106-U	SOMA
24-8520 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	11:56:38	LKC105-U	PESTR
GRIPANDETID 11,15	2013-07-11	11:58:07	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	11:58:08	LKC106-U	SOMA
MT VAR PÅ BESÖK FÖR ATT MAMMAN TILL HANS BARN	2013-07-11	11:59:47	LKC107-U	MARU
JULIA OCH LUDWIG	2013-07-11	11:59:55	LKC107-U	MARU
24-9750: HUSET ÄR TOMT	2013-07-11	12:00:40	LKC106-U	SOMA
24-9750: TAR ÖVER BEVAKNINGEN AV PLATSEN	2013-07-11	12:00:58	LKC106-U	SOMA
24-1120: LASTAT OCH KÖR IN YTTERLIGARE 2 VITTNEN	2013-07-11	12:01:28	LKC106-U	SOMA
ENL LUDWIG SKALL LILLASYSTER JULIA VARA HOS ANNE	2013-07-11	12:02:34	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	12:02:39	LKC107-U	MARU
SOC KONTAKTAS AV JANNE STÅL	2013-07-11	12:02:55	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	12:02:58	LKC107-U	MARU
8520 PPL AKUTEN	2013-07-11	12:04:00	LKC107-U	MARU
SKALL TA KLÄDER I BESLAG	2013-07-11	12:04:08	LKC107-U	MARU
24-9100: KÖR UPP U075 TILL CEDERÄNGEN DIT DEN ANTRÄFFADE POJKEN LUDVIG ÄR	2013-07-11	12:04:48	LKC106-U	SOMA
ANN ÄR DERAS FASTER OCH BOR PÅ HAMMARBY	2013-07-11	12:05:20	LKC105-U	PESTR
**	2013-07-11	12:05:21	LKC105-U	PESTR
Personnr:860417-6324	2013-07-11	12:06:18	LKC104-U	MAJO
Personnr:860417-6324	2013-07-11	12:06:43	LKC104-U	MAJO
BERÖRD EVA-MARREE TABITA KULLANDER SMITH	2013-07-11	12:06:44	LKC104-U	MAJO
DEN SOM TROLIGEN ÄR KNIVSKUREN	2013-07-11	12:06:44	LKC104-U	MAJO
PATRULLVARNING FÖRLÄNGD: 24-1100	2013-07-11	12:07:31	LKC106-U	SOMA
PATRULLVARNING FÖRLÄNGD: 24-9750	2013-07-11	12:07:36	LKC106-U	SOMA
MAMMA TILL BARNEN SOM HON HAR TILLSAMMANS MED DEN MT	2013-07-11	12:07:49	LKC104-U	MAJO

*	2013-07-11	12:07:53	LKC104-U	MAJO
PATRULLVARNING FÖRLÄNGD: 24-9100	2013-07-11	12:07:54	LKC106-U	SOMA
24-1120: YTTERLIGARE TVÅ VITTNEN INNE	2013-07-11	12:13:14	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	12:13:27	LKC106-U	SOMA
FRÅGAR MT VART JULIA ÄR	2013-07-11	12:13:40	LKC107-U	MARU
LIEGATAN 16 HOS ANN	2013-07-11	12:13:52	LKC107-U	MARU
BYGATAN NR 16 SKALL DET VARA	2013-07-11	12:15:47	LKC107-U	MARU
HOS ANNET KISKYE	2013-07-11	12:16:09	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	12:17:51	LKC104-U	MAJO
DEN GRIPNE HAR EN HUND I SIN LGHT	2013-07-11	12:18:00	LKC104-U	MAJO
UTSKRIFTSORSAK: VB	2013-07-11	12:18:16	UWEB	MARU
UTSKRIVEN VID ARBETSSTATION: LKC107-U -> 147.186.111.11/webstormnet	2013-07-11	12:18:26	LKC107-U	MARU
OCH DEN KANSKE INTE SLÄPPER IN OSS -OM VI SKALL IN I HANS LGHT-DETTA HAR DEN GRIPNE SAGT TILL GRIPANDE PATRULLEN	2013-07-11	12:18:39	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	12:18:41	LKC104-U	MAJO
ANNET KISKYE HAR INGEN REGISTRERAD MOBIL	2013-07-11	12:19:43	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	12:21:30	LKC104-U	MAJO
SOFIE RINGER OCH UNDRAR OM VI FÅTT TAG I VART JULIA ÄR - HON HAR FÅTT VÅR INFO	2013-07-11	12:22:11	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	12:22:14	LKC104-U	MAJO
STABEN TILLFRÅGAD OM MAN KAN LETA TFN NR I DEN GRIPNES TFN EFTER BARNVAKTEN	2013-07-11	12:22:47	LKC104-U	MAJO
TILL JULIA	2013-07-11	12:22:54	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	12:23:36	LKC107-U	MARU
24-1100 KÖR IN DET SISTA VITTNET	2013-07-11	12:26:15	LKC105-U	PESTR
*	2013-07-11	12:26:17	LKC105-U	PESTR
JOHAN STENVI RINGER HAR SETT 2 MÄN UNDER VIADUKTEN ÖSTERLEDEN/E18	2013-07-11	12:28:54	LKC107-U	MARU
GÅR LÄNGS MED E18	2013-07-11	12:29:03	LKC107-U	MARU
MOT CENTRUM	2013-07-11	12:29:07	LKC107-U	MARU
VITA T-SHIRTAR UTLÄNDSK HÄRKOMST	2013-07-11	12:29:22	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	12:29:27	LKC107-U	MARU
BARA NÅGON MINUT SEDAN	2013-07-11	12:29:59	LKC107-U	MARU
*	2013-07-	12:30:03	LKC107-U	MARU

	11			
FÖRSÖKER FÅ KONTAKT MED TRAFIKBILAR - INGEN SVARAR	2013-07-11	12:31:21	LKC107-U	MARU
24-7410 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	12:34:12	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	12:36:09	LKC104-U	MAJO
TEKNIKER SKALL VARA KALLADE TILL PLATSEN	2013-07-11	12:36:57	LKC104-U	MAJO
P7 ÄR JOHANNA SITTER I STAB	2013-07-11	12:37:09	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	12:37:11	LKC104-U	MAJO
24-8720 BEORDRAD VIA DRAG/SLÄPP	2013-07-11	12:39:13	LKC104-U	MAJO
DE PÅ E18 ÄR INTE KVAR	2013-07-11	12:51:37	LKC105-U	PESTR
**	2013-07-11	12:51:38	LKC105-U	PESTR
24-8520 TAGIT KLÄDER I BESLAG FRÅN EN AV DE DRABBADE	2013-07-11	12:53:08	LKC105-U	PESTR
**	2013-07-11	12:53:09	LKC105-U	PESTR
392209 JENNY STORM ENHETSCHEF PÅ BARN OCH UNGDOM SOC	2013-07-11	12:53:30	LKC107-U	MARU
ÅKER TILL BYGATAN 16 FÖR ATT LOKALISERA JULIA	2013-07-11	12:53:44	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	12:54:03	LKC107-U	MARU
LUDWIG PLACERAS HOS PLASTMAMMAN YLVA UNDER UPPSIKT AV SOC	2013-07-11	12:55:08	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	13:11:21	LKC106-U	SOMA
NU RINGER SAMBON TINA OCH SÄGER ATT HON ORDNAT SÅ ATT HYRSVÄRDEN KAN KOMMA OCH LÅSA UPP JOELS LGH	2013-07-11	13:11:49	LKC106-U	SOMA
OCH ATT NGN KAN HÄMTA HUNDEN	2013-07-11	13:12:10	LKC106-U	SOMA
'	2013-07-11	13:12:15	LKC106-U	SOMA
TELE TILL TINA SAMBON: 0704-919793	2013-07-11	13:12:32	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	13:12:33	LKC106-U	SOMA
TINA INFO OM ATT INTE GÅ IN I LGH, VI HÖR AV OSS TILL HENNE OM OCH NÄR VI BEHÖVER NGN SOM KAN TA HAND OM HUNDEN	2013-07-11	13:15:38	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	13:15:38	LKC106-U	SOMA
OVAN NAMN TINA FEL!! SKA VARA YLVA!!	2013-07-11	13:16:34	LKC106-U	SOMA
*	2013-07-11	13:16:36	LKC106-U	SOMA
SÖKT BEREDSKAPEN I VÄSTERÅS KOMMUN (TIB) TJÄNSTEMAN I BEREDSKAP	2013-07-11	13:18:11	LKC104-U	MAJO
HAN SKALL RINGA UPP LKC	2013-07-11	13:18:20	LKC104-U	MAJO
JAG SKALL INFORMERA LITE KORT OM ÄRENDET	2013-07-11	13:18:38	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	13:18:39	LKC104-U	MAJO

BARA FÖR DERAS KÄNNEDOM	2013-07-11	13:23:35	LKC104-U	MAJO
*	2013-07-11	13:23:37	LKC104-U	MAJO
RINGER JENNY - SOC	2013-07-11	13:25:25	LKC107-U	MARU
HON MEDDELAR PERSONALEN ATT YLVA INTE FÅR VARA SJÄLV MED LUDWIG	2013-07-11	13:26:20	LKC107-U	MARU
HON FÅR JOHAN HÅVEDAL SOM KONTAKTPERSON AVSEENDE BARNEN	2013-07-11	13:26:38	LKC107-U	MARU
JOHAN MEDDELAD	2013-07-11	13:29:02	LKC107-U	MARU
*	2013-07-11	13:32:56	LKC107-U	MARU
JAG HAR INFORMERAT KOMMUNENS BEREDSKAPSJOUR KARIN HJERPE LITE KORT OM DET INTRÄFFADE	2013-07-11	13:34:15	LKC104-U	MAJO
HON KÄNNER SIG NÖJD MED INFORMATIONEN	2013-07-11	13:34:44	LKC104-U	MAJO
KARIN HAR TFN 0765690389	2013-07-11	13:35:11	LKC104-U	MAJO

Tilläggstext				
HR SKICKAT TILL: 24-1140(U267 HEDFORS), 24-1140(U398 AKER), 24-1140( ): U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MISSHANDEL; 021411500; 0736808259	2013-07-11	11:13:00	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-1100(U075 ANDERSSON), 24-1100(U818 GYLLING), 24-1100( ): U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MISSHANDEL; 021411500; 0736808259	2013-07-11	11:13:22	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-1120(U328 JONSSON), 24-1120(U700 SAKRAK), 24-1120( ): U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MISSHANDEL; 021411500; 0736808259	2013-07-11	11:13:42	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-9100(U331 TORNIN), 24-9100( ), 24-9100 (U246 JOHANSSON): U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MISSHANDEL; 021411500; 0736808259	2013-07-11	11:14:30	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-9710(U875 SANDBERG-STÄLL), 24-9710( ): U-20130711-0063; MISSHANDEL; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MISSHANDEL; 021411500; 0736808259	2013-07-11	11:14:42	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-9750( ), 24-9750(U246 JOHANSSON): U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MORD / DRÅP; 021411500; 0736808259	2013-07-11	11:41:52	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-8520( ): U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MORD / DRÅP; 021411500; 0736808259	2013-07-11	11:56:39	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-7410(U368 NILSSON), 24-7410( ): U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MORD / DRÅP; 021411500; 0736808259	2013-07-11	12:34:13	UAWS	UAWS
HR SKICKAT TILL: 24-8720( ): U-20130711-0063; MORD / DRÅP; TRÅDDRAGARGATAN 11, MALMABERG, VÄSTERÅS; MORD / DRÅP; 021411500; 0736808259	2013-07-11	12:39:14	UAWS	UAWS

PM

PM över gripandet av misstänkt.

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Näpo Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Aker, Tom	2013-07-11	13:54

Beslag verkställt: Nej
Material för analys: Nej

Inträffat på

Adress
Tråddragargatan 11
Västerås

Inträffat mellan 2013-07-11 11:05
och 2013-07-11 11:15

Platsbeskrivning

Mottaget | Mottaget datum | Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Tom Aker

Uppgiften avser
PM över gripandet, Tråddragargatan. 2013-07-11

Uppgift

Patrull 24-1140 med mig, Pa Tom Aker, och Pa Malin Hedfors patrullerad Västerås östra delar.
När de befann sig körande på Österleden i höjd med Härnevigatan, söderut, så går det ut på radion att det är en knivskärning på Tråddragargatan. Patrullen kör fram till korsningen vid Brandthovdagatan och där vänder patrullen om mot Tråddragargatan då patrull 24-1100 fick jobbet först.

När patrullen kommer in på Tråddragargatan försöker de få reda på hur långt in på Tråddragargatan som brottet skett. På radion går det ut att det skall vara en mörkhyad man med svart t-shirt och ljusa shorts och att han skall befinna sig på trottoaren utanför adressen.
Patrullen fortsätter ner mot Malmabergsgatan och efter Röda Kiosken får jag syn på bostadsnummer på en husvägg som räknar nedåt så vi fortsätter gasa på.
När vi kommer ner mot Målargatan får jag syn på den misstänkte på vår högra sidan, på trottoaren längre fram. Vi kör fram och stannar på ca 30 meters avstånd från den misstänkte.
På avstånd ser jag att den misstänkte verkar prata i mobiltelefon.

Jag och Malin kliver ur bilen på var sin sida och bildar bred bas polistaktiskt.
Båda drar sina tjänstevapen då vi ej vet om den misstänkte fortfarande är beväpnad med kniven.
Jag skriker till den misstänkte att han skall visa händerna varpå denne direkt lägger ifrån sig mobilen på marken och han själv lägger sig ner på marken.
Vi går mot den misstänkte med dragna vapen och stannar på ca 5 meters håll.
Jag kommenderar att den misstänkte skall lägga upp sina armar på ryggen samt att denne skall sära på sina ben.
När den misstänkte har gjort detta så säkrar Malin den misstänkte och jag slackar vapnet och hölstrar det. Därefter så tar jag fram mitt handfängsel och säger åt den misstänkte att ligga

helt stilla.
Den misstänkte säger att han skall ligga stilla varpå jag går fram och belägger den misstänkte med handfängsel.
Därefter hölstrar Malin sitt vapen och kommer fram till den misstänkte för att biträda.

Därefter kommer den första ambulansen till platsen.
Precis efter att gripandet är gjort kommer de andra polisbilarna också till platsen och påbörjar jobbet med resten av brottsplatsen.
Vi får order av PIC T. Andersson att sätta in den misstänkte i polsbilen.
Jag och Malin reser den misstänkte och sätter in denne i polisbilen för att transportera in denne till polisstationen..

Avrapporteringspm

Gripande PM

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Näpo Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Hedfors, Malin	2013-07-11	13:51

Beslag verkställt
Nej

Material för analys
Nej

Inträffat på

Adress
Tråddragargatan 11
Västerås

Inträffat mellan
2013-07-11 11:00
och
2013-07-11 12:00

Platsbeskrivning

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Malin Hedfors

Uppgiften avser
Patrullens första kontakt med mt på plats

Uppgift

Patrull 24-1140 med Pa Aker och Hedfors blev av LKC beodrade till Tråddragargatan med anledning av att uppgifter kommer in om att en man knivskurit en person i en trädgård. Vi ligger på på Österleden, korsningen Härnevigatan, och vänder direkt för att åka mot Tråddragargatan. På vägen får vi ett signalement; svart man, vita shorts samt svart t-shirt med gult tryck. Informationen som framkom var även att misstänkt person skulle stå ute på trottoaren och kanske även ha en kniv i handen. När vi åkt en bit på Tråddragargatan så ser vi en man som stämmer in exakt på signalementet, han står då och ser ut att prata i telefonen. Vi stannar ungefär 30 meter från mannen. Jag och min kollega går ut och båda två drar vapen och siktar direkt på honom. Vi vet ännu inte om han har någon kniv på sig. När vi drar vapen så höjer han direkt händerna och gör sen precis som vi säger åt honom att göra. Jag ser då att han har blod på händerna. Han lägger sig ner på mage och vi kommenderar honom att lägga händerna på ryggen. Sen belägger min kollega honom med handfängsel. Han är lugn genom hela ingripandet. Samtidigt så ser jag en man som springer runt i trädgården och frågar om ambulansen är på plats. Han visar sedan in ambulansen på gården när den väl kommer. Därefter så kommer även 24-1100 och 24-1120 på plats och Thomas Andersson som är PIC beodrar oss att sätta in misstänkt i bilen och sen börja hålla förhör med vittnena som sett händelsen. Mitt i förhöret med det andra vittnet så kommer det istället beslut om att alla ska åka med till stationen då det kommit beslut om medtagande till förhör. Jag ser även att huset och tomten börjar spärras av. Kort därefter lämnar vi platsen för att åka in till stationen.

// Pa Malin Hedfors u267

Minnesanteckning

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Näpo Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Hedfors, Malin	2013-07-11	14:21

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Malin Hedfors

Uppgiften avser
Vad misstänkt säger till oss inne på stationen

Uppgift

Jag, M Hedfors, och min kollega T Aker kör in misstänkt till stationen. Väl inne så börjar han babbla en del om bakomliggande orsaker. Vi går aldrig in på exakt vad som hänt, och jag tror inte att misstänkt vet utfallet av vad händelsen, men han pratar mycket om varför allt detta hänt och vad som ligger bakom. Jag kommer inte exakt ihåg hela konversationen eftersom han pratade hela tiden, men han säger saker som:

"Det här hände inte utan orsak"
"Jag gjorde det för att skydda mina barn"

Han pratar om att mamman ska ha slagit barnen och att polisen och sociala myndigheter inte gjort något.
Och att det var därför detta var tvunget att hända.

Han säger även att han inte litar på polisen och uttrycker sig:

"Om någonting händer mig så kommer hela Västerås brinna"
"Många ungdomar tycker om mig och de kommer inte gilla om något händer mig"

// Pa Malin Hedfors u267

Polismyndighet
Västmanlands län

PM

Vad misstänkt pratar om.

Signerad av

Signerad datum

Enhet
Näpo Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Aker, Tom	2013-07-11	17:18

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Tom Aker

Uppgiften avser
Mord, Tråddragargatan, 2013-07-11.

Vad misstänkt pratar om under kontakten med honom.

Uppgift

Jag, Pa Tom Aker, och min kollega, Pa Malin Hedfors har kontakt med den misstänkte under händelsen.

Den misstänkte sätts in i polisbilen och jag står och väntar på att den misstänkte skulle bli avtransporterad till polisstationen.

Den misstänkte sitter i polisbilen och pratar om allt möjligt, han säger att det började redan på bussen och att de tjafsade där.
Bussen skulle ha åkt förbi busshållplatsen för de höll på att bygga om på Tråddragargatan.
På vägen från bussen mot nummer 11 skall de ha hållit på att tjafsa och den avlidne skall ha örfilat honom i ansiktet inför sonen.
Den misstänkte säger att detta inte är okej.

Den misstänkte säger sedan att han inte kommer att säga något om han inte får en advokat.

Den misstänkte säger vidare att detta inte är hans fel utan att detta är socialtjänstens fel och att han är orättvist behandlad, det är därför detta har hänt.
Han hade fått vårdnaden av barnen av tingsrätten men att detta blivit överklagat. Han säger att det är 80 % kvinnor inom socialtjänsten och att män blir diskriminerade där och att det är ännu värre om man är man av invandrarbakgrund.

Den misstänkte säger att han inte kommer att säga något förens att han får dit sin advokat, han säger att han vill ha Martin Beskow.

När vi kommer in till polisstationen så pratar den misstänkte om allt möjligt igen.

Han säger bl.a. att:
"-Det här hände inte utan någon orsak!"
"-Jag gjorde det för att skydda mina barn!"

Den misstänkte säger att mamman har skadat barnen och att hon bl.a. skall ha skadat ena

barnets fot så att barnet nästan har varit tvunget att amputera en tå och att mamman skall ha bränt barnen.
Den misstänkte säger att socialtjänsten och polisen har skulden i det som hänt för att dom inte gjort något.
Den misstänkte säger att mamman skall ha prostituerat sig med barnen hemma när torskarna var där och att polisen inte brytt sig om detta.
Det var därför detta var tvunget att hända.

Den misstänkte säger att han är lite rädd för polisen och vad som kommer att hända honom.
Han säger att "-om polisen slår honom eller något annat kommer att hända honom så kommer hela Västerås att brinna!"
"- Många ungdomar tycker om mig och de kommer inte att gilla om något händer mig!"
Den misstänkte säger att detta skulle ske direkt när ungdomarna fick höra att han blivit felbehandlad.

När min kollega eller kvinnorna från tekniska avdelningen pratar med den misstänkte blir denne aggressiv och jag blir tvungen att ta över konversationen.

Den misstänkte säger att han vill röka, han ställer krav på att få medicin för att prata.
Han säger att han skall ha skor, vilket inte finns tillgängliga vid tillfället utan jag informerar honom om att han senare kommer att få tillgång till ett par badtofflor.
Han säger igen att han inte kommer att prata om han inte får sin advokat och att vi skall ringa dit honom på en gång. Han säger att han vill ha Martin Beskow.
Vi informerar honom om att han kommer att få sin advokat vid det första förhöret som hålls med honom vilket han har rätt till.
Den misstänkte säger att han vet att han har den rätten.

PM

Kabagambes samtal till SOS

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-22	13:24

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Pernilla Frandsen

Uppgiften avser
SOS-samtal 110940

Uppgift

K18360-13 SOS Tråddragargatan 11 110940.wav

S	SOS-operatör
I	Uppringande person, mansperson
SL	Personal sjukvårdens larmcentral, kvinna
OP	LKC-operatör polisen

S	SOS 112, vad har inträffat?
I	Hej.
S	Hej.
I	Jag har nyss, mamman till mina barn attackerade min son framför mig. Och det har hänt, hänt en knivhuggning. Polisen-
S	(Ohörbart.)
I	-kom här, jag väntar på er.
S	Väntar du på polisen?
I	Jag är obev-, jag har inga vapen på mig-
S	Nej men-
I	-ingenting så ni kan komma nu på en gång.
S	Nej men du, du, du, du? Det är inte jag som kommer så du ska få prata med polisen.
I	Säg till polisen att jag är obev-, jag har inga vapen-
S	Nej. Nej men lys-
I	-jag har inga vapen på mig, ingenting-
S	Lyssna på mig nu-
I	Ja?
S	-lyssna på mig. Du får berätta det-
I	Nej, jag vill inte att de ska skjuta mig.
S	Nej. Men om du lyssnar på mig, du får prata med polisen själv nu.
I	Ah? Jag väntar här. Jag sitter här vid vägrenen så-
S	Du får pra-, men lyssna-
I	-att de inte skjuter mig. Ah?
S	-lyssna. Du får prata med dem i telefon först.
I	Det ringer här.

S Ja, jag ko-
OP Polisen, det är Sofia.
S Nu får du prata med polisen. Och så lägger han på. Oj.
OP Vad gäller det?
S Ja, det gäller någon knivskärning i Västerås.
OP Såg du vem som ringde?
S Jag har inget namn men jag har ett telefonnummer.
OP Ja?
S Jag tror att det är han nämligen-
OP Ah, men jag tar-
S -men jag vet inte.
OP -jag tar det gärna.
S Ja? 073-
OP Mm?
S -680-
OP Mm?
S -82 59.
OP Jag ringer på en gang.
S Ja ah. Bra, tack, hej.
OP Bra, tack, hej.

PM

Vittnes samtal till SOS

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-22	13:21

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Pernilla Frandsen

Uppgiften avser
SOS-samtal 110916

Uppgift

K18360-13 SOS Tråddragargatan 11 110916.wav

S	SOS-operatör
I	Uppringande person, mansperson
SL	Personal sjukvårdens larmcentral, kvinna

S	SOS 112, vad har inträffat?
I	Ja, jag kom-, m-, Maskinistgatan 14 här är det en tjej som har blivit knivhuggen. Tror jag det är. Är det knivhuggen? Hon är knivhuggen i bröstet och överallt. Åh, hon är på väg bort, ni måste skynda er. Ni måste skynda er.
S	Ja, vi ska hjälpa er där med ambulans och det men jag måste koppla dig till sjukvårdens larmcentral här, dröj lite. Vilken gata var ni på?
I	Maskinistgatan.
S	Maskinistgatan.
I	14 eller?
S	Är det utomhus?
I	Ja, jag tror hon ligger i, hon ligger i någon trädgård här. I en trädgård (ohörbart).
S	Är det någon mer som ringer till oss om det här?
I	Ursäkta?
S	Är ni fler som ringer?
I	Ja, ja, det verkar som det är en, det verkar som att gärningsmannen står där ute och ringer.
S	Du, då har vi sjukvården med här. Jag ska bara ge dem ditt telefonnummer. 073.
I	Ja, jag vet inte, jag ringer från en annans telefon här.
S	Ah? 686 56 64.
I	Jaha? Ja, det kanske stämmer.
SL	686 56 64?
S	Ja.
SL	Okej. Ja, då tar jag över nu.
S	Tack.
	(Inspelningen avbryts.)

PM

Vittnes samtal till SOS

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-21	15:59

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Pernilla Frandsen

Uppgiften avser
SOS-samtal 110832

Uppgift

K18360-13 SOS Tråddragargatan 11 110832.wav

S	SOS-operatör
OP	LKC-operatör polisen
I	Uppringande person, kvinna
SL	Personal sjukvårdens larmcentral, mansperson

S	SOS 112, vad har inträffat?
I	Hej hej. En, det är en knivhuggning på Tråddragargatan i Västerås-
S	Mhm?
I	-i trädgården.
S	Ja, jag ska koppla dig här. Ser du förövarna där, eller? (Ett rop.)
I	Ja, vi har sett va vi såg.
S	Ah? Det är någon som är skadad samtidigt (ohörbart)-
I	Ja, det är en kvinna som-
S	-säger du?
SL	Vården är med.
S	Mm. Då ska jag se, de ringer från 0706-53 92 34.
OP	Polisen?
O	Eh, och SOS polisen-
I	Hej.
O	-ni finns båda med i samtalet här.
I	Ja.
O	Vi lämnar över ärendet till er, varsågoda.
OP	Tackar. Det är polisen.
I	Hej, he he.
OP	Hej.
I	En knivhuggning på Tråddragargatan i Västerås.
OP	Är du knivhuggen?
I	Vad är det för adress?
OP	Tråddragargatan.

I Ja. Maskinistgatan. Korsningen, typ. Vad var det för siffra på huset?
OP Är det någon du känner eller?
I Nej, nej. Vi håller på och besiktar gatan utanför. Och vi såg när vi, vi trodde de hade vattenkrig eller något och tittade på dem. Men då högg han med kniv i den här tjejen. Och det rann blod, jag vet inte. Det vart rött i alla fall.
OP Ah? Det är en knivhuggning på Tråddragargatan.
I Vi sprang därifrån så vi står en bit iväg.
OP Ah?
I Killen som knivhögg står kvar på gatan. Han har gått ut på en cykelbana.
OP Jaha, är det du som är knivhuggen eller?
I Nej, det är inte jag. Vi har gått därifrån.
OP Okej.
I Men killen står kvar.
OP Vad har du sett för någonting då?
(Tystnad ett par sekunder.)
OP Hallå?
I Ah?
OP Vad är det du har sett för någonting då?
I Det är en kvinna som blev knivhuggen i trädgården, i ett hus. På Tråddragargatan.
OP Ah, vänta nu. Svara på mina frågor så jag hinner skriva bara.
I Ja?
OP Knivhuggen i trädgården. Och det är på nummer 11?
I Vilket nummer var det? Tre kanske.
OP Ah? Och mannen som, är det en man som har gjort det?
I Ja, det är en svart man som står ute på cykelbanan.
OP Han står kvar?
I Ah, han står kvar än så länge.
OP Svart man, då menar du mörkhyad eller?
I Ah, precis.
OP På cykelba-, har han cykel eller?
I Nej, han står och ringer ser det ut som. Han har shorts och en svart t-shirt på sig. Med gult tryck.
OP Svart t-shirt sa du?
I Ja. Men det behövs en ambulans till-
OP Ja, det-
I den här tjejen då, det är, det är på gång?
OP -det har, det har min kollega ordnat där då.
(Mansröst i bakgrunden.)
OP En svart t-shirt och en, vita shorts?
I Ja. Gult tryck på tröjan, på svarta t-shirten.
OP Gult tryck. Och det verkar som, har han kniven med sig, kvar i handen, vet du det eller?
I Jag ser inte härifrån om han har kniven kvar, ser ni det? Han har inte den kvar. Han har kniven kvar i handen. Ser det ut som, vi står en bit iväg nu. Vi vågade inte riktigt. Stanna. Det fanns en till tjej där inne där det var tror jag. Förutom hon som vart knivhuggen.
OP Och det fanns två tjejer på tomten säger du?
I Ja. Men det är bara den ena som vi såg vart knivhuggen. Den andra vet jag inte var hon tog vägen. In i huset kanske, ah. Hon har väl säkert stängt in sig där.
OP Och vet du hur pass allvarligt skadad hon är?
I Inte en aning.
OP Nej.

I Nu kom polisen här.
OP Mm. Då ska vi se, ditt namn?
I Camilla Karlsson.
OP Och de har, de finns på plats där vid mannen eller?
I Ah, nu är det två poliser här. Och en polisbil.
OP Mm, hu-, vad har du för telefonnummer Camilla?
I 021 39 74 25.
OP 021 39 74 25, stämmer det?
I 39 74 25 ja.
OP Ja. Och du jobbade, sa du, på gatan?
I Ah, vi har ett vägarbete så vi håller på att besikta gatan. Vi var, var ju fyra stycken som såg det. Över häcken.
OP Ligger du kvar på medhörning?
I Vad sa du?
OP Jag hör med SOS:en om de ligger kvar på m-
S Eh, SOS 112 ligger med här då, sjukvårdens larmcentral gick ur nu precis.
OP Ja, för du kan meddela ambulansen då att han är säkrad gärningsmannen om de är på väg fram så.
S Ja.
OP Ja.
S Då gör jag så.
OP Men Camilla då, ni höll på och besikta gatan och sen hörde-
(Inspelningen avbryts.)

Polismyndighet
Västmanlands län

PM

Vittnes samtal till SOS

Signerad av

Signerad datum

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-22	13:26

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Pernilla Frandsen

Uppgiften avser
SOS-samtal 111304

Uppgift

K18360-13 SOS Tråddragargatan 11 111304.wav

S SOS-operatör
I Uppringande person, kvinna
SL Personal sjukvårdens larmcentral, kvinna
OP LKC-operatör polisen

S SOS 112, vad har inträffat?
I Det har inträffat någon, det är en människa med kniv nere på Tråddragargatan 11 i en villafastighet som tillhör Cederängens behandlingshem.
S Ja? Vi har polis på väg dit. Vet du, vet du något mer eller?
I Nej, jag vet bara att personal ringde därifrån och sa att det var en med kniv, att det var (ohörbart).
S Ja, precis.
I Nu kommer en-
S Jag kopplar fram dig till polisen igen men som sagt, de är på väg dit. Men du får prata med dem igen här. Varsågod.
(Inspelningen avbryts.)

PM

Vittnes samtal till SOS

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-22	13:30

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Pernilla Frandsen

Uppgiften avser
SOS-samtal 110901

Uppgift

K18360-13 SOS Tråddragargatan 11 110901.wav

S	SOS-operatör
OP	LKC-operatör polisen
I	Uppringande person, kvinna
SL	Personal sjukvårdens larmcentral, mansperson

S	SOS 112, vad har inträffat?
I	Ambulans till Tråddragargatan 11 fort, det är knivhuggning här.
S	Okej. Jag ska koppla dig-
I	Skynda på!
S	Lyssna på mig, det är ingen fara, vi kopplar här.
I	Det är jättebråttom!
S	Var är ni någonstans?
I	På Tråddragargatan 11.
S	Ah, okej. Lägg inte på, jag kopplar dig till polis och ambulans. Lägg inte på.
I	Ja, bara skynda er!
OP	Polisen är med.
S	Ja, då har vi samtal om knivhuggning i Västerås.
OP	Okej.
S	Tråddragargatan 11.
OP	Inomhus eller utomhus?
S	Vi har (ohörbart). Ja ska fråga, sjukvårdens larmcentral har inte svarat än. Nu la de på. Så klart.
SL	Ja, sjukvården är med.
S	Vi har knivhuggning i Västerås på Träddragargatan 11 så vi har polis-
SL	Tråddragargatan 11.
S	Ah, precis. Polis och sjukvårdens larmcentral är med här.
OP	Ja, jag har ett ärende här.
S	Har ni ett ärende?
OP	Ah, vi har ett ärende nu.
S	Okej, vill ni ha telefonnummer till den som ringde in härifrån då eller+

OP Ja, jättegärna.
S 021-
OP Mm?
S 41 15 00.
OP Mm?
SL 021, 41? Vad sa du sen?
S 15 00.
SL 15 00. Okej, vad, vet vi hur allvarligt det här är?
S Jag hörde bara hon skrek skynda er fort, det är en som har blivit knivhuggen.
SL Okej.
S Och då kopplade jag och då la hon på under tiden vi väntade.
SL Och vad sa du sen då, Tråddragargatan?
S Elva.
SL Elva.
OP Men polisen lägger på här så ska vi svara på fler samtal.
SL Vi skickar fram ambulans också.
OP Ah, vi åker också. Bra hej.
SL Ja, det är bra. Hejdå.
(Inspelningen avbryts.)

PM

Misstänkts studielån

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Idén, Magnus	2013-08-14	09:46

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Magnus Idén

Uppgiften avser
Joels studieskulder på CSN.

Uppgift

Kontakt togs med CSN och där uppgav de att Joel hade en sammanlagd skuld på 247 257 kr.

MÄLARDALENS HÖGSKOLA
ESKILSTUNA VÄSTERÅS

Mälardalens högskola
StudentCentrum

Studieintyg för

820115-1332 JOEL KABAGAMBE

Avslutade kurser	Hp	Betyg	Datum
MM1780 Repetitionskurs i matematik	3.0	G	2003-08-22
LA1600 Introduktion till datateknik och elektronik	7.5	G	2003-11-24
MM1510 Diskret matematik	7.5	3	2004-05-13
WOA002 Samhällsteknikens grunder	7.5	3	2007-11-16
WBT010 Byggmateriallära och byggnadsteknik	7.0	3	2008-06-26
WMO003 Geovetenskap och naturresurser	4.0	3	2008-06-30
WBT005 CAD fortsättningskurs	7.5	3	2009-03-26
WOA003 Ingenjörens verktyg 1	15.0	3	2009-08-10
WBT011 Installationsteknik 1	4.0	3	2010-01-12
WBT040 Byggnadsproduktion grundkurs	7.5	3	2010-06-08
WBT041 Byggnadsprojektering	9.0	3	2010-08-17
WBT045 Fastighetsförvaltning grundkurs	6.0	3	2011-01-11
SÖÄ104 Projektledning - för ekonomer, samhällsvetare och ingenjörer	7.5	3	2011-04-28
WBT006 CAD gk	3.0	G	2011-05-24
BTA301 Byggnadsproduktion fk	15.0	4	2011-08-29
UÖÄ024 KLOK1 - Studieteknik	3.0	G	2012-01-17

Prov/moment i ej slutrapporterade kurser	Hp	Betyg	Datum
BTA201 Installationsteknik 2	(7.5)		
LAB1 Laborationer och inlämningsuppgifter	3.5	G	2011-02-25
BTA202 Byggnadsplanering med visualisering	(15.0)		
PRO1 Projekt	9.0	3	2013-01-17
SEM1 Seminarium	3.0	G	2013-01-17
BTA400 Energisnåla hus	(15.0)		
INL1 Inlämningsuppgift	7.5	G	2013-03-27
LE1450 Digital elektronik	(7.5)		

....
Annika Collander

2013-08-09
Forts. på nästa sida ---->

Studieintyg för

820115-1332 JOEL KABAGAMBE

Prov/moment i ej slutrapporterade kurser	Hp	Betyg	Datum
LAB1 LABORATION	0.0	G	2004-06-04
PRO1 PROJEKT	0.0	G	2004-06-04
LE1460 Analog elektronik	(7.5)		
LAB2 LABORATION	3.0	G	2004-04-19
MAA123 Grundläggande vektoralgebra	(7.5)		
(T) INL1 Redovisningsuppgifter	4.5	G	2011-04-15
MAA124 Grundläggande kalkyl	(7.5)		
(T) INL1 Redovisningsuppgifter	4.5	G	2011-04-15
MMA121 Matematisk grundkurs	(7.5)		
PRO1 Projekt	3.0	G	2007-10-20
SEM1 Seminarium	1.5	G	2007-10-20
MMA123 Algebra för ingenjörer	(7.5)		
INL1 Inlämnings- och presentationsuppgifter	3.0	G	2008-10-27
SEM1 Seminarieuppgift	1.5	G	2008-10-27
MMA124 Kalkyl för ingenjörer	(7.5)		
INL1 Redovisningsuppgifter	3.0	G	2008-03-28
SEM1 Seminarium	1.5	G	2008-03-28
WBT012 Brandteknik gk	(7.5)		
INL1 Inlämningsuppgift	1.5	G	2009-11-17
LAB1 Laboration	1.0	G	2009-11-17
WBT023 Fastighetsförvaltning fk	(15.0)		
SEM1 Muntliga och skriftliga redovisningar	3.0	3	2011-04-12
PRO1 Projektuppgift	3.0	3	2011-05-04
WBT034 Byggnadsfysik	(7.5)		
LAB1 Laboration	3.0	G	2010-10-01
WBT035 Arkitektur grundkurs	(7.5)		
INL1 Inlämningsuppgift	1.5	G	2011-02-11
SEM1 Seminarium	1.0	G	2011-02-11
WBT037 Byggnadskonstruktion 1	(7.5)		
LAB1 Laboration	1.0	G	2010-04-15
ÖVN1 Övningsuppgift	3.0	G	2010-06-02
WBT043 Strukturmekanik	(7.5)		
ÖVN1 ÖVN1, 1,5 högskolepoäng, Övningsuppgift	1.5	G	2010-01-21
WOA001 Samhälls- och beteendevetenskap för ingenjörer	(15.0)		
PRO1 Projekt	4.5	G	2013-06-17
WOA005 Ingenjörens verktyg 2	(7.5)		
LAB1 Laboration	1.5	G	2008-04-09

Summa totalt: 188.0 högskolepoäng
Därav tillgodoräknade prov/provdelar: 9.0 högskolepoäng

(T) Provet har helt eller delvis tillgodoräknats

....
Annika Collander

Forts. på nästa sida ---->

Studieintyg för

820115-1332 JOEL KABAGAMBE

Ovanstående är ett utdrag ur registret för studiedokumentation.

Västerås den 9 augusti 2013

....
Annika Collander
Informationsassistent

I intyget ingår kurser/prov som konverterats till högskolepoäng 1 juli 2007.

60 högskolepoäng motsvarar ett års heltidsstudier.

Polismyndighet
Västmanlands län

PM
Misstänkts busskort

Signerad av

Signerad datum

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-09	08:59

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
David Linder

Uppgiften avser
Misstänkts busskort, aktiverat eller inte?

Uppgift
EnligtÅsa Berglund som arbetar på Upplands Lokaltrafik borde det synas i deras system om kortet är aktiverat eller ej. Som det ser ut nu är det ej aktiverat. Samtidigt kan de inte med 100% säkerhet garantera det eftersom de har hållit på med att byta system.

PM

Samtal med misstänkts föräldrar

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-01	14:46

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
David Linder

Uppgiften avser
Samtal med misstänkts föräldrar

Uppgift

Kontakt med misstänkt Kabagambes föräldrar togs. Tanken var att kunna hålla förhör med dem. Det framgick snabbt att de inte klarade detta med anledning av den tragedi som inträffat. Vi bestämde att träffa dem hemma hos modern på Bellmansgatan 12A i Västerås.

Margaret Mbabazi 501119-3108.
Aston Kabagambe 450921-1894.

Vi kom dit 1/8 kl 14.00 och pratade med dem och i korthet framgick följande:

Margaret var den som haft mest kontakt med sin son Joel. De brukade prata några gånger i veckan på telefon. Hon brukade även träffa barnen. Hon kände till att det hade varit vårdnadstvist några år och att Tingsrätten varit inblandad. Joel hade berättat om Cederängen och att barnen fick träffa sin mor på bestämda tider med personal närvarande. Joel hade dock inte pratat så mycket om det eller om Ewa-Marree Smith. Senast i juni-juli hade han pratat om att han skulle fullfölja sina studier och skriva en uppsats till hösten.

Aston berättade att han inte hade så jättemycket kontakt med Joel. Han kände också till att det varit en vårdnadstvist. Men inte mycket mer än så.

Båda föräldrarna var naturligtvis helt förkrossade över det som hänt. Hur de än frågade sig själva kunde de inte förstå varför det blivit som det blivit.

PM

Misstänkts mediciner / läkarbedömning

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Linder, David	2013-08-06	15:57

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget	Mottaget datum	Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
David Linder

Uppgiften avser
Misstänkts mediciner

Uppgift

Dag som ovan besökte undertecknad samt insp Magnus Idén häktet i Uppsala för att hålla förhör med misstänkt Kabagambe. Hans försvarare närvarade. Kabagambe uppgav att på grund av att han ej tilläts ta den medicin han tidigare haft utskrivet kunde han ej medverka i förhör eftersom han mådde dåligt och att han kände sig snurrig.

Kabagambe hade tidigare under dagen undersökts av läkare och psykiater tillsammans med sjuksyster Boris Socolov. Socolov fanns på avdelningen och samtalade med undertecknad.

Socolov uppgav att Kabagambe undersökts och att läkaren i Uppsala gjort samma bedömning som läkaren i Västerås.

Kabagambe erhöll nu den medicinska behandling som läkarna kommit fram till var den rätta.

PM

Signerad av

Signerad datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Uppgiftslämnare	Datum	Tid
Idén, Magnus	2013-08-06	15:38

Beslag verkställt	Material för analys
Nej	Nej

Mottaget | Mottaget datum | Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av
Magnus Idén

Uppgiften avser
Samtal med misstänkt på häktet i Uppsala

Uppgift

När vi anlände till häktet i Uppsala blev vi visade till ett andaktsrum där det var tänkt att förhöret skulle hållas.
Inne i rummet satt Joel och hans försvarare Caroline Fagerberg. Joel påtalade direkt att han var arg på psykiatriläkaren på grund av att denne plockat bort den medicin som Joel ansåg sig vara i mycket stort behov av.
Joel sade att han på grund av detta inte kunde medverka i något förhör med hänvisning till ett mycket dåligt mående.

Innan samtalet avbröts sade Joel att kvinnan som befann sig på Cederängen både slog och puttade honom ett flertal gånger.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Aranki, Anna	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Svenskt körkort	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Anna Aranki hörd angående sina iakttagelser i samband med mord/mordförsök på Tråddragargatan i Västerås

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Kristina Rågfälts	2013-07-11	12:20	13:15

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polishuset i Västerås	RB 23:6	Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhörsledaren (fhl) ber Anna Aranki, härefter kallad Anna, berätta fritt om det hon har sett.

Anna berättar att hon natten till idag sov hos sin särbo, Kent Ihrén. De kom hem till Annas bostad på Maskinistgatan vid 11-tiden på förmiddagen idag. Anna berättar vidare att hon kände sig väldigt trött på grund av att hon suttit uppe under natten och arbetat med sitt uppsatsarbete. Hon och Kent gick ut i trädgården och Kent funderade på om han skulle klippa en häck, så kunde Anna fortsätta med sin uppsats. Anna gick över till grannen för att fråga om hon kunde låna en häcksax men grannen var inte hemma, så hon gick tillbaka. Anna och Kent bestämde sig för att de skulle åka och handla istället, så de gick in i huset och tittade i kylskåpet vad de behövde.

Kort efter att de hade kommit in i huset, så hörde Anna ett ljud, höga skrik utifrån. Först trodde Anna att det var några som skojade med varandra men sedan förstod hon att det inte var på låtsas. Anna sprang fram till ett fönster och tittade ut och hon såg då en man stå på gården som hör till huset bredvid henne hus. Mannen stod med sin arm höjd i luften (Anna visar med sin egen arm hur mannen stod), han hade en kniv i handen, mannen var mörkhyad. Anna uppger att hon är väldigt osäker på om hon verkligen såg mannen utdela ett hugg mot kvinnan, hon blev så chockad av det hon såg, det kändes så overkligt. Hon vill dock minnas att hon såg mannen utdela ett hugg mot kvinnan, Anna såg senare kniven som låg på gruset.

När Anna såg vad som hände på gården, så sprang hon ut. Anna beskriver att hon var tvungen att springa ut på Maskinistgatan och runt, vidare in på gården till det andra huset. Anna minns att hon såg en mörkhyad man prata i telefon, hon minns också att hon hörde någon säga/ropa "Gå härifrån!" eller "Bort härifrån!". Anna fick uppfattningen att mannen som pratade i

telefonen pratade med polisen, eller så pratade han med någon som kanske ville att han skulle ringa till polisen. Anna såg kvinnan ligga på marken nedanför trappen som leder in i huset.

Anna beskriver att kvinnan var knivhuggen i bröstet, hon hade ett stort sår där. Hon såg också ut att vara skuren i ansiktet och på halsen, hon var väldigt blodig i ansiktet. Anna berättar att hon till en början hade ögonkontakt med kvinnan och hon sa till henne att fortsätta andas och att hjälp var på väg. Anna märkte dock att kvinnan höll på att förlora medvetandet, hon andades svagare och det blev längre mellan andetagen, ögonen rullade bakåt. Anna skrek åt Kent att hämta trasor inne i huset som hon kunde trycka mot såret i bröstet.

Mannen som talade i telefonen var mörkhyad, Anna antog att det var samme man som hon sett hugga kvinnan men hon fokuserade mest på kvinnan. Polisen kom sedan till platsen.

Fhl ber Anna förtydliga var hon bor i förhållande till platsen där händelsen utspelade sig. Anna beskriver att hon bor på Maskinistgatan, huset som det hände vid ligger i korsningen Tråddragargatan/Maskinistgatan, Anna bor alltså i huset bredvid/ovanför det huset. Fhl frågar om det stämmer att det är någon speciell form av boende i detta hus och vad Anna i så fall har för uppfattning om att det är för boende? Anna uppger att hon tror att det är någon form av kvinnoboende, antingen för kvinnor som blivit utsatta för olika saker eller som har problem på andra sätt. Hon vet att det finns personal där också.

Fhl backar till det skede då Anna fortfarande är inne i huset och hon hörde ett ljud, fhl ber Anna beskriva vad det är hon hör? Anna beskriver att det är skrik hon hör, det var "helt galna skrik", det var både mans- och kvinnoskrik. Först trodde hon som sagt att det var några som "skojbråkade" med varandra, att någon blev jagad men hon förstod ganska omgående av skriken att döma att det var något som inte stämde, så hon sprang fram till hallfönstret. Även Kent sprang fram till fönstret. Anna uppger att hon förmodligen redan omedvetet var på väg ut och att det var därför som hon sprang till hallfönstret och inte något annat fönster. Anna såg alltså en man stå med sin högra arm höjd över huvudet och han hade en kniv i sin hand. Kent tog upp sin telefon och började ringa till polisen.

Anna uppger att hon är väldigt osäker på vad hon verkligen såg, hon är rädd att det ska vara någon form av "efterkonstruktion" på grund av att hon blev så chockad, men hon tror att hon såg mannen utdela ett hugg mot kvinnan, Anna uppfattade det som att hugget träffade kvinnan någonstans i bröstpartiet.

När Anna är på väg ut ur sitt hus så minns hon också att hon hörde en mansröst skrika "Gå härifrån" eller "Bort!" eller något liknande.

Anna beskriver kniven som lång och smal, det såg inte ut som en kökskniv, möjligen en fiskfilé-kniv, bladet var längre och smalare. Anna upplevde skaftet som rött men det kan ju ha varit blod på skaftet också, så hon vet inte säkert. Det såg heller inte ut som en Mora-kniv.

Anna berättar vidare att hon är väldigt osäker på om kvinnan fortfarande stod upp när mannen utdelade vad Anna tyckte såg ut som ett hugg mot henne och att hon efter det föll till marken. Kvinnan kan möjligen redan ha varit på väg att falla när mannen utdelade hugget, Anna kan inte redogöra närmare för det än så. Mannen stod med ryggen åt Anna och hon såg kvinnan till vänster om mannen, antingen med sidan mot Anna eller med ansiktet mot henne. Om det nu var så att mannen utdelade ett hugg, så träffade det i brösthöjd på kvinnan. När Anna kom fram till kvinnan, så låg hon ner.

Fhl frågar om Anna kan uppskatta på vilket avstånd hon befann sig när hon stod i hallen och såg händelsen? Anna uppger att hon har svårt att uppskatta avståndet men tror att det kan ha

rört sig om ca 20 meter. På fråga om det fanns några träd eller buskar som skymde sikten på något sätt, så svarar Anna att hon bor på ovanvåningen av huset, hon delar hus med sin syster. Därav hade hon bra uppsikt över gården, det var ingen växtlighet eller annat i vägen.

Fhl frågar om Anna minns vad mannen med kniven hade på sig? Anna svarar att hon vill minnas att han hade shorts och t-shirt, han var vardagligt klädd. Hon kan dock inte svara på vilken färg kläderna hade. Hon minns att kvinnan hade en ljus kjol, ett linne, en liten kofta eller sjal, håret var blont.

När Anna sprang ut för att ta sig till kvinnan, så hann hon tänka tanken att det kunde bli farligt, hon tappade ju platsen ur sikte ett tag och visste ju inte om mannen fortfarande var kvar och hade kniven. Sedan tänkte hon bara att hon måste hjälpa kvinnan. När hon kom fram till kvinnan så såg hon som sagt en man som pratade i telefon, han hade antingen gått ut på Tråddragargatan eller så gick han fram och tillbaka på gården, Anna var som sagt fokuserad på kvinnan. Anna såg att kniven låg en bit från kvinnan på grusgången.
På fråga vad det var som gjorde att Anna uppfattade det som att mannen med telefonen var den som hade knivhuggit kvinnan, så svarar Anna att det var hans sätt att prata på, hon tror att han sa något om "polis", något i stil med "jag tänker inte" eller "jag ska inte" och möjligen "hämta" eller "åka dit". Mannen var upprörd men inte hysterisk dock, det hördes på röstläget. Han var också mörkhyad.

Anna har för sig att hon hörde en mansröst till men hon kan ha blandat ihop det med sin särbo eller någon annan som kanske fanns i huset.

Anna såg också en i personalen i ett av fönstren inne i huset, hon höll ett barn i famnen. Det visade sig senare vara kvinnans son.

Fhl frågar om Anna såg något av gripandet av mannen? Anna uppger att hon inte såg det, hon hörde bara polisen säga "ligg kvar på marken" och att de hade dragna vapen men hon såg inte vem det var som låg på marken.

Anna har för tillfället inget mer att tillägga.

Förhöret är uppläst ur anteckningar och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person Aranki, Anna	Personnummer

Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Tillägg till tidigare förhör		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare Christina Jarnfelter Hagström	Förhörsdatum 2013-07-13	Förhör påbörjat 10:00	Förhör avslutat 10:15
Förhörsplats	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Telefonförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Anna Aranki ringde upp förhörsledare.

Aranki uppger att hon har gått "igenom" händelsen igen och kom på att hon har glömt att berätta en sak och därför kontaktar hon polisen.

Aranki uppger när knivmisshandeln hade ägt rum och när Aranki låg vid Eva-Mariee för att hjälpa henne eller om det var när hon hade rest sig upp för att invänta ambulansen så såg Aranki en handväska som stod på trappan in till huset. Någon hade ställt ifrån sig den. Handväskan som var mörk till färgen stod till vänster på nedersta trappsteget. Den var ganska stor och stod med kortändan utåt.

Strax bredvid eller slängd ner på gruset låg ett par solglasögon. Det låg också en tröja eller liknande på trappen. Var är okänt.

Aranki uppger att dessa uppgifter inte kanske är viktiga men Aranka vill gärna berätta om det.

Uppläst och godkänt

Polismyndigheten Västmanlands län
Tekniska sektionen
Box 9
721 03 Västerås

Datum
2013-07-30

Diarienummer
K18360-13
U1/926-13

Protokoll över Anna Arankis synfält

Inledande uppgifter

Undersökningen begärd av:	Göran Kastlund
Anledning till undersökningen:	Anmälan om mord.
Handläggare:	Kriminaltekniker Kjell Eriksson
Medundersökare:	Fotograf Liselotte Bergqvist
Plats och tider för undersökningen:	Tråddragargatan 11, Västerås. Undersökningen påbörjades den 24 juli 2013 kl. 09.00

Genomförande

Efter begäran om dokumentation av det synfält som vittnet hade vid händelsen sammanträffades med vittnet på platsen vid Tråddragargatan 11. Efter att vittnet informerats om hur dokumentationen planerats.
På plats fanns tre figuranter som var iförda olikfärgade västar:

Figurant för Eva-Maarre Kullander Smith	Röd väst
Figurant för Joel Kabagambe	Blå väst
Figurant för en tredje person	Gul väst

Vittnet informerades om att det som skulle dokumenteras var den minnesbild han/hon hade av händelsen, från den plats där vittnet själv befann sig då iakttagelserna gjordes.

Vittnet fick instruera figuranterna var de skulle finnas och vilken position figuranterna skulle ha och därefter fotograferades figuranterna från den plats som vittnet befunnit sig på under händelsen.

Vid fotograferingen användes kameraobjektiv som så nära som det är möjligt återger synfältet utan förvrängning, brännvidd 50 mm.

Foto 1 visar hur Anna Aranki uppfattade personerna vid sin första iakttagelse. Hon stod då innanför ett fönster på andra våningen i fastigheten Maskinistgatan 14.

Foto 2 visar vad Aranki såg då hon kom ned till gården på Tråddragargatan 11. På marken ligger figuranten för Eva-Maarre Kullander Smith.

Kjell Eriksson
Kriminaltekniker

Förhör

Polismyndighet
Västmanlands län

Signerat av
Bibbi Thörn

Signerat datum
2013-07-11 16:51

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Ihrén, Kent	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Sina iakttageler i samband med mord/mordförsök på Tråddragargatan 11, Västerås

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Bibbi Thörn	2013-07-11	12:25	13:40
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Polishuset Västerås	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		

Berättelse

Kent berättar om händelsen aktuell dag följande.

Kents särbo Anna Aranki bor på Maskinistgatan 14. Kent själv bor på Hammarbacksvägen. Aktuell förmiddag hade de båda varit på Hammarbacksvägen hemma hos Kent. De tog bilen till Annas hus på Maskinistgatan. Kent kan inte närmare i tid uppge när de kom fram till Maskinistgatan men uppskattar att de var där ca 20 min innan händelsen inträffade.

Kent och Anna bar först upp väskor från bilen till huset. Därefter gick de ut ingen och Anna gick över gatan till sin granne, Kennet Lindahl, för att låna en häcksax. Kent befann sig i Annas trädgård i väntan på saxen för att sedan klippa häcken.
Han såg då från trädgården att det befann sig 2 st kvinnor i trädgården till huset som är grannhus till Annas hus. Det huset ligger i korsningen Maskinistgatan – Tråddragargatan. Kent vet att det är ett hus som kommunen äger och att det är någon form av boende för kvinnor som behöver hjälp.
Kent fick den uppfattningen att de två kvinnorna i trädgården, en lång yngre och en kortare äldre, var någon sorts personal i huset och att de liksom stod och väntade på något.

Efter en kort stund kom Anna tillbaka utan häcksax då grannen inte var hemma. De två gick då, istället för att klippa häck, in i huset igen och började planera vad de skulle handla. De satt i Annas vardagsrum när de plötsligt hörde ett "jävla liv" på människor som skriker. Kent uppfattade att skriken kom från grannhuset/boendet och att det var mer än en person som skrek. Kent hörde inget ord eller så men han uppfattade av skriken att något hänt och att det var allvarligt.
Kent och Anna tittade på varandra för att sedan springa fram till ett hallfönster som vetter rakt mot grannhusets/boendes trädgård.

Kent ser då att det i den trädgården, en bit från trappen till huset/boendet, står en färgad kille som vevar med armarna. Killen har en mörkgrön eller mörkblå t-shirt med stora tryck på framsidan. I övrigt kan han inte komma ihåg hur killen var klädd.
Han ser även en väldigt ljushårig kvinna som ligger på rygg på marken framför killen. Killen gör enligt Kent "huggrörelser" mot kvinnan på marken och Kent visar med sin arm en rörelse från över sitt huvud och ner mot sitt lår.
Från den här positionen såg Kent ingen kniv eller annat tillhygge i någon av killens händer.

Kent hör att killen skriker något liknande "det är så här det blir" åt kvinnan på marken.
Kent såg även hur kvinnan på marken försökte värja sig med både armar och ben. Kent uppskattar avståndet från den plats han befann sig och ut till killen och kvinnan i trädgården till ca 20-25 meter. Kent säger att han såg allt väldigt tydligt.

Anna gav sin telefon till Kent och sade till honom att ringa 112 medan hon själv skulle springa ner till kvinnan. Anna springer först nerför trappan, Anna bor på 2 våningen i huset, Kent springer efter samtidigt som han ringer till 112.
Anna är några meter före Kent vid kvinnan och Kent ser då att killen som stått vid kvinnan är borta.
Kent förklarar här att man måste ut på trottoaren och in på nästa tomt då staketet mellan husen för högt. Kent tror att killen under den tiden de sprang runt, hunnit försvinna från trädgården och att killen tagit grindgenomgången ut till Tråddragargatan.

Kent gick fram och tittade på kvinna och såg då att det var mycket blod i ansiktet där det fanns en större skärskada. Han såg även blod på halsen och en större blodfläck på bröstet.
Han såg att Anna ganska omgående hade lade kvinnan i framstupa sidoläge. Anna meddelade Kent att kvinnan andades men att hon nog var på väg bort. Vad Kent minns så sade kvinnan ingenting.

Kent gick genom trädgården fram till staketet som vetter mot Tråddragargatan, och såg då den killen som tidigare stått över kvinnan och gjort huggrörelser mot henne, stå vid övergångsstället vid korsningen Tråddragargatan – Maskinistgatan. Kent hörde att killen pratade i telefon och uppfattade att han sade något liknande "jag är obeväpnad nu".
Kent som hela tiden varit uppkopplad mot 112 meddelar operatören att han såg den han tror sig veta varar gärningsmannen.

Kent gick tillbaka till Anna och kvinna och upptäcker då ca 2 – 2½ meter från kvinnans kropp en större kniv som ligger på marken.
Kent beskriver kniven som en kökskniv/kockkniv, ca 30cm lång och med ett skaft som han vill minnas var rött. Han såg att kniven var blodig.

Anna ropade hela tiden till Kent att ambulansen måste skynda sig och Kent vidarebefordrade det till operatören som han fortfarande hade kontakt med.

Kent frågade Anna om han skulle hämta något att trycka med på skadorna och Anna tyckte att de kunde prova med det.

Kent säger att han nu har en minnesbild att han ser polisen komma och att de går med dragna vapen mot den plats där han tidigare sett den aktuella killen stå. I det här läget såg inte Kent killen men förstod att han var kvar.

Kent fortsatte mot huset/boendet och sprang upp en trappa. Han tror att han sprang upp dit för att han hörde röster därifrån.
På andra våningen träffar han på en av de kvinnorna som tidigare varit i trädgården. Hon hade

en pojke på ca 3-4 år i ena handen. Kent frågade efter några handdukar eller något liknande. Kvinnan svarade att det fanns därinne samtidigt som hon pekade in mot ett rum. Kent såg nu att kvinnan pratade i telefon vilket han inte upptäckt tidigare. Plötsligt säger kvinnan "det sitter en här också" och pekade på en kvinna som satt på golvet. Kvinnan och barnet gick in i ett rum.
Kent hade inte upptäckt den andra kvinnan tidigare. Kent såg att det var den andra av de två kvinnorna som han såg i trädgården. Kvinnan höll något tygliknande föremål mot halsen och sade till Kent att det fanns trasor samtidigt som hon pekade mot en skrubb. Kent förstod att även den kvinnan var skadad. Enligt Kent verkade dock den kvinnan klar och pratbar.

Kent tog med sig några trasor och sprang ner till Anna och gav henne dem. Kent såg nu att kvinnan på marken verkade "helt borta". Kent gick till grindhålet mot Tråddagargatan igen för att kolla om ambulansen var på väg. Han såg då att polisen stod bredvid en kille som låg på marken. Kent såg att det var den killen som tidigare gjort huggrörelser mot kvinnan på marken. Killen låg på magen med händerna på ryggen så Kent drog den slutsatsen att killen hade fängsel på sig.
Kent tittade bort mot Tråddragaragatan och såg då att det kom en ambulans österifrån. Kent gick ut på Tråddragargatan för att visa in ambulansen på Maskinistgatan.
Kent berättar att han i sin förtvivlan skrek åt ambulanskillen att skynda sig. Ambulanskillen skall då ha svarat att de inte visste vad de åkte på och bett Kent lugna ner sig.

Kent som fortfarande hade 112 i luren meddelande att ambulansen nu kommit och de avslutade samtalet.

Kent hörde hur Anna frågade ambulanspersonalen om det var något mer hon kunde göra. Men fick till svar att det inte fanns det. Kent och Anna gick då åt sidan medan personalen gjorde hjärt-lungräddning.

Kent gick nu ut på Tråddragargatan och pratade med polisen. Först påbörjades ett förhör men efter en kort stund fick han beskedet att han skulle få skjuts till polisstationen i stället.

Kent tillfrågas om han såg något blod inne i huset.
Han svarar att han såg bloddroppar både i entréplanet och en trappa upp. Det var några droppar här och var, inga mängder.

Kent tillfrågas om han såg någon annan person i direkt närhet till killen/kvinnan/huset.
Han svarar att han inte sett någon annan person förutom de han berättat om.

Kent tillfrågas om han är helt säker på att det är samma kille som gjorde huggrörelser mot kvinna och den killen som sedan polisen gripit.
Han svarar att han är helt säker på att det är samma kille.

Kent berättar att han blev så frustrerad när han ringde 112. Han blev runtkopplad och fick berätta samma sak tre gånger och att han inte fick besked om att ambulansen var på väg. Han fick den känslan att ambulansen tog alldeles för lång tid på sig. Polisen däremot var snabbt på plats.

Kent berättar vidare att händelsen är helt overklig. Han säger att man inte förstår vad som händer när det pågår. Han menar att allt kanske, i tidsordning, inte exakt stämmer men säger sedan att han är rätt säker på att det gör det.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Vittne till Mord

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Näpo Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Ihrén, Kent	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Dataslagning	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Vittne till Mord Tråddragargatan

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Jonas Jonsson	2013-07-11	11:24	11:28

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Tråddragargatan	RB 23:6	Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Kent berättar att han är Särbo med Anna som bor i huset bredvid.
Kent uppger att han och Anna befann sig inomhus på övervåningen, när de hör oväsen och tittar ut genom fönstret. Kent uppger att han ser kille som hugger upprepade gånger mot en kvinna som ligger ned. Kent uppger att han ringer polisen och springer ned för att hjälpa till, Anna är en bit före. Kent uppger att han ser att mannen som huggit befinner sig på gatan vid övergångsstället utanför huset.
Kent uppfattar att mannen ringer till polisen och berättar om händelsen.
Mannen stannar på samma plats till första polispatrull kommer till platsen.

Förhöret avbryts, enligt beslut skall Kent medtas till förhör.

Polismyndigheten Västmanlands län
Tekniska sektionen
Box 9
721 03 Västerås

Datum
2013-07-30

Diarienummer
K18360-13
U1/926-13

Protokoll över övrig Kent Ihréns synfält.

Inledande uppgifter

Undersökningen begärd av:	Göran Kastlund
Anledning till undersökningen:	Anmälan om mord.
Handläggare:	Kriminaltekniker Kjell Eriksson
Medundersökare:	Fotograf Liselotte Bergqvist
Plats och tider för undersökningen:	Tråddragargatan 11, Västerås. Undersökningen påbörjades den 24 juli 2013 kl. 09.20

Genomförande

Efter begäran om dokumentation av det synfält som vittnet hade vid händelsen sammanträffades med vittnet på platsen vid Tråddragargatan 11. Efter att vittnet informerats om hur dokumentationen planerats.
På plats fanns tre figuranter som var iförda olikfärgade västar:

Figurant för Eva-Maarre Kullander Smith	Röd väst
Figurant för Joel Kabagambe	Blå väst
Figurant för en tredje person	Gul väst

Vittnet informerades om att det som skulle dokumenteras var den minnesbild han/hon hade av händelsen, från den plats där vittnet själv befann sig då iakttagelserna gjordes.

Vittnet fick instruera figuranterna var de skulle finnas och vilken position figuranterna skulle ha och därefter fotograferades figuranterna från den plats som vittnet befunnit sig på under händelsen.

Vid fotograferingen användes kameraobjektiv som så nära som det är möjligt återger synfältet utan förvrängning, brännvidd 50 mm.

Foto 1 visar vad Ihrén såg då han stod innanför ett fönster på andra våningen på Maskinistgatan 14.

Foto 2 visar vad Ihrén såg då han sprungit ned på gården till Tråddragargatan 11. Kvinnan som sitter på huk föreställer Anna Aranki.

Kjell Eriksson
Kriminaltekniker

Polismyndighet
Västmanlands län

Förhör

Signerat av
Bengt-Olov Köpsell

Signerat datum
2013-07-11 13:55

Enhet
Krimjouren

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Karlsson, Britt Camilla	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Camilla Karlsson hörs med anledning av ett bråk på Tråddragargatan 11 i Västerås torsdagen den 11 juli 2013.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Bengt-Olov Köpsell	2013-07-11	11:55	12:35
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Krimjouren Västerås	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	JE		

Berättelse

K18360-13U2930895.DSS

Camilla Karlsson uppger att hon är anställd på Västerås stad, Tekniska nämndens stab och gatuenheten. Torsdagen den 11 juli så var Camilla ut till ett projekt som var färdigställt på Maskinistgatan-Tråddragargatan, det är en ombyggnation med bland annat farthinder. Hon besökte platsen tillsammans med den som har varit projektledare, Maria Tyhr.

De åkte ut till platsen och började den så kallade synen klockan 10.00. Med vid tillfället så fanns även byggledaren Hans samt platschefen Jonny. De fyra hade börjat synen längst upp på Maskinistgatan och gick sedan ner i riktning mot Tråddragargatan.

Camilla säger att de började bli klara med synen och befinner sig då på cykelbanan strax utanför Tråddragargatan 15. Efter att de befunnit sig vid Tråddragargatan 15 så hade de gått cykelbanan tillbaka mot Maskinistgatan och när de fyra närmar sig fastigheten Tråddragargatan 11 så hör Camilla att det är några som skriker. Hon säger att hon inte hör om det är en kvinna eller en man som skriker, men hennes uppfattning är att det är flera personer som skriker, men hon hör inte vad som skriks och kan inte säga något mer angående detta.

När de hade kommit fram precis utanför Tråddragargatan 11 så hade Camilla tittat över fastighetens häck för att se vad som pågår, direkt så ser hon att det är tre personer som kommer ut från fastigheten och de kommer ganska tätt inpå varandra. Den som kommer först ut från fastigheten är en ljushårig kvinna, direkt efter henne så kommer en mörkhyad kille och sist så kommer ytterligare en kvinna.

Camilla uppfattar det som att killen är ute efter den ljusa tjejen och den andra kvinnan, som hade kommit ut från fastigheten, försöker avstyra någon form av bråk.

Direkt när den ljusa tjejen kommer utspringande från fastigheten så springer hon ut och ner från en mindre trappa. I samband med detta så hade tjejen ramlat omkull, men Camilla kan inte säga om hon snubblade eller om det var killen som kom efter som "puttade" henne.

Den ljusa tjejen hade sedan blivit liggande på backen, hon ligger då på gräsmattan i anslutning till en grusgång. Förhörsledaren tillfrågar Camilla om tjejen ligger på magen eller på ryggen och Camilla säger att den ljusa tjejen ligger på ryggen, kurar ihop sig och håller händerna mot bröstet/magen.

Den mörkhyade killen hade satt sig på knä till vänster om den ljushåriga tjejen och Camilla ser att killen har något i handen, hon uppfattar det som att det är något metalliknande föremål. Camilla ser att killen utdelar minst fem hugg mot tjejen som träffar övre delen av kroppen.

Den kvinna som kom sist ut från fastigheten springer runt killen och tjejen när de befinner sig på backen och skriker något vid flera tillfällen, men Camilla säger att hon inte uppfattar vad som skriks.

Camilla och hennes arbetskamrater skriker flera gånger att killen ska sluta, men de får ingen som helst reaktion utan killen fortsätter hugga mot den ljushåriga tjejen.

Förhörsledaren tillfrågar Camilla vad den andra kvinnan tog vägen. Camilla säger att hon bara försvann från tomten så Camilla antog att hon sprang in i huset. Camilla såg inte kvinnan något mer under den tid som hon befann sig på platsen.

Hans och Jonny hade sedan lämnat platsen och börjat springa en bit bort på Tråddragargatan i riktning mot Bjurhovdahållet. Maria är den person som blir kvar sist och hon försöker öppna grinden till fastigheten Tråddragargatan 11, men får inte upp grinden och Camilla hade då skrikit att Maria ska lämna platsen. Camilla hade i detta skede även ringt 112, hon får då prata med någon larmoperatör samt eventuellt ytterligare någon annan person.

Hans, Jonny, Maria samt Camilla tar sig bort till cykelbanan och finns sedan vid Tråddragargatan 17. När de befinner sig utanför nummer 17 så ser de att killen som tidigare befunnit sig inne på fastigheten nummer 11 kommer ut från tomten, han går ut genom den grind som Maria tidigare försökt ta sig in genom. Killen hade sedan ställt sig på cykelbanan vid övergångsstället. Camilla ser att killen håller något i handen, som han håller intill örat. Hon ser ingen mobiltelefon, men hon drar slutsatsen att han hade en telefon i handen och att han eventuellt pratade med någon.

Camilla säger att det gick ganska snabbt tills att första polisbilen kommer till platsen, hon har svårt att ange någon tidpunkt, men hon tror att det rör sig om ett par, tre minuter som att första polisbilen kommer till platsen. När de ser att polisen kommer till platsen så hade Camilla och de övriga tagit sig över Tråddragargatan och gått på andra sidan i riktning mot den plats där poliserna befann sig. Camilla och hennes arbetskamrater hade sedan fått kontakt med polisen och de får sedan besked att de ska få följa med ner till polisstationen för att där lämna sina uppgifter i ett förhör.

Camilla uppger i nuläget att hon känner sig skärrad, men tycker i nuläget att hon inte är i behov av något stödsamtal utan ber att få återkomma om det skulle bli aktuellt.

Förhörsledarens anteckning; I samband med att förhöret avslutades så lämnar förhörsledaren telefonnumret till fu-ledaren på krimjouren och talar om för Camilla att hon får ringa dit om hon skulle komma på något ytterligare som hon vill tillföra i utredningen samt om hon är i behov av något samtal.

Förhörsanteckningar upplästa och godkända, efter detta har förhöret intalats på band.

Västerås som ovan.
Bengt-Olov Köpsell

Polismyndigheten Västmanlands län
Tekniska sektionen
Box 9
721 03 Västerås

Datum
2013-07-30

Diarienummer
K18360-13
U1/926-13

Protokoll över Camilla Karlssons synfält

Inledande uppgifter

Undersökningen begärd av:	Göran Kastlund
Anledning till undersökningen:	Anmälan om mord.
Handläggare:	Kriminaltekniker Kjell Eriksson
Medundersökare:	Fotograf Liselotte Bergqvist
Plats och tider för undersökningen:	Tråddragargatan 11, Västerås. Undersökningen påbörjades den 24 juli 2013 kl. 09.40

Genomförande

Efter begäran om dokumentation av det synfält som vittnet hade vid händelsen sammanträffades med vittnet på platsen vid Tråddragargatan 11. Efter att vittnet informerats om hur dokumentationen planerats.
På plats fanns tre figuranter som var iförda olikfärgade västar:

Figurant för Eva-Maarre Kullander Smith	Röd väst
Figurant för Joel Kabagambe	Blå väst
Figurant för en tredje person	Gul väst

Vittnet informerades om att det som skulle dokumenteras var den minnesbild han/hon hade av händelsen, från den plats där vittnet själv befann sig då iakttagelserna gjordes.

Vittnet fick instruera figuranterna var de skulle finnas och vilken position figuranterna skulle ha och därefter fotograferades figuranterna från den plats som vittnet befunnit sig på under händelsen.

Vid fotograferingen användes kameraobjektiv som så nära som det är möjligt återger synfältet utan förvrängning, brännvidd 50 mm.

Foto 1 visar vad Karlsson såg då hon var på väg fram till grinden.

Foto 2 visar vad Karlsson såg då hon stod utanför grinden mot Tråddragargatan.

Vid dokumentationen var den häck som finns bl a mot Tråddragargatan nyklippt varför den på bilderna är något lägre (105 cm) än den var vid brottet.

Kjell Eriksson
Kriminaltekniker

Polismyndighet
Västmanlands län

Förhör

Förhör med Johnny Thorsell.

Signerat av
John Santaniemi

Signerat datum
2013-07-11 16:45

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person			Personnummer
Thorsell, Johnny			

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Egna uppgifter/utredning	
Tolk			Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Vittnesförhör i en pågående utredning

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
John Santaniemi	2013-07-11	11:59	13:52
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polisstationen i Västerås, krimjour	RB 23:3		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Inledning.
Johnny Thorsell informeras om att han kommer att höras som ett vittne i en pågående utredning och att förhöret syftar till att inhämta hans iakttagelser kring en händelse vid cederängens behandlingshem i Västerås.
Johnny hörs med anledning av att han enligt uppgift bevittnat brottet.

Vid tidpunkten för händelsen utförde Johnny och hans medarbetare ett byggnationsarbete i närheten av Cederängens behandlingshem.
Förhörsledaren frågar Johnny vad han och hans kollegor hade för ärende i närheten till brottsplatsen. På frågan svarar Johnny att han och hans medarbetare (Johnny arbetar som platschef på NCC, fhl:s ant) utfört en ombyggnation på beställning av Västerås stad. Johnny förtydligar att de utfört ombyggnationen på Tråddragargatan, Maskinistgatan och Hemdalsvägen.
Johnny uppger vidare att han och hans medarbetare befann sig vid korsningen Trådragargatan/Maskinistgatan i samband med händelsen. Johnny och hans medarbetare stod intill en häck som löper längs med Tråddragargatan och denna häck ansluter till fastigheten där händelsen inträffade.
På fråga svarar Johnny att han ej känner till vad det är för typ av verksamhet som bedrivs inom aktuell fastighet.

Johnny och hans kollegor hör skrik ifrån brottsplatsen.
Förhörsledaren ber Johnny att berätta vad han uppmärksammat.
Efter förhörsledarens fråga tar Johnny upp en skiss (bygghandling) och uppger att han vill rita och förklara vad han har sett och hört.
Johnny uppger att han och hans medarbetare hade varit och tittat på en utfart till fastighet

nummer tretton (13) som är utmärkt på kartan.
Johnny uppger att han sedan hörde något i stil med ett hundslagsmål och uppger att det var oerhört jäla skrik och det lät som att det var en eller flera kvinnor som skrek. Johnny ritar ut var han och hans medarbetare stod i samband med att han hörde dessa skrik (punkt nummer 1 på skissen).
Johnny uppger att hela gruppen sedan förflyttade sig till ett grindhål som angränsar till den aktuella fastighetens tomt. Johnny uppger vidare att han gick ända fram till grinden (punkt nummer 3 på skissen) och i samband med detta får han en tanke om att det ej är hundar, det är vattenkrig, men de är ju vuxna personer.

Johnny ser att mannen hugger kvinnan med 2 eller 3 hugg i hennes över kroppsdelar.
Förhörsledaren ber Johnny att berätta vad han ser, Johnny uppger att han precis hann se när den mörkhyade mannen och kvinnan tumlande omkull följt av att han såg att de ramlade till marken. Johnny uppger att han ej kan svara på hur eller om mannen vräkte omkull kvinnan och uppger att han endast såg när de båda vräktes omkull. Johnnys tolkning utifrån det han såg är dock att det måste ha varit mannen som vräkt omkull kvinnan.
Därefter såg Johnny att mannen utdelade flertalet knivhugg som träffade kvinnan någonstans på hennes kropp, från bröst partiet upp till hennes ansikte. Johnny uppger att han ej är säker på hur många knivhugg som mannen utdelade på kvinnan, men uppger att han kan stå för att han såg att mannen utdelade två (2) alternativt tre (3) knivhugg på kvinnan.
Johnny uppger att han såg mannen och kvinnan (punkt nummer 4 på skissen) i höjd med två (2) stycken träd (punkt nummer 2 på skissen).

Johnny såg en annan kvinna eller man som skrek inne på fastighetens tomt.
Johnny uppger att han uppfattade det som att det var en annan kvinna som stod och skrek inne på fastighetens tomt (punkt nummer 5 på skissen), men han är ej helt säker på detta. På fråga svarar Johnny att han ej har någon aning om denna kvinna eller man fanns kvar när polisen anlände till platsen.

Johnny uppger att det förmodligen handlar om fler knivhugg än de antal han uppgivit.
Johnny uppger att han i samband med detta förstod vad som hände och uppger att det var i detta skede som han såg kniven. Johnny uppger att det förmodligen handlar om flera knivhugg än de antal som han uppgivit, men han kan ej stå för att han sett fler. Johnny minns att kvinnan sedan lyckades resa upp sitt huvud och såg då att kvinnan hade blod i sitt ansikte, på sina armar och i stort sett över hela sin kropp. Johnny uppger att det var som blodstänk och uppger att det var mycket blod. Efter uppläsning av förhöret tillägger Johnny att det ej var blodstänk, det var blod, kvinnan var till hälften täckt med blod och hade mer blod i ansiktet än bar hud.

Mannen sitter gränsle över kvinnan i samband med attacken.
Johnny uppger att mannen satt som gränsle över kvinnan, att han hade båda sina knän på kvinnan och att han höll balansen med sina ben på sidan om henne. Kvinnan låg på rygg och försökte att krypa ihop med kroppen för att värja sig mot mannens knivhugg. Under förhöret visar Johnny hur kvinnan var placerad och visar då hur hon försvarade sig med sina armar genom att hålla dem upp över hals, ansikte och huvud samt vifta med händerna medan hon låg på rygg.

Johnny tolkar det som att kvinnan måste ha varit skadad redan innan hon vräktes omkull.
Johnny tillägger att han är av uppfattningen att kvinnan måste ha varit skadad redan innan hon och mannen vräktes omkull på marken, då det ej är möjligt att kvinnan kan ha fått så pass mycket blod på sin kropp efter en sådan kort stunds knivhuggande på marken.

Johnny uppger att mannen knivhögg kvinnan med en förskärare alternativt brödkniv.
Johnny uppger att mannen knivhögg kvinnan med en förskärare alternativt en brödkniv som hade ett bland som han uppskattar till cirka 20 centimeter i långt. Johnny uppger att han nästan är säker på att knivens skaft var svart.

Johnny uppger att mannen högg knivhögg kvinnan i ryggen efter att hon lyckats vända sig om.
Johnny uppger vidare att kvinnan lyckades vända sig om efter en stund, han är osäker på åt vilket håll kvinnan vände sig åt, men han vet att hon i samband med detta vände sin rygg emot mannen. Johnny såg sedan att mannen utdelade ett knivhugg som träffade kvinnan i hennes rygg och är av full uppfattning att hela kniven gick in i kvinnas rygg. Johnny uppger att kniven träffade kvinnan någonstans mellan hennes skulderblad och att det var centrerat (vid ryggraden, fhl:s ant) på ryggen och tillägger att detta är hans starkaste minnesbild av händelsen.
Johnny uppger att han var säker på att han bevittnat ett mord och i samband med detta fick han minnesbilder av sina barn och insåg att varken han eller hans kollegor kan göra något åt situationen, varför han påtalade för sina kollegor att de skulle lämna platsen. Johnny uppger att han även stoppade förbipasserande cyklister och bilar då han insåg att mannen kunde komma ut till gatan när som helst.
Johnny uppger att hans kollega Maria Thyr gick tillbaka till grinden och minns att hon tog tag i grinden, Maria återvände dock till Johnny och hans kollegor kort efter detta.

Johnny uppger att hans kollegor skrek år mannen att sluta med sitt handlande, dock utan någon som helst reaktion från mannen.
Johnny uppger att han och hans kollegor skrek så mycket de bara orkade åt mannen att han skulle sluta och att han skulle stoppa sitt handlande, men detta väckte ingen som helst reaktion hos mannen.

Johnny uppger att mannen talade med hög och arg röst till kvinnan medan han högg henne.
På fråga svarar Johnny att han ej kan minnas att kvinnan sade något till mannen och uppger att han endast kunde höra jäla skrik från kvinnan.
Johnny uppger att han hörde att mannen sade något till kvinnan, men han uppfattade inget av det han sade, men det hördes att mannen sade något med hög och arg röst samtidigt som han högg kvinnan med kniven.

Johnny uppskattar att angreppet som han såg varade i cirka 10 till 20 sekunder.
På fråga svarar Johnny att han uppskattar att mannens angrepp pågick under ca tio till tjugo (10-20) sekunder och syftar då på angreppet som han såg efter att han tagit sig fram till grindhålet. Johnny uppger att han dock hörde skrik under cirka femton till tjugo (15-20) sekunder innan han kom fram till grindhålet vid fastigheten.

Johnny uppger att han och hans kollegor återsamlades på en plats en bit bort i östlig riktning ifrån fastigheten (punkt nummer 6 i skissen).
Johnny uppger att mannen sedan kom ut på gatan och han tror att mannen hade kniven med sig, men tillägger att han är osäker på detta. Johnny stoppade i samband med detta en bil och påtalade för den manliga föraren att han skulle vara beredd på att de skulle kasta sig in i hans bil för att kunna åka ifrån platsen. Johnny minns att han även stoppade en cyklist som han lyckades få att vända om.
Efter detta stod mannen ute vid gatan och pratade förmodligen i telefon (punkt nummer 7 i skissen).
Johnny uppger att hans kollega Camilla Karlsson sedan ringde till polisen och tillägger att det nästan såg ut som att mannen ringde till polisen själv, då mannen stod helt lugnt och stilla på

platsen. Johnny tolkade det som att mannen troligen pratade i telefon då han hade sin hand vid sitt öra.

Johnny uppger att första polisbilen var på plats väldigt snabbt och att de kanske anlände inom tre (3) till fem (5) minuter. Under tiden som gick till dess att polisen anlände till palsen stod mannen kvar på platsen (punkt nummer 7 i skissen). Johnny minns att polispatrullen som anlände till palsen spred ut sig på varsin sida om bilen och att de kommenderade ner mannen på marken med dragna vapen. Johnny uppger att det sedan anlände ytterligare en polisbil och i samband med detta låg mannen fängslad på marken.
Johnny uppger att händelsen sedan var överspelad och han och hans kollegor förstod att de var viktiga vittnen till händelsen varför de stannade kvar på platsen (punkt nummer 8 i skissen). När de stod på denna plats kunde Johnny se att kvinnan låg på sidan på marken i höjd med ett äppelträd (punkt nummer 9 i skissen) därefter anlände ambulanspersonal till palsen och även flera polispatruller. Johnny uppger att han ej vet om det var den attackerade kvinnan som han såg liggandes på marken, men det är det mest troliga.

Johnny uppger vidare att han minns att en man kom cyklandes längs med gång- och cykelbanan och att mannen kom från östlig riktning. Mannen kom cyklandes i samband med att mannen som attackerat kvinnan låg fängslad på gatan. Johnny uppger att han såg att mannen klev av sin cykel och att han gav sken av att ta sig in till tomten på brottsplatsen. Johnny hörde att mannen sade "jag jobbar här, lugn jag jobbar här" till polisen som befann sig på platsen. Johnny hörde att polisen som kommenderat ner mannen på marken frågade vad mannen skulle göra och att polisen även sade att mannen skulle backa undan. Därefter lämnade mannen platsen cyklandes i östlig riktning.
Johnny uppger att han uppfattade det som att mannen ej uppmärksammat händelsen och att han således var helt ovetande om vad som inträffat på plats.

Johnny uppger vidare att han såg en vit man med bar överkropp i samband med att polis och ambulans anlänt till platsen. Johnny uppfattade det som att mannen absolut hörde till fastigheten. Johnny såg att mannen stod och tittade ut mot gatan från grindhålet. På fråga svarar Johnny att han ej såg denna man tidigare och syftar då på i samband med händelsen.

Johnny lämnare ett signalement på misstänkt person.
På fråga hur mannen såg ut svarar Johnny att mannen är afrikan, han bar en svart t-shirt med någon form av tryck på, eventuellt ett gult tryck, men Johnny kan ej minnas vart det var placerat. Johnny uppger att han är ett hundra (100) procent säker på att t-shirten var svart. Johnny uppger att mannen var korthårig, men han hade en kort krullig frisyr. Johnny minns att mannen bar shorts och vill minnas att det var ett par ljusblå shorts.
På fråga svarar Johnny att mannen bar någon form av tennisskor på sina fötter som eventuellt kan ha varit vita till färgen.
På fråga om det var något annat som utmärkte sig med mannen svarar Johnny nej, men tillägger att mannen ej var spenslig, han var snarare kraftig, men absolut inte tjock.
På fråga svarar Johnny att han ej kan svara på vilket språk mannen talar, då han ej uppfattade vad mannen sade till kvinnan som han attackerade.

Johnny berättar vad han minns av den attackerade kvinnan.
Johnny uppger att det är en vithyad kvinna med ljust, halvlångt hår. Johnny uppger att han ej uppfattade hur kvinna såg ut i övrigt.

Förhör uppläst och godkänt klockan 13:52.

Polismyndigheten Västmanlands län
Tekniska sektionen
Box 9
721 03 Västerås

Datum
2013-07-30

Diarienummer
K18360-13
U1/926-13

Protokoll över Johnny Thorsells synfält

Inledande uppgifter

Undersökningen begärd av:	Göran Kastlund
Anledning till undersökningen:	Anmälan om mord
Handläggare:	Kriminaltekniker Kjell Eriksson
Medundersökare:	Fotograf Liselotte Bergqvist
Plats och tider för undersökningen:	Tråddragargatan 11, Västerås. Undersökningen påbörjades den 24 juli 2013 kl. 10.00

Genomförande

Efter begäran om dokumentation av det synfält som vittnet hade vid händelsen sammanträffades med vittnet på platsen vid Tråddragargatan 11. Efter att vittnet informerats om hur dokumentationen planerats.
På plats fanns tre figuranter som var iförda olikfärgade västar:

Figurant för Eva-Maarre Kullander Smith	Röd väst
Figurant för Joel Kabagambe	Blå väst
Figurant för en tredje person	Gul väst

Vittnet informerades om att det som skulle dokumenteras var den minnesbild han/hon hade av händelsen, från den plats där vittnet själv befann sig då iakttagelserna gjordes.

Vittnet fick instruera figuranterna var de skulle finnas och vilken position figuranterna skulle ha och därefter fotograferades figuranterna från den plats som vittnet befunnit sig på under händelsen.

Vid fotograferingen användes kameraobjektiv som så nära som det är möjligt återger synfältet utan förvrängning, brännvidd 50 mm.

Foto 1 visar vad Thorsell såg då han gick fram mot grinden.

Foto 2 visar vad Thorsell såg då han kom fram till grinden från Tråddragargatan.

Vid dokumentationen var den häck som finns bl a mot Tråddragargatan nyklippt varför den på bilderna är något lägre (105 cm) än den var vid brottet.

Kjell Eriksson
Kriminaltekniker

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Robertsson, Hans	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Hörs om iakttagelser i samband med grov misshandel alt mord på Tråddragargatan 11, 2013-07-11, ca kl 11.10

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Marie Renwall	2013-07-11	12:06	13:48
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset, Västerås, Tjänsterum, Besök	RB 23:3		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Robertsson informerades om anledningen till förhöret.

Robertsson berättade att han arbetar som byggledare på PQ Projektledning AB. Robertsson var vid tillfället på Maskinistgatan/Tråddragargatan för att besikta vägarbete. Robertsson plus tre arbetskamrater tittade på detaljer på kantsten på Tråddragatan 13, grannfastigheten intill därifrån man plötsligt hörde gälla skrik.

Mellan Tråddragargatan 13 och intill liggande fastigheten, Tråddragargatan11, därifrån skriket kom var det en häck som var ca 4 meter hög. Eftersom skriket var så gällt beslutade sig samtliga för att gå tillbaka mot Tråddragargatan 11 för att se vad det var som lät. Framför trädgården var det en ca 120 cm hög häck så man kunde se in mot trädgården.

På trädgården stod en fastighet med en altan utbyggd på baksidan av fastigheten. Robertsson minns inte om altanen hade något tak. Robertsson såg en mörkhårig kvinna med håret uppsatt komma springandes från andra sidan gaveln på fastigheten. Kvinnan skrek gällt hela tiden och hade sina båda händer upp mot båda sina öron samtidigt som hon skrek. Kvinnan sprang upp på altanen och in fastigheten. Robertssons uppfattning var att kvinnan skrek i panik.

Robertsson såg samtidigt att det låg en ung, ljushårig kvinnan, ca 20-30 år gammal på gräsmattan ca 5 meter från häcken där Robertsson stod tillsammans med sina arbetskamrater. Även den kvinnan skrek i panik, rädsla, gråt. Robertsson såg att kvinnan låg på rygg och hade båda armarna upp mot sitt huvud samtidigt som hon vände och vred på kroppen som för att skydda sig.

Robertsson såg att det stod en mörkhyad man, afroamerikan. Mannen var helt mörkhyad/svart. Han stod på sina båda ben och var framåtböjd över kvinnan och matade med båda sina armar mot kvinnans övre del av hennes kropp. Robertsson undrade först vad mannen gjorde. Robertsson tänkte, "Slår han henne?" Samtidigt hörde Robertsson kvinnan skrika "Nej" två till tre gånger. Det var gråt och panik i kvinnans röst. Samtidigt hörde Robertsson mannen säga "Aldrig mer att du gör så här". Detta upprepade mannen två gånger. Robertsson uppgav att mannen kan ha sagt något mer men han minns inte vad eller om mannen sade något mer. Robertsson uppgav att var säker på att han hörde att mannen sa "Aldrig mer att du gör så här".

Först ville Robertsson inte tro det han såg. Robertsson hann tänka, "brottas de eller leker de", men när Robertsson fick se att kvinnan blödde från vänstra axel/arm/bröst förstod han allvaret i vad som hände. Samtidigt som Robertsson såg blodet fick han syn på att mannen hade en kniv i sin högra hand. Robertsson vill dock reservera sig angående om mannen höll kniven i sin högra hand. Robertsson uppgav att han först uppfattade att mannen slog 5-6 slag mot kvinnans vänstra axel/arm/bröst. Sen när han fick syn på kniven såg han att mannen matade ytterligare 3-4 hugg med kniven mot samma område på kvinnans kropp som Robertsson uppfattade att mannen matade sina första slag mot kvinnan.

Nu när Robertsson förstod allvaret backade Robertsson undan och alla fyra skrek att man skulle ringa 112. Robertssons tre arbetskamrater stod kvar några sekunder längre innan de också backade undan. Robertsson sprang sen från platsen. Det hela var en fruktansvärd upplevelse. Overklig och obehaglig.

Robertsson uppgav att han såg att en av hans kvinnliga arbetskamrater stod vid en grind som fanns vid tomtgränsen. Arbetskamraten försökte ta sig in genom grinden men lyckades inte, som Robertsson uppfattade det.

Robertsson uppgav att han såg händelsen i ca 10 sekunder innan han lämnade platsen. Robertssons uppfattning var att kvinnans rörelser blev något mindre innan han lämnade platsen..

När alla fyra hade lämnat platsen sprang de bort till nästa korsning, som var Hyvlargatan. Där stod Robertsson och platschefen Thorsell. De andra två kvinnliga medarbetarna befann sig på Tråddragargatan i riktning mot Hyvlargatan.

Robertsson och Thorsell såg efter ca en minut efter att de hade lämnat platsen, den mörkhyade mannen komma ut från trädgården. Han ställde sig på trottoaren utanför tomtgränsen och Robertsson såg att mannen tog upp en mobiltelefon och ringde. Den mörkhyade mannen stod helt lugnt kvar på trottoaren tills polisen kom till platsen.

Robertsson uppgav att Thorsell ropade till en cyklist som kom cyklandes på samma sida som gärningsmannen stod, "Cyklist, cyklist, stanna. Han har kniv". Cyklisten som cyklade i riktning mot Malmabergsgatan, fortsatte cykla lugnt vidare och förbi gärningsmannen som Då stod och pratade i mobiltelefonen. Robertsson visste inte om cyklisten hörde vad Thorsell ropade. Robertsson såg inte därifrån han stod, vid korsningen Hyvlargatan, om gärningsmannen hade någon kniv i handen.

Robertsson berättade att Thorsell stoppade bilar och talade om för förarna att det var "Farligt". Några fordon vände. Även en Kaddybil tillhörande företaget NCC kom åkandes på Tråddragargatan som Thorsell stoppade och Thorsell bad chauffören att stanna om man skulle behöva skydd mot gärningsmannen.

Robertsson såg att en polisbil kom och att stannade i korsningen Tråddragargatan/ Maskinistgatan. Robertsson såg att poliserna hade dragna vapen. Robertsson och hans arbetskamrater gick fram mot platsen där polisen och gärningsmannen befann sig. Man ställde sig mitt emot tomten där händelsen hade utspelat sig. Nu låg gärningsmannen på marken med handfängsel. Därefter kom ambulansen och gjorde första hjälpen.

Robertsson uppgav följande signalement på gärningsmannen: Han var mörkhyad/svart afrikansk utseende. Mannen kan ha varit mellan 20 och 35 år. Ålder var svårt att bestämma. Han hade kort/snaggat hår, /Usent Bolt frisyr, afrikan med kort hår. Han var ca 180 cm lång, normal kroppsbyggnad. Mannen pratade svenska när han tilltalade kvinnan. Ingen konstig brytning eller dialekt. Inte vad Robertsson kunde höra av den korta mening som mannen upprepade. Robertsson såg inget blodig på gärningsmannen. Robertsson uppgav att det var inget som han tittade efter, blodet alltså.

Mannen bar grå shorts som slutade strax ovanför knäna. Han bar en svart t-shirt med något större gult tryck framtill. Det såg ut som en större rektangulärformad ruta. När mannen låg fängslad såg Robertsson att mannen hade svarta strumpor på sig. Mannen hade inga skor på sig då han låg på marken. Robertsson minns inte om mannen hade några skor på sig då han befann sig inne på tomten.

I samband med att Robertsson läste igenom förhöret kom han på att han igår, 2013-07-10, ca kl 13.45 såg en ung, blond kvinna med långt ljust hår komma gåendes med en mörkhyad/svart man med ett litet barn i två-tre års ålder. Av hudfärgen att döma på barnet, som inte var lika mörk som mannen och inte lika ljushyad som kvinnan, kunde barnet vara deras gemensamma barn. Paret gick på Tråddragargatan och på samma sida som händelsen utspelade sig på idag, Tråddragargatan 11. Signalementet på mannen och kvinnan stämde överens med ovanstående gärningsman och kvinnan som låg på marken inne på tomten.

När Robertsson såg paret kom han körandes i en personbil på Tråddragargatan i riktning öster ut. Paret gick i riktning mot fastigheten Tråddragargatan 11.

Förhöret inskrivet under besöket – genomläst vid förhörstillfället.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Näpo Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person		Personnummer
Robertsson, Hans		
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**
Vittne	Nej	
Tolk		**Språk**

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Iaktagelser		
Underrättad om misstanke	**Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)**	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Malin Hedfors	2013-07-11	11:30	11:32
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Tråddragargatan, Västerås	RB 23:3	Konceptförhör	
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		

Berättelse

Hans berättar att han och hans kollegor håller på med byggande av vägen. De står vi tillfället en bit bort och hör skrik från en av tomterna. Hans säger att han tänker först att det kanske är barn som leker. Men han tycker samtidigt att skriken är för gälla. De går då närmare tomten.

FÖRHÖRET AVSLUTAS, BESLUT MEDTAG TILL FÖRHÖR.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Näpo Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Thyr, Maria	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Hennes iaktagelser

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Malin Hedfors	2013-07-11	11:25	11:30

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Tråddragargatan, Västerås	RB 23:3	Konceptförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av

Berättelse

Maria berättar att hon jobbar tillsammans med kollegorna och kontrollerar vägarna. Vid tillfället var de allihopa ungefär 15 meter från aktuell tomt när de plötsligt hör skrik. Maria uppfattar det som att det är flera kvinnor som skriker. Hon går då mot grinden som vetter in mot gården. Då ser hon en mörk man sitta över en kvinna. Maria säger att hon först trodde att det var en lek men sen ser hon allt blod. Maria säger att hon tror att hon skrek sluta. Maria sa att hon kände sig väldigt arg över det som hände och att hon ville hjälpa till. Maria säger att hon ser mannen sitta över kvinnan och hugga henne flera gånger. När Maria börjar skrika så ställer sig kvnnan upp och vänder sig mot Maria. Då ser Maria hur samme man hugger kvinnan i ryggen. Fhl frågar om Maria uppfattar hur många hugg det var. Maria tror att det kanske var 3-4 hugg i ryggen. Innan vet hon inte. Maria berättar att kollegorna då ropar på henne att hon måste därifrån. Maria förstår att hon inte kan hjälpa kvinnan och backar då bort för att ringa polisen. Maria uppger också att mannen säger åt henne att ringa polisen. Maria säger att det ställer sig ungefär 50 meter från tomten och ser då mannen gå ut från tomten och ställa sig på trottoaren. Maria säger att det såg ut som han pratade i telefonen. Sen kom den första polispatrullen uppger hon. Och hon säger också att det var "rätt man" som polisen grep. Det var den mannen hon sett hugga kvinnan. Hon ger även signalementet; jeansshorts, svart t-shirt med gult tryck, mörkhyad. Maria uppger även att mannen skrek "jävla hora" flertalet gånger när han högg kvinnan.

Uppläst enligt koncept och godkänt.

Polismyndighet
Västmanlands län

Förhör
Vittnesförhör

Signerat av
Lars Fjellman

Signerat datum
2013-07-11 15:00

Enhet
Krimjouren

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Thyr, Maria

Personnummer

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Data	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Vittnesförhör rörande anmälan om mord den 11 juli 2013.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Lars Fjellman	2013-07-11	11:55	12:25

Förhörsplats
Krimjouren, Västerås

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av
LO

Berättelse

K18360-13 U1360663.DSS

Maria uppger att hon vid förhöret är tagen av sina iakttagelser och hon skakar också lätt med kroppen men är beredd att lämna en redogörelse för det hon bevittnade i samband med händelsen på Tråddragargatan idag den 11 juli 2013.

Maria uppger att hon jobbar för Västerås Stad och idag så var hon och en kollega på plats på Tråddragargatan för att syna ett vägprojekt där NCC var inblandad i. På platsen på Tråddragargatan befann sig Maria Thyr samt Camilla Karlsson från Tekniska nämnden, Hans Robertsson som var byggledare på plats och Johnny Thorsell ifrån NCC som hade utfört själva projektet på plats.

Någon gång strax efter 11-tiden så reagerade Maria på att hon hörde kvinnoskrik inifrån en gård tillhörande vad Maria tror är någon form utav boende utmed Tråddragargatan, hon beskriver att byggnaden är omgärdad utav en häck som var ganska låg och en grind in till gården. Kvinnoskriket kom ifrån denna gård varvid Maria och de övriga namngivna riktade sin uppmärksamhet just mot denna plats. Maria kan vid förhöret inte säga om det var en eller flera kvinnor som skrek men hon hörde i vart fall ett kraftigt kvinnoskrik. Av denna anledning så gick Maria fram till häcken och tittade över denna i riktning mot gården. Hon såg då att en kvinna med långt ljust hår låg på rygg och hade armarna och benen ovanför själva kroppen i en liknande försvarsställning eller dylikt. Maria kunde se att kvinnan med det ljusa håret som låg på rygg på marken hade cerise trosor på kroppen som blottades till fullo av att kvinnans ben var uppe i luften. Någonstans här har Maria för sig att hon såg en eller möjligtvis två personer springa in i byggnaden intill gården men riktigt säker på detta är inte Maria vid förhörstillfället. Ovanför kvinnan, hukande över denna, stod en mörkhyad man som

var iklädd en svart tröja med någon form utav gult tryck samt ljusa jeans-shorts vad Maria uppfattade det. Inledningsvis så trodde Maria att det hela var på "skoj" och med detta menar Maria att hon trodde att kvinnan som låg på rygg och mannen som var hukad över kvinnan busade eller om mannen kittlade kvinnan i fråga. I samband med detta så kom Maria att bevittna att den mörkhyade mannen gjorde svepande rörelser mot kvinnans överkropp och hon såg två eller möjligtvis tre sådana rörelser men i detta läge såg inte Maria att den mörkhyade mannen var beväpnad med något föremål i sin hand.

Någonstans här så såg Maria att kvinnans ansikte var färgat rött av vad Maria förstod var blod. Kvinnans överkropp var också färgad rött och Maria tror också att det rörde sig om blod. Här och nu förstod Maria att det inte rörde sig om någon lekfull situation utan att det var allvar. För första gången så såg nu Maria att den mörkhyade mannen hade en lång kniv i sin ena hand och Maria beskriver att bladet var ganska långt, hon tror att det kan ha varit en kökskniv eller liknande. Avståndet från den plats där Maria stod på fram till den plats där kvinnan låg uppskattar Maria till femton till tjugo meter. Maria minns att hon skrek hysteriskt till mannen när hon förstod att mannen knivhuggit kvinnan i fråga och Maria hörde att den mörkhyade mannen skrek "hora" till den liggande kvinnan. Maria såg sedan att kvinnan reste på sig och ställde sig på benen och Maria kom nu att bevittna att samma mörkhyade man nu högg kvinnan i ryggen med tre eller möjligtvis fyra kraftiga hugg. Maria uppger att hon inte hörde den skadade kvinnan skrika någonting och Maria bestämde sig nu för att dra sig tillbaka eftersom hon kände en viss fara för att den mörkhyade mannen skulle söka upp Maria. Maria drog sig tillbaka och kom att ansluta sig till de övriga namngivna personerna. Maria vet med sig om att Camilla Karlsson ringde 112 och larmade polis och ambulans till platsen. Vad som utspelar sig inne på gården efter det att Maria dragit sig tillbaka kan inte Maria redogöra för men kort efter att Maria hade återgått till de andra en bit ifrån platsen så kom samma mörkhyade man ut ifrån den grind och den plats där Maria tidigare hade bevittnat överfallet mot kvinnan. Den mörkhyade mannen ställde sig utanför grinden och tog sig sedan ner till korsningen Tråddragargatan-Maskinistgatan där Maria såg att den mörkhyade mannen höll sin telefon i sin hand och eventuellt pratade. För att dokumentera den mörkhyade mannen tog Maria upp sin mobiltelefon och fotade mannen ifråga. Korten togs klockan 11:09 samt 11:12. Maria har korten sparade i sin mobiltelefon, även om bilderna syns något suddiga. Den mörkhyade mannen stod nu kvar på platsen. Bara några minuter efter detta så dök en första polispatrull upp och grep den mörkhyade mannen som alltså kvarstannade på platsen lugnt och stilla. Maria har också för sig om att den mörkhyade mannen i något skede sade "ring polisen" när denne befann sig inne på gården där överfallet mot kvinnan skedde.

Maria uppger att den mörkhyade mannen agerade utan någon form utav frustration och Marias intryck är att den mörkhyade mannen fullständigt struntade i att flera personer bevittnade överfallet mot kvinna ifråga. Den mörkhyade mannen agerade mycket kallt utan några känslor direkt. Detta är i vart fall Marias intryck över det hela.

Kort efter detta att första polispatrullen anlände till platsen så dök också ambulans och ytterligare polisbil upp till platsen.

Förhöret är uppläst och godkänt vid gjorda pennanteckningar, därefter intalat på digitalt band.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
FRV-sektion

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Elmes, Annika	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Körkort	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
iakttagelser i samband med mord

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Johanna Erixon	2013-07-11	12:49	13:33

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
FRV	RB 23:6	

Förhörsvittne	Utskrivet av
	LO

Berättelse

K18360-13 DS400675.DSS

Annika säger att hon befann sig på Tråddragargatan 11 vid Cederängen som är ett utrednings- och behandlingshem där hon jobbar som familjebehandlare. Annika säger att hon kom till arbetet ungefär kvart över tio för att hon skulle förbereda lite. Annika berättar att hon och hennes kollega Lotta skulle träffa mamman och Ludvig på uppdrag från socialtjänsten där de bedriver barnorienterad familjeterapi. Pappa skulle komma och lämna Ludvig vid Cederängen. Annika berättar att Ludvig bor hos sin pappa och de skulle träffas allihopa på Cederängen. Pappan skulle inte vara med vid själva träffen utan han skulle bara lämna av Ludvig. Pappan brukar vänta i ett angränsande rum under tiden de har träffarna med mamman.

Annika berättar att under tiden som hon och Lotta väntar på besökarna så ringer Eva-Marie, som mamman heter, från bussen och säger att den är försenad. Under tiden Annika pratar med Eva-Marie så säger hon att nu kommer Ludvig och Joel på samma buss, vad ska jag göra. Eva-Marie sa att det blir konstigt för Ludvig om hon inte hälsar och Annika rådde henne till att antingen gå undan eller hälsa normalt. Hon och Lotta gick ut för att möta dem vid bussen. Annika ser att pappa Joel kommer med Ludvig, ganska hårt i handen, och han är spänd i ansiktet. Han hälsar inte på Annika och Annika förstår att det har hänt något. Eva-Marie kom gåendes bakom Joel och Ludvig. Eva-Marie säger någonting liknande att "det är redan katastrof, vi har slagits på bussen". Annika säger att hon inte är säker på att det är exakt dom orden som Eva-Marie använde men det var så Annika uppfattade det. Annika säger att hon tog Ludvig och gick med honom till övervåningen och Joel följde med. Lotta var kvar utanför med Eva-Marie. Annika säger att hon pratade lite med Ludvig om att det var ju tokigt att mamma och pappa hade bråkat med varandra. Joel och Ludvig fick vatten av

Annika i köket.

Annika säger att köket är på övervåningen och hon blir nu osäker på vad som hände. Hon vet att hon hade Ludvig, som är tre år gammal, och hon sa att de skulle gå och titta på sandlådan. Där nånstans så måste Joel ha sprungit ner utan att Annika hann uppfatta det. Annika säger att hon hör utifrån hur de argumenterar för att fönstret är öppet och hon hör höga röster utanför. Hon hör hur Lotta skriker "Annika hjälp, ring efter ambulans". Hon ropade Annikas namn högt flera gånger. Lotta skrek att "han har knivskurit mig och mamman". Annika tog Ludvig och telefonen. Lotta kom då upp för trappen och höll sig för halsen. Det droppade blod överallt. Annika säger att hon försökte att ringa 112 och fumlade med telefonen och till slut kom hon fram och sa att de behövde skicka en ambulans till Tråddragargatan 11. Hon tror att hon skrek om polis också och sade att folk var knivskurna. Annika säger att hon försökte distrahera Ludde och Lotta var chockad och försökte fråga efter handduk. Lotta sa att hon skulle dö, att hon förblöder, och Annika sa "nej det gör du inte". Annika tänkte att hon måste låsa in sig någonstans med Ludde utifall att Joel skulle komma tillbaka men hon kunde inte lämna Lotta.

Sen tog det inte lång stund innan ambulansen kom. När Annika hörde ambulansen tittade hon ut genom fönstret och då såg hon Eva-Marie ligga på grusgången utanför. Det stod två personer över henne som Annika först trodde var ambulanspersonal men sen skrek hon att dom måste komma upp och ta hand om Lotta. Annika säger att hon inte såg Joel när hon tittade ut genom fönstret. Annika säger att någon kom upp för trappen och det måste ha varit ambulanspersonal för att de hade en väska med sig. En utav grannarna som hade stått ovanför Eva-Marie var också med. Grannen och Annika blev tillsagda att gå undan med Ludde och leka i lekrummet. Annika berättar att efter en stund så fick hon och Ludvig gå ner till grannens tomt där Ludvig fick hoppa studsmatta och då började han prata om knivar och blod. Förhörsledaren frågar i vilket skede det var som Ludvig såg knivar och blod. Annika säger att dels så såg han ju Lotta när hon kom upp för trappan och blödde och dels så hade Annika honom i famnen när hon tittade ut genom fönstret. Annika säger att Ludvig måste ha hört hur Lotta skrek att hon hade blivit knivhuggen.

Annika berättar att polisen är med i trädgården och att de sedan åkte med polisen till Cederängen där polisen ville ha papper på personnummer på de inblandade personerna. Annika beskriver att huset som de hade befunnit sig i är en filial till Cederängen. Cederängen ligger på Tråddragargatan 48. Annika säger att vid nått skede, under tiden hon väntade på ambulansen när hon gick runt med Ludvig, så kollade hon ut och såg Joel ute på gatan. Då var även två poliser i närheten. Annika säger att så som hon uppfattade det pratade Joel i en mobiltelefon. Annika berättade att hon var klädd i dom kläder som hon har på sig nu under förhörstillfället, vilket är ett grönt linne, mörkare gröna byxor och hon var barfota inne i huset där de inte får ha skor på sig när de är där. Gällande Joels klädsel kan inte Annika säga mer än att han var mörkt klädd och hade solglasögon på sig. Annika tror att Eva-Marie hade en ljus klänning på sig. Annika säger att hon är osäker på Lottas klädsel men hon tror att hon kanske hade några ljusa trekvartsbyxor och en ljusare kofta och linne.

Förhörsledaren frågar vad bråket på bussen hade handlat om och Annika berättar att det här är ett par som har befunnit sig i en vårdnadstvist. Barnen, Ludvig tre år och Julia som Annika tror är fem eller sex år gammal, har bott hos pappa i drygt ett och ett halvt till två år. Mamma har inte fått träffa barnen för pappa Joel då han påstår att hon har slagit dem. Det finns en dom som säger att Eva-Marie ska få ha umgänge med barnen och det är via socialtjänsten som har ordnat så att Eva-Marie ska få träffa barnen under den här barnorienterande familjeterapin. Annika säger att hon vet inget mer om vad som hände på bussen än det som Eva-Marie sa, att det var katastrof och de hade slagits. Det var Lotta som fortsatte att prata med Eva-Marie medan Annika tog Ludvig och gick upp till övervåningen.

Förhörsledaren frågar Annika vad Joel sa när han följde med henne och Ludvig till övervåningen. Annika säger att hon inte minns vad Joel sa men hon förstod att han var arg, det märktes på hans attityd och hon vet att hon sa till honom att det inte var någon bra idé att de pratade om det här när Ludvig var närvarande. Sen fick både Joel och Ludvig vatten av Annika och då är de i köket. Annika säger att hon inte kan komma ihåg om Joel sen går därifrån eller om det är så att hon tar Ludvig och går från köket, genom hallen och in i ett annat rum där det står en sandlåda på ett bord som Ludvig kan leka med. Annika säger att efter det att hon har gett Joel vatten så ser hon inte honom förrän hon sen ser att han står ute på gatan och pratar i sin mobiltelefon.

Annika säger att när Lotta kommer upp för trappan så sätter hon sig i hallen och ber om en handduk till. Annika säger att Lotta måste ha fått tag i en handduk innan på något sätt och ber om att få en till. Lotta säger att hon kommer att förblöda och Annika säger "nej det kommer du inte" och hämtar vatten till Lotta.

Förhörsledaren frågar om det var några andra personer med Annika och Lotta i huset vid det här tillfället eller om det var några andra personer utanför. Annika uppger att de var själva. Annika ringde sen till Cederängen och då kom Karin (ohörbart)-Gustafsson, som är chef för Cederängen, dit och följde sedan med Lotta i ambulansen.

Förhörsledaren frågar Annika om vilket skick Lotta var i när hon åkte med ambulansen. Annika säger att hon inte såg Lotta precis då, då hon hade fått tillsägelse att gå undan med Ludvig men att hon sedan frågade och fick höra att Lotta hade klarat av att gå ner själv för trappan ut till ambulansen. Så det har nog gått bra. Annika säger att det var när hon tittade ut genom fönstret och såg hur Eva-Marie låg på grusgången som hon förstod att Eva-Marie förmodligen var död. Innan Annika åkte med polisen till polishuset kom Karin (ohörbart)-Gustafsson tillbaka från lasarettet och meddelade att Lotta skulle opereras och att det förmodligen skulle gå bra. När Annika frågade hur det hade gått med mamman så berättade Karin att hon var död.

Annika säger att hon inte såg om Joel tog något från köket och hon hörde ingenting heller. Hon vet att hon sa sen till Karin att hon hade trott att Joel redan hade en kniv på sig men hon vet med sig själv nu att det har hon ingen aning om. Och det finns ju knivar i kökslådorna på Tråddragargatan 11.

Annika tillfrågas om hon har någonting mer som hon kan komma på att berätta om under förhöret. Annika säger att inte vad hon kan komma på nu. Annika informeras om att hon kan komma att höras igen i utredningen.

Förhöret är intalat på band utan erinran och avslutas 13:33.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person		Personnummer
Elmes, Annika		
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**
Vittne	Nej	
Tolk		**Språk**

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Hörs om iakttagelser i samband med mord.		
Underrättad om misstanke	**Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)**	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Dennis Björkman	2013-07-11	21:45	21:50
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
	RB 23:6	Telefonförhör	
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		

Berättelse

Vid telefonsamtal med Annika Elmes sade hon att det var två saker som hon hade glömt att berätta vid det förhör som hölls med henne tidigare under dagen på polisstationen.

Det ena var att Annika noterade att Joels svarta skor stod kvar inne i huset då hon lämnade det för att åka med polisen. Annika sade att Joel ju då inte kan ha haft några skor på sig då han gick ut efter henne (Eva- Marree).

Annika berättade också att de hade köksknivarna i bestickstället i köket. Annika hade plockat ner knivarna i kökslådorna. Hon sade att hennes fingeravtryck därför måste finnas på kniven som användes.

Förhöret slut

Ej uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Elmes, Annika	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Egna uppgifter	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord Tråddragargatan i Västerås.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-07-22	13:40	13:53

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Polishuset i Västerås	RB 23:6	Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av
MI

Berättelse

Annika uppger att hon inte är säker på vad för sorts köksredskap som finns i respektive kök.

Innan mötet städade Annika av diskbänken i köket på ovanvåningen. Hon hade lite tid innan mötet så hon passade på att göra lite fint.
Hon tog fyra eller fem knivar ur diskstället och lade ner dem i en av kökslådorna. Hon tror att hon lade ner dem i den andra lådan uppifrån sett.
Det fanns ingen baktanke med att ta bort knivarna. Hon ville bara göra fint i köket.

Hon kommer inte ihåg vad det var för knivar som hon lade ner i lådan. Det kan ha köpts in på IKEA eller OBS. De brukar köpa knivar där.
Annika är osäker på om hon skulle kunna känna igen kniven om hon såg den på bild. Om det hade varit en kniv som sett ovanlig ut så hade hon kanske kunnat känna igen den men det var en vanlig kniv.
De lagar sällan mat i köket på ovanvåningen och köksredskapen brukar flyttas runt mellan köken. Det finns även ett kök på första våningen.

Annika tror att hennes fingeravtryck kan finnas på knivarna på grund av att hon lade ner dem i kökslådan.
Hon vet inte om det fattades någon kniv efter händelsen. Det var en sådan panikartad situation så hon tittade inte i kökslådorna.

Förhöret är uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person			Personnummer
Elmes, Annika			
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Sätt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**
Vittne	Ja	Känd av fhl	
Tolk			**Språk**

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Kompletterande förhör.		
Underrättad om misstanke	**Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)**	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-08-16	12:50	13:30
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Tråddragargatan 11	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
Idén, Magnus	u582		

Berättelse

Förhörsledaren bad Elmes beskriva vad som hände från det att Kabagambe, Ludvig och Smith kom till huset.
Elmes uppgav att Kabagambe kom in genom grinden först. Han höll Ludvig i handen. Strax bakom kom Smith. Elmes såg att han var väldigt arg. Det syntes på hans sätt att röra sig och hans ansikte var mycket spänt. Elmes räckte ut handen mot Ludvig för att han skulle komma till henne. Elmes uppfattade det nästan som att Kabagambe knuffade till Ludvig och Ludvig kom till Elmes direkt. Hon uppfattade det som att Ludvig tyckte det var bra och kom till henne utan tvekan.

Elmes och hennes kollega Liselott Lilja hade bestämt att Elmes skulle gå upp på övervåningen med Ludvig och Kabagambe. De gjorde det och gick upp för trappan. När de kom upp sade Kabagambe till Ludvig att ta av sig skorna. Kabagambe tog också av sig sina skor. Därefter gick de till köket som fanns på övervåningen för att dricka vatten.

Kabagambe var fortfarande arg men ändå närvarande. Elmes mindes att han hade pratat något illa om Ewa-Marree. Elmes hade sagt till honom att sluta eftersom Ludvig var närvarande. Kabagambe hade slutat och Elmes hade sagt till honom att hon och Ludvig skulle gå till rummet där barnterapin bedrevs. Hon sade till Kabagambe att han kunde gå in i rummet bredvid för att vänta där. Han hade svarat att han skulle göra det. Därefter gick de till sina respektive rum. Elmes gick först och uppfattade det som att Kabagambe gick till det andra rummet.

När Elmes och Ludvig kom in i rummet såg de att monitorn var påslagen med en bild på. Bilden föreställde Ludvig, Ewa-Marree och Liselott från ett tidigare besök. De tittade lite på den därefter satte de sig vid sandlådebordet och pratade lite.

Plötsligt hörde de hur Liselott skrek utanför i trädgården. Fönstret var öppet och Elmes hörde hur hon skrek högt på hjälp och att "han har knivskurit mig och mamman".

Elmes hade Ludvig hos sig men försökte ändå att ringa 112 samtidigt som Liselott kom upp för trappan och blödde från halsen.

Förhörsledaren frågade om Elmes kunde uppskatta tiden från det att hon gått in med Ludvig till sandlåderummet till det att hon hörde Liselott skrika?
Elmes svarade spontant att det måste rört sig om några minuter iallafall. Absolut minst en minut i alla fall. Hon och Ludvig hade ju först tittat lite på bilden och sedan satt sig vid bordet och pratat lite.

Hon hade aldrig uppfattat att Kabagambe gått ner, men troligtvis hade hon stängt dörren till rummet hon och Ludvig befann sig i.

Förhörsledaren frågade Elmes om Kabagambe eller Smith någon gång uttryckt att de känt sig hotade av varandra.
Elmes uppgav att det hade de aldrig uttryckt för henne i alla fall.

Kabagambe hade aldrig varit otrevlig mot Elmes. Snarare tvärtom. Däremot hade han varit lite besvärlig på så sätt att han varit mycket ifrågasättande till barnterapin. Om det var bra för barnen m.m. Han hade även haft svårt att få till tider som passade honom.

Förhörsledaren frågade igen om Kabagambes sinnestämning när de var i köket.
Elmes uppgav som tidigare att visst hade han varit mycket arg. Men samtidigt hade han varit närvarande och hört vad hon sa och svarat på det. Hon hade absolut reagerat på om hon uppfattat honom som så arg att han inte gick att prata med eller om han betett sig underligt. Då hade hon blivit vaksam på honom men så var inte fallet vid tillfället i köket.

Hon kunde aldrig tänka sig att det som hände skulle kunna ske. Hon har själv mått mycket dåligt efter händelsen och har fått hjälp att bearbeta känslorna.

Uppläst och godkänt

Förhör

Tipstelefonen

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Norbäck, Jenny	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	PPA // KJ	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
iakttagelser på Tråddragargatan i Västerås 2013-07-11

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Kim Johansson	2013-07-11	18:55	19:12
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
	RB 23:6	Telefonförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Jenny uppger att hon var i hemmet på första våningen på Tråddragargatan 9. Jenny hörde hur en kvinna skrek, sedan att en man skrek, sedan en kvinna som skrek och sedan en man som skrek.

Jenny gick till sovrumsfönstret och öppnade det. Där såg hon att det var flera som hade reagerat på skriket och att de tittade mot något så Jenny tittade mot det, för henne var det åt vänster.
Jenny hörde en man som sa något i stil med "jag ställer mig här så att de inte skjuter mig". Mannen ställde sig mitt i korsningen Tråddragargatan/Maskinistgatan och Jenny tror att det är ca 10-20 meter därifrån till hennes sovrumsfönster.

Jenny förstod inte vad det var som hände, utan tänkte att det kanske rörde sig om en bilolycka.
Mannen tog upp en mobiltelefon och ringde sedan ett samtal och Jenny tror att det var till polisen. Sedan kom det nästan direkt två poliser med dragna vapen som grep mannen.

Jenny beskriver mannen som 25-30 år, ca 175 cm, mörkhyad nästan svart och mörka kläder. Mannen så förtvivlad ut, men samtidigt som att han accepterade situationen, hur den nu var för Jenny visste inte vad som hade hänt förrän hon läste om det.

Mannen stod själv i korsningen och hon vet inte om han pratade med sig själv eller personer på andra sidan gatan. Jenny hade inte så bra synvinkel från sitt fönster.

Jenny upplevde det inte som att mannen bröt på något språk och när det gäller hans ursprung så var han en vanlig svart man, inte så lätt att identifiera hans ursprung som med exempelvis

somalier.

Jenny tyckte inte att mannen höll i någonting förutom mobiltelefonen då han ringde.

När mannen gick ut i korsningen kom han från Skiljebo/centrum-hållet.

Skriken som Jenny hörde var desperata och det kan ha varit att någon skrek "ring polisen!".

De första kvinnliga skriken var bara skrik i ren desperation. Jenny tror att det var samma kvinna som skrek alla gångerna och samma man, men Jenny uppfattade inte vad man skrek.

Jenny gick på samma gata bara en timme tidigare och då märkte hon inget anmärkningsvärt.

Det var ingen av de som stod på gatan och som troligtvis såg mer om vad som hände, som Jenny känner. Men det var en kille i 40-års åldern som hade shorts som stod länge och tittade.
Jenny tror att gatuarbetarna måste ha sett väldigt mycket, för direkt vid första skriket såg hon att de började gå mot platsen där det skreks.

Jenny har bara bott på adressen i två månader och hon visste inte om att det var ett behandlingshem tvärsöver gatan, utan hon har läst i tidningen att det var där som det hände.

Uppläst och godkänt.

Polismyndighet
Västmanlands län

Förhör

Signerat av
Johan Håvedal

Signerat datum
2013-07-12 09:28

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Pettersson, Ylva

Personnummer

Den hörde är
Annan

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Nära bekant och har haft tidigare relation med mt.

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Att utreda Ylvas kontakter med Joel Kabagambe under dagen 2013-07-11.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare
Johan Håvedal

Förhörsdatum
2013-07-11

Förhör påbörjat
16:20

Förhör avslutat
17:10

Förhörsplats
Cederängen, Lasarettsområdet i Västerås

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av
LO

Berättelse

K18360-13 U5460668.DSS

Ylva Pettersson uppgav att hon är nära bekant och har tidigare haft en relation med Joel Kabagambe. Ylva träffade Joel i december 2009. Ylva berättade att hon sedan blev tillsammans med Joel någon gång runt mars 2010. Förhållandet tog slut runt oktober 2012 då de enligt Ylva gled isär. Ylva uppgav att de fortfarande har god kontakt. Ylva berättar att hon och Joel har dottern Savanna tillsammans som föddes augusti 2011. Ylva berättar även att hon har fungerat som en extra mamma för Joels barn Ludvig och Juli så väl under som efter deras förhållande. Ylva berättar även att hon och Joel har umgåtts i princip dagligen även efter förhållandets slut.

YLVAS KONTAKTER MED JOEL 2013-07-11
Joel ringde till Ylva vid niotiden på morgonen. Ylva berättade att hon och Joel redan under helgen hade bestämt att de skulle träffas. Från början var det tänkt att Ylva skulle åka till Västerås. Ylva visste dock inte om det var någon idé att åka till Västerås då Ludvig skulle ha umgänge med sin mamma både på tisdagen och på torsdagen. Ylva berättade att hennes dotter Savanna blev magsjuk i måndags och att träffen därför inte blev av. Ylva berättade att vid dagens samtal runt niotiden så bestämdes det till slut att Joel och barnen, det vill säga Ludvig och Julia, skulle åka till Ylva i Björklinge och stanna där ett par dagar. Ylva berättade att det blev flera samtal runt klockan nio då antingen hon eller Joel blev störda av barn i närheten och därför skedde flera korta samtal mellan Joel och Ylva i båda riktningarna.

Ylva berättade sedan att vid tiotiden så ringde Joel till Ylva och berättade att Ludvig inte ville träffa sin mamma och att han var ledsen. Ylva förklarar att det var planerat att Ludvig skulle

ha ett umgänge med sin mamma. Ylva uppgav att hon inte vet vart Joel befann sig då han ringde till henne då.

Vid elvatiden, enligt Ylvas telefon 10.55, ringde Joel igen. Joel berättade då att han satt på bussen med Ludvig på väg till Ludvigs umgänge med mamman. Joel berättade att Eva-Marie var på bussen och att hon hade tagit Ludvig i handen och gått och satt sig någon annanstans. Joel frågade Ylva hur han skulle bete sig då Ludvig hade varit ledsen och inte ville träffa Eva-Marie. Ylva uppfattade det som att Eva-Marie bara hade tagit Ludvig i handen och gått iväg utan att fråga varken Ludvig eller Joel. Ylva sa åt Joel att sätta sig i närheten och vara nära Ludvig för att kunna vara ett stöd för honom. Joel sa att han skulle göra detta och sedan avslutades samtalet.

Vid nästa samtal, 11.10 enligt Ylvas mobiltelefon, då Joel ringde igen så inledde han med "jag högg henne". Förhörsledaren frågar Ylva hur pass säker hon är på den exakta ordalydelsen. Ylva uppgav att hon inte är hundra på ordalydelsen men att det var något med den innebörden. Ylva svarade något liknande "skojar du". Ylva förklarar att hon väntade sig någon form av dåligt skämt som uppföljning. Ylva berättar att Joel var osammanhängande och Ylva uppfattade det som att Joel var chockad. Han sa åter igen något liknande "jag högg henne" och Ylva frågade vem han pratade om. Joel ska då ha sagt "jag högg deras mamma". Ylva berättade att Joel därefter blandade osammanhängande tal en stund. Joel sa åter igen att han högg henne, att han älskade barnen och Ylva, att Ylva skulle säga till Joels mamma och att han älskade barnen. Joel sa även att "hon slog mig inför barnen". Joel sa sedan att polisen skulle komma snart och att han måste sluta. Samtalet varade enligt Ylvas mobiltelefon i en minut och en sekund. Förhörsledaren frågar om Joel sagt något om anledningen till det inträffade. Ylva sa att det enda han sa var att hon slog mig inför barnen. Ylva fortsätter och säger att det måste ha hänt den aktuella dagen då hon inte hört Joel säga något tidigare om att Eva-Marie slagit honom inför barnen. Att han vid det här tillfället sa "barnen" fast han bara hade med sig ett av barnen tror Ylva kan bero på att han var förvirrad och ett resultat av hans osammanhängande tal.

VAD JOEL SAGT OM EVA-MARIE
Enligt Ylva har Joel aldrig pratat om att bruka våld mot Eva-Marie. Ylva uppgav på fråga att det kan eventuellt hänt att han sagt att han vill slå henne men Ylva minns inte något sådant tillfälle. Ylva menar att det i så fall skett mer i någon form utav frustration när någonting har hänt. Ylva menar att Joel aldrig sagt någonting sådant på allvar så att det märkts att han planerat något sådant. Ylva berättar att Joel däremot vid flera tillfällen brutit ihop och gråtit, speciellt när barnen haft mardrömmar om Eva-Marie. Joel har även sagt saker som att han hoppas att någon utav Eva-Maries "torskar" ska göra samma mot henne som Eva-Marie gjort mot Ludvig. Förhörsledaren frågar vad detta innebär för Ylva. Ylva uppgav att Eva-Marie orsakat en brännskada på Ludvig som blev anmäld till polisen. Ylva uppgav att Joel även sagt att han hatar Eva-Marie och retoriskt frågat om hon inte kan flytta till någon av sina "torskar" eller till något varmare land som Eva-Marie själv pratat om.

Därefter läses förhöret upp ifrån förhörsanteckningarna och godkändes utan erinran.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Vilhelmsson, Sanna

Personnummer

Den hörde är
Vittne

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Förhör med vittne på buss nr.12 130711

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare
Caroline Green

Förhörsdatum
2013-07-12

Förhör påbörjat
09:01

Förhör avslutat
09:45

Förhörsplats
polisstationen Västerås

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt
Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Sanna berättar att hon gick på buss nr:12 vid Vallby centrum, hon säger att bussen avgick därifrån vid kl.10:30. Sanna berättar att hon hade lämnat sina barn på dagis vid kl.10:00 och skulle sedan åka bussen mot centrum. Hon berättar att hon brukar åka den bussen.

Sanna reagerade över att det var en ny buss med tv-monitor som visade var de åkte.

Sanna tillfrågas om det var fler som gick på vid Vallby centrum. Hon svarar att det är startplatsen för bussen och att den var tom när hon gick på. Det var ingen annan som gick på bussen där.

Sanna berättar att hon vet vad hållplatserna heter eftersom hon brukar åka den linjen. Hållplatsen efter Vallby centrum heter Antikvarievägen och där var det en ung tjej som gick på. Sanna tillfrågas hur tjejen såg ut. Sanna svarar att hon var ung, kanske 20 år och att hon hade mörkt hår. Sanna säger att hon var utländsk.

Nästa hållplats heter Fatbursgatan och Sanna minns att det var 3 personer som gick på där. Sanna säger att det var en äldre dam med rullator, hon minns henne eftersom hon satte sig framför Sanna. Sanna och damen med rullator satt och pratade under bussfärden. Det var även en annan äldre dam som gick på, den damen satte sig på sätet bredvid Sanna. Den tredje personen minns inte Sanna, hon minns att det var en vuxen person men hon minns inte om det var en man eller kvinna.

Efter Fatbursgatan berättar sanna att bussen åkte förbi 2-3 hållplatser utan att stanna och sedan kom de till Pettersbergs centrum. Hon berättar att det var ett helt gäng som gick på där. Sanna tillfrågas vad hon menar med gäng. Hon svarar att det var flera personer, kanske 5-6

personer. Hon upplevde inte att någon av dem kände varandra utan de reste ensamma. Sanna berättar att det var både män och kvinnor, hon minns inte om det var några barn men det var inget hon la märke till. Hon tror att hon hade lagt märke till om det hade varit några mindre barn som gick på. Sanna berättar att det inte var någon barnvagn på bussen.

Sanna tillfrågas om hon minns hur personerna såg ut som gick på vid Pettersberg. Hon säger att hon inte minns hur de såg ut, hon minns att en av dem var en utländsk äldre kvinna med rullator.

På hållplatsen efter Pettersbergs centrum berättar Sanna att det var en medelålders kvinna med en vit hund som gick på. Hon minns henne eftersom hon lade märke till hennes hund.

Sanna berättar att bussen stannade vid Drottninggatan och där gick det på en äldre dam. Bussen åkte sedan förbi Götgatan utan att stanna. Vid Jakobsbergsgatan gick den unga tjejen med mörkt hår av, Sanna minns att hon gick av vid bakdörren. Det var första hållplatsen som Sanna såg att någon gick av bussen.

Sanna berättar att bussen brukar stanna vid Oxbacken men bussen åkte förbi den hållplatsen. Vid Källgatan som är nära centrum enligt Sanna var det flera som gick av, kanske 5 personer. Hon säger att kvinnan med den vita hunden gick av där. När bussen skulle åka vidare fick chauffören problem med bakdörren som inte gick att stänga. Busschauffören stängde av bussen och Sanna upplevde att det var fler som gick av eftersom de inte orkade vänta. Hon minns inte vilka som gick av eller hur de såg ut.

Sanna gick av bussen vid Stora gatan utanför Nordea. Hon tror att de var ungefär 3-4 personer som gick av där. Sanna lade inte märke till vilka som gick på bussen vid Stora gatan, hon berättar att det var många som stod på led utanför bussen. Hon uppskattar att det var 6-10 personer. Hon säger att det var både kvinnor och män, men det var inga hon lade märke till. Sanna gick av vid mittendörren.

Sanna tillfrågas om var hon satt i bussen. Hon berättar att hon satt långt fram i bussen, hon satt på vänster sida i höjd med mittersta ingången. Hon säger att det var två säten som var snedplacerade framför sig och framför dem var det två plaster precis bakom chauffören. Sanna berättar att de som gick på bussen gick på vid den främre dörren eftersom busschauffören endast öppnar den dörren.

Sanna tillfrågas om det var några som förde någon konversation på bussen. Hon säger att hon satt och pratade med damen med rullator som satt framför henne. Hon upplevde att det bara var de som pratade i bussen. Vad hon kan minnas satt de andra passagerarna ensamma på sina säten och hon lade inte märke till att det var några som pratade med varandra. Hon tillägger att färden var lugn.

Uppläst och godkänt under förhörets gång

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person			Personnummer
Svensson, Irene			
Den hörde är: Annan	ID Styrkt: Ja	Sätt: egna uppgifter	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Iakttagelser i samband med bussresa		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Mats Johansson	2013-07-12	10:10	10:27
Förhörsplats	Typ av förhör: RB 23:6	Förhörssätt: Telefonförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av: MJ		

Berättelse

Irene ringde polisen m.a.a att polisen ville komma i kontakt med busspassagerare som rest med busslinje 12 under förmiddagen 130711.

Av den anledningen kontaktades sedan Irene på telefon av undertecknad för ett förhör. Irene informerades om anledningen till förhöret och förstod den.

Irene bor på Pettersberg i Västerås. Hon brukar ofta åka buss vilket hon skulle göra även denna dag. Avsikten med hennes resa var att åka för att hälsa på en väninna. Irene hade avtalat träff med väninnan kl. 11.00 ända ute vid ändhållplatsen för linje 12 öster om Flisavägen.

Irene klev på linje 12 vid S:t Ilians skola. Hon hade med sig sin hund som normalt inte tycker om att åka buss. Tillsammans med Irene klev en man på från samma busshållplats. Det var en man i ca 30-årsåldern, ej svensk till utseendet utan kanske med turkiskt påbrå. Denne man stod och fipplade med sin mobiltelefon hela tiden enl. Irene. Irene satte sig ganska så långt bak i bussen och hon satte sig bakåtvänd med hunden intill sig ute i mittgången.

Irene såg i samband med att hon kommit på bussen, att det satt två killar längst bak varav den ena hade jättelånga rastaflätor. Han och den andra killen, svenskt utseende på båda, verkade känna varandra. En ung tjej fanns också med på bussen och hon kom att kliva av nere på stan. På andra sidan gången, nära Irene, satt en man i 50-årsåldern. Den mannen klev också av före Irene, oklart var han klev av och trots att han satt nära bakre utgången så valde han att kliva av längre fram i bussen. Irene tror att den mannen, med utländskt utseende, är rädd för hundar varför han helt enkelt inte ville passera Irenes hund då han skulle gå av.

Under resan gnällde Irenes hund lite grann eftersom den inte tycker om att åka buss, varför Irene ägnade hunden mycket uppmärksamhet. Hon tyckte ändå att resan var väldigt lugn trots att dörrarna på bussen krånglade vid något tillfälle vilket gjorde att chauffören, en man med utländskt utseende, fick stänga av motorn och sedan starta bussen igen, för att dörrarna skulle fungera.

Det var lite folk på bussen under hela resan och om någon klev på efter att Irene klev på så var det i vart fall ingen som passerade henne i bussen och satt sig långt bak, utan Irene tyckte sig sitta ganska så ensam förutom de två killarna längst bak och mannen i 50-årsåldern. Irene hade annars, om någon nu hade passerat henne, dragit in sin hund närmare sig själv, men det var det alltså ingen som gjorde enl. hennes uppfattning.

Allt var således lugnt och stilla på bussen, inga telefoner ringde och inga barn fanns heller med vilket annars brukar höras. Irene noterade heller aldrig att det stod någon barnvagn i bussen så länge som hon reste med den.

Avslutningsvis fick Irene frågan om något byte av chaufför gjordes under resan men det minns hon att det inte gjorde. De brukar ibland bytas av under hennes resor men inte denna gång. Irene klev av bussen kl. 11.01 vid ändhållplatsen. Hon vet att klockan var just 11.01 eftersom hon och väninnan hade bestämt möte kl. 11.00, vilket Irene inte trodde skulle gå just med anledning av att bussdörrarna hade krånglat tidigare.

Konceptanteckningarna upplästa och godkända.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Krimjouren

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person			Personnummer
Lundbladh, Jarl Kennert			
Den hörde är: Annan	ID Styrkt: Ja	Sätt: egna uppgifter	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Ev. iakttagelser av bråk el. annan orolighet i sin yrkesutövning, 130711

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Mats Johansson	2013-07-11	14:15	14:19
Förhörsplats	Typ av förhör: RB 23:6	Förhörssätt: Telefonförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av: MJ		

Berättelse

Kenneth informerades om anledningen till förhöret.

Kenneth berättade att han kör som busschaufför åt Västmanlands lokaltrafik i Västerås. Idag började han sitt arbetspass kl. 10.31 då han började köra busslinje 12 mellan Vallby och Bjurhovda. Den linjen går mellan stadsdelarna via centrum av staden.

När klockan sedan var 12.49 bytte Kenneth från linje 12 till linje 15 som går mellan Talltorp och Bäckby. Denna linje kör Kenneth således vid förhörstillfället.

Kenneth har under hela dagen upplevt körningarna som jättelugna. Det har varit lite folk i rörelse och några enstaka människor har stigit på bussen, ibland någon familj. Det har inte vid något tillfälle hittills under dagen, hänt något som han har reagerat på avseende bråk eller annan orolighet, varken på bussen han kört eller utanför, utan allt har varit som vanligt.

Det enda han hittills egentligen har reagerat på, var att när han vid ett tillfälle under förmiddagen kom från Bjurhovda och via Tråddragargatan körde in mot centrum av staden, så såg han ambulanser och polisbilar i rörelse vid Tråddragargatan. Vad som hade hänt där vet inte Kenneth.

Kenneth tillfrågade på vilka hållplatser bussen stannar då han kör och släpper av folk efter Tråddragargatan och han nämnde då hållplatserna Odensviplan – Stentorpsgatan - Målargatan och omvänt. Inte vid någon av dessa platser har Kenneth reagerat på att något bråk eller annat skulle ha pågått som skulle ha fått honom att reagera på det.

Något annat har Kenneth inte att tillägga.

Konceptanteckningarna upplästa och godkända.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Myhrman, Anita	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Annan	Nej	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Iakttagelser på Tråddragargatan den 10 juli

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Per Authén	2013-07-13	13:22	13:40
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
	RB 23:6	Telefonförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	PA		

Berättelse

Anita berättade att hon i torsdags den 11 juli hade varit nere i Västerås centrum i ett ärende och nu var på väg hem tillbostaden på Björskogsgatan per cykel. Hon cyklade via Malmabergsgatan och svängde sedan upp på cykelbana längs med Tråddragaragatan.

På ett relativt långt avstånd, Anita kunde inte uppge hur långt, lade hon märke till en väldigt mörkhyad man som gick på cykelbanan och han höll ett barn i handen. När Anita såg mannen första gången befann han sig mellan den sista huslängan som har gaveln utåt vägen, på Tråddragargatans norra sida, och den röda kiosken som ligger på samma sida.

Ca 20 meter bakom mannen kom en kvinna gående. Kvinnan hade långt väldigt ljust hår. Kvinnan hade först kommit gående på gräsmattan och därefter gick hon ut på cykelbanan. Anita visste inte varför kvinnan först hade befunnit sig på gräsmattan. Anita kunde inte förklara varför men hon fick en känsla av att mannen hade "tacklat" ut kvinnan på gräsmattan strax innan. Hon hade dock inte sett att mannen hade gjort något mot kvinnan.

Kvinnan var mycket upprörd och hon skrek åt mannen. Anita hörde inte exakt vad hon skrek men det var något om barn. Mannen vände sig då om och skrek något tillbaka till kvinnan men Anita mindes inte ett ord av vad han skrek. Även mannen var väldigt upprörd.

Efter den sista huslängan innan den röda kiosken svängde Anita till vänster på cykelbanan och hon hade strax innan mött mannen och kvinnan på cykelbanan. Kvinnan hade då nästan kommit ikapp mannen. Anita kände stor olust efter händelsen och hon visste inte riktigt vad hon skulle göra. Efter att hon hade sett den mördade kvinnans bild i tidningen förstod hon att det hon sett kunde ha med mordet att göra. Kvinnan hade dock sett mycket yngre ut i verkligheten än på fotot i tidningen. Anita kunde inte minnas något om hur mannen och

kvinnan var klädda men hon mindes att mannen hade bara armar och han såg vältränad ut.

Anita uppskattade att hon hade gjort sina iakttagelser vid 11.00-tiden. Hon hade kommit hem till bostaden på Björskogsgatan vid11.30-tiden men hade på vägen dit träffat på en väninna som hon stod och pratade med en stund.

Uppläst från pennanteckningar och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Myhrman, Anita

Personnummer

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Egna uppgifter	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Anitas iaktagelser påTråddragargatan när hon mötte Joel och Eva-Marree.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-08-13	08:30	08:50

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Tråddragargatan i Västerås	RB 23:6	

Förhörsvittne

Utskrivet av
MI

Berättelse

Anita uppger att hon uppmärksammar Joel och Eva-Marree när hon är i höjd med Tråddragargatan 27. De gick mot henne och hon cyklade.
Hon hörde dem säga något om barn när de går förbi Tråddragargatan 29.
Hon hörde att det var ordväxling mellan dem men hon hörde inte vad de sade till varandra.

Anita cyklade sakta mot dem på grund av att hon undrade vad det var som hände.
Hon mötte dem vid Tråddragargatan 29. Sedan svängde hon in på cykelbanan som går mot Björskogsgatan.

Polismyndigheten Västmanlands län
Tekniska sektionen
Box 9
721 03 Västerås

Datum
2013-08-14

Diarienummer
K18360-13
U1/926-13

Protokoll över Anita Myhrmans synfält

Inledande uppgifter

Undersökningen begärd av:	S Uttersköld
Anledning till undersökningen:	Anmälan om mord.
Handläggare:	Kriminaltekniker Kjell Eriksson
Medundersökare:	Fotograf Liselotte Bergqvist
Plats och tider för undersökningen:	Tråddragargatan, Västerås. Undersökningen påbörjades den 13 augusti 2013 kl. 08.30

Genomförande

Begäran gjordes om dokumentation av det synfält som vittnet hade då hon den 11/7 2013 mötte två vuxna och ett barn på Tråddragargatan i Västerås.

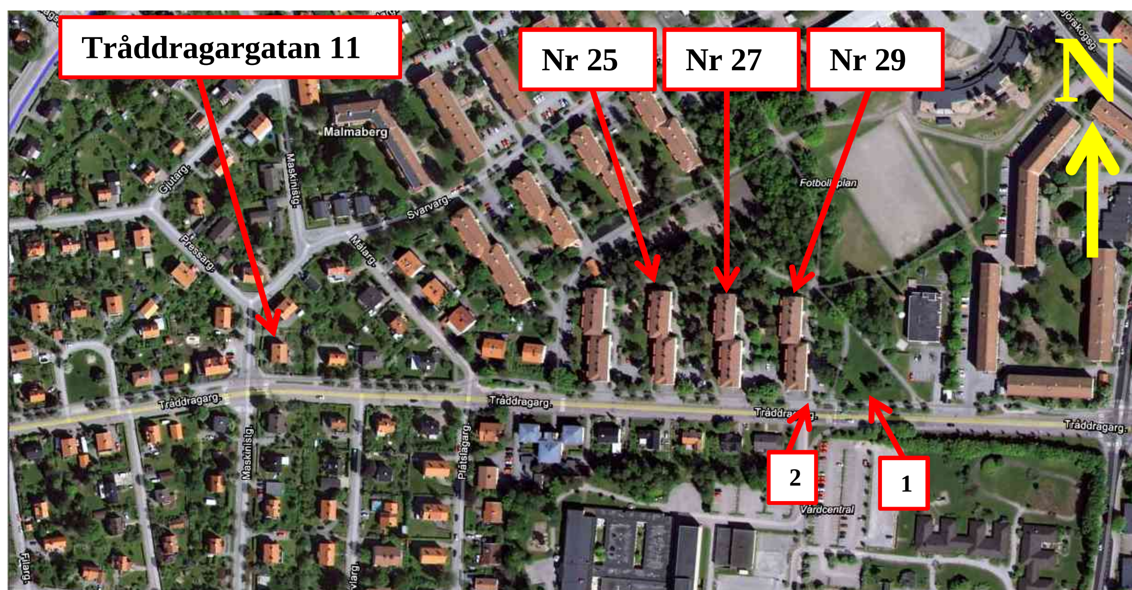
Efter att vittnet informerats om hur dokumentationen planerats placerades figuranter ut efter hennes anvisningar. Både figuranter och Myhrman förflyttade sig därefter mot varandra varvid dokumentation gjordes från Myhrmans olika positioner.

På plats fanns två figuranter som var iförda olikfärgade västar:

Figurant för Eva-Maarre Kullander Smith	Röd väst
Figurant för Joel Kabagambe	Blå väst

Då dokumentationen avslutats uppgav Myhrman på fråga att det som visats stämde med den minnesbild hon hade av händelsen.

Vid fotograferingen användes kameraobjektiv som så nära som det är möjligt återger synfältet utan förvrängning, brännvidd 50 mm.

Flygfoto visar Tråddragargatan öster om Tråddragargatan 11. Fastigheterna Tråddragargatan 25, 27 och 29 är utmärkta. Pil nr 1 visar den plats där Myhrman först iakttog mannen och kvinnan. Pil nr 2 visar den plats där Myhrman mötte paret.

Foto 1 är exponerat i östlig riktning. Myhrman befinner sig mellan Tråddragargatan 27 och 29 då hon ser en man som håller ett barn i högra handen. Hon noterar samtidigt en kvinna som går på gräset, i riktning ut mot cykelbanan.

Mannen är på bilden ersatt av en figurant med blå väst och kvinnan är ersatt av en figurant med röd väst.

Foto 2 visar hur personerna har förflyttat sig västerut samtidigt som Myhrman förflyttat sig österut.

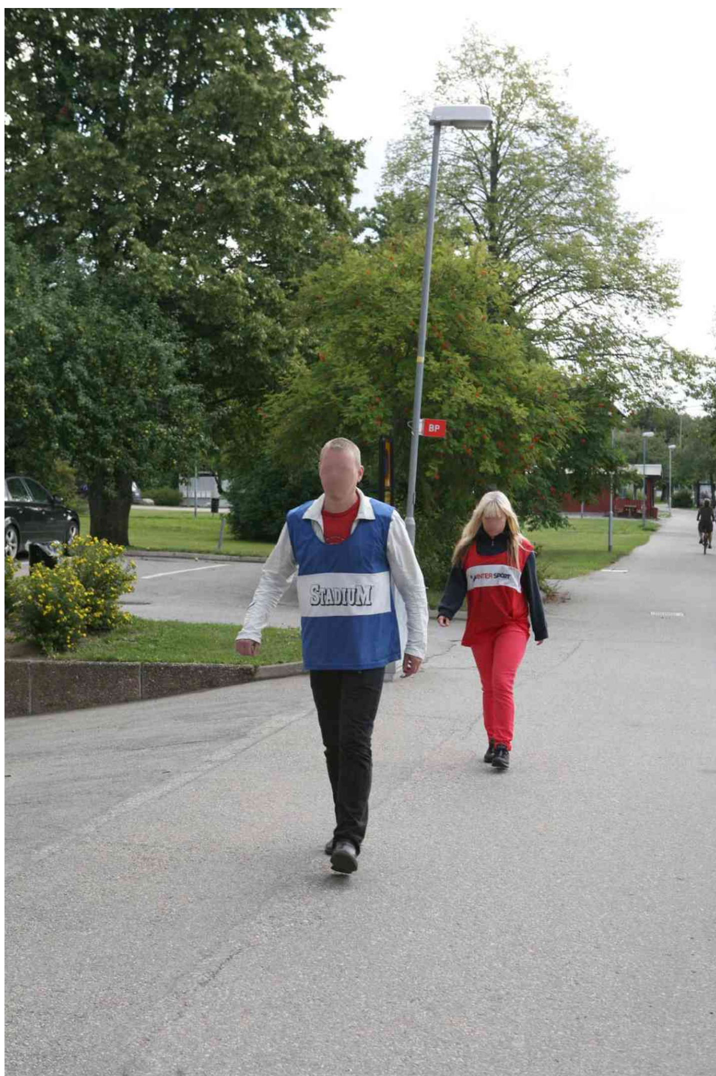

Foto 3 visar personerna strax innan de möts. Myhrman har då just passerat Tråddragargatan 29.

Kjell Eriksson
Kriminaltekniker

Polismyndighet
Västmanlands län

Förhör

Signerat av
Johan Håvedal

Signerat datum
2013-07-12 12:37

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Hägg, Sara-kajsa Margareta Vilhelmina

Personnummer

Den hörde är
Annan

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Häggs iakttagelser under dagen 11/7.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare
Johan Håvedal

Förhörsdatum
2013-07-11

Förhör påbörjat
17:35

Förhör avslutat
17:55

Förhörsplats
Cederängens utredningsboende, Västerås

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Sara-Kajsa berättade att hon den aktuella dagen vid nästan prick kl 11.00 fick ett samtal från Annika Elmes där Annika skrek att de behövde hjälp och att de skulle komma fort.
Sara-Kajsa
visste att Annika befann sig i det som kallas "huset", med adress Tråddragargatan 11.
Sara-Kajsa hade inte koll på att Lotta var med. Men hon förstod det då Annika skrikit "hjälp oss" och "Lotta". Sara-Kajsa minns inte mer vad Annika sa eller om det var hon eller Annika som avslutade samtalet. Hon gick in till ett angränsande rum och sa åt Agne Andersson och Karin Tibblin Gustavsson, som just satt sig i ett samtal att de skulle ta sig till "huset". Agne tog cykeln direkt och trampade iväg. Agne ringde kort därefter och meddelade att han inte kom fram för att det var avspärrat. Sara-Kajsa uppgav att Karin hade gått mot huset strax efter Agne cyklat iväg.

Sara-Kajsa uppgav att hon begav sig till huset ca 20 minuter senare. Det var avspärrat i korsningen Tråddragargatan-Maskinistgatan. Hon såg dock en polis hon kände, Tomas Andersson, och sa till honom att hon ville träffa Annika. Tomas visade henne till grannhuset där Annika befann sig i trädgården. Bredvid henne satt en yngre kvinna som hölls om av en man. Kvinnan skakade. Pojken Ludvig hoppade i en studsmatta på gräsmattan. När det stod klart att Annika skulle få åka till polisstationen så bestämdes det att polisen skulle skjutsa Annika, Sara-Kajsa och Ludvig till Cederängen så att Ludvig fick en förklaring till att han skulle vara där och att det skedde en överlämning av Ludvig från Annika till Sara-Kajsa som inte träffat Ludvig innan. Sara-Kajsa hade sedan ansvaret för Ludvig under dagen.

Efter att de återvänt till Cederängen var det kort därefter lunch. I samband med lunchen pratade Ludvig om blod, kniv och nämnde någon som heter Ann. Sara-Kajsa uppgav att man inte fick något samband av det Ludvig sa. Därefter har Ludvig lekt och inte sagt något om

händelsen.

I samband med att socialtjänsten och några andra skulle tala om för Ludvig att hans mamma var död så hade Ludvig sagt flera gånger att han inte hade velat åka till träffen med mamma. Detta var nog innan de berättat att modern var död tror Sara-Kajsa. Efter att de berättat det sa Ludvig något om en kniv och han sa "mamma". Sara-Kajsa uppfattade det som att Ludvig sa att mamma hade kniv. Lotta Holmberg från socialtjänsten hade då sagt till Ludvig att det var pappa som hade kniv. Sara-Kajsa uppfattade även att Holmberg, i samband med att de pratade om att de åkt buss till cederängen, frågade Ludvig om kniven varit med hemifrån och Ludvig hade svarat lite luddigt på det men Sara-Kajsa uppfattade ändå att han svarade jakande på detta.

Sara-Kajsa uppgav att Ludvig ganska ofta sluddrar när han talar så det kan vara svårt att höra vad han säger.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Hägg, Sara-kajsa Margareta Vilhelmina	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Kontrollfrågor	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Hägg är delägare i Cederängens verksamhet.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-07-18	12:40	12:55
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Tråddragargatan 11	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
Idén, Magnus	u582		

Berättelse

Hägg tillfrågades angående eventuella knivar som funnits i huset på Tråddragargatan 11.
Hägg uppgav att det var 16 personer som arbetade i verksamheten. I stort sett alla hade möjlighet att göra dem inköp som krävdes. Hon själv hade köpt knivar m.m runt julen 2012. Hon mindes att hon vid ett tillfälle köpt två st köksknivar på Coop i Stenby. Hon mindes inte exakt hur de såg ut men de hade haft rött och svart skaft. Hon trodde att den ena var av brödknivstyp.

Bestick och annat kunde även ha flyttats mellan våningarna i huset eftersom det fanns två kök. Hon kunde inte svara på hur många knivar som funnits i vardera kök vid tiden för brottet.

Uppläst och godkänt

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Westberg, Ulf	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Egna uppgifter	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord Tråddragargatan i Västerås

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-07-25	11:15	11:40

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Dammgatan 13 i Sala	RB 23:6	

Förhörsvittne	Utskrivet av
	MI

Berättelse

Ulf uppger att han inte har någon relation till Joel.
Han vet att Eva blev misshandlad av Joel vid ett tillfälle. Då låste hon in sig på toaletten.

Ulf och Zenita har bott i Jämtland fram till i Maj i år. Då flyttade de ner till Sala.
Under de två år som de bodde i Jämtland kollade Ulf upp Joel och han fick då höra att Joel var en Psykopat som man skulle akta sig för.

Både Ulf och Zenita har under hela tiden försökt att gå smidigt fram med Joel. De har aldrig försökt att provocera Joel. Det är snarare han som blivit nojig.

Joel har tidigare sagt till Eva att han ska göra allt som står i hans makt så att Eva inte får träffa barnen.

Enligt Ulf så kände sig Eva hotad av Joel och hon ville inte vara själv hemma.
Eva var så glad att Ulf och Zenita flyttade ner till Sala på grund av att Joel åkte utanför hennes bostad och skrev upp alla registreringsnummer på bilarna utanför.
Han ville kolla om det kunde vara någon hemma hos Eva.

Ulf har inte så mycket mer att säga om Joel.
Han förstå inte det som hänt.

Förhöret är uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person				Personnummer
Ziemkowski, Wojciech				
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne	
Vittne	Ja	Kontrollfrågor		
Tolk			Språk	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Wojciech är psykiatrisk läkare och har behandlat den misstänkte.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-08-09	12:45	13:15
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Härjedalsvägen 9	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		
Idén, Magnus	ME		

Berättelse

K18360-13U6710289.DSS

Wojciech uppgav att han hade haft kontakt med den misstänkte Joel Kabagambe sedan 2003. Det hade varit med vissa uppehåll sedan dess. Behandlingen hade skett på beroende mottagningen i Västerås samt psykiatriska kliniken.

Sedan årsskiftet 2012-2013 så hade han träffat Kabagambe 3-4 gånger. De hade då pratat om hur Kabegambe mådde och hur det gick för honom. De följde även upp resultatet med medicineringen som var utskrivet.

Han uppgav att de hade träffats senast någon gång i början av juni och Kabagambe hade då berättat att han hade mått bättre efter alla år som han hade haft det jobbigt med vårdnadstvister mm. Däremot hade han börjat oroa sig på grund av att hans före detta hade överklagat vårdnadstvistdomen. Han hade uttryckt det som att nu så kanske allting börjar om igen.

Det Kabagambe och Wojciech hade samtalat om rörde till största del just det här med vårdnadstvisten men Kabagambe hade även berättat om att han höll på att avsluta sina studier, att han hade lite kvar. Han hade även pratat om att han hade tänkt flytta från Västerås när han blev klar med sina studier. Flytten ville han göra för att kunna slippa bli påmind om allt tråkigt som han hade fått vara med om här.

Wojciech uppgav att Kabagambe aldrig hade uttalat eller visat någon form av aggressivitet, i alla fall inte emot honom. Han kände ju väl till Kabagambes bakgrund genom alla år som han hade träffat honom och han hade fått en bild av att det nu började ordna upp sig.

Förhörsledaren frågade Wojciech om Kabagambe hade någon form av diagnos.
Han svarade att de benämnde det som en kronisk anpassningsstörning men det begreppet var ett väldigt brett begrepp. Det kunde handla om att om man hade varit utsatt för långvarig stress och hamnade i någon kris och det kunde i sin tur ge ångest och depression.

Förhörsledaren frågade angående den medicin som var utskrivet till Kabagambe hur den kunde påverka honom.
Wojciech uppgav att både han och Kabagambe var mycket nöjda med resultatet av medicineringen. Den hade använts under lång tid och det hade lugnande effekt och den var antipsykotisk. Den verkade även som stämningsstabiliserande.

Förhörsledaren frågade även om de här medicinerna kunde försämra en människas impulskontroll på något sätt.
Wojciech svarar att teoretiskt så kunde den göra det men det kunde de flesta mediciner som var av det här slaget göra, men han tillade igen att han hade haft den här typen av medicin i ett par års tid och det hade fungerat bra.

Förhörsledaren frågade om Kabagambe brukade prata någonting om sin före detta Eva-Marree.
Wojciech svarade att det hade hänt ibland att han hade gjort det och han hade uttryckt att han inte kände att deras barn var säkra tillsammans med Eva-Marree. Det var ett återkommande tema att han var orolig över detta och det var även det som hade gjort att han hade uttryckt oro över hur det skulle gå framöver och hela den där vårdnadstvisten.

Kabagambe hade uttryckt att Eva-Marree hade varit olämplig som mamma. Han hade även uttryckt ibland att han önskade att barnen skulle ha så lite kontakt som möjligt med Eva-Marree. Däremot så hade Kabagambe inte uttryckt någon form av hot mot Eva-Marree i deras samtal eller att han kunde tänka sig att göra något mot henne.

Kabagambe hade i vissa fall uttryckt svårighet av acceptera hur det svenska samhället fungerade, bland annat det här gällande myndigheter och att man hade rätt att överklaga saker så många gånger.

När Wojciech hade fått höra om vad som hade hänt hade han blivit chockad. Han hade aldrig trott att någonting sådant här skulle kunna hända utan han hade trott att Joel skulle klara av ytterligare rättegångar i samband med vårdnadstvisten. Han beskrev det som en väldigt omskakande upplevelse och att han aldrig hade varit med om något liknande som varit kopplat till sitt arbete.

Förhöret lästes upp och godkändes.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Vaattovaara, Minna	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Kontrollfrågor	
Tolk			Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Vaattovaara är socialsekreterare och haft misstänkt och målsägare som klienter.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-08-14	10:20	10:44
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Västerås Polisstation	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		
Idén, Magnus	u582		

Berättelse

Vaattoovaara är socialsekreterare och arbetar som arbetsledare i Västerås. Hon har haft kontakt med misstänkt Kabagambe och målsägande Ewa-Marree i ca 2 års tid.
Vaattovaara uppgav att trots att hon är arbetsledare och inte handläggare hade hon haft mycket kontakt med Joel. Detta eftersom han ibland inte varit nöjd med handläggningen. Han hade uttryckt att han hade haft förtroende för Vaattovaara och därför ofta vänt sig till henne.

Mycket av samtalen handlade om att Kabagambe var så uppslukad av vårdnadskonflikten och Vaattovaara försökte hjälpa honom att komma vidare och inte lägga för mycket energi på den. Han hade även stört sig mycket på att Ewa-Marree prostituerat sig och att hon skrev om prostitution på olika hemsidor. Han hade också ansett att Ewa-Marree var elak mot barnen.

Vaattovaara hade även haft kontakt med Ewa-Marree under de gångna åren.

Vaattovaara var mycket förvånad över vad som hänt. Hon hade aldrig upplevt att Kabagambe skulle vara hotfull eller aggressiv. Hon tillstod att han kunde bli mycket upprörd ibland när han var missnöjd med handläggningar. Vaattovaara hade ändå uppfattat det som att han kunde skilja på person och sak och hon hade aldrig känt sig hotad av honom. Samtidigt hade andra handläggare inte haft lika lätt att arbeta med Kabagambe när han blivit upprörd.

Kabagambe hade inte heller uttalat sig hotfullt gentemot Ewa-Marree. Han hade inte ens antytt att han skulle göra något mot henne. Han tyckte inte att hon skulle få någon vårdnad om barnen men det drev han genom socialtjänstens försorg. Han hade även gått med på att Ewa-Marree skulle få träffa barnen med personal från socialtjänsten närvarande.

Kabagambe hade heller inte uttalat att han själv skulle vara utsatt för något hot från

Ewa-Marree.

På onsdagen, dagen innan allt hände hade Kabagambe ringt till Vaattovaara. Han hade sagt att Ludvig inte ville gå till Cederängen på torsdagen. Att Ludvig tyckte det var jobbigt. Vaattovaara hade sagt att hon skulle prata med personalen om att de skulle vara extra observanta på Ludvig ifall han visade tecken på att han inte ville vara där.

Hon hade pratat med personal Annika Elmes och därefter ringt Kabagambe och han hade blivit nöjd med det.

Dagen efter hade Vaattovaara varit ledig men Kabagambe hade ringt henne på morgonen och spelat in ett röstmeddelande. Han hade sagt att Ludvig inte ville åka men att de skulle göra det ändå och att han skulle göra det bästa av det. Sedan vid 11-tiden ringde Kabagambes f.d, Ylva, henne och berättade att han ringt henne och sagt vad som hänt.

Vaattovaara hade haft mycket kontakt med Ewa-Marree. Det hade mest handlat om hur de praktiskt skulle bete sig för att få saker att fungera under utredningens gång. Ewa-Marree hade inte uttryckt att hon känt sig hotad av Kabagambe. Hon hade inte visat någon rädsla gentemot honom utan mest frågat om hur hon skulle bete sig om de t.ex sprang ihop på stan och barnen var med och liknande situationer.

Det som hade oroat Ewa-Marree var att Kabagambe skulle försvåra umgänget med barnen och hålla på att anmäla henne för saker för att på så sätt påverka utredningen gällande vårdnaden.

Ewa-Marree hade även föreslagit att hon, Kabagambe och Ylva skulle träffas och prata tillsammans med Vaattovaara för att försöka få till stånd ett bättre samarbete.

Uppläst och godkänt

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Ranta, Tommy	

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Egna uppgifter	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Förhör ang kroppens placering när ambulanspersonal anlände till platsen.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-07-30	10:37	10:41
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Ambulansstationen i Västerås	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
	MI		

Berättelse

Tommy uppger att han inte kommer ihåg riktigt.
Han säger att det finns en trapp mitt på huset. Kroppen låg nästan rakt ut från trappen.
Tommy säger att det bor en Anna i huset. Hon satt med kvinnans huvud i sitt knä.
Kvinnan låg på rygg/sida.
Enligt Tommy var kvinnan i princip kliniskt död när de kom fram till henne. Hon hade ingen puls eller egen andning.
Kroppen hade huvudet mot tråddragargatan och benen mot Svarvargatan.

Förhöret är uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person			Personnummer
Stidelius, Erika			
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Sätt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**
Vittne	Ja	Egna uppgifter	
Tolk			**Språk**

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Förhör ang kroppens placering när ambulanspersonal anlände till adressen.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-07-30	10:10	10:15
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Ambulansstationen i Västerås	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
	MI		

Berättelse

Erika uppger att hon och kollegan parkerade ambulansen på Svarvargatan. När de kom springande runt hörnet på huset så ser hon att en person ligger på marken.
De sprang runt husets vänstra hörn sett från Svarvargatan.
Kroppen låg i skarven mellan gräsmattan och grusgången lite till höger nedanför entrétrappan sett från entrédörren.
Kroppen låg vid trädet som står snett till höger nedanför trappan.
Kroppen låg med huvudet mot Tråddragargatan och fötterna mot Svarvargatan.

Erika sprang fram till kroppen men var sedan tvungen att springa upp på övervåningen i huset på grund av att det fanns ytterligare en skadad person där.

Erika reagerade först på varför kvinnan inte hade några kläder på sig. Sen såg hon att hon hade en kjol på sig som var uppdragen.

Förhöret är uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av
Helen Byggmästars

Signerat datum
2013-07-12 13:46

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Lilja, Liselott

Personnummer

Den hörde är
Målsägande

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord samt mordförsök på Tråddragargatan 11 i Västerås den 11 juli 2013 mellan klockan 11.06 och 11.09.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare
Helen Byggmästars

Förhörsdatum
2013-07-11

Förhör påbörjat
17:25

Förhör avslutat
18:55

Förhörsplats
Avd 5, Centrallasarettet i Västerås

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne
Björkman, Dennis

Utskrivet av
JE

Berättelse

K18360-13U0621120.DSS

Förhörsvittnet Dennis Björkman fungerade under förhöret även som förhörsledare 2.

Liselott berättar att Tråddragargatan 11 är ett tvåfamiljshus med två lägenheter. Det köptes av Cederängen för mellan sex och tolv månader sedan, hon minns inte hur länge sen det var. Huset tillhör Cederängen och dess verksamhet. På den aktuella adressen har man umgängesärenden, vårdnadstvister, barnorienterad familjeterapi samt förskoleliknande verksamhet tre dagar i veckan för barn som är inskrivna på Cederängen. Man har i princip bara dagverksamhet där, någon gång kan det förekomma övernattning för anhöriga till boende på Cederängen. På Cederängen sysslar man med behandlingar bl a och det är på socialtjänstens uppdrag. Liselott har arbetat som familjebehandlare på Cederängen sedan cirka sju år tillbaka.

Klockan 17.30 avbröts förhöret då Liselott skulle på röntgen. Förhöret återupptogs igen klockan 17.52.

Liselott arbetar tillsammans med en kollega, Annika Elmes, på Cederängen. Den aktuella familjen som kom till Tråddragargatan 11 idag var familjens mamma Eva-Marree Smith, Liselott kommer inte ihåg hennes andra efternamn, pappa Joel, hon minns inte hans efternamn i nuläget samt deras yngsta barn, Ludvig Smith som nyss fyllt fyra år. De har även en dotter, Julia Smith som är fem år. Hon var ej med aktuell dag.

Liselott och Annika fick behandlingsuppdrag gällande familjen någon gång i mars, men man kom inte igång ordentligt förrän i maj. Liselott vet inte så mycket om familjen utöver att pappan ska ha anmält mamman för misshandel på barnen och att mamman inte har haft kontakt med barnen på cirka ett och ett halvt år. För att mamman skulle kunna ta upp kontakten med barnen igen kopplades Cederängens barnorienterade familjeterapi in, förkortat BOF, alltså den verksamhet där Liselott och Annika arbetar.

Liselott tror att det första mötet var någon gång i april med pappa Joel, han fick då information om vad BOF är för något, förberedelse för fortsatt umgänge. Joel var då orolig för barnen och sa att det skulle bli svårt för dem. Enligt Joel skulle mamman Eva-Marree ha slagit barnen och detta skulle ha pågått i flera år, men som sagt Liselott och Annika har inte rotat i detta då det inte är deras uppdrag. Barnen bor hos pappa och BOF har man använt sig av för att mamman ska få umgänge med barnen, det går ut på att mamman möter barnen i sandlådan under överseende av Liselott och/eller Annika. Mötena filmas.

Man har haft mötena med mamman med ett barn i taget, man började med dottern Julia vilken var där en gång i veckan, eller varannan vecka under framförallt maj månad, vid sex tillfällen. De flesta gångerna har Joel lämnat flickan, men vid ett par tillfällen har även en annan av hans föredettor, Bibbi, vilken han också ska ha barn tillsammans med, lämnat flickan. Pojken Ludvig har varit på BOF vid ett tidigare tillfälle och dagens möte skulle alltså vara tillfälle nummer två. Joel har fått välja tider utifrån en plan. Eftersom Joel kunde hela juli så var tanken att de skulle bli klara med Ludvig under juli månad, flickan var klar sedan sina tidigare besök.

Efter mötena har Joel ringt till både Liselott och Annika och varit orolig vid flera tillfällen. När Ludvig hade varit där vid sitt första besök berättade Liselott för Joel att det hade gått jättebra, men enligt Joel skulle pojken ha sagt att "det var jobbigt pappa" när de gick därifrån. Liselott hörde även detta själv. Joel hade då frågat Ludvig om han hade sagt något till Liselott och Annika. Liselott hörde inte vad Ludvig svarade på det. Joel sa till Ludvig att han skulle ringa till dem och berätta vad Ludvig hade sagt.

Under gårdagen kontaktade sedan socialtjänsten, genom socialkontoret barn och ungdoms chef Minna Vattnavaara, Annika. Annika försäkrade dem om att det hade fungerat bra mellan Ludvig och hans mamma och att de alltid såg till barnets bästa. Om barnet under ett möte som tidigare beskrivits vill lämna sandlådan så får de göra det. Minna skulle ta kontakt med Joel efter samtal med Annika och Liselott. Joel sa att han skulle komma med pojken idag, torsdagen den 11 juli.

BOF-leken, som den kallas när barn och förälder träffas, brukar pågå ungefär en timme och filmas. Dagens möte skulle ske mellan klockan 11.00 och 12.00 och Joel skulle komma med Ludvig klockan 11.00. Eva-Marree skulle komma cirka 10.30 för att se filmen från förra mötet. Eva-Marre hörde dock av sig och sa att hon var i Stockholm, men att hon skulle försöka hinna i tid. Hon ringde igen senare till Annika och berättade att hon stod vid busshållplatsen och att när hon kommit fram till busshållplatsen eller när de var på väg dit hade sett Joel och Ludvig och antog att de skulle med på samma buss. Hon visste inte hur hon skulle göra eftersom hon inte ville åka med samma buss som Joel, att det inte skulle fungera. Hon trodde dock att Ludvig hade sett henne och tyckte att det skulle verka konstigt om hon vände och gick därifrån. Annika sa att hon inte kunde råda henne till vad hon skulle göra men sa att Eva-Marree kanske bara kunde säga hej till Ludvig och sen gå ombord och sätta sig på bussen, hon hade också sagt att hon och Liselott skulle vänta ute på gården på dem.

Huset där de bedriver verksamheten ligger mellan två busshållplatser. Liselott såg inte när

familjen klev av bussen, men väl när de kom gåendes mot huset. Liselott uppfattade det som att de gick i bredd som att föräldrarna höll pojken i varsin hand eller att de iallafall gick i samlad tropp. När de kom fram till huset såg Liselott på Joel, och hörde även, att han var arg. Han sa någonting liknande här har ni honom och Eva-Marree sa någonting liknande jag sa ju att det skulle bli så här, nu har vi slagits på gatan och Ludvig har sett det. Liselott hade då frågat Eva-Marree vad det var hon hade sagt och Eva-Marree hade då svarat något liknande att det aldrig kommer att gå att få till det med den här karln.

Joel och Ludvig gick med Annika in i huset och Liselott och Eva-Marree stannade ute på trappen. De satt på trappen och pratade. Eva-Marree berättade att på bussen hade Ludvig kommit fram till henne och pratat eller satt sig bredvid henne, han hade i alla fall på något sätt tagit kontakt. Eva-Marree hade inte gjort någonting, men tog emot pojken när han kom. Eventuellt hade de alla tre suttit nära varandra på bussen. När de sedan skulle kliva av bussen uppfattade Liselott det som att Ludvig skulle ha tagit tag i Eva-Marrees hand, Joel skulle då ha dragit i pojken för att han skulle komma ifrån Eva-Marree. Eva-Marree hade då viftat till eller slagit till med sin hand mot Joel, vilken då hade slagit henne med ett hårdare slag. När de sedan slutligen kom fram till Tråddragargatan 11 såg Liselott, och även hörde, hur arg Joel var.

Det blev sedan så att Annika gick in i huset tillsammans med Joel och Ludvig och att Liselott och Eva-Marree stannade kvar ute.

När Liselott och Eva-Marree suttit en stund på trappen och pratat kom Joel ut på trappen ensam. Liselott såg direkt att han hade en kniv i handen, hon vet inte vilken hand. Hon tänkte att det var en förskärare och att han måste ha tagit den inne i husets kök. Hon tror att det eventuellt kan ha varit en brödkniv för hon vill minnas att den såg tandad ut. Liselott minns inte hur det gick till, men Eva-Marree var snabbt ute på grusgången som går ut på vägen och även runt huset. Liselotts tanke var att även Eva-Marree hade sett kniven som Joel hade i sin hand. Liselott kan inte beskriva vilken väg Joel tog förbi henne och om Eva-Marree då redan var nere på grusgången, men så måste det ha varit för när han kom nerför trappen gick han emot Eva-Marree och Liselott såg direkt hur han högg mot henne, men inte på vilket sätt eller vart huggen träffade. Liselott uppfattade inte om eller vad Joel sa, hon tror att han sa något, men hon minns inte vad. Hon tror även att Eva-Marree sa någonting, men kommer heller inte ihåg vad det var för något. Såsom Liselott minns det stod Eva-Marree upp till en början, men låg sedan ner eller åtminstone stod på knä på marken. Liselott kan heller inte säga hur många hugg Eva-Marree fick motta. Liselott sa något liknande vad gör du, sluta och gick därför emot dem båda, hon var bara ett par meter ifrån dem. Liselott tror sedan att hon knuffade till Joel med kraft, Liselott tror att Joel i det skedet stod med ryggen emot henne, han stod kvar på fötterna och det hela fick ingen effekt. Liselott vet inte hur de förflyttade sig, men plötsligt kände hon att hon blev huggen i halsen på sin vänstra sida. Hon vet inte från vilket håll eller på vilket sätt, men hon upplevde hugget som riktat mot sig, som att Joel högg henne för att få bort henne ifrån sig, det kändes som en medveten rörelse. Efter att Liselott blivit huggen sprang hon in i huset och ropade att Annika skulle ringa efter ambulans, hon skrek att Joel hade huggit dem båda.

I samband med att hon sprang in i huset såg hon hur Joel gick tillbaka till Eva-Marree och fortsatte att hugga henne. Liselott rusade uppför trappen, en våning upp och tänkte att hon kommer att förblöda, hon tänkte sätt dig ner men hämtade några handdukar som hon virade runt sin egen hals. Annika hade pojken i sin famn samtidigt som hon försökte ringa och Liselott satt intill dem och blödde från halsen. Annika försökte också lugna Liselott.

Efter en stund kom det upp en man på våningen de befann sig och ropade har ni inga handdukar, om och om igen. Han ringde också polis eller ambulans. Liselott hade tagit de

handdukar som fanns själv och visade på skurtrasor inne på toaletten inne vid skurhinken, Liselott vet dock inte om mannen tog skurtrasorna eller inte. Mannen sa något liknande att gärningsmannen själv hade ringt, mannen sa att han stod ute på gatan och ringde.

Det var polis som först kom in i huset, Liselott antar att ambulansen först stannade till vid Eva-Marree. Polisen och en sjukvårdare från ambulansen ville sedan titta på Liselotts hals och sa sedan, efter att de gjort det, att det inte såg så farligt ut. De lade på ett tryckförband och Liselott fick sedan åka med ambulansen.

På väg ut till ambulansen vilade Liselott en stund på en stol ute på grusgången innan hon gick in i ambulansen. När Liselott kom ut från huset var både Joel och Eva-Marree borta.

Liselott uppger att det verkade som Joel hade bestämt sig, att han visste precis vad han skulle göra. Liselott tänkte direkt på händelsen på Myrorna tidigare i år. Liselott uppger också att hon nu bara tänker på Eva-Marree, hon tror inte att hon har överlevt, men hon orkar inte höra det om det är på det sättet.

Liselott tillfrågades därefter hur hon uppfattade Ludvig när de från början kom till adressen. Liselott uppger att hon inte märkte något speciellt på honom, han hade i alla fall inte gråtit eller något sådant. Joel däremot var inte okej, hon uppger att det är inte den mannen de har träffat tidigare, han brukar alltid vara trevlig och lätt att prata med. Hon har ibland däremot uppfattat honom som manipulativ, till exempel när de skulle bestämma tider för möten och så vidare. Hon skulle dock aldrig ha kunnat tro att något liknande det som hände idag skulle ha kunnat hända.

Därefter tillfrågades Liselott om Joels före detta som vid några tillfällen lämnade flickan till mötena, vad hon och Eva-Marree har för sorts relation. Joels före detta Bibbi och Eva-Marrees relation var nog inte så bra. Bibbi var nog mer allierad med Joel. Eva-Marree har inte velat träffa Bibbi när hon har kommit dit med Julia. Barnen brukar också kalla Bibbi för mamma, vilket Eva-Marree antagligen har tyckt har varit jobbigt.

Liselott känner nu oro och hade aldrig kunnat förvänta sig detta. Hon har bara trott att det hela har varit en dragkamp om barnen och som Liselott har uppfattat det har barnen enbart varit glada när de har träffat sin mamma. Hon vet inte om det ligger någon sanning i att Eva-Marree tidigare hade misshandlat barnen. Liselott vet inte i nuläget om hon kommer att kunna komma tillbaka till sitt arbete.

Liselott vill bli kontaktad av brottsofferstödjande verksamhet, till exempel Brottsofferjouren. Hon önskar också ett målsägandebiträde och tar då den rätten utser, det spelar ingen roll om det är en man eller en kvinna.

Liselott är villig att ställa upp på en eventuell rättsläkarundersökning.

Fredag 12/7 fick Liselott läsa igenom förhöret i utskriven form och efter några små justeringar godkände hon förhöret.

Helén Byggmästars/krinsp

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person				Personnummer
Lilja, Liselott				
Den hörde är	**ID Styrkt**	**Sätt**	**Ställning till misstänkt - målsägande - vittne**	
Målsägande	Ja	Egna uppgifter		
Tolk			**Språk**	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Mord, Tråddragargatan i Västerås.		
Underrättad om misstanke	**Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)**	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-07-19	09:00	10:42
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Fårövägen 15 i Västerås	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
Linder, David	KW		

Berättelse

K18360-13DS400184.DSS

Lise-Lott uppger att när Joel och Eva-Marree kom till hemmet på Tråddragargatan så upplevde hon att Joel var mycket mycket arg. Hon upplevde det som att han var upprörd. Han kom med sin son Ludde som han knuffade fram mot Lise-Lott och sa samtidigt, här har ni honom. Lise-Lott uppgav att han var väldigt svart i ögonen. Bredvid så stod Eva-Marree och grät och sa att vi har bråkat och Ludde fick se alltihop.

Eva-Marree satte sig på trappen tillsammans med Lise-Lott. De satt ganska långt ner på trappen utanför entrén, lite på sidan, säger Lise-Lott. Eva-Marree var mycket ledsen över att hennes barn var tvungna att gå igenom den här vårdnadstvisten.

Joel hade gått upp och in i huset en kort stund och efter en stund så kommer Joel tillbaka och då ser Lise-Lott att han har en kniv i handen.

Eva-Marree reser sig direkt upp och springer ut på grusgången mot gräsmattan. Joel går bestämt förbi Lise-Lott och fortsätter bort mot Eva-Marree och sedan säger Lise-Lott att allting går så fort.

Lise-Lott hinner uppfatta två hugg som Joel utdelar mot Eva-Marree. Sedan reser sig Lise-Lott upp och springer fram emot Joel och puttar honom åt vänster. Eva-Marree stod då snett bakom Lise-Lott. Lise-Lott säger att hon var hysteriskt rädd, hon var livrädd. När hon puttar till Joel så vänder han sig och försöker få bort Lise-Lott ur hans väg som hon uppfattade det och i samma stund då så blir hon knivskuren i halsen av Joel. Lise-Lott uppfattade det som att Joel bara ville fram till Eva-Marree, han ville få bort allting som stod i

hans väg.

När Lise-Lott känner att blodet rinner nerför hennes hals så vänder hon och börjar springa uppför entrétrappan och in i huset. Samtidigt så tänker hon att nu lämnar jag henne att dö. Jag är den enda som kan skydda henne och jag lämnar henne att dö. Men hon kände att hon var tvungen att springa upp för att få stopp på blodet för att Lise-Lott var rädd att hon skulle dö själv.

När hon kommer upp på övervåningen så går hon ut i köket och tar en handduk och går in på toaletten och tar ytterligare en handduk som hon virar runt sin hals. Sedan sätter hon sig till vänster utanför toaletten.

Lise-Lott berättar också att när Joel först hugger Eva-Marree så tror hon att Eva-Marree och Joel står vända mot varandra.

När Joel kom nerför trappen med kniven i handen så var han helt målinriktad på Eva-Marree, säger Lise-Lott. Han verkade helt strunta i Lise-Lott.

Lise-Lott har en känsla av att han håller i kniven så att bladet sticker ut ifrån lillfingret. När Joel försöker få bort Lise-Lott ur hans väg och hon blir knivskuren så tror inte Lise-Lott att det var en olyckshändelse, att hon blir skuren.

Lise-Lott vet heller inte om Eva-Marree stod upp eller låg ner när hon vände sig om och sprang in i huset igen.

Förhöret är uppläst och godkänt.

Magnus Idén
insp

Förhör

Förhör i samband med rekonstruktion

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Lilja, Liselott	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Nej	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Kjell Eriksson	2013-09-04	00:00	00:00

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Tråddragargatan 11	RB 23:6	

Förhörsvittne	Utskrivet av
	J.R

Berättelse

K18360-13 förhör m mä Lilja i samband med rekonstruktion 130828.WAV

Fhl: xx
LL: Liselott Lilja (målsägande)

Ja nu Ja nu står vi på framför trappan intill Tråddragargatan 11, det var på den här platsen det var en händelse då den 11 juli 2013. Bredvid mig här så står Liselott Lilja som var en av kvinnorna som var på plats då (ohörbart) den här händelsen. Vi har pratat igenom lite grann i förväg hur vi ska genomföra det här. Och jag har en fråga till dig först här bara, Liselott.

Fhl: Står vi på rätt ställe nu för att visa det här som det du ska berätta?

LL: Ja.

Fhl: som hände. Det är den här trappen, det var den här platsen?

LL: Ja, ja.

Fhl: Då skulle jag vilja att du berättar om du bara berättar först vad som hände från att det här paret med barnet kommer fram här dem går pojken och mannen går upp för trappen så blir du och en kvinna kvar ute på trappen någonstans.

LL: Mm.

Fhl: Om du berättar därifrån hur du upplevde det här så figuranterna för höra lite grann så

ska vi försöka göra ett spel av det här sen.

LL: Mm.

Fhl: Dem försöker uppträda så som du har uppfattat det.

LL: Mm. Eeh, Joel och Ludvig hade ju då gått upp. Eva-Maree var jätteledsen, grät, förtvivlad för det som hade hänt på vägen hit. Jag har ju då tidigare bett min kollega Annika och gå upp, följa Joel och barnet upp, Eva-Marre och jag, jag väljer att stanna med henne här nere. Vi placerar oss på trappen. Eva-Marre jag sitter ovanför henne, jag är ganska säker på och håller en arm runt henne eller något medan vi pratar. Och hon berättar då för mig vad som har hänt på bussen och varför hon är så uppriven och så. Ska jag berätta vad hon sa också, eller?

Fhl: Jadå, det kan du göra.

LL: Ja. Hon hade då på bussen vad jag uppfattar dem hade ju kommit på samma buss på nummer 12 då. Hon hade inte aktivt försökt att göra någonting med Ludde eller ta kontakt men Ludde hade ju sett henne tidigare på stan och såg henne också på bussen och sökt sig till henne på något sätt. Om han gick fram i gången i bussen eller om det var att han kom och satt sig bredvid henne eller hur det var, det vet inte jag hur hon förklara om hon sa något om det, men det som hände det var att när dem skulle gå av så ville Ludvig ta hennes hand, vilket han också gjorde, tror jag, och då blev Joel arg och drog ifrån pojken ifrån henne om jag nu kommer ihåg rätt och då reagerade Eva-Maree med att som hon sa om hon putta till så här eller liksom ja buffa till han på något sätt att så där gör inte du mot mitt barn eller nåt sånt drar i honom. Och då beskrev hon att han hade slagit tillbaks, men hon visa inte hur han hade gjort eller men att han i alla fall hade slagit tillbaks, och hon var mest ledsen för att pojken hade varit med i det här och sett vad dem hade gjort mot varandra i den här konflikten, och det var hon helt uppfylld av när hon kom här då och det var det hon hann berätta för mig här på trappen. Sen tror jag inte vi hann så mycket längre. Och då när vi sitter här så, jag vet inte om jag hör men det måste ha gjort nånting för jag vänder på mig och ser honom då i dörröppningen här och det första jag ser det är en kniv, jag kan inte säga om han höll den i den handen eller i den handen men jag är ganska säker på att han höll den så här efter kroppen efter benet på något sätt. Jag såg den tydligt på en gång, titta på honom kände direkt att jag bara visste vad han skulle göra och jag vet inte om hon såg men jag tror det för hon reste sig på en gång och vet inte om hon sprang eller om hon gick ut men han hur men det gick fort jättefort så han måste jättefort ha varit på henne med kniven här ute någonstans skulle jag tro att hon hann hit, det här är jätteluddigt för mig, men här någonstans skulle jag tro att hon hann. Sen är ju tror ju jag fast jag bara tror inte att han har tagit henne bakifrån utan framifrån, men jag vet inte. Jag jag hinner uppfatta, jag visste ju vad han skulle göra han hann säkert hugga flera gånger fast jag tycker att jag reste mig på en gång och om jag sprang ifrån min plats, det tror jag eller om jag hoppa ut eller vad jag gjorde, och sen knuffa jag undan honom och jag vet inte om jag, jag skulle anta att jag gjorde med mina händer, men jag vet inte, jag kan ju också ha tagit sidan, men jag tror jag tog mina händer. Och då har jag någon känsla av att vi hamn här någonstans, kanske här. Och då har jag längre ingen koll på jag tycker det är stilla här borta, det händer inte så mycket här så jag jag misstänker ju att hon är väldigt skadad redan då och jag säger någonting också, men jag vet inte om jag säger vad gör du, eller sluta. Och sen, ja det går jättefort men för mig är det en medveten handling han gör, han lyfter kniven eller han ja han gör någonting och jag då slår hela systemet på, jag blir livrädd, jag trodde han hade skurit halsen av mig mer eller mindre, men samtidigt hinner jag tänka att, nu

lämnar jag henne för att dö, men jag hade, jag bara, jag blev så jävla rädd så jag bara, det fanns inget val för mig och då börja jag skrika, Annika, Annika, Annika och så uppför trappen, jag bara skrek och skrek och hon hörde ingenting, jag tänkte var är hon någonstans, var är hon. Och sen och då han fortsatte ju när jag hade liksom han gick tillbaks till målet så att säga. Men sen vet ju inte jag vad han gjorde, men han gick ju åt det hållet när jag sprang.

Fhl: Vart var hon någonstans då?

LL: Ja, jag tror jag tror ju att hon låg, men jag vet ju inte men det var ju stilla, men jag vet inte alls hur hon var, men jag tror hon hade fallit ihop men det är bara vad jag tror, hon kanske stod, men jag kände ingen rörelse eller att hon var på väg någonstans eller att hon försökte ta sig bort eller så. Vet inte, men för mig känns det som att hon låg här någonstans bakom. Jag håller mig för halsen och springer uppför trappen.

Fhl: Då tappa du (ohörbart).

LL: Ja. Nej, då släpper jag, nej. Sen såg jag dem inge mer.

Fhl: Mm, nu tror jag att vi kan förbereda lite så att de får agera som du har beskrivit.

LL: Ja.

Fhl: Vad vi ska ha bara det är (ohörbart). Vi har ingen riktig kniv, men vi tar inte den risken.

LL: Nej, nej.

Fhl: Såg du kniven så att du kan beskriva den?

LL: Ja, ja.

Fhl: Är det någon av dem här som du tycker är i likhet?

LL: Ja, det är ju den där, men det är ju en längre förskärare.

Fhl: Det ska ju vara längre än den här.

LL: En taggad upplevde jag ju också att den var, eller liksom så där ja.

Fhl: Vi kallar den för vågtandad.

LL: Mm, ja, precis ja.

Fhl: (ohörbart). Joel han börjar med, han är där inne när vi startar upp nu då.

LL: Mmm.

Fhl: Så sitter du och Elin tänkte jag säga men Eva-Maree här.

LL: Mm.

Fhl: Hur ska han göra nu när han kommer ut? När han kommer ut ifrån dörren, så att säga.

LL: Mm.

Fhl: Om du bara kan beskriva för honom hur han ska bete sig. Du trodde att hon upptäckte också på en gång, ungefär lika snabbt som dig?

LL: Det tror jag, när jag vänder på huvudet så gjorde hon också det, eller om vi gjorde det samtidigt eller om hon var först, det vet jag inte, jag upplevde det som att det var jag som titta först på honom.

Fhl: Reste hon sig upp direkt då eller?

LL: Ja, hon reser sig före mig tror jag och stack ut, eeh ja.

Fhl: Och då sprang dem ut här någonstans?

LL: Jaa. Ja, här någonstans, tror jag.

Fhl: Och hon var vänd emot honom, säger du och han…

LL: Alltså jag kan det kan jag faktiskt inte svära på, men det är nog kanske någon bild jag har fått efteråt att hon var vänd mot, men jag det törs jag inte stå för så, men han kan ju ha tagit henne i ryggen också, jag vet inte.

Fhl: (ohörbart)

LL: Ja.

Fhl: Men du, när han kommer fram då, hur beter han sig så att säga när han kommer fram till henne då? Ser du att han, hur rör han sig på för vis?

LL: Bestämt, målinriktat jag såg redan när jag såg honom i dörren med kniven så visste jag bara att på hans ansiktsuttryck jag vet inte det är jättesvårt att förklara, men alltså han hade ett mål i sikte det var helt avstängt allt annat, jag bara visste när jag såg honom, jag vet precis vad det är han ska göra eeh så.

Fhl: Jag tänker på när han kommer fram till henne..

LL: Ja, ja

Fhl: du beskriver att han hugger? Hur gör han då så att säga?

LL: Alltså det, ja, det törs jag inte säga.

Fhl: Nej, jag tänkte om du ser om han sticker, om han sveper eller.

LL: Nej, alltså min känsla är ju att han hugger, alltså det är ju det jag har beskrivit också tror jag i förhöret, men alltså det är ingen bild, ja jag vet inte hur jag ska säga, men ja det är min känsla då, eller min inre bild, eller nåt sånt där. Jag kan inte svära på att det var så han gjorde, men jag tror att det var så han gjorde, eller om han gjorde så, men jag tror inte att han skar eller rispa eller så utan det var med kraft och det var liksom ja, så därför tror jag liksom ja att han högg henne med kniven.

Fhl: Jag tänker att det är bra för honom och veta för då kommer han och göra så (ohörbart). Och i början i alla fall så stod hon stod hon upp. Sen har man uppfatta dig så rätt så

kanske du inte har någon riktig bild av vad som hände med henne sen.

LL: Nej. Men ja, alltså jag tror att jag hade mest eller jag vet inte vem jag hade fokus på ska jag säga eller, det gick nog blixtsnabbt bara liksom att jag skulle ut där dem där eller sekunden det kunde ju knappt ens ha varit det liksom va men jag uppfatta att det var flera saker han gjorde det känns det som att han hann göra det flera gånger innan jag hann ut fast jag måste ha reagerat blixtsnabbt ändå.

Fhl: Vi gör så då att han springer ut här någonstans och (ohörbart) springer efter då så gör du den rörelsen. Sen när du kom fram så sa du att du knuffa till han.

LL: Ja.

Fhl: Du putta iväg honom

LL: Ja.

Fhl: Då gör vi så sen också då om vi försöker spela upp det här. Om du går eller springer fram så knuffar du bort honom.

LL: Mm.

Fhl: Gjorde han någonting mot dig då?

LL: Då uppfatta jag att han höjde kniven på en gång, eller om han inte behövde höja den så mycket för han är nog längre än vad jag är, men den kom ju liksom, och den kom på en gång, men jag har inget minne av att han gjorde något annat utan det var kniven han tog till. (ohörbart) Nej, jag vet inte det. Jag vet inte något, det är alldeles stilla för mig.

Fhl: Jag vet inte riktigt vad jag ska göra av dig då. (pratar i bakgrunden med någon). Då får du liksom bara gå åt sidan lite.

LL: Mm, ja.

Fhl: Ska inte visa någonting som som inte du kommer ihåg.

LL: Nej, gör inte det. För jag vet ju ingenting som. (någon pratar i bakgrunden).

Fhl: Det blir i samband med att hon knuffar (ohörbart). Är det så att det känns tokigt det här då bryter vi, så kan vi börja om igen.

LL: Mm. Mm.

Fhl: Och det är bra om vi kan köra det här en gång så kanske du upplever

LL: Mm.

Fhl: att se hur du upplever det.

LL: Mm. Mm.

Fhl: Men så gör vi sen då så att när du är klar här nere att du går upp för trappen eller hur du nu gör, om du springer eller.

LL: Ja, jag sprang.

Fhl: Så avbryter vi så att säga när du kommer in genom dörren där. Det blir bra det. Då provar vi.

Polismyndigheten Västmanlands län
Tekniska sektionen
Box 9
721 03 Västerås

Datum
2013-08-29

Diarienummer
K18360-13
U1/926-13

Protokoll över rekonstruktion med Liselott Lilja

Inledande uppgifter

Undersökningen begärd av:	Stephan Uttersköld
Anledning till undersökningen:	Anmälan om mord.
Handläggare:	Kriminaltekniker Kjell Eriksson
Medundersökare:	Fotograf Maria Gradin-Öijer
Figurant för Smith:	Elin Weijland (röd väst)
Figurant för Kabagambe:	David Linder (blå väst)
Plats och tider för undersökningen:	Tråddragargatan 11, Västerås. Undersökningen påbörjades den 28 augusti 2013 kl. 09.00

Övriga närvarande:

Åklagare:	Göran Kastlund
Försvarare:	Advokat Martin Beskow
Målsägandebiträde:	Advokat Per Ingvar Ekblad
Övriga närvarande:	Magnus Idén, utredare Annelie Watter, kriminaltekniker Birgitta Rickardsson, kriminal-tekniker

Rekonstruktionen genomfördes genom att Liselott Lilja berättade hur hon uppfattat händelsen samtidigt som hon förklarade för figuranterna hur hon mindes att Smith och Kabagambe agerade.

Därefter genomfördes ett ”spel” efter Liljas anvisningar. Efter ”spelet” gjordes justeringar av delar som inte stämde med Liljas minnesbild. Efter tredje ”spelet” förklarade Lilja att hon upplevt att det sista ”spelet” återgav händelsen så som hon kom ihåg händelsen.

Rekonstruktionen dokumenterades med videokamera och nedan redovisas bilder ur videofilmen. Under rekonstruktionen bar Lilja en gul väst.

Filmen redovisas redigerad på en DVD-skiva.

Bild 1 visar hur Lilja och Smith sitter på trappan då Kabagambe kom ut genom dörren.

Bild 2 visar hur Smith rester sig och springer från trappan.

Bild 3 visar hur Kabagambe kom ifatt Smith och högg henne med kniv.

Bild 4 visar hur Lilja knuffar undan Kabagambe

Bild 5 visar när Kabagambe högg mot Lilja med kniven.

Bild 6 visar när Lilja förstår att hon skadats av kniven.

Bild 7 visar när Lilja vänder och springer mot trappan.

Bild 8 visar hur Lilja springer uppför trappan.

Kjell Eriksson
Kriminaltekniker

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Smith Westberg, Zenitha	

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Nej	
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Westberg är moder till den avlidne.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-07-25	10:30	11:10
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Dammgatan 13	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
Idén, Magnus	u582		

Berättelse

Westberg uppgav att hon haft kontakt med sin dotter Ewa-Marree de senaste 3-4 åren. Tidigare hade de inte haft så mycket kontakt. Eva-Marree hade återupptagit kontakten med Westberg i samband med att Ewa-Marree hade hamnat i konflikt med sin f.d Joel, vilket lett till en vårdnadstvist.

Westberg kände inte Joel. Hon hade heller inte träffat honom. Det hon visste om honom hade hon fått veta av Eva-Marree. Runt 2009 hade Joel mailat Westberg några gånger. Han hade velat ha Westbergs hjälp i samband med vårdnadstvisten. Han hade beskyllt Ewa-Marree för att vara psykopat m.m. Till sist hade Westberg skrivit tillbaka att Joel fick söka stöd hos sin egen familj. Westberg skulle stötta Ewa-Marree eftersom "blod var tjockare än vatten". Joel hade då upphört med att kontakta henne.

Westberg hade senare fått höra av Eva-Marree att Joel ansett att Westberg var rasist.

I samband med vårdnadstvisten hade Ewa-Marree berättat att hon var livrädd för Joel. Att han åkte utanför hennes adress och kollade upp bilar som stod parkerade. Hon hade känt sig trakasserad och förföljd av honom. Ewa-Marree hade även anmält honom för olaga hot och försökt få gehör hos olika myndigheter. När hon inte fått gehör hade hon slutligen gett upp försöken.

Det hade varit mycket bråk och vid något tillfälle för några år sedan hade Ewa-Marree ringt och sagt att hon blivit slagen av Joel. Hon hade vid tillfället låst in sig på toaletten.

Ewa-Marree hade även sagt att om Joel skulle ha ihjäl henne hoppades hon på att han skulle skjuta henne så det skulle gå fort. Detta sade hon för ca två år sedan.

Orsaken till bråken rörde sig om att Joel ville ha hela vårdnaden om barnen. Han hade sagt till Ewa-Marree att han skulle göra allt för att hon inte skulle få träffa dem.

Till slut hade Joel fått enskild vårdnad. Ewa-Marree hade blivit lite brydd när det kom ett brev hem till henne som hon skulle skriva på. Brevet gällde att Joel ansökt om namnbyte för barnen vilket krävde båda föräldrarnas underskrifter.

Enligt Westberg överklagades beslutet och Joel skulle inte längre få ha enskild vårdnad. Detta hade Westberg fått reda på efter att Ewa-Marree dödats. Westberg trodde att detta kunde vara ett motiv för Joel att döda Ewa-Marre.

Enligt Westberg hade inte Ewa-Marree fått vetskap om beslutet. Hade hon vetat om det hade hon nog varit mer vaksam på Joel.

Westberg kunde inte veta om Joel planerat att döda henne just den dagen. Däremot hade han ju uttryckt att han skulle göra allt för att Ewa-Marree inte skulle få träffa barnen.

Dessutom hade ju allt gått fel. Ewa-Marre hade blivit lovad skjuts av någon kontaktperson. Av någon anledning fick hon inte det och hon hamnade på samma buss som Joel och Ludvig. Westberg kunde tänka sig att Ludwig blivit glad att se sin mamma vilket säkert retat upp Joel under resan fram. Westberg tyckte att om de bråkat på vägen fram skulle personalen på Cederängen avbrutit det hela och haft träffen någon annan dag.

Angående träffarna på Cederängen hade Ewa-Marre berättat att hon först varit skeptisk till dem. Men efter första gången hade hon ändrat sig eftersom barnen direkt knutit an till henne. Hon hade för visso känt viss oro med anledning av att Joel varit i rummet bredvid, men ändå tyckt att det var ett bra ställe att träffas på eftersom personal var närvarande. Det som oroade henne var hur Joel skulle reagera när han såg att barnen knöt an till henne.

Genom åren av bråk hade ändå Ewa-Marree inte velat att de skulle tala illa om Joel och kalla honom saker som "jävla idiot" m.m. Hon brukade säga att Joel trots allt var far till hennes barn.

Uppläst och godkänt

Polismyndighet
Västmanlands län

Förhör

Kompletterande förhör angående FaceBook-samtal

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Smith Westberg, Zenitha

Personnummer

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Ja	Känd av fhl	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Kompletterande förhör.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-08-29	09:00	09:40

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Västerås Polisstation	RB 23:6	

Förhörsvittne	Utskrivet av
Idén, Magnus	u582

Berättelse

Förhörsledaren bad Westberg berätta om omständigheterna kring FaceBook-konversationen med Ewa-Marree i februari som hon lämnat till polisen.
Westberg uppgav att hon och Ewa-Marree hade haft mycket telefonkontakt senaste åren men de hade även haft kontakt via FaceBook. Ewa-Marree hade många gånger muntligt berättat om att hon känt sig hotad av Joel. Hon hade sagt saker som att hon hoppades att det skulle gå snabbt om han gjorde verklighet av sina hot. Att han skulle använda pistol t.ex.

I februari 2013 pratade Ewa-Marree och Westberg med varandra via FaceBook. Ewa-Marree skrev då om sin rädsla för Joels hot och att hon trodde han skulle göra verklighet av dem. Att han inte skulle varna först m.m.

I samband med mordet hade Westberg gått igenom sin FaceBook och hittat konversationen.

Westberg hade blivit mycket oroad när Ewa-.Marree skrev det hon skrev. Detta eftersom hon inte tidigare skrivit på det sättet utan bara uttryckt det muntligt. Vid den här tiden hade Ewa-Marre varit extra orolig eftersom de inväntade Tingsrättens beslut angående vårdnadstvisten. Ewa-Marre hade förväntat sig att hon skulle få vårdnaden eller i alla fall ett mycket utökat umgänge med barnen, vilket i så fall skulle gjort Joel rasande. Hon hade även berättat att Joels tjej lämnat honom och att hans studier gick dåligt. Allt det här skulle ha gjort Joel mycket frustrerad.

Westberg och hennes man Ulf hade redan planerat att flytta till Sala och skyndade nu på det. De flyttade ner 1 maj. Westberg hade funderat på om det också gjort Joel ännu mer uppretad och provocerad när Ewa-Marres familj flyttat närmare henne och kunde ge stöd.

Ewa-Marre hade också uttryckt oro för att bussförbindelserna skulle läggas om så att det fanns risk att hon och Joel skulle hamna på samma buss ibland. Westberg hade föreslagit att hon och Ulf skulle köpa en bil som Ewa-Marre kunde disponera. Ewa-Marre hade körkort men hade dåligt självförtroende när det gällde bilkörning och hade varit tveksam till idén. De köpte en bil i alla fall och var ute och "pep-körde" med Ewa-Marree ibland.

Inför dagen på Cederängen hade Ewa-Marre blivit lovad av en socialsekreterare att någon kontaktperson skulle ge henne skjuts dit. Av någon anledning fick hon uppenbarligen inte det. På förmiddagen vid kvart i elvatiden när Westberg kom ut ur duschen såg hon att Ewa-Marre ringt henne vid halv elva-tiden. Westberg ringde tillbaka men fick inget svar. Förmodligen satt Ewa-Marree redan på bussen då.

Westberg trodde att orsaken till vad Joel gjort berodde på vårdnadstvisten. Efter att han fått ensam vårdnad i mars hade de överklagat beslutet till Hovrätten som skulle ta upp det i oktober. Av den anledningen hade Tingsrättens beslut ogiltigförklarats vilket Joel fått veta.

Westberg trodde att Joel planerat att döda Ewa-Marree på Cederängen dagen det hände på och att han säkert kunde haft en kniv med sig. Alternativt om han fått tag i kniven där.

Avslutningsvis uppgav Westberg att från det att de flyttat ner i maj hade Ewa-Marree bott mer hos dem än hemma hos sig eftersom hon varit rädd för Joel.

Uppläst och godkänt

Nytt textdokument (2)

den 9 februari
18:54
Zenitha Smith-westberg

Försöker ringaa men inget svar, antar du är upptagen så vi får väl höras nån dag
18:56
Fröken Smith

Jag sitter precis i skriftlig diskussion med en annan men jag hör av mig när jag är redo. Jag har inte pratat med någon utom min advokat sedan rättegången. Jag är mentalt utmattad för det, men jag hör av mig.
19:02
Zenitha Smith-westberg

Ni har väl sett till att den sjuka människan inte kan försvinna med barnen för han är väl inte dummare han fattar att det med stor sannolikhet är över för hans del....vill inte öka din oro men han känns inte stabil.för fem öre och han tycks vara i stånd göra allt för att skada dig, oavsett vilka andra han.skadar i processen..*kram*
19:03
Fröken Smith

Jag vet inte faktiskt... Kan bara hoppas att han inte försvinner. Kanske borde kontakta dagis i veckan.
19:04
Zenitha Smith-westberg

Gör det och radfraga din advokat så människan inte far den chansen ens
19:05
Fröken Smith

nä jag hoppas verkligen jag vet inte vad man kan göra dock.

min advokat frågade i rätten om joel skulle kunna sticka men nekade såklart...

men vem vet
19:07
Zenitha Smith westberg

Nån slags övervakning eller reseförbud måste ju kunna ordnas med tanke på hans historik att förfölja och skada dig och barnen med sitt sätt böter det resa en röd varningsflagg....är rata rädd han ska göra det vansinniga mot dig och barnen
19:08
Fröken Smith

Jag har ocksa nämnt det och han är inte typen som varnar innan. Gör han det så gör han det utan nagra tecken.
19:08
Zenitha Smith-westberg

Sorry för stavningen sitter med mobilen...
19:08
Fröken Smith

Men vad ska man göra...

Folk tror jag överdriver. Till och med min advokat var lite skeptisk, för folk tror verkligen det är sa omöjligt... sa omöjlig tanke.
19:09
Zenitha Smith-westberg

Det vågar jag inte ens skriva vad jag tänker i det....
19:09
Fröken Smith

men ewa andersson är lika rädd som jag. och jag vet att ewa rosendal, socialsekreteraren . också är medveten om risken

men men om nagot händer så vet du och ewa andersson och advokaten att jag sa

till, jag varnade, jag visste

så som det brukar vara... men ingen tror mig. förrän det är försent
19:10
Zenitha Smith westberg

Ohja! Men.inget.far hända!
19:11
Fröken Smith

Det går faktiskt inte att göra något at. Jag har accepterat det nu. Händer det så händer det, ingen lyssnar och kan skydda mig iaf. Jag vet iaf att kommer det något sa gör han det utan varning.

Han är inte typen som hotar innan. Han har haft vapen både hemma och undangömt på andra platser förut. Och när han inte längre har sin tjej, inga barn, misslyckats med skolan. Han har en sårad stolthet och inget att förlora.

Om folk är sa naiva att de tror att han kommer bara lämna det här tyst utan prostester sa jaja... Jag har iaf berättat för min omgvning. Och så kan ni ju få säga sen "ja, hon sa ju det iof... hon var ju rädd... men vi såg inga tecken på/trodde aldrig kan skulle..." blablabla
19:13
Zenitha Smith-westberg

Minsta lilla och....ja.....

Du vet ätt jag tror dig! Jag är så orolig jag funderar på komma ner och hålla om dig och skydda dig
19:16
Fröken Smith

Det är ingen idé. Jag lever pa och händer det sa händer det.
19:17
Zenitha Smith westberg

Men gumman du behöver inte alls gå igenom detta ensam vill du så kommer jag omedelbart
19:23
Fröken Smith

Nej jag kommer nog inte ha utrymme för det heller, när jag får hem barnen. Jag måste ha fokus pa det nu men tack det var fint
19:25
Zenitha Smith-westberg

Nej det är klart...men svär på att vid minsta tecken genast höra av dig

Förhör

24:8 förhör med Joel Kabagambe

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Kabagambe, Joel Kirungi

Personnummer
19820115-1332

Den hörde är
Misstänkt

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Misstanke om mord samt mordförsök i Västerås den 11 juli 2013.

Underrättad om misstanke
Ja

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)
Ja

Försvarare/ombud önskas
Önskar advokat Martin Beskow.

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare
Lars Fjellman

Förhörsdatum
2013-07-11

Förhör påbörjat
15:25

Förhör avslutat
15:27

Förhörsplats

Typ av förhör
RB 24:8

Förhörssätt

Förhörsvittne
Köpsell, Bengt-Olov

Utskrivet av
JE

Berättelse

K18360-13U1360664.DSS

Joel delgavs inledningsvis misstanke om mord samt mordförsök i samband med en händelse på Tråddragargatan i Västerås vid elvatiden den 11 juli 2013 samt sin rätt till försvarare. Joel uppger att han i nuläget inte vill ta ställning till brottet ifråga utan han önskar konsultera sin advokat när han får en sådan förordnad.

Förhöret är uppläst och godkänt vid gjorda pennanteckningar, därefter intalat på digitalt band.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Krimjouren

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Kabagambe, Joel Kirungi

Personnummer
19820115-1332

Den hörde är
Misstänkt

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord samt försök till mord, idag, Tråddragargatan 11 i Västerås.

Underrättad om misstanke
Ja

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas
Advokat Martin Beskow närvarar vid förhöret.

Försvarare/ombud närvarande
Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare
Anna-Maria Ström

Förhörsdatum
2013-07-11

Förhör påbörjat
18:07

Förhör avslutat
18:50

Förhörsplats
Krimjouren, polishuset i Västerås

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av
JE

Berättelse

K18360-13U0210922.DSS

Förordnad advokat Martin Beskow sitter med under förhöret.
Förhöret spelas in fortlöpande med diktafon.

Inledningsvis delges Joel Kabagambe misstanke om mord samt försök till mord på två kvinnor, idag, Tråddragargatan 11 i Västerås.

Joel Kabagambe tillfrågas om sin inställning gällande de brott han blivit delgiven misstanke om. Han säger då: "Jag förnekar mord, för det som hände där borta är inget jag planerat och så där, och om det var så då skulle det inte hända på ett sånt där ställe så där helt öppet…jag förnekar mord…och försök till mord."

Joel Kabagambe ombedes berätta sin version av det som hänt. Han berättar följande;

Joel uppger att bakgrunden är ett problem, en vårdnadstvist, mellan honom och mamman till hans två barn.
Mamman har bränt Joels son och misshandlat hans dotter, och bland annat soc, polisen och åklagarmyndigheterna har inte gjort något för att skydda barnen.
Det här är en rädsla som Joel har levt med hela tiden.
Mamman har inte förklarat hur brännskadan, som hände på grabben, kunde ha uppkommit.
Utredningen lades ner och Joel förstår inte hur en sådan utredning kan läggas ner i Sverige.
Han tillägger: "…där ett barn blir bränd av en mamma som säljer sig."
Joel säger att det här är bakgrunden till det som nu hänt. Joel uppger samtidigt att det här är

något som polisen måste forska mer i.

Joel fortsätter med att berätta att han fick full vårdnad om barnen i Tingsrätten, eftersom barnen mådde bra med honom och han ansågs vara en bra förälder.
Men rädslan för mamman fanns kvar hos barnen. Mamman har varit anmäld flera gånger för misshandel av barnen. Hon har bland annat sagt till barnen att de ska hoppa framför bilar och sådana grejer. Det har hon sagt framför Joel.
Det här är något som mamman senare förnekat att hon ska ha sagt, men Joel har spelat in det mamman sagt. Polisen har därefter fått tagit del av Joels oro gällande mamman och barnen.

Joel uppger att han har fått indikationer på att mamman förut försökt få honom dödad.
Joel har sagt till mamman att han har fått höra att hon vill ha honom dödad eller ihjälslagen. Det var något hon förnekade.
Joel avslutar med att säga att det är en hel del bakgrund som kommer att behöva gås tillbaka till.

Joel fortsätter med att berätta om det som har hänt i nutid;

2013-07-09
För två dagar sen ringde Joel upp Pamela som är hans handläggare. Joel nämner även Pamelas chef som heter Minna Vattnavaara.

Joel ringde upp Pamela för att diskutera hur det här med Cederängen skulle se ut när det gällde sonen Ludde. När det gällde dottern Julia var det redan klart.

Joel och Pamela diskuterade och fixade allting, de planerade ett möte mellan mamman och Ludde. De talade om att Ludde inte ville gå, men Joel menade på att han måste gå, han måste ju gå och testa. Joel kände att det var viktigt att Ludde träffade sin mamma också, trots det hans mamma har gjort mot honom.

Samma dag, för två dagar sedan, hade Joel åkt iväg tillsammans med Ludde, för att Ludde skulle få träffa sin mamma. De skulle träffas på Cederängen, ett ställe för föräldrar som till exempel misshandlat sina barn tidigare eller något sådant, ett ställe där barn och föräldrar får träffas och lära känna varandra igen. Joel hade inte med Julia vid det här tillfället.

Efter att Ludde hade varit inne och träffat sin mamma sa han: "Pappa, det var jättejobbigt."
Det var det första Ludde sa när han kom ut var.
Joel hade då redan sett på Ludde då han kom att det hade varit jobbigt.

På vägen hem frågade Joel Ludde om han inte hade haft kul. Ludde svarade då:
"Jo, men jag ville gå därifrån."

Joel blev oroad över Luddes situation, hur han var och att han tyckte det var jobbigt.
Det var på grund av det här som Joel tog kontakt med Pamela, som visade sig ha semester en vecka. Joel tog då istället kontakt med Pamelas chef Minna Vattnavaara.

Joel berättade för Minna vad som hänt på mötet och att de hade ett problem, att Ludde tyckte det var jobbigt att gå dit, att han inte längre ville gå dit, att han grät och att Joel var orolig på grund av det här. Joel frågade Minna hur de skulle lösa situationen och att han ändå ville att Ludde och hans mamma skulle ha ett umgänge. Minna Vattuvaara sa då att hon själv skulle ringa till Cederängen för att prata med personalen och se vad man kunde göra.

Efter det att Minna Vattnavaara hade varit i kontakt med Cederängen ringde hon tillbaka till

Joel. Hon sa till Joel att han och Ludde kunde gå dit, men att om det skulle visa sig att det blev för mycket för grabben så skulle personalen avbryta, och Joel och Ludde skulle i så fall gå därifrån.

Joel ville att Minna Vattnavaara skulle ta kontakt med Cederängen. Anledningen var att han inte ville att mamman skulle gå till Tingsrätten och socialtjänsten och hitta på grejer om honom, att han inte var samarbetsvillig gällande umgänget mellan mamman och Ludde.

Joel och Minna Vattnavaara kom överens om att han skulle ta med sig Ludde till Cederängen idag så att Ludde skulle kunna vara med sin mamma där ett tag. Man bestämde att Ludde skulle vara på Cederängen mellan 11 och 12.

2013-07-11
Nu på förmiddagen fick Joel och barnen skjuts av en kompis till Joel. Kompisen heter Danne. Man lämnade först av Julia på Hammarby, hos Joels brors exfru Anette. Anette har en dotter, Tornella, som ville vara barnvakt åt Julia. Därefter skjutsade Danne Joel och Ludde till tågstationen här i Västerås, anledningen till det var att Joel hade blivit beviljad ett busskort för att kunna åka till Uppsala.

Joel gick in på tågstationen för att köpa kortet.
Joel köpte kortet och för att kortet skulle gälla både i Västerås och Uppsala behövde det aktiveras. Joel aktiverade kortet 10.55. Därefter lämnade han och Ludde stationen.

När Joel och Ludde gick mot busshållplatsen för buss 12 såg de på långt håll att Eva-Marree stod vid busshållplatsen. I det läget började Ludde kränga på Joel. Ludde sa:
"Jag vill inte åka, jag vill inte åka dit". Det här var något Ludde upprepade hela tiden.

Joel förklarar att Eva-Marree brukar vara på plats, på Cederängen, 15-20 minuter före Joel och Ludde. Hon går då igenom video och sådana grejer. Den här gången var det istället som att Eva-Marree visste vilken buss Joel och Ludde skulle ta och när.

Joel ställde sig en bit ifrån Eva-Marree eftersom de inte kom överens, det här vet Tingsrätten. Eva-Marree och Joel har ingen kontakt. En annan anledning till att Joel ställde sig en bit bort, var att Eva-Marree inte heller ska komma i närheten av barnen utan någon kontaktperson eller någon annan utvald person.

Joel hade tänkt att Eva-Marree skulle ta den buss som kom och att han och Ludde skulle ta nästa buss. Det här så att det inte skulle bli mer tjafs.
Eva-Marree vägrade ta bussen och Joel bankade därför på bussen.

Istället för att Eva-Marree bara gick på bussen och satte sig någonstans, stannade hon istället kvar, tog tag i Ludde och gick därefter in i bussen. Joel blev då rädd på en gång.
Han ringde direkt till Ylva och sa till henne: "Hon har tagit Ludde bara ur mina händer… hon får ju inte göra så här…hon får ju inte vara i närheten utan kontaktperson…"
Joel sa till Ylva att han var orolig.

Ludde tittade på Joel och var rädd. Joel säger att Ludde blir som en mus när han är rädd.

Då Eva-Marree gick på bussen tog Joel det lugnt, han gick in och satte sig bredvid, bara för att visa Ludde att han fanns.

Joel kände att han varken kunde ringa Minna eller Pamela och Eva-Marree verkade arg.
Joel satt tyst på bussen.

När bussen närmade sig den hållplatsen vid Cederängen visade det sig att stoppknappen inte fungerade. Busschauffören fortsatte därför att köra.
Busschauffören körde förbi hållplatsen och Joel sa till honom att knappen inte fungerade och att han skulle stanna. Busschauffören stannade en bit bort, nära Cederängen.

Innan de klev av, pratade Joel med Ludde på gambiska, så att Eva-Marree inte skulle förstå. Joel sa: "När vi kommer ut, håll min hand, var inte rädd".

När Joel hade gått av bussen, och Ludde skulle ta hans hand, så drog Eva-Marree i Ludde. Hon drog Ludde ur Joels hand. Därefter började hon tjafsa genom att kalla Joel en massa grejer.

Joel sa till Eva-Marree, på engelska så att inte Ludde skulle förstå, att Eva-Marree skulle gå i förväg och att Joel och Ludde sedan skulle komma efter. Joel sa att det inte var meningen att Eva-Marree skulle gå bredvid dem och att hon inte fick ta tag i Ludde på det sättet.
Eva-Marree sa att Ludde var hennes son och Joel då att Eva-Marree hade bränt och slagit Ludde, att hon slagit Ludde flera gånger, och att Ludde inte ville komma dit.

När de stod där fick Joel en smäll av Eva-Marree, det här framför Ludde.
Joel höll på att ramla på Ludde på grund av smällen. Joel blev rädd och tänkte "tänk om hon har en kniv."

När Joel fick en smäll av Eva-Marree så puttade han bort henne, det här samtidigt som han sa flera gånger "kom inte i närheten". Joel sa även: "Du får inte slåss framför Ludde, fattar du det?"

Joel började gå, och Eva-Marree började skrika att Joel skulle bli klippt, att det skulle vara kört för honom efter oktober och att det fanns folk som ville klippa honom.
När Eva-Marree sa så här så kom Joel ihåg tidigare hot, då Eva-Marree hade försökt hyra kriminella som skulle döda eller skada Joel.

Eva-Marree frågade hur Joel kunde slå henne framför Ludde. Joel sa då att det varit Eva-Marree som hade slagit honom framför Ludde och att han bara hade puttat bort henne för att skydda sig. Därefter började Eva-Marree babbla grejer och attackera Joel genom att säga en massa grejer.

När de kom fram till huset, Cederängen, fick Joel en "blackout". Han berättade för kvinnorna vid huset att Eva-Marree hade träffat på honom och Ludde, att hon börjat tjafsa med Joel och att hon därefter slagit till honom framför Ludde. Joel berättade även för kvinnorna att Eva-Marree hade varit hotfull.

När Joel kom ner igen fortsatte Eva-Marree att säga "såna här grejer" och Joel blev då "flippad". Han tänkte på sina barn och om någon skulle göra dem illa. Han kände att han måste skydda sig själv och att han måste skydda sina barn.

Joel berättar vad som hände då han kom ut: "…när jag kommer ut där, hände det här tjafset och då hände det som hände därefter." Joel tillfrågas vad som då hände, och han svarar: "…då blev det tjafs och då hände det som hände." Joel tillägger att det inte var avsiktligt, utan att det mer var för att få bort "henne". Joel fortsätter med att säga att "den andra kvinnan" därefter hoppar på honom, och att "…då blir det kniv, då blir det knivar".

Joel fortsätter med att berätta att Eva-Marree, "efteråt", sa: "Jag ska aldrig mer slå mina barn,

aldrig", efter det gick Joel därifrån och ringde polisen direkt. Därefter väntade han på polisen.

Joel säger att det är "olyckligt att hon miste livet", och tillägger därefter: "…om jag ville att hon skulle mista livet, jag skulle aldrig göra något sånt här." Joel uppger att om det skulle ha varit en planerad grej så skulle han inte ha gjort det framför människor.

Joel uppger att Eva-Marree hade sagt flera gånger att han skulle dö.

Joel ombeds berätta, så detaljerat som möjligt, vad som hände från det att han kom fram till huset. Joel säger då att han har berättat vad som hände, det gick så snabbt. Han tillägger: "…och jag gjorde det för att skydda min son."

Joel uppger, att efter all diskriminering han fått som pappa, samhället har svikit hans barn, samhället har inte skyddat barnen, samhället har varit på Eva-Marrees sida.

Joel tillfrågas vart kniven kom ifrån. Joel svarar att han inte kommer ihåg sånt.

Joel tillfrågas hur det blev, och han svarar: "Det blev tjafs där och det blev så, och sen kniv, och sen efteråt, ja, jag gick därifrån."

Joel tillfrågas om det tjafs han berättat om utanför, när han säger att det "blev så"
Joel tillfrågas åter, hur blev det? Joel säger då:
"Det blev tjafs, och hon den andra kvinnan hoppade på mig och hon också hoppar på mig…då använde jag kniven…det var inte liksom för att döda, var det inte, det är därför jag nekar till mord och mordförsök."

Joel tillfrågas vem det var som hoppade på honom. Joel svarar, att det var Eva-Marree och den andra kvinnan som försökte lägga sig i. Joel tillfrågas vem den andra kvinnan var, och han svarar att det var den kvinnan man nu säger att han ska ha försökt att mörda. Joel tillfrågas vem hon är, och Joel svarar Annika eller Lotta, någon av dem. Joel tillägger att han inte ser skillnad på Annika och Lotta. Han vet inte vem det är som är Annika och vem det är som är Lotta.

Joel säger att Eva-Marree hoppade på honom och att den andra kvinnan började tjafsa.
Joel kände sig då hotad.
Joel hade sin grabb däruppe och tänkte att Eva-Marree kanske ville ha honom död.
Joel hade blivit rädd redan innan han kom fram till huset.

Eva-Marree hoppade på Joel. Hon hade börjat tjafsa direkt när han kom ner och Joel kände sig hotad. Joel hade lämnat Ludde däruppe då han gick ner.

Joel säger, att när han kom ner började Eva-Marree direkt. Joel säger:
"Då blev det som det blev, det gick snabbt, det gick ganska snabbt." Joel tillfrågas vad det var som gick snabbt, och han säger: "…allt…händelseförloppet…någon skrek efter hjälp hit och dit" Joel tänkte bara på sina barn, han tänkte att hans grabb var säker och att han själv var säker.

Joel fortsätter med att berätta, att när Eva-Marree sa de där grejerna igen, att Joel kommer att bli dödad den här gången, då tog Joel det på allvar. Joel tillfrågas vad han gjorde då, och han svarar: "Det blev tjafs mellan mig o hon o sen den andra la sig i o då kom kniven och tjao" Förhörsledaren upprepar ordet tjao, och Joel säger: "alltså då kom kniven och sen jag fick blackout på de och jag vet inte…och sen efter det, det var då ja kom ja, jag minns att jag frågade henne en grej, kommer du någonsin skada mina barn igen."

Eva-Marree sa då: "Nej, jag lovar, jag kommer aldrig slå dem igen".
Det var efter det Joel sprang direkt och ringde polisen och ambulansen.

Då poliserna kom fick Joel ligga på marken.

Joel fortsätter med att säga: "…och kniven kastade jag någonstans bara sådär, jag gömde inte den eller något sånt där, eller försökte slänga iväg den eller något sånt där."

Det blir paus i förhöret klockan 18.45 då Joel behöver gå på toaletten. Förhöret återupptas 18.46.

Joel tillfrågas om han använder kniven på Eva-Marree och den andra kvinnan.
Han svarar: "Jag skyddade mig ja..
Joel tillfrågas om han använde kniven, och han säger: "Jag skyddade mig som sagt var."
Joel uppger att han tänkte att det kan ha funnits någon person som väntade på honom "där borta", någon som skulle göra någonting mot honom.

Joel säger att det inte var planerat. Han hade haft planer på att åka till Uppsala idag, sen "blev det som det blev".

Joel tillfrågas om han medger de faktiska omständigheterna gällande brotten.
Han säger att han inte förstår. Joel tillfrågas då om han medger att han högg med kniven mot den andra kvinnan och Eva-Marree. Joel säger då: "Den andra kvinnan hon hoppade på mig och då, hon också hoppa på mig och då var ju kniven där, så, det var inte med avsikt, men hon hoppade ju på mig o sådär o, ja, kanske hon blev skadad." Joel tillägger därefter:
"Jag vet inte om hon blev skadad, men hon hoppade på mig…den andra kvinnan, båda två."
Joel tillfrågas vart de då är någonstans. Han svarar, att de är ute och att det fanna buskar och så.

Avslutningsvis tillfrågas advokaten om han har några frågor. Han uppger att han väntar med frågor.

Joel tillfrågas om han har något att tillägga. Han säger att han vill att man kontrollerar de orosanmälningar som finns gällande barnen, vad olika myndigheter har gjort gällande barnen. Han vill att man tittar bakåt, vad mamman har gjort mot barnen. Då kommer man förstå var Joels rädsla kommer ifrån, man kommer få en klarare bild.

Västerås den 11 juli 2013.
Anna-Maria Ström, insp.

Förhör

Dialogförhör 1

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Kabagambe, Joel Kirungi	19820115-1332

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Nej	
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Mord, Tråddragargatan i Västerås.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar
Martin Beskow	Ja	

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-07-19	12:18	13:18
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Västerås Polisstation	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	PF	Konceptförhör	

Berättelse

K18360-13U671286.DSS

Fhl Magnus Idén (förhörsledare)
Fhl2 David Linder (förhörsledare 2)
Mt Joel Kabagambe (misstänkt, hörd person)
Adv Martin Beskow (advokat)
Fhl Då så Joel, nu kör vi igång.
Fhl2 Jag tänkte för sakens skull, jag kan tala om (ohörbart) kring din roll Beskow, om du berättar vad din roll är i förhöret?
Adv Ja, jag är förordnad som offentlig försvarare.
Fhl Ah precis. Och sen kommer det vara så att under förhöret så är det bara vi som pratar.
Mt Ja.
Fhl David och jag och du.
Mt Ja men i vissa lägen (ohörbart).
Fhl Okej.
Mt Om jag inte förstår en mening. Och jag vill fråga min advokat.
Adv Jo visst. Min roll här, det är ju att närvara, att se till att allt går rätt till och är det någonting jag upplever att det inte går rätt till, då har jag rätt och skyldighet att avbryta och ingripa. Men i övrigt så har jag bara rätt att ställa frågor efteråt när de är klara. När de är klara, då har jag rätt att komma in i (ohörbart)-
Mt Men om jag inte fattar en grej som, kan jag fråga dig-
Adv (Ohörbart).
Mt -kan jag förklara honom att förklara det för mig liksom?
Adv Det kan du göra men du får inte be mig att svara på frågan.

Mt Nej inte frågan, det går jag inte. Nej, jag menar inte frågan.
Adv Förtydliganden och förklaringar.
Mt Och tydliga liksom, bättre liksom.
Fhl2 Ja, men du kan ju även pröva att fråga oss. Ifall vi kan, förhörsledarna kan förtydliga frågan. Så börja med att fråga oss Joel, tycker jag. Om vi behöver förtydliga någonting.
Adv Sen brukar jag också att om jag känner att det finns en fråga som jag har som jag skulle vilja ställa nu för att det ska bli bättre i sammanhanget, då brukar jag vifta till lite med handen, sen får ni själva bedöma om ni släpper in mig eller inte. Är det olämpligt så låter ni bli, tycker ni det är okej så släpper ni in mig.
Fhl Japp (ohörbart). Då så, du vet ju vad det handlar om?
Mt Va?.
Fhl Ja, du vet ju vad det handlar om?
Mt Jag kan inte svara, jag vet ine-, ja, som ni vet så har inte jag haft min, de hade klippt min medicin, jag hade ingen medicinering och tagit bort den helt och hållet och, det gör ju att, det medförde att jag har mått ganska dåligt och minne och sådana där grejer är påverkat och sådana där grejer men nu har jag fått tillbaka medicineringen efter ett par dagar. Men ändå har det, det är inte riktigt på den nivån som det skulle behövas så att (ohörbart) normalskick. Och men som sagt, ah, nu är jag här och (ohörbart) så kan, jag ville bara berätta det så att ni vet om det i förväg. Att jag kanske, mina minnesbilder kan vara vaga eller liksom otydliga kanske och kanske annorlunda och så där så att jag fick ju psykoser (ohörbart). Började se grejer och började tänka på andra grejer och såna där grejer så det var ganska dumt egentligen av dem att ta bort medicinen så där utan att prata med er och utan att ha förhört mig liksom.
Fhl Men det du sa innan, att du såg de på, i cellen och (ohörbart)?
Mt Mm, precis. Precis. Så det ville jag bara säga innan vi börjar prata.
Fhl Ja, precis. Men om vi, om vi backar tillbaks till den här dagen när det hände.
Mt Mm.
Fhl Om du kan berätta, om vi kan ta det ifrån bussen, alltså när du, när ni börjar närma er?
Mt Eh-
Fhl På Trådddragargatan där? Du befinner dig väl på bussen tillsammans med?
Mt Nej, ska jag berätta. Jag tar b-, jag tar vad heter det, jag befinner mig först på stationen.
Fhl Mm.
Mt För att köpa vad heter det, länsbuss. Du vet, UL-länsbusskort. För att jag och grabben skulle åka till Uppsala.
Fhl Mm.
Mt Efter det här möte skulle vi åka till Uppsala. Och jag måste ju aktivera det här kortet. Och, jag aktiverar det kortet. Det fanns en buss där, på plats. Jag aktiverar det kortet så då kan jag åka i Västerås och Uppsala. Och sen, ah, gick jag mot busshållplatsen. Sen när jag kom (ohörbart) nära busshållplatsen med grabben, då ser jag Eva-Marree på långt håll. Då tänkte jag, det är Eva-Marree eller, Eva-Marree. Och då tänker jag, äh, jag sitter och stannar kvar och med grabben här. Och grabben (ohörbart) nej jag vill inte gå till (ohörbart) längre och jag vill göra det och så där men jag ba vi kan stanna kvar där. Han såg, ja, jag vet inte om han såg henne eller om han uppfattade henne eller sånt där. Men jag ville, jag stannade, jag tänkte jag tar nästa buss med grabben så att det blir ingen tjafs eller något sånt eller så det blir ingen risk för någon tjafs eller något sånt där eller något sånt där. Och när bussen kommer, när bussen kommer, då hoppar hon inte på bussen.
Fhl Hm.

Mt Och då tänkte jag åh då kommer ju jag komma försent och i vanliga fall när jag har varit med barnen och så träffat på henne på bussen eller något sånt där, hon har aldrig tagit kontakt med barnen för att det får hon inte. Enligt förra domarna och socialtjänsten och sånt där. Men så jag trodde att ah, hon kommer säkert gå och sätta sig. Fast då bestämde hon sig för att åka ändå för att jag bankade ju på bussen och så den åkte inte och jag trodde att hon skulle inte åka därifrån, kanske låta oss åka först.

Fhl Mm.

Mt Men då tog hon chansen och ville åka. Och, och då åkte jag och när hon stämplade sitt kort och jag står där med Ludde, då drar hon tag i Luddes hand, arm, iväg liksom, och drar och sätter sig. Och jag blir rädd och jag blir chockad, jag tänker vad håller hon på med liksom. Det, det där får hon inte göra liksom och så där. Och jag (ohörbart) sätta mig bredvid. Och jag, och jag säger till henne, hon ba ah men du, du får inte göra så här ju. Vi skulle ju träffas där borta och hon säger, ah, hon var liksom i det här typ, hon var som om hon, hon var, hur ska jag förklara? Vi säger någon som inte lyssnar eller någon som är ute efter tjafs eller någon som är ute efter bråk, förstår du? Om du förstår vad jag menar. Hon var liksom i den typ av stämning.

Fhl Okej, ah.

Mt Och jag var ju mera i den lugna ställningen då liksom, jag ville liksom, jag vill inte ha problem på grund av att hovrätten skulle ju komma snart och allt jag ville inte tjafsa framför barnen, framför allt. Så jag sätter mig igen, bredvid där. Och jag snackar med Ludde på, på (ohörbart). Jag frågar, jag snackar med Ludde på (ohörbart) lite och sen, jag tar upp telefonen och ringer. Och ringer Ylva. Och säger du, hon har tagit honom ifrån mig så här och jag vet inte vad det är, hon lyssnar ju inte och så där. Hon, det verkar som att hon, jag vet inte, jag vet inte vad jag ska, hur ska jag hantera det här. Ta det lugnt sa jag till henne. Hon sa också, hon ba. Det är bara att ta det lugnt för att jag ringer socialen på en gång. Och jag sätter mig ner och försöker (ohörbart) socialen men (ohörbart) inte få tag på dem. Och sen kommer vi dit. Det är nya bussar som de har köpt in. Stoppknappen fungerar inte så vi åker förbi den här Tråddragargatan eller vad det är.

Fhl Mm.

Mt Och bussen fortsätter och fortsätter och åka och till slut så går ju jag upp och sen jag trycker och sen, sen skriker jag till busschauffören: "Hallå, hallå! Kan du stanna? Det går inte att trycka." Han ba: "Har ni tryckt på samtliga?" Jag ba: "Ah, vi har tryckt och vi skulle ha gått av för länge sen men det gick inte." Och då stannade han vid, mitt emot en kiosk som de har stängt och det finns en pizzeria bredvid då, ah, där borta. Och innan, då hade jag snackat med Ludde på (ohörbart). Och jag snackade med honom och han (ohörbart). Jag sa till honom när vi kommer ut från bussen, du vet, då håller du i min hand och stannar här och vi väntar liksom och så kan hon gå före och, och sen kan vi. Du stannar med mig och avsikten med det, det var ju för att hon kan gå lite före för så brukar det ju vara att hon är där före, än oss. Eh, men och jag säger det till Ludde, så Ludde, han bara: "Ah, okej." Men det kändes som att hon tajmade den här bussen för att, det kändes som det för att annars har hon alltid varit där före oss. Det är ju det. Hon har ju alltid varit där före oss men det kändes som att hon tajmade just oss och hon väntar in oss hon ville ha tjafs och du vet, såsom hon reagerade. Flera plan har jag backat, på flera plan. Men i alla fall när vi kommer ut, då, då håller jag i Ludde och då håller hon också i honom. Och då säger jag till henne, jag ba: "Kan du släppa Ludde?" Och sen: "Du kan gå och sen kan vi komma efter." Då börjar hon skrika åt mig: "Åh du, det där är min son!", och "Dra åt helvete!" och "Din jävla idiot!" och bla, bla, bla och. Jag bara tänkte, jag ba: "Vad är det här nu?" Jag vill inte ha något tjafs, du vet. Jag tänkte, för att jag hade ändå planer för att åka till Uppsala så fort som möjligt. Efter den där och Ludde mådde ju dåligt från första umgänget. Han tyckte, han sa det var jobbigt så jag tänkte

på honom också och jag tänkte (ohörbart) och han tyckte redan det var jobbigt från förra umgänget så jag tänkte på honom också liksom att det är inte bra att hon skriker och gapar och, framför honom. Så jag säger till henne och ba sluta, gör inte det här framför grabben liksom. Och släpp hans hand. Hon vägrade släppa hans hand. Så jag började gå. Jag hållde i Ludde, jag började gå. Och jag säger till henne, då får inte göra det här. Du ska inte göra så här. Du ska ju vänta på oss där borta. Vad håller du på med? Vill du tjafsa? Ja, jag vill tjafsa, säger hon. Ja. Jag säger vad är det, vad då. Du vet ju reglerna själv liksom. Det är ju där du ska träffa henne, alltså inte här och du får inte komma i närheten av barnen så. Och det finns en anledning också. Och hon säger dra åt helvete och sen går vi över gatan och där, hon fortsätter och tjafsa med mig och sen hon börjar slå till mig. Och jag för min del, jag vet att, ah, jag ska, alltså att slåss framför ett barn, det är inte så bra. Så att egentligen först, jag gjorde först, jag gjorde ingenting. Fortsatte och slå till mig och kallade mig slags ord och allt möjligt och då puttade jag undan henne liksom, så där, hela tiden. Och till slut jag puttade undan henne och drog Ludde till mig själv, till min andra sida, liksom så. Och sa nu räcker det. Nu får det vara nog, nu får du gå. Liksom. Nu får du gå. Nu har du skrämt upp liksom grabben och du, vad är det med dig liksom, är du påverkad av någonting eller varför vill du tjafsa, vad är det. Hon ba det är min son och (ohörbar) misshandlat min son (ohörbart) och såna där grejer. Jag ba vilken misshandlat din son. Jag har (ohörbart). Du hoppar på mig, du slår mig, du säger grejer till mig, du hotar mig, du gör det och det och det och jag säger bara ge mig honom och sen gå dit och så kommer vi. Så får du träffa honom ju, liksom. Nej, det är min son och det blev tjafs ända, hela vägen liksom och, och såna där grejer. Sen kommer vi till det där huset och nu kan du börja ställa de frågorna du ville.

Fhl Men det här var alltså-

Mt Nu har du fått i alla fall från. Ah, från när vi kom från tågstationen. Vi fick skjuts dit.

Fhl Mm.

Mt Vi fick skjuts till tågstationen med bil. Så vi åkte inte 14 eller 15 mot stan och sen tar, tog 12:an, samma som henne.

Fhl Nej.

Mt Nej. Vi åkte liksom, vi fick skjuts till, vi fick först lämna av Julia på Hammarby då och sen fick vi liksom-

Fhl Vem fick ni skjuts av då?

Mt Va?

Fhl Vem fick ni skjuts av då?

Mt Vi fick skjuts av en, ah, en kamrat.

Fhl Mm.

Mt Och lämnade av Julia och sen lämnade av oss där borta. Så, och sen gick jag in för att köpa det där länsbuss som sagt.

Fhl Mm. Vad heter kompisen eller vad heter kamraten där?

Mt Vad sa du?

Fhl Vad heter din kamrat som du fick skjuts av?

Mt Alltså min kamrat, jag vill, jag vill inte blanda in en massa människor i det här som, som inte, jag vill inte blanda in en massa människor. Här i den biten. Eftersom det här är ett sånt fall så jag vet inte. Du kan kalla honom "X".

Fhl Jaja, nej, jag tänkte mest om vi skulle prata med honom, han kan ju bekräfta att du har varit där och.

Mt Nej, men det kan kamerorna också göra.

Fhl Mm, mm.

Mt På tågstationen och så där och.

Fhl Sen då, när det där hände hela vägen då från här där ni varit avsläppta vid den här mack-, eller vid kiosken, den nedlagda kiosken-

Mt Ah, det är ju där tjafsen börjar, direkt liksom.
Fhl Ah? Hela vägen när ni går tillbaks alltså till-
Mt Ah.
Fhl -cykelbanan?
Mt Ja.
Fhl Mm.
Mt Och hon var bara ute efter tjafs och hon riktade, hon berättade om, såna hot också om att jag skulle bli klippt och om att eh, i oktober det är kört med mig, jag kommer att bli klippt av den ena och den andra. Jag kommer inte säga vilken gruppering det är eller vilket gäng eller vad det är, det kommer jag inte säga vad det är-
Fhl Nej?
Mt -men hon sa i all alla fall klart och tydlig och hon var, hon var i det här humöret att liksom ville verkligen liksom tjafsa med mig och göra mig liksom riktigt, hon var efter tjafs helt enkelt.
Fhl Mm.
Mt Och jag försökte backa men hon var efter och det byggdes på liksom hela tiden och blev förbannad och blev ganska rädd för mina barn och rädd för den alltså den situation-
Fhl Mm.
Mt -och tänkte kanske hon har gjort en bakhåll (ohörbart) till mig liksom, där borta eller något sånt där så sådana tankar började komma också.
Fhl Men fanns det folk, fanns det folk omk-, runt omkring där med, jag tänker på (ohörbart) och så?
Mt Ja, det fanns väl folk där. Det fanns ju folk.
Fhl Mm. Var stod de någonstans?
Mt Alltså det fanns folk där, jag kollade ju runt. Jag reagerade, jag reagerade på att ingen liksom, ingen liksom verkade liksom reagera på det. Det är det jag reagerade på (ohörbart) blev mer förbannad och liksom och hon gjorde mig mer, ännu mer förbannad. Men jag reagerade (ohörbart) ingen sa någonting eller liksom typ (ohörbart) komma och säga tjafsa inte eller något sånt där eller du vet. Eller reagerade.
Fhl Okej. För det var ju något ärende där som var nerlagt för dig eller var det något, mot henne då? Har du haft några, några anmälningar som har varit?
Mt Det har varit flera anmälningar mot henne när det gäller misshandel och det finns inspelningar där barnen till och med berättar om det här. Och polisen och åklagaren hade gjort ett misstag, grov misstag faktiskt i alla ärenden. I stället för att fråga barnen känner till det, den, sin mamma som "mamma Eva". Inte "mamma".
Fhl Nej.
Mt "Mamma", då tänker de på Ylva. Det är Ylva de kallar "mamma". Så på de här förhören som de hade med barnen, så frågade de aldrig om "mamma Eva". De frågade bara om "mamma". Och då tänker barnen om att de frågar efter Ylva. Och såna där.
Fhl Mhm.
Mt Förstår du hur jag menar? Så då lades det ner flera gånger men nu, det blev en till anmälan för att, inför umgänge för Julia, så berättar ju hon ännu mera. Alltså hon vill-
Fhl Mm?
Mt -skriva ett brev. Och det är väl också inspelat och-
Fhl Mm?
Mt -och då liksom, då sa jag till polisen och åklagaren att den här gången får inte ni göra ett misstag. Den här gången får ni fråga barnen just exakt "mamma Eva", inte "mamma". Och då sa de förlåt att vi gjorde fel, vi visste inte och det här och det här

och de skulle, ah förhöra barnen kanske igen. Men den här gången ställa frågan om "mamma Eva".

Fhl Mm.

Mt För när vi var där på den här (ohörbart) förut, för länge sedan på introduktion jag och barnen och de här två kvinnorna, då sa ju en, ena kvinnan ah ni vet att nästa gång kommer du Julia träffa mamma Eva. Ni kommer att få träffa mamma Eva här. Och Julia sa ju ingenting men Ludvig däremot, han reagerade på en gång.

Fhl Mm.

Mt Han sa mamma Eva, nej. Jag vill inte träffa mamma Eva, sa han. Och då frågade de honom varför. Då sa han hon kommer slå, hon kommer slå oss igen. Jag vill inte träffa henne. Och då fortsätter, de försökte vahetere eh göra så att han skulle känna sig trygg. Och då säger de, och då säger jag till dem på engelska: "You see what I told you? But if you talk, if you say the mamma E-, if you said that word, you know? It could be, you will see the reaction of the kid." Det sa jag till dem liksom och sen så sa de till honom här får ingen slå någon. Det är lugnt. Ludvig. Ludvig (ohörbart) fast besluten, han ba nej, jag vill inte träffa mamma Eva. Och hon slåss, hon har slagit oss och hon har gjort det och det. Och det är sant. Han har ju en brännskada på benen som är oförklarade än idag. Han fick på, han fick nästan sin (ohörbart) amputerad på grund av en (ohörbart). Han hade oförklarliga brännskador på armarna på flertal tillfällen när han var liten.

Fhl Mm.

Mt Han hade, han använde napp. I munnen och han var bara två månader och den här nappen hade blivit tejpad över hans mun, och det såg jag. När jag kom och jag ångrar varför jag inte ringde polisen och, och vahetere eller, eller sociala myndigheterna men det var någon kvinna som är nära vän till Eva-Marree som jobbar på öppna förskolan på Råby som kallas Eva Andersson, hon lyckades få mig att inte göra en anmälan. Och det ångrar jag att det, varför jag inte gjorde. Men som sagt, fallet lades ner vilket jag förstår inte varför och det var Hans Schenning som gjorde, som tog hand om det här fallet. Och som han vet så har han problem, han kommer ihåg mig och förut när jag var liten så vet jag att han inte tyckte bra om mig. Eh, och så där. Så alla som har läst igenom hans utredning säger att den här mamman borde ha åkt fast då redan då. Och för att den där brännskadan då, jag vet inte om ni har sett den men-

Fhl Nej, nej?

Mt Den där brännskada, det är en riktig brännskada, den måste ni kika på anser jag. Och (ohörbart).

Fhl2 Men du, på den här sista anmälan som, som, som, den senaste, sista anmälan som, som du gjorde, var det du och Ylva som gjorde den tillsammans tror jag va?

Mt Nej, det var Ylva som ringde-

Fhl2 Ja, ja?

Mt -liksom in och sen fick, och sen fick jag, det var Ylva ju som, eftersom jag la ju vahetere Ludde. Jag lade ju Ludde som (ohörbart) och innan barn ska träffa, om man ska ha umgänge då måste man förbereda barnen och berätta-

Fhl2 Mm?

Mt -du kommer träffa din mamma och bla bla bla, och.

Fhl2 Jag tänkte på sista polisanmälan som gjordes, hur har det gått med det här? Vet du det? Hur gick det med den? Sista?

Mt Vi har inte fått, vi har inte fått något besked eller någonting.

Fhl2 Du vet ingenting om den sista?

Mt Jag har inte fått något besked eller någonting. Jag lämnade bara in ljudinspelningen.

Fhl2 Ja?

Mt Eller vi gjord-, vi lämnade in eh, ljudinspelningen och jag och, jag var på förhör.

Angående den, den biten och det är det. Så de på FRV, det är de som håller i det, som håller i det. Den biten.
Fhl Men sen nu då när ni kommer fram till huset? Om du kan fortsätta berätta där då?
Mt Ställ frågan.
Fhl Nej men berätta fritt, alltså vad som hände-
Mt Nej, jag vet inte. Det är bättre om du ställer en fråga så.
Fhl Mm, jag gör det då så att du kan berätta, alltså om du, ni står där, du och Eva-Marree och Ludvig utanför, eller alltså ni står på cykelbanan där. Ni har kommit fram till huset. Vad gör ni då?
Mt Vad gör vi? Eh, vi, alltså jag hade ju redan Ludvig i mina händer och-
Fhl Mm.
Mt -alltså jag (ohörbart) liksom bakåt liksom där. Så jag hade ju honom. Så jag kom med Ludvig och hon bredvid och kvinnorna, de här tanterna, de var ute och de sa hej hej, jag sa bara hej. Och sen jag tog Ludvig upp, jag sa, jag var liksom ah, jag, jag sa liksom det här tjafs, det har hänt tjafs liksom, jag gick bara. Tog Ludvig upp. Med den (ohörbart).
Fhl Var du arg då eller var du?
Mt Alltså jag var både, alltså jag var, jag var, hon hade gjort, gjort mig liksom som att ah, jag skulle bli dödad och sådana där grejer och jag var, jag var rädd och förbannad (ohörbart) också och sådana där grejer och, och det. Så det hade byggts upp, kan man säga ända från redan när (ohörbart) hoppade av tills vi kom dit, hela vägen liksom, det, det byggdes upp att hon fortsatte och du vet, göra, göra, göra, göra, för att göra mig liksom arg eller på något sätt.
Fhl Mm. Men du gick upp med Ludvig sa du?
Mt Ah, jag gick upp med ena tanten och Ludvig.
Fhl Okej. Upp på övervåningen då? Okej. På huset då?
Mt Mm.
Fhl Vad händer där uppe då?
Mt Där, mm, nu ska jag tänka. Mm, där jag säger till tanten varsågod här är Ludvig. Och de går in i ett rum, i rummet.
Fhl Vilket rum var det, som de går in i?
Mt Där leks-, där den här behandlingen är (ohörbart).
Fhl Ja, direkt till höger där?
Mt Alltså-
Fhl Om du kommer vid trappen så är det till höger där?
Mt Om man kommer, trappen så, vardagsrummet. Det finns ett rum rakt bak så.
Fhl Ja okej, mm.
Mt Jag vet inte, det finns ett rum i alla fall där, samtals-, där, där sandlådan finns. Och man leker i sandlådan.
Fhl Ah okej.
Mt De leker i sandlådan.
Fhl Lämnade du av Ludvig där då?
Mt Ah, han sa, ville gå in där och han skulle, han har ju den här umgängesgrejen liksom så.
Fhl Ah okej, ja, jag vet ju inte hur det går till. Jag vet inte hur.
Mt Alltså hur det går till, det kan ju vara att hon är där före och sen kommer jag så vi slipper trä-, se varandra. Så att det inte blir någon tjafs eller något liknande och hon ska vara där före. Och hon, när det gäller Julia och allt det där så jag gick ju i skolan samtidigt och så där, jag fick ju skjuts ibland då för att hämta henne från dagis men då var hon där före. För hon ska ju vara där före alltid. Men i det här fallet, det verkar som att hon hade tajmat precis. Att åka samma buss då som jag och Ludvig för att på månd-, nej, två dagar innan, då var det där första umgänget. Och då kom

jag exakt (ohörbart), jag hade tur men jag kollade på bussarna sen, då såg jag att det stämde att buss nummer 12 kommer vid den där tidpunkten och att den når den där destinationen vid den där tidpunkten.

Fhl Mm.

Mt Och det var en coincident, alltså det var ingen coincident så jag tänkte liksom när jag såg henne på stationen väntande. Eftersom när vi åkte, när vi åkte bil-

Fhl Mm?

Mt -när vi åkte bil, då såg jag en buss 12. Åkande. Och när vi var mot stan, och då sa jag, det var innan, det var en, det var innan vi kom till stationen till den här vi kan kalla "X", då sa jag till honom, jag ba: "Ah, det där skulle ha varit den bussen som jag skulle ha tagit egentligen." Sa jag till honom så egentligen hon borde ha tagit den bussen-

Fhl Mm?

Mt -men det verkade som att hon väntade på det här och hon ville verkligen göra mig arg och sådana där grejer. Eh.

Fhl Men när du lämnar ifrån dig Ludvig här nu då, var går du då då?

Mt När jag lämnar ifrån mig Ludvig, då är jag ju helt liksom arg och jag är inte bara arg, jag är förbannad, jag är liksom efter alla hot och alla förolämpningar och allt och, fast hon har ju hotat förut också att försöka anlita folk och klippa mig.

Fhl Mm.

Mt Det har förekommit, det hände för ett år sedan. Då ville hon att någon skulle klippa mig, hon och hennes mamma hade försökt fixa någon som skulle klippa mig eller få mig och komma i, hamna i rullstol.

Fhl Mm, okej?

Mt Och det visste jag. Så jag skickade ju iväg sms till henne och sa att jag fick reda på det här alltså och sen så jag skickade iväg sms till henne och sa till henne bara så att du vet så har jag fått höra att du och din mamma, ni försöker fixa folk att klippa mig och ah, det ser inte ut som att det går bra för er. Det sa jag till henne eller det skrev jag liksom, något sådant där liknande.

Fhl Men det här med att "klippa", alltså bara för att förtydliga, det är om att de ska ha dig dödad alltså?

Mt Mm, precis. Och det där kom också ut, tillbaka in i bilden för att på den tiden då när det, när jag fick höra de där grejerna för ett år sedan, då, då ah, och sen fick jag veta, blir bekräftat och det var bekräftat. Och sen nu när hon sa de här nya hoten och de här nya grejerna, hon sa du skulle egentligen vara död för länge sedan egentligen. Du har tur din jävel och sådana här grejer och (ohörbart) har stoppat det men du ska se, efter oktober, du är död, du, så här. Du vet. Hon gjorde mig liksom, hon gjorde allt för att göra mig att tappa, vad ska man säga? Att tappa. (Suckar.) Hur säger man? Om hon skulle försöka provocera dig till maximalgränsen-

Fhl Man tappar självbehärskningen alltså?

Mt Ah, precis. Om jag skulle göra allt för *att* försöka, du vet?

Fhl Mm.

Mt Vad än du gör och var än du går, varenda, alltså från början. Att göra det. Hon gjorde, hon gjorde exakt det och det kändes som om det var det hon var ute efter liksom. Och.

Fhl Mm. Men vad gör du då där uppe i lägenheten när du går där och arg, du har lämnat ifrån dig Ludvig.

Mt Jag har alltså, jag lämnade ifrån mig Ludvig, jag, ah, ja, då jag liksom jag, jag tänker inte så mycket eller så. Jag tänker inte så mycket. Ja, jag vet inte. Jag är inne i den där situationen.

Fhl Mm.

Mt Som jag var, vad kallade du den där situationen?

Fhl Ja, du har tappat självbehärskningen säger du?
Mt Ja, för det där, alltså precis ja. Nej, jag är i den situationen då alltså för då har det gått alldeles för mycket och då, och då började jag tänka är det därför hon tog den här första, eh, samma buss som oss liksom? Det här, hon har planerat det här liksom. Alltså, jag vet inte och, och jag kände en viss så här jag måste få (ohörbart) att, att, ja, jag var i den situationen och då såg jag någon kniv, en (ohörbart) kniv liksom-
Fhl Mm?
Mt -där.
Fhl Var låg den någonstans då?
Mt Kniv? Jag kommer inte ihåg om den låg framme eller om det var någon sådan här, jag vet inte, men det fanns kniv där.
Fhl Okej.
Mt I huset.
Fhl Okej, alltså du kommer int-, kommer du ihåg någonstans var kniven låg?
Mt Som jag sa till dig eftersom de tog bort min medicinering och så där och så och så har mycket av min minne av sådana där grejer blivit försvunna, mycket har jag tappat bort liksom så här. Men det kanske kommer tillbaka eller något sådant där eller. Det fanns en kniv i alla fall.
Fhl Okej. Kommer du ihåg hur den såg ut?
Mt Någonting rött.
Fhl Okej.
Mt Tror jag. Jag gissar, jag är inte säker.
Fhl Nej. Kommer du ihåg hur själva bladet såg ut då?
Mt Nej. Det var en kniv.
Fhl Okej. En kökskniv alltså, eller?
Mt Det finns flera olika knivar.
Fhl Ja, det är ju det vet du. Det finns väldigt (ohörbart).
Mt Ja, det finns väl olika knivar. Men det var en kniv i alla fall.
Fhl Mm. Låg den, låg den en-, låg den ensam, kommer du ihåg det eller låg den bland några andra knivar eller?
Mt Det kan jag inte min-, men som sagt jag var i den där situationen.
Fhl Mm.
Mt Den där, jag var helt så där, alltså fan liksom att jag kan inte avgöra det riktigt. Den kan ha gjort det men jag är inte säker.
Fhl Mm. Men när du tar kniven, kommer du ihåg vilken hand då höll kniven i?
Mt Jag tar kniven.
Fhl Mm.
Mt Jag tar kniven och jag stoppar kniven jag tror, jag tar kniven och jag stoppar kniven, jag stoppar kniven här tror jag.
Fhl Okej, innanför byxlinningen då, bakom? Alltså på ryggen?
Mt Ja.
Fhl Mm. Vad gör du sen, efter det?
Mt Jag (ohörbart) för det (ohörbart) gör det.
Fhl Mm.
Mt Jag gjorde så. Och, vad som händer, allt gick så snabbt.
Fhl Mm.
Mt När vi kom dit och hela händelsegrejen, det gick jättesnabbt liksom för mig och så där. Jag kommer inte ihåg riktigt men jag skulle gå ut därifrån.
Fhl Hur kände du när du tog kniven, alltså varför tog du kniven?
Mt Varför jag tog kniven?
Fhl Ah, från?
Mt Från början?

Fhl Mm.
Mt Alltså det har med hela den här händelseförloppet som gjorde att jag befann mig i den där vad var det vi sa det kallas? När man är så där, ah?
Fhl Du hade tappat sj-, alltså du trodde du hade, du var så arg så att du hade tappat självbehärskningen?
Mt Inte arg (ohörbart) om man black-out eller du vet-
Fhl Okej?
Mt -nästan som black-out men tappat (ohörbart) du vet, jag var i den situationen.
Fhl Okej?
Mt Men, som sagt.
Fhl Ah. Men just varför du tog kniven, var det alltså-
Mt Jag tog den för att, jag tog den för att hon, jag kände liksom hon, hon kanske har någonting eller något sådant där eller kanske hon vill göra någonting på mig eller någon kanske vill göra någonting på mig eller något sådant där.
Fhl Ja men allså, att hon hade någon kniv eller?
Mt Ja, att hon kan ha någonting eftersom hon hade betett sig som hon gjorde.
Fhl Okej.
Mt Den dagen liksom. Hon hade ju aldrig betett sig så där tidigare.
Fhl Nej.
Mt Så jag. Mm.
Fhl Men alltså så du tog kniven för självförsvar eller, var det det eller?
Mt Jag tänkte liksom om någon skulle komma. För hon sa ju att du kommer ju och bli klippt och sådana här grejer, då tänkte jag kanske någon kommer. Här. Kanske. Så jag tänkte gå ut och kolla, och kontrollera liksom så där och.
Fhl Mm. Just här på hemmet, eller?
Mt Inte hemmet, och kolla ute liksom.
Fhl Mm?
Mt Och se. Om någon, för säkerhets skull om någon skulle komma, jag måste ju kunna skydda mig själv och barnen liksom.
Fhl Mm. Men sedan så går du ner då för trappan?
Mt Sen, ah, jag går ner för trappan.
Fhl Mm, vad händer sedan då?
Mt Hon börjar skrika och tjafsa, börjar tjafsa igen.
Fhl När du kommer ut eller vaddå, vad sa du, eller?
Mt Ja.
Fhl Mm.
Mt Och då tänds det igen liksom, på igen. Och då tappar jag verkligen bekänningen-
Fhl Mm.
Mt -eller vad det heter.
Fhl Mm.
Mt Men jag hade ingen avsikt med kniven att döda henne där, skada någon eller något sådant där, så. Det hade jag inte. (ohörbart) ingen avsikt (ohörbart). Och jag bara råkade ha den på mig och så.
Fhl Mm, hade du kniven i handen när du gick ut, när du går ut och?
Mt Nej, jag hade den här. Jag hade den instoppad.
Fhl När tar du fram kniven då?
Mt Det minns jag inte. När hon började tjafsa, tjafsa igen och.
Fhl Mm.
Mt Så där. Sen, när hon sa någonting och så där.
Fhl Okej, var står ni då någonstans när, när hon börjar tjafsa?
Mt Minns jag inte om vi är, trappan eller om vi är utanför vid gruset eller jag minns inte riktigt så.

Fhl Okej. Reser hon på sig på en gång när du kommer ut eller, eller sitter hon kvar eller vad gör hon alltså?
Mt Ja. Jag tror hon reser sig och börjar snacka grejer till mig. Tror jag. Jag är inte säker.
Fhl Hon står på trappan alltså när du kommer ut? Eller?
Mt Nej. Jag tror, jag tror hon satt.
Fhl Mm. Säger du någonting till henne då?
Mt Va?
Fhl Säger du någonting till henne?
Mt Nej, hon säger.
Fhl Okej, vad säger hon då?
Mt Kommer inte ihåg riktigt men hon säger någonting i alla fall som får mig ännu mera i den här besinningsgrejen då.
Fhl Mm. Okej.
Mt Mm.
Fhl Vad händer då då, när du? När du, alltså när det blir det här tjafset som du säger då?
Mt Ja, det blir ju det här tjafset och sen händer det här som hände.
Fhl Mm, om du kan förklara?
Mt Jag vet inte hur jag ska förklara för att det gick ju, jag har ingen tidsuppfattning, jag har inte riktigt begrepp så men, ja.
Fhl Okej. Kommer du inte ihåg vad som hände alltså då eller?
Mt Alltså jag har har ju det, som jag sa till dig, de tog bort mina mediciner och så där men-
Fhl Mm?
Mt -det jag kommer ihåg är ju, det blev tjafs och, och allt och sen då kom eh, ah, kniven då kanske och så där, jag vet inte.
Fhl Kom kniven fram då i tjafset då eller?
Mt Äh, äh, jag vet inte. Det blev tjafs och, ah. Så jag vet inte, jag kan inte svara på frågan.
Fhl Jag tänkte du har ju så bra minnesbild hela vägen fram till, alltså det kommer du ju ihåg detaljerat.
Mt Jag vet inte om det är en bra minnesbild eller inte, jag vet inte. Jag säger bara som, som det är liksom.
Fhl Ja ja, absolut men jag tänkte bara i och med att du kommer ihåg ända upp till huset.
Fhl2 Ja, du är väldigt detaljerad hela vägen fram. Väldigt, väldigt bra minne (ohörbart) bussresa och fram till huset, sen så.
Mt Ja, men det har med att innan de tog bort min medicin så hade jag liksom lyckats vahetere, eh, eh, skriva, skriva upp, ah, skriva upp ungefär. Ungefärligt. Faktiskt. Men jag hann inte, de tog bort medicinen innan jag kunde vahetere, när de tog bort medicinen då mådde jag dålig och jag kunde inte fylla på att skriva. Mina anteckningar.
Fhl2 Men vad är nästa minnesbild då från tjafset, vad, vad börjar vi minnas, vad kan du berätta, vad hände sedan då?
Mt Det blir tjafs och sen det blir ju, det blir tjafs och sen det blir ju, ah, det blev tjafs och sen det vart ju någon som hoppade på och ah, och sen blev det det som det blev.
Fhl2 Vad är det för något?
Mt Ah, att hon fick liksom, att det blev som det blev efter det.
Fhl Du säger att "det blev som det blev"?
Mt Den tragedin som blev.
Fhl2 Mm, vad blev det då och vad, ifall du skulle beskriva "det blev som det blev", vad är det som blev, ifall du skulle berätta för någon som inte vet vad som har hänt?
Mt Ja, alltså jag har vaga minnen av det för att det gick så snabbt. Har jag.
Fhl2 Vad är det för vaga minnen?

Mt Det jag vet är att efter det, efter allt det där så ja, jag liksom jag, jag, jag är ju liksom, jag vill bara ringa polisen och ambulansen. Och jag går ut och (ohörbart) ringa 112.
Fhl Är det det första du kommer ihåg eller?
Mt Va?
Fhl Är det det första du kommer ihåg?
Mt Nej men alltså jag kommer ihåg att det blev tjafs och-
Fhl Mm.
Mt -men som jag har sagt att jag har tappat minnen på grund av att (ohörbart) mediciner och (ohörbart) sagt att som sagt att jag har tappat ett visst minne men det kan komma tillbaka och då kan vi komma tillbaka till de frågorna igen liksom.
Fhl2 Men du säger att det var en annan kvinna där också, det var ju inte bara Eva-Marree som var där då?
Mt Hon satt, alltså hon satt ju med den andra kvinnan. De, de är två kvinnor-
Fhl2 Ah, var det du såg när du kom ut för, kom ut på trappan? Såg du två?
Mt Nej, men jag har för mig att hon satt ju där den här kvinnan, andra kvinnan. Eller (ohörbart) satt där.
Fhl Mm. Kommer du ihåg vad hon gör då?
Mt Mm?
Fhl Kommer om hon gör någonting?
Mt Hon säger bråka inte, något sånt där och, tror jag.
Fhl Mm.
Mt (Ohörbart) och så där. Något sånt. Och sen hoppar på mig också. Och jag puttade undan henne och något sånt där. Och, och jag har fått höra att hon fick, hon blev, hon fick skada här så att i så fall, men i så fall har det (ohörbart) varit avsikt för att skada henne och allt sånt, det är mera liksom att hon hoppar på en. Hon hoppade på mig.
Fhl Mm.
Mt Och då puttade jag bort henne, kanske (ohörbart) kanske (ohörbart) skada.
Fhl Mm. Men kommer du ihåg någonting vad du gör med Eva-Marree?
Mt Efter allting som hon har gjort på vägen som jag sa till dig, det byggdes på det här-
Fhl Mm.
Mt Ta ta ra ta ta ta ta ta, liksom, ända upp till att jag blev som jag blev liksom, jag tänkte bara Ludvigs brännskada och andra grejer och vad hon har misshandlat barnen och sådana grejer och jag frågade, jag frågade henne om sådant.
Fhl Mm.
Mt Och jag sa liksom, och jag sa liksom varför (ohörbart) skadat barnen och varför hon hotar mig och, jag vet inte. Det, jag har bara minne av det.
Fhl Mm.
Mt Och sen av det.
Fhl Mm, kommer du ihåg hur många gånger du högg henne?
Mt Jag vet inte hur många gånger, jag vet inte. (Ohörbart) gånger ungefär. Kanske, jag vet inte. Det var ju i den där, ah, nästan man kan kalla det som nästan black-out-situtation.
Fhl Mm.
Mt Så jag kan inte säga det just nu. Hur många gånger (ohörbart) inte.
Fhl2 Tror du det var många gånger eller några gånger eller liksom vad, vad, (ohörbart) gissa eller hur är känslan?
Mt (Ohörbart.)
Fhl2 Har du någon känsla av att du har huggit henne massa gånger eller kanske bara några gånger eller någonting, har du någon känsla för-
Mt Ja (ohörbart) någon gång, någon, någon gång. Som jag (ohörbart) hugga henne.
Fhl Någon gång?

Mt Ja.
Fhl Något hugg alltså?
Mt Ja, någon eller några. Någon måste det vara alltså för att få stopp på tjafs. Framör allt när fast jag var i den här, alltså, min hjärna var ju liksom (ohörbart) så där.
Fhl Okej. För att få, för att få stopp på tjafs eller?
Mt Nej alltså, jag tänkte liksom ah (ohörbart) efter all hot som hon sa till mig och alla grejer och jag tänkte kanske någon finns här borta eller, kniven var inte avsedd för att hugga i henne eller någonting där.
Fhl Nej.
Mt Men eftersom det byggdes ju upp den här grejen, som jag sa från bussresan och allting och hot och tjafs och vad som kommer att hända med mig och allt det där och sen kommer ut och då blev det så där och så där och så där. Jag kan inte liksom, då blev jag ju så där och ah, men det, jag vet att jag sa någonting till henne i alla fall om barn-, barnen och så.
Fhl Mm.
Mt Vet jag. Inte göra illa barnen, (ohörbart) göra illa barnen. Då.
Fhl Men är det därför du, eller, alltså du sa det att du ville få slut på tjafset, alltså-
Mt Jag ville, eh, jag ville, ända från början har jag-
Fhl Jo jo, men alltså då när du högg?
Mt -har jag valt att inte vilja ha tjafs med henne. Ända från början har jag liksom försökt undvika liksom.
Fhl Mm.
Mt Men från hennes sida var det hela tiden att hon ville ha tjafs men från min sida, ända från, ända från vi sågs där på busshållsplatsen så var vi (ohörbart) sida ganska reserverad som jag alltid varit och-
Fhl Mm.
Mt -försöker liksom eh, ah, vara den som backar och göra det och det men hon går på och på och på och på och på och på.
Fhl Mm?
Mt Det har varit under hela tiden och det blir, det här är ju det som byggdes upp i min, mitt huvud. Och så där. Och ah.
Fhl Ah, men du har ingen, eh, du har ingen minnesbild egentligen under själva-
Mt Ah, ah, alltså jag kan, jag hugger här och ja, jag hugger henne men jag vet inte hur många gånger ja, om jag hugger henne.
Fhl Nej. Och du vet inte riktigt varför heller?
Mt Det var för, det var den här händelse (ohörbart) som hände och de hoten som hon framförde. Jag vet inte. Hotade (ohörbart) så att det var ingenting (ohörbart). Jag hade avsikt bara och gå dit och sen för att jag hade snackat med soc tidigare. Och sa Ludvig vill inte gå dit och jag ångrar (ohörbart) inte ens ställde upp, ställde in det här umgänget men jag tänkte liksom då kommer jag kanske få problem i vårdnadsdelen, men jag, jag hade ju planer bara på att åka dit och sen åker vi därifrån, sen åker hem och packar och åker till Uppsala liksom.
Fhl Mm.
Mt Det var det som var min huvudplan. Liksom inte att det skulle bli, det som hände liksom. Det var ingenting som jag planerat eller något sånt där, jag hade, det var ju klart och tydligt, att ah, vi skulle ju inte, vi skulle göra det här och det här och det här. Jag blev (ohörbart) allting, allt var fixat, det var liksom och sen s-, ah, blev det som det blev. Man såg henne där (ohörbart). Det var när jag såg henne där jag fick som sagt tankar att nu, nu är det någonting på gång alltså för att hon hade gjort så där och att hon valde och ta liksom samma buss som oss och ja, jag ville inte ta samma buss men och sen blev det ju det som hände liksom. Men jag vet inte, jag hade inte planerat någonting, något av det dära liksom. Ah, det var planerat, gå dit och se till

att den här gången Ludde inte säger att det känns jobbigt eller något sådant där och att det går och, och sen gå därifrån, det var ju det som jag egentligen hade som plan.

Fhl Mm.

Mt För (ohörbart) när jag gick med Julia dit så gick det (ohörbart) så gick det ju. Utmärkt liksom. Hon var ju där innan mig och hon väntade tills jag gick. Eh, också tills vi gick och sen åkte då för att då gick, fick hon gå igenom det hon behöver jobba på och sen åkte ju vi hem liksom. Och ändå om vi skulle sitta i samma buss, så skulle jag välja att sätta mig läng-, längre bak. Så att hon inte liksom ser mig. Så har jag gjort i alla gånger då när jag sett henne. Om jag har varit med barnen om (ohörbart) varit med barnen, hon har inte kommit fram till barnen eller någonting. Att hon har undvikit och gömt sig och så där och det har inte varit någon tjafs men den här, just den här dagen kändes det som att hon tajmade bussen och hon väntade in oss.

Fhl Mm.

Mt Och ah, och hon ville, och hon ville göra mig så där och hon gjorde det så där. Och det, det ju, det resulterade till att det gick över styr och det blev som. Det blev.

Fhl Mm.

Fhl2 Nej, jag har ingenting mer.

Fhl Nej. Då, har du några frågor Martin?

Adv Ja, några ströfrågor här och där men det blir ju lite hoppat i tiden här men det får du stå ut med. Jag tänker på det du beskriver så har jag förstått det som att något fysiskt tjafs mellan er på bussen, nästan som något handgemängbråk, har inte ägt rum på bussen?

Mt Nej, på bussen, det var mera snack.

Fhl På bussen, det är snack utan det första så att säga fysiska det var efter att ni har klivit av bussen då?

Mt Ah, precis. När vi har gått över, över gatan.

Adv Okej. Sen sa du också att Ludde mådde dåligt efter första umgänget?

Mt Ja, det (ohörbart)-

Adv -när var det i förhållande till det här umgänget?

Mt Det var två, två dagar, eh, två dagar innan.

Adv Hur hade han visat att han mådde dåligt av det?

Mt Han sa till mig själv, han ba: "Pappa, jag sa till dem där inne att jag ville gå härifrån och jag vill gå till pappa och Ann och (ohörbart) och mamma och Jaja och familjen. Jag ville gå men de lät mig inte gå till dig." Sa han till mig. För att jag tyckte det han sa, jag tyckte det var jobbigt och vara där. Och i stället, då hämtade de bilar. Så han, han lekte säkert inte i sandlådan som han skulle för alltså han ville säkert därifrån liksom så.

Adv Så när Ludde träffade Eva-Marree så var inte du med, alltså? Att det var personal som var med?

Mt Under första gången?

Adv Ah.

Mt Ah. Då. Men jag sa ju till honom-

Adv Syftet med det här besöket, var det bara att de skulle få träffas? Eller var det också så att hon skulle få någon form av hjälp i sitt föräldraskap? Jag ställer den frågan därför jag tyckte nyss att du sa någonting om att efter besöket så gick man igenom vad hon skulle tänka på?

Mt Mm, precis. Ah, det hade man. Syftet med det här besöket, det är ju att socialen och eh, och alla de hade bestämt att hon får inte träffa barnen obevakad och att de valde det där stället för att de hjälper med den här sandlådetekniken, att hjälpa föräldrar att knyta kontakt. Men det här handlar om barn som har blivit misshandlade av sin mamma så det var ju ganska svårt och så dära och plus att hon skulle lära sig flera

grejer, det är som familjeterapi och kunna knyta band med, med barnen igen och efteråt så går man igenom videofilmen vad man ska förbättra till nästa gång och inte förbättra till nästa gång.

Adv Hon har ju tidigare sökt någon form av kurs eller vad man kan kalla det, hjälp för att bli en fungerande förälder.
Mt Mm.
Adv Var det det här alltså? Det var det som skulle jämföras med det här?
Mt Det var, alltså hon har inte sökt det här. Det här vara mera som, eller jo. Jo det, det var soc-handläggare, en soc-handläggare, Rakel som gjorde beslutet på det här. Att det skulle vara det där på Cederängen men hon har sökt om sådana här förut, hjälp och sen har hon tagit tillbaka det flera gånger.
Adv Mm.
Mt Mm.
Adv Sen beträffande de här hotelserna, så sa du att det du fick veta från henne var att du skulle bli klippt och det handlade om något gäng någonstans-
Mt Mm.
Adv -men att det här hade du hört talas om tidigare?
Mt Aja, det-
Adv Det, det jag inte förstod då, det var är det någonting du har hört talas om från henne eller har du hört det från dem som skulle göra det här eller vem har du hört det-
Mt Jag har hört tal-, ah, jag har fått hört talas från folk i sådana kretsar, eh-
Adv Förtydliga, vad menar du med "sådana kretsar"?
Mt Folk inom, ah, kriminella kre-, kretsar.
Adv Kriminella kretsar?
Mt Ja.
Adv Från dem, alltså inte från Eva-Marree?
Mt Alltså hon, ja, jag har fått höra-
Adv Mm?
Mt -den dagen, då fick jag ju höra från henne.
Adv Mm? Jo, men tidigare, ja?
Mt Mm? Tidigare, då har jag fått höra från, ja (ohörbart) som känner till det (ohörbart) de kriminella kretsar, att hon ville det. Och det var ju då hon gjorde den där polisanmälan mot, mot mig i stället. Och jag vet inte om du kommer ihåg det? När vi var här? Hon gjorde i stället när jag skickade det där sms:et till henne, då hon gjorde en polisanmälan mot mig i stället. Och då hade jag skrivit ner (ohörbart) då.
Adv Men den sista utredningen om, där Eva-Marree är misstänkt för våld mot barn då, den är alltså inte avslutad än? Är det rätt uppfattat? Att utredning pågår?
Mt Ja, vad jag, om jag, jag kan inte se mina brev och så där så-
Adv Nej men så vitt du vet alltså?
Mt Ja. Mm.
Adv Sen om vi kommer in på konkreta händelser, den här målsäganden som jag har antecknat är nummer två, hon som, den här damen som jobbade där? Alltså inte Eva-Maree?
Mt Mm.
Adv Där har du beskrivit på fråga ifrån förhörsledaren att hon hoppade på dig och du puttade undan henne?
Mt Mm.
Adv Har du så vitt du vet använt kniven mot henne över huvud taget?
Mt Vilken av dem?
Adv Inte Eva-Marree, den andra. Jag har ju tyvärr inget namn på henne.
Mt Vaddå? Hon som-
Adv Hon som jobbade där.

Mt Hon som jobbade?
Adv Mm, och du puttade undan?
Mt Jag puttade, ah, jag puttade undan henne och ah, alltså jag vet inte om jag har, i samband med det, jag vet inte om hon fick, hon fick någon kniv på målsägande, det vet jag inte.
Adv Men ska jag förstå det som att du har inte avsiktligt använt kniven mot henne?
Mt Nej, det är inte avsiktligt.
Adv Det är riktigt.
Mt Men om jag liksom puttade bort väl bort henne (ohörbart).
Adv Vad var syftet med att putta undan henne?
Mt Det var liksom för att jag (ohörbart) hade ingenting mot henne, eller hon hade inte gjort mig någonting eller, skada än att hon hoppade på mig liksom.
Adv Det var på grund av att hon hoppade på dig som du puttade undan henne, det är inget annat skäl?
Mt Ja.
Adv Okej, det var de kompletterande frågorna jag hade.
Fhl Okej, då avslutar vi förhöret.

Förhör

Dialogförhör 2

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Kabagambe, Joel Kirungi	19820115-1332

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Nej	
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Kompletterande förhör gällande mord och mordförsök.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar
Caroline Fagerberg	Ja	

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-07-31	10:00	10:52
Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Häktet i Uppsala	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		
Idén, Magnus	IH		

Berättelse

K18360-13DS400186.DSS

Fhl1: Förhörsledare David Linder
Fhl2: Förhörsledare Magnus Idén
Mt: Misstänkt Joel Kabagambe
Adv: Advokat Caroline Fagerberg

Fhl1: Då så. Vi pratade ju med dig sist Joel om bakgrunden och till allt som har hänt genom åren.

Mt: Aah

Fhl1: Eeh vårdnadstvister och tråkigheter med dina barn.

Mt: Ja

Fhl1: Den här gången tänkte vi försöka koncentrera oss på själva händelsen på Cederängen.

Mt: Aah. Men det, det, det försökte vi göra då, då också

Fhl1: Ja

Mt: har jag för mig.

Fhl1: Fast då pratade vi också mycket om eeh andra saker, hela bakgrunden fram dit.

Mt: Aah jag hade ju, jag hade ju min. Eeh jag vet inte jag ville bara säga hur det gick till liksom, hu, hur jag kom dit

Fhl1: Mm

Mt: och att det kändes konstigt att hon var ju där eh på busshållplatsen och att det kändes som om att hon ville ju ha tjafs. Det är därför jag berättade hur, från när jag åkte liksom, från tågstationen ända dit.

Fhl1: Mm

Mt: Och jag hade skrivit anteckningar på det också

Fhl1: Mm

Mt: när, när jag kom dit

Fhl1: Mm

Mt: till in i cellen.

Fhl1: Mm

Mt: så

Fhl1: Mm

Mt: så att jag inte skulle glömma bort det.

Fhl1: Mm. För du hade ju väldigt bra minnesbild där så du kunde redogöra väldigt tydligt

Mt: Mm

Fhl1: från det, från tågstationen hela vägen fram.

Mt: Mm

Fhl1: Ända upp på övervåningen på Cederängen.

Mt: Mm, det står skrivet i mina minnes,

Fhl1: Aah

Mt: minnespapper men sen tog dom bort min medicinering

Fhl1: Aah

Mt: och då började jag må dåligt så

Fhl1: Aah men det här var ju efter medicineringen, alltså du fick ju tillbaka medicinerna

Mt: Inte den medicinerna som jag

Fhl1: Nej

Mt: behö, inte den medicinen som är mot eeh det som jag lider av.

Fhl1: Nej. Men det jag vill komma till är att du, du kunde, du kunde redogöra, redogöra väldigt tydligt fram till Cederängen, bussresan fram, bråket vad som sades

Mt: Mm

Fhl1: va, va vad hon gjorde Eva-Marie eeh men sen, vad hände sen? Från det att du kommer upp på övervåningen och lämnar ifrån dig Ludvig till en personal där?

Mt: Aah men jag berättade för er det som, det som jag kommer ihåg och, och det. Jag berätt, sa ju det till er.

Fhl1: Mm. Men du får gärna berätta igen.

Mt: Ja, men jag berättade som jag sa till er (tystnad). Jag kommer inte ihåg hur jag berättade, men jag berättade för er när, det kan med tiden det kanske kommer flera grejer,

Fhl1: Ja

Mt: flera grejer. Jag kom på att den här kvinnan puttade, puttade mig flera gånger än en gång.

Fhl1: Vilken kvinna pratar vi om då?

Mt: Den här andra kvinnan.

Fhl1: Personalen på eller?

Mt: Aah, aah (ohörbart) puttade mig flera gånger.

Fhl1: Aah

Mt: Och eeh. Och eeh ett, och eeh nån av gångerna hon puttar ju in mig i den här eeh, eeh, Eva-Marie, Eva-Marie

Fhl1: Mm

Mt: igen och eeh så att hon fick den (ohörbart) skadad jag viste inte det riktigt hur, att hon hade fått skadat (ohörbart)

Fhl1: Nej jag minns att du berättade det nej

Mt: Jag viste inte det. Och jag fortfarande har inte, eeh kommit på det än

Fhl1: Mm

Mt: hur det, hur det gick till, det måste vara när jag försökte putta henne tillbaka

Fhl1: Mm

Mt: (ohörbart) puttade henne tillbaka.

Fhl1: Mm

Mt: Flera gånger (ohörbart) hade nån, jag hade ingen avsikt att skada henne eller något sånt där. Och sen, och sen jag kommer ihåg en grej att eeh jag frågade eeh henne eeh om barnen, om hon skulle skada barnen

Fhl1: Mm

Mt: igen och så där. Eeh och hon sa hon skulle aldrig skada, hon kommer aldrig slå barnen igen.

Fhl1: Mm. Vem frågade du det?

Mt: Eva-Marie

Fhl1: När ni var där eller (ohörbart)

Mt: När (ohörbart) tjafs, när den här tjafsen började, när allt tjafsen höll på.

Fhl1: Har du, var den utanför eeh alltså ni hade kommit ut då?

Mt: Ja den (ohörbart) när den var tjafs.

Fhl1: Mm

Mt: det var det sista.

Fhl1: Mm

Mt: Och då sa hon kommer aldrig, då liksomjag har för mig då jag kasta kniven och ringer polisen jag säger liksom, liksom det är som om jag kommer på vad det är ,som jag varit i en annan tillstånd jag kommer på liksom vad har hänt liksom, jag säger jag ringer polisen på en gång och ringer 112 säger hej ni måste skicka ambulans och bla, bla, bla det här har hänt här borta och skynda er och sådär då.

Fhl1: Mm. Men vad va det som hade hänt då?

Mt: Va?

Fhl1: Vad är det, vad är det som har hänt, som du känner. Vad är det som har hänt som du, som du känner (ohörbart)

Mt: (ohörbart) det blev ju tjafs där och sen det blev tjafs med flera liksom jag kommer inte ihåg, jag kommer inte ihåg (ohörbart)

Fhl1: Men kommer du ihåg vilken kän (ohörbart, pratar i mun på varandra)

Mt: (ohörbart, pratar i mun på varandra) det jag kommer ihåg liksom

Fhl1: Mm

Mt: Det här är en stor grej en stor chock jag var i stor chock och eeh, och eeh är jag är fortfarande i stor chock och eeh inte mår bra så

Fhl1: Mm

Mt: och du vet att när, när hjärnan eeh, det finns vissa grejer som hjärnan kan förtränga bort liksom, försöker tränga bort från minnet.

Fhl1: Mm

Mt: Alltså hjärnan har en förmåga att på, trängabort det som kanske hjärnan tycker är jobbigt och sådär

Fhl1: Mm

Mt: och det känns som om att det kanske är så jag känner. Men jag försöker komma ihåg det jag försöker komma ihåg

Fhl1: Mm

Mt: och det är, det är svårt.

Fhl1: Kommer du ihåg vilken känsla du hade när du stod uppe på övervåningen och gick in i köket efter att du hade lämnat Ludvig till personalen. Kommer du ihåg hu, hu känslorna gick då?

Mt: Känslorna?

Fhl1: Hur du kände då när du precis hade lämnat ifrån dig Ludvig innan du skulle gå ner för trappan.

Mt: Aah jag va, jag va, jag var liksom eeh (tystnad). Jag vet inte jag var, efter, efter allt hon hade sagt och såna här grejer så, jag trodde någon var där borta och skulle kanske göra någonting på mig och sånt där, jag vet inte.

Fhl1: Vad är det hon skulle göra?

Mt: Jag trodde att (ohörbart) om hon hade mä, om hon hade någon där ute som skulle göra någonting mot mig, efter det hon hade sagt till mig på vägen, på vägen sådär, tror jag, jag vet inte.

Fhl1: Mm

Mt: Jag kan inte säga hundra procent, jag kommer inte ihåg riktigt till hundra procent.

Fhl1: Mm. Men du får försöka beskriva dina känslor du hade.

Mt: Jag har ju sagt till dig nu

Fhl1: Mm

Mt: jag kommer inte ihåg sånt.

Fhl1: Mm. Men kände du ilska eller?

Mt: Jag kommer inte ihåg

Fhl1: Mm

Mt: det var som en, som jag sa till dig, det var som att från händelseförloppet hon byggde upp hon försökte göra mig arg och såna där grejer och, och jag försökte liksom vara

(någon hostar)

Mt: eeh hålla mig undan och sådär som jag alltid gjort och det kändes som det var inte samma Eva-Marie. Den här Eva-Marie den här gången ville verkligen tjafsa och hota mig och slåss och allting möjligt. Det är sånt som jag tänkte på så, jag vet inte.

Fhl1: Mm

Mt: Alltså den hela händelsen det är chock för mig och eeh

Fhl1: Mm

Mt: fortfarande chock för mig

Fhl1: Mm

Mt: och eeh jag som, som jag sa jag försöker liksom eeh jag försöker liksom minnas och berätta allt som jag kan.

Fhl1: Mm

Mt: Ja, som sagt. Och försöker

(harkling)

Mt: vara sam, samarbetsvillig eeh i utredningen det är därför jag sa (ohörbart) det där om busskortet liksom att det (ohörbart) personalen det här måste ni ge till polisen liksom så där.

Fhl1: Mm

Mt: Bara för att ja, jag försöker säga det som jag försöker säga som jag kommer ihåg.

Fhl1: Mm

Mt: Men eeh, ja.

Fhl1: Du jag tänkte på om vi ändå tittar lite bakåt på den här vårdnadstvisten (ohörbart) många, många år som du ändå till sist, du fick ju ensam vårdnad.

Mt: Mm

Fhl1: Men o, vi har gjort en utredning och vi har pratat med mycket människor och hu, alltså hur, hur såg du på, hur var dina tankar kring att, att Eva-Marie skulle få umgås med barnen överhuvudtaget, att få träffa dom. Hur tänkte du kring det?

Mt: Eeh jag hade redan sagt till, eftersom som det fann, det va, var flera anmälningar och, mot henne men polisen la ner dom på grund av att dom gjorde fel.

Fhl1: Mm

Mt: Polisen och åklagaren hade gjort fel dom viste inte att barnen

Fhl1: Nä men vänta det där vet vi om. Men hu, hur tänkte du själv kring att barnen

Mt: Ja (ohörbart)

Fhl1: (ohörbart) skulle barnen få träffa Eva-Marie.

Mt: Jag sa, jag sa till socialtjänsten och Eva-Marie under den här tiden, jag sa till henne, jag bara du kan få träffa barnen men med kontakt person.

Fhl1: Mm

Mt: Så att eeh både du och jag aah känner, du vet, känner oss säkra och ingen, ingen

Fhl1: Mm

Mt: ingenting, du vet,

Fhl1: Så det var okej, det var okej för dom att träffa dom på Cederängen, var det okej?

Mt: Innan, innan (ohörbart) Cederängen alltså nu (ohörbart, pratar i mun på varandra)

Fhl1: Aah, aah

Mt: (ohörbart, pratar i mun på varandra) alltså nu snackar jag ett år tillbaka

Fhl1: Aah men sen det här som, dom här träffarna på Cederängen, tyckte du att det var okej?

Mt: Ja, ja jag gick dit. Vet du en grej jag missade skolan och massa grejer du kan fråga dom där kvinnorna.

Fhl1: Mm

Mt: Jag missade skolan, ja flera gånger

Fhl1: Mm

Mt: på slutet bara för att få ihop

Fhl1: Mm

Mt: dom här tiderna att funka.

Fhl1: Aah, aah så du har ingen, ingen, ingenting emot då att dom skulle träffa (ohörbart)

Mt: Nej,

Fhl1: Nej

Mt: jag hade ingenting emot, jag tyckte bara, jag tyckte bara de, det bara bra om det liksom, om barnen kan tycka om sin mamma igen och kunna umgås med henne igen, jag skippade, jag fick skippa flera lektioner, jag fick (ohörbart) taxi fick komma och hämta mig från skolan och jag fick åka till eeh, till eeh, till dagis och sen åkte jag till Cederängen, jag gjorde allt för att det här skulle fungera.

Fhl1: Mm

Mt: För jag ville visa verkligen att jag, jag har liksom jag vill att hon ska träffa barnen och men, men om barnen tycker att det, om dom mår illa av det då kommer jag berätta för helt, enkelt för dom eller för dom som jobbar där.

Fhl1: Mm. Ville barnen träffa mamma på Cederängen nu dom här sista två gångerna. Ville, ville Ludvig

Mt: Ludvig, alltså när Julia, när Julia hade det, då gick hon dit. Och då första gången, jag vet inte, vi gick jag satt där bara i rummet och pluggade liksom. Eeh andra gången då kom hon in, då gick hon in och sen kom hon ut igen då ville hon ha en kram och då fråga jag, jag fråga, brukade alltid fråga, aah hur gick det med aah hade ni kul och sånt där, du vet jag brukade alltid fråga, hon bara eeh vi lekte i sandlådan och ja, aah du vet, aah äh men mamma Eva är snäll då sa jag är snäll, är snäll när det finns folk. Du vet, vuxna kallar hon folk, alltså stort folk (ohörbart)

Fhl1: Ja, ja

Mt: då är du ju ah äldre alltså om du har blivit över tjugo år, liten folk då är man kanske femton nått sånt där ,i alla fall hon säger folk. Så hon sa aah mamma, mamma är, mamma Eva är snäll när det finns folk faktiskt, jag sa men vad bra då

Fhl1: Mm

Mt: sa jag till henne men sen hon räknade sina dagar, hon viste att hon skulle var där fem gånger.

Fhl1: Mm

Mt: Hon räknade sina dagar (ohörbart) tredje träffen där då, vet inte om det hände någonting där, då var hon ganska, ganska, då var hon ganska ledsen eeh ganska, jag vet inte, hon ville inte gå dit något mera, hon sa det pappa jag är trött att vara på (ohörbart) leka med sandlådan och såna där grejer snälla jag vill inte gå dit. Och då sa jag till henne Julia du (ohörbart) säga det till nån där borta, jag kan säga det till dom men det är bättre om du säger till dom att du tycker det är jobbigt, att annars om jag säger då kan det se ut som att jag försökte förstöra umgänge

Fhl1: Mm, mm

Mt: men så sa jag inte till henne men jag vet att det är så det är, att hon skulle säga aah nu försöker han förstöra umgänge, men jag skickade barnen dit trots att jag viste att det var jobbigt för dom och såna där grejer. Så när Julia hade räknat upp, hon bara "yes" nu är det fem gånger, fem gånger har jag gått, "yes" nu är det din tur Ludvig och träffa mamma Eva. Men då ringde dom igen och sa att eeh att en, att dom skulle ta upp det

igen och då blev Julia aah, såhär gjorde hon liksom

Fhl1: Mm

Mt: hon suckade (ohörbart). Jag bara Julia det är en till gång, hon bara men du sa att det var bara fem gånger och Pamela på eeh barn och ungdom hon också viste att det var fem gånger hon skulle träffa henne, jag också trodde att det var fem gånger

Fhl1: Aah

Mt: så dom la till en gång till.

Fhl1: Mm

Mt: För att eeh, jag vet inte varför, för att någon gång det gick snett

Fhl1: Mm

Mt: tror jag så Julia hon bara aah måste jag träffa, måste jag åka dit och träffa henne en gång till. Jag bara Julia det är sista gången för nu och sen är det Luddes tur

Fhl1: Mm

Mt: hon bara då blev hon glad (ohörbart)

Fhl1: Mm. Men Ludvig då hur tyckte han att gå dit då?

Mt: Ludvig han ville inte gå dit. Alltså det här med Ludvig det snackade jag till och med innan med eeh Pamela, vi snackade lite och jag sa till, jag sa till Pamela jag bara jag tror det kommer bli lite, lite svårt det här med Ludvig sa jag och hon bara hur så hon bara han har visat tecken på att han inte vill hela tiden han har liksom till och med när vi var där som sagt

Fhl1: Mm

Mt: första gångerna när dom sa mamma Eva han sa, han var ju, han var ju, han är liten men han sa nej jag vill inte träffa mamma Eva, han sa det till dom där kvinnorna och du vet, sa jag Ludvig, jag var lite orolig hur det kommer gå med Ludvig

Fhl1: Mm. Hur var det den här dagen då när ni skulle gå dit? Hur var Ludvig då?

Mt: Förra, första dagen jag kan berätta.

Fhl1: Aah men vi tar den här tycker jag, den här dagen

Mt: Som det var, aah nyligen, han ville inte, han ville inte gå

Fhl1: Han ville inte gå nej.

Mt: det är därför jag ringde, jag ringde soc. Han ville inte gå jag berättade för honom

Fhl1: Mm

Mt: i förväg alltid

Fhl1: Mm

Mt: flera dagar i förväg. Men han ville inte, han vill redan inte gå på dagen innan och då ringde jag soc. och då ringde jag och frågade och försökte rådgöra med dom och säga att grabben verkar inte vilja gå, hur gör vi? Och då snackade jag med min (ohörbart) om det hära och då sa hon att eeh vi gör så här, jag sa, jag sa till mina (ohörbart) jag bara jag tror, jag skulle önska, kanske vi gör, kanske, kanske vi hoppar över den här

Fhl1: Mm

Mt: för den här gången du vet och de men ändå så tyckte jag att det kan, ja det kan slå tillbaka och hon kan säga aah han vill inte att jag ska träffa min

Fhl1: Mm

Mt: min son.

Fhl1: Mm

Mt: Så då sa jag då kom vi fram till att eeh att eeh vi skulle gå dit ändå

Fhl1: Mm

Mt: men att om någonting händer eller om Ludvig vill inte längre träffa henne eller nått sånt där eeh så ska dom avbryta

Fhl1: Okej

Mt: Men personalen där brukar ju inte vilja, den uppfattning som jag fick brukar inte vilja avbryta eftersom det här är ett privat företag som kommunen eeh anställt, som kommunen anställer och dom vill självklart tjäna så mycket pengar som möjligt

Fhl1: Mm

Mt: från kommunen för den här behandlingen är ganska dyr

Fhl1: Mm

Mt: och varit ganska dyr för kommunen och skattebet, skattebetalarna.

Fhl1: Mm

Mt: och

Fhl1: Men, men hur känner du då då, alltså den här dagen när ni väl hade kommit dit med Ludvig och hu, hu vilka känslor hade du just då kring, kring att, att Ludvig ändå var där? Hur kände du dig inombords

Mt: (ohörbart)

Fhl1: (ohörbart) om, om vi säger att Ludvig inte ville gå men att du såg till att han kom dit i alla fall.

Mt: Jag gjorde det, jag gjorde det bara för att, för att visa att min samarbetsvilja och för att visa att trotsa att Ludvig tycker det här är jobbigt och, och det är så försöker vi göra en, ett försök liksom.

Fhl1: Mm. Du jag tänkte på i utredningen som vi håller på med då, då har vi fått höra att under åren som har gått och under hela tiden har du sagt att du ska gör allt för att barnen inte ska träffa sin mamma, alltså Eva-Marie.

Mt: Aah men det är fel, för att jag har gjort allt för att hon ska träffa dom, dom ska träffa henne. Dom, dom ni har hört dom eeh, dom det är säkert folk från henens sida men om ni frå, frågar folk som känner mig eeh och folk som, aah folk som känner mig och folk som var i närheten av mig så kommer ni veta självklart att jag har inte försökt sabotera umgänge

Fhl1: Mm

Mt: eller något sånt där jag har varit tvärt om jag ville (ohörbart) att barnen skulle träffa sin mamma.

Fhl1: Mm. Men du hur kan det bli såhär Joel att det slutar med att du har ihjäl Eva-Marie. För det var det som hände.

Mt: Alltså jag vet inte vad du menar med att ha ihjäl henne och sådär och jag vet inte vad du menar med det men jag har inte haft nån uppsåt att eeh mörda eller döda eller skada eller något sånt där jag har inte, jag har inte haft nån uppsåt eller planerat eller nånting eller nått sånt där, nått sånt här, jag själv i chock liksom så

Fhl1: Mm. Men, nu de, det blev ju så i alla fall.

Mt: Mm. Men det har ju med, de, det har ju med, jag vet inte, det har som jag sa till dig hon brukar inte göra sådär alls såna grejer som hon gjorde den dagen. Det känns som att någon sa till henne att hon skulle göra såna där, så där mot mig (ohörbart) framför barn, framför Ludde o, och sådär och brukar inte göra såna grejer hon brukar liksom hålla sig undan när vi har setts i bussen

Fhl1: Mm

Mt: eller nått sån där ååh

Fhl1: Jag förstår det har du berättat om att det gjorde dig säkert arg och, och du har berättat om att du blev hotad och liknande, men att det går så långt va, liksom att, att, att eeh det slutar med att eeh, att hon, att hon är död.

Mt: Mm. Det är tragiskt att eeh, eeh att allt slutar så

Fhl1: Du vet, du (ohörbart) förklarar du hade inget uppsåt ingen avsikt det var inte planerat

Mt: (ohörbart) det finns ju (ohörbart, pratar i mun på varandra) planer att åka till Uppsala, jag hade liksom (ohörbart, pratar i mun på varandra)

Fhl1: Nej, aah, vist (ohörbart, pratar i mun på varandra). Men, men du vet, du vet jag frågade dig innan alltså hur, hur många gånger tror du, tror du att hon fick ett, ett knivhugg eller flera eller vad, vad, vad har du för bild av det i din hjärna?

Mt: Alltså hon kan ha, hon kan ha fått flera.

Fhl1: Kan ha fått.

Mt: Ja

Fhl1: Hur menar du då?

Mt: Hon kan ha fått flera, jag vet inte, det gick så snabbt den där händelsen tror jag, jag vet inte.

Fhl1: Jag kan ju, jag kan berätta för dig Joel att hon har fått massor av knivhugg.

Mt: Jaså, aj då. (tystnad) Mm.

Fhl1: Och att utdela så många knivhugg som hon har fått, det går inte snabbt. Det går inte såhär (knäpper med fingrarna). Det tar sin tid.

Mt: Men själva händelseförloppet.

Fhl1: Att utdela det antalet knivhugg. För jag vet exakt hur många knivhugg hon har fått.

Mt: Aah men hel, hela händelseförloppet var ju ungefär, jag vet inte, den var ju kort.

Fhl2: Hur kan du veta det när du inte har någon minnesbild av det?

Mt: Jag har ingen minnes bild av det men eeh men jag har läst alltså, jag har läst papper , som jag har skickat in.

(Någon harklar sig)

Fhl2: Vad är det för papper?

Mt: Eller jag kommer ihåg, jag har sett när jag blev gripen och jag vet när vi kom fram dit ungefär. Bussen, det här med bussen.

Fhl1: Vad är det för tid du pratar om då. Hur stor är den tiden då? Vad handlar det om? Är det sekunder eller minuter eller vad?

Mt: Nej men alltså jag vet ungefär alltså, alltså när (ohörbart) jag har blivit gripen 11:15 när Joel blev gripen och vi åkte i buss, och bussen åkte säkert 10, 10:50 stämplade jag Uppsala bussen, 10:55 fast satt vi på bussen och sen kom fram där sen och sen promenera där jag vet inte (ohörbart)

Fhl1: Men hur långtid tar det att knivhugga någon då?

Mt: Aah

Fhl1: Tror du?

Mt: Jag vet inte?

Fhl1: Det beror på om du bara hugger en gång eller fem eller tio eller tjugo eller trettio eller

Mt: Jag, jag vet inte

Fhl1: fyrtio det eeh.

Mt: Jag kan inte svara på det.

Fhl1: Gör det någon skillnad för dig om du har huggit henne en gång eller om du har huggit henne tjugo gånger.

Mt: Vad sa du?

Fhl1: Gör det, känns det annorlunda om, om du får veta att du har huggit henne ett hugg eller om du har huggit henne tjugo gånger till exempel. Skulle det göra någon skillnad för hur, hur du tänker?

Mt: Det, man blir ju chockad. Om man, om det, om man ska säga ah du har gjort så här, så, så där coh en eller tjugo eller vad det är man blir ju chockad. Chock.

Fhl1: Om man skulle säga att det är trettio gånger du har huggit henne då?

Mt: Aah man skulle bli chockad. Inte tro det, försöker inte ens tro det liksom i hjärnan. (suckar)

Fhl1: Kan det vara så som jag säger?

Mt: Nej jag vet inte som sa, som jag sa till dig jag vet inte hur många hugg det var som det, vet inte.

Fhl2: Men när du gick ifrån, men när du gick med Eva från bussen.

Mt: Mm

Fhl2: Hur kände du då? När hon gick och, och

Mt: Höll på som hon gjorde?

Fhl2: Ja precis. Hur kände du?

Mt: Alltså ja, jag har alltid haft såna här spärrar.

Fhl2: Mm

Mt: Att eeh min första spärr det var ju redan där när jag sa att, ville vänta på bussen istället så hon kunde ta den och sen vi skulle ta den andra. Men det gick inte. Och eeh den andra, min andra spärr det var ju liksom, när vi kommer ut till bussen låta henne gå och eeh inte tjafsa framför barnet för den, det är inte bra att tjafsa framför eeh ett litet barn. Eeh hon, det gick inte, det hjälpt ingenting varför, vad än jag försökte det var som om att hon ville någonting liksom, hon ville ha tjafs. Förstår du va, vad jag menar?

Fhl2: Mm men jag vill, jag vill veta hur du känner det. Hur kände du dig, alltså du kan inte vart glad.

Mt: Näh alltså jag blev liksom eeh jag började genast tänka liksom att kanske nånting,

nånting, nånting ska hända eller sånt där. Att hon planerat nånting eftersom det är ovanligt att hon hamnade på samma buss som oss och allting, jag kän, jag började känn, och hon är kaxig och hon slåss och hon säger såna här grejer och det var inte hon liksom.

Fhl2: Blev, blev du arg?

Mt: Vad sa du?

Fhl2: Blev du arg?

Mt: Jag blev liksom, hon var ju arg och hon var, va skrik och sen ja, jag blev, jag blev ju liksom vad kallas det jag, ehm jag, jag blev ju, jag vet inte ordspråket på det.

Fhl2: Men hon sliter och drar i Ludvig där framför dig där.

Mt: Ja

Fhl2: Mm

Mt: Ja, jag blev arg och jag ville ringa faktiskt, jag ville ringa soc. faktiskt.

Fhl2: Mm

Mt: Aah eller Cederängen, jag ville ringa soc. eller Cederängen, jag kunde inte.

Fhl2: Och det här fortsätter helavägen fram till ni kommer till Cederängen.

Mt: Ja

Fhl2: Ja. Då är du fortfarande arg?

Mt: Som liksom, jag vet inte vad jag känner.

Fhl2: Men alltså när du kommer fram då till, till Cederängen har det runnit av dig då eller är det liksom

Mt: Ja jag tänkte på mina barn dom skador som mina barn har fått och dom allt, (ohörbart) om ni har hört ljudinspelningar som polisen har fått när barnen berättar om att dom har blivit misshandlade, jag vet inte om ni har fått, om ni har hört, hört dom.

Fhl1: Var det såna tankar som du fick i huvudet då, allt som har hänt innan.

Mt: Ah, alltså mycket sånt.

Fhl2: Va, var det, det som bubblade upp i dig då?

Mt: Ja mycket sånt, aah, aah och sådär.

Fhl1: Vilka känslor gjorde det, gjorde det att du fick, eller vad fick du för känsla (ohörbart, pratar i mun på varandra)

Mt: (ohörbart, pratar i mun på varandra) Ja, jag vet inte, ja, jag kände att jag måste skydda min, mina barn, min familj liksom.

Fhl1: Skydda dom mot? Vaddå?

Mt: Ja, men om ni har hört, om ni har lyssnat på alla anmälningar och det som har hänt då då, sett brännskadan på grabben

Fhl1: Mm jag har sett den.

Mt: Sett andra grejer och, hört vad barnen har sagt inför umgänge och så där har hört vad dom eeh vad hon har gjort mot eeh mot dom tidigare och såna grejer.

Fhl2: Jo, vi har läst det.

Mt: och, och jag tänkte den här gången det är någonting, kanske, kanske hon har planerat att, för hon sa till mig hon bara, du vet att du kommer eeh, det finns, det finns en grupp, jag kan inte säga vilka det är men eehdom kommer klippa dig liksom och eeh hon bara sen hon skrattade hon bara ha, ha du kommer att se efter oktober du, du är borta ur bilden liksom. Kände (ohörbart) hon hotade mig liksom kan man säga.

Fhl1: Mm

Mt: Och eeh det är inte första gången hon har försökt skicka folk på mig.

Fhl1: Mm.

Fhl2: Men hur känner du då när hon hotar dig, hon står och hotar dig rätt upp och ner när, när ni går, på väg dit. Du säger ju att du blir arg.

Mt: Hur jag kände?

Fhl2: Ja

Mt: Jag vet inte hur jag kände. Jag kände liksom att eeh, ah kanske det här, eftersom händelseförloppet har gått såhär så kanske det här är en plan. Att nånting ska hända mig där, nått sånt där, så som hon, så som hon snackade liksom. Eeh så kände jag liksom.

Fhl2: Men had, vad hade du alltså förstår du hur jag menar. Vad hade du för känsla, blev du glad när, när hon höll på såhär och slet och drog i Ludvig

Mt: Jag blev, jag blev, jag fattade inte varför hon höll på sådär speciellt framför Ludvig.

Fhl2: Nej

Mt: Speciellt framför Ludvig. Och säga såna där grejer.

Fhl1: Mm

Mt: Så.

Fhl1: Aha.

Fhl2: Mm

Fhl1: Ja, fortsätt du.

Fhl2: Men alltså när du kommer fram då till Cederängen.

Mt: Mm

Fhl2: Aah det finns vittnesuppgifter som säger att du var, du var förbannad när du kom dit.

Mt: (ohörbart) vi, vi var väll båda förbannade. Jag vet inte.

Fhl2: Mm precis.

Mt: Aah

Fhl2: Men sen alltså när du kommer upp i köket.

Mt: Mm

Fhl2: Aah då är det liksom svart. Alltså när vi frågar hur du kände dig då, var du fortfarande arg?

Mt: Jag vet inte.

Fhl2: Eller hade det runnit av dig fullständigt eller?

Mt: Jag vet inte, jag, jag vet inte, känner, om arg är ordet det finns ett annat ord.

Fhl2: Upprörd?

Mt: Eeh nej finns ännu mera ord, men alltså, nja alltså, alltså jag var verkligen, i en, stäm, vad heter det, stäm, vad heter det?

Fhl1: Sinnesstämning är det det du menar eller hur känslan du hade?

Mt: Vad är det nu igen, sinnesstämning?

Fhl1: Ja hur du känner

Mt: (ohörbart)

Fhl1: om du är arg, glad, ledsen

Mt: Aah sinnesstämning var ju helt, den var, den var inte, alltså den var inte okej, så, om jag säger så.

Fhl1: Försök, försök och förklara med andra ord hur du kände dig.

Mt: Ja

Fhl1: Det är viktigt det här.

Mt: Alltså, efter (tystnad) mm, jag vet inte faktiskt, jag, det blev helt, det svartnade till för mig.

Fhl2: Mm. Men du tar ju ändå en kniv där i köket med dig av nån anledning.

Mt: (ohörbart) svartnade till.

Fhl2: Ja, men, men du kom ju ihåg förra förhöret att du tog en kniv i alla fall från köket.

Mt: Jag sa att eeh, att jag hittade den här, hittade en kniv i köket.

Fhl2: Mm. Vad, vad gjorde du med den kniven?

Mt: Det berättade jag i förra (ohörbart)

Fhl1: Ja men det är viktigt och berätta igen.

Mt: Ja, men jag kommer inte ihåg nu vad jag sa sist.

Fhl1: Nej men vad du sa sist behöver du inte fundera på du ska tänka på, du ska komma ihåg vad, vad som hände, vad du gjorde med kniven.

Mt: (ohörbart) jag kan inte komma ihåg nu.

Fhl1: Du kommer inte ihåg vad du gjorde av kniven?

Mt: Va, vad jag, jag kan inte. Ja som jag sa sist i sista förhöret, det är det jag sa.

Fhl1: Mm

Fhl2: Mm. Det är det du står fast vid, det som du har sagt innan eller?

Mt: Ja, ja det jag berättade till er sista förhöret.

Fhl2: Mm att du stoppade kniven på dig och gick

Mt: Jag stoppade, stoppade ner kniven eeh här (ohörbart)

Fhl2: Det var det du sa

Fhl1: (ohörbart) linningen på ryggen, byxlinningen, bak på ryggen.

Mt: (ohörbart) det är det jag kommer ihåg liksom

Fhl2: Varför gjorde du det?

Mt: Mm?

Fhl2: Varför gjorde, varför tog du kniven?

Mt: Jag vet inte.

Fhl2: Du kommer upp i köket, du är arg, du tar kniven. Va, varför gjorde du det?

Mt: Jag, jag vet inte. Jag kommer inte ihåg. Jag var i som sagt i nån sån där tillstånd som ah. Tänkte på allt som hände på vägen och allt som har hänt tidigare och så där, jag vet inte.

Fhl1: Skulle du kunna döda Eva-Marie för att skydda dina barn?

Mt: Hu, hur menar du nu igen?

Fhl1: (ohörbart) tankarna kunnat komma upp? Du pratade nyss om att du skulle skydda, skydda barnen och sådär.

Mt: Mm. Alltså man kan skydda barnen på flera, på flera sätt. Man behöver inte bl, döda någon för det. Så man kan skydda i barnen på flera andra sätt, jag har ju skyddat barnen på andra sätt genom och begära kontaktperson

Fhl1: Mm

Mt: och såna grejer.

Fhl1: (ohörbart). Vi säger att du inte vet hur många hugg det var, det kan vara ett, det kan vara flera och det var inte avsiktligt, det var inte tanken från början.

Mt: Mm

Fhl1: Men, jag säger igen Joel, med tanke på det antalet hugg

Mt: Mm

Fhl1: hon har fått

Mt: Mm

Fhl1: då fanns det inte en chans att hon skulle klara sig.

Mt: Mhm. (tystnad) Mm.

Fhl1: Mm

Mt: Mm.

Fhl1: När du ringer till polisen

Mt: Aah

Fhl1: och ambulans säger du

Mt: Mm

Fhl1: efter att det här har hänt.

Mt: Mm

Fhl1: Var är Eva-Marie då nånstans?

Mt: Hon låg eeh, hon låg väll kvar där inne. Tror jag.

Fhl1: Var nånstans?

Mt: Inne i Cederängen. Alltså i deras uteplats. Tror jag.

Fhl1: Du tror det, vet du var hon var nånstans?

Mt: Jag tror hon var, var där. Sen såg jag några människor springa in och jag ringde ju, jag började ringa ambulansen och sånt därpolisen. Sen ringde jag (ohörbart) och så.

Fhl1: Vad är din sista minnesbild av Eva-Marie? Vad är din sista

Mt: Det sista jag minns det var när hon sa att hon skulle aldrig slå barnen igen.

Fhl1: Och när var det?

Mt: Det var när hon var, när hon var, hon var (ohörbart) hon sa så, hon sa så.

Fhl1: Vad sa hon?

Mt: Jag ska aldrig mera, jag ska aldrig slå barnen igen.

Fhl1: Vad sa du, låg hon ner då?

Mt: Aah tror, jag tror det.

Fhl1: Var du nära henne då så du hörde det eller hur gick det till?

Mt: Jag hade hörde nått, jag hörde nått sånt där aah.

Fhl1: Är det det sista du mins av henne?

Mt: Mm

Fhl1: Hur såg hon ut?

Mt: Vart. Alltså som jag sa till dig hjärnan förtränger bort jobbiga grejer och såna grejer så jag kommer inte ihåg riktigt så.

Fhl2: Det känns om att du vill alltså, du återkommer hela tiden till det där med att du förtränger.

Mt: Ja men de, det är så om du frågar psyko, en psykiatiker eller nått sånt där då kommer du veta att det, det är så att hjärnan tränger bort liksom jobbiga

Fhl2: Måste det vara så per automatik, jag vet inte.

Mt: Ah den, den gör det. Om du genomgår nån, nån om du är med i nånting, eller vi säger om du skulle vara med i en olycka som du kanske orsakat eller nått sånt där eller inte orsakat eller nått sånt där så och kanske förlorat några av dina närmaste eller nånting eller nått

Fhl2: Mm

Mt: sånt där skulle din hjärna eeh försöka putta bort dom här vad heter det, tankarna.

Fh2: Mm

Mt: Ja

Fhl1: Tror du att det var jobbigt då. På vilket sätt var det jobbigt?

Mt: Mm?

Fhl1: Vad är det som var så jobbigt då som hjärnan har trängt bort tror du?

Mt: Jag vet inte, den tränger bort allt. Jag vet inte.

Fhl1: Tror du att det var blodigt. Tror du att det var blod överallt där?

Mt: Jag vet, jag kan inte svara på frågan eftersom jag vet inte den, den (ohörbart)

Fhl1: Vad tro du nu då efter vad du har fått höra av oss här? Vad vi har berättat?

Mt: Aah om man, om du säger att (ohörbart) knivhuggen liksom det räcker ju bara en, en hugg att man får blod så, ja, mm.

Fhl1: Mm

Fhl2: Mm

Fhl1: För att för mig känns det som att om man utdelar ett stort antal knivhugg

Mt: Mm

Fhl1: då har man ju en avsikt med det.

Mt: Ah men det eeh, det eeh, det finns konstigt vilken avsikt ska man ha när man hade planer på att åka iväg. Man har gjort grejer med sina barn, man har planer på att skriva sin d-uppsats fortsätta skolan. Eeh ingenting tydde på någonting alls att nått sånt där skulle hända, ingenting. Och istället man träffar personen på en busshållplats och personen säger att (ohörbart) har sätt, har sätt mig och Ludvig innan vilket inte stämmer. Eeh och sen den här personen har ju väntat på platsen och man försöker backa man gör allt. Alltså jag ser inte det som ett uppsåts, ett uppsåt för att eeh

Fhl1: Nej men alltså planerna du berättar om det här med c-uppsatser och, och resor och allting.

Mt: Ja

Fhl1: Det kan ju hända saker som göra att, att, att planerna avbryts att, att man får nya planer.

Mt: Nej det, inte när det gäller mig. Inte jag har alltid

Fhl1: Mm

Mt: alltså jag har alltid haft eeh, jag har alltid haft eeh mina planer,

Fhl1: Mm

Mt: så har jag alltid backat. Och det är därför jag sa till dig att jag försökte backa verkligen.

Fhl1: Mm

Mt: Och jag säger att det känns som att någon sa till henne att eeh, att ta den bussen, vänta där och aah starta tjafs med mig

Fhl1: Mm

Mt: helt enkelt.

Fhl1: Men det är det litegrann som känns som det, alltså det är bara en känsla jag har att, av det du har berättat och beskrivit, att hela den här resan fram

Mt: Mm

Fhl1: har byggt upp en väldig ilska och, och irritation jämt emot Eva-Marie. Och du har, du, du återfaller i tankarna kring det som har hänt förr, hur hon har skadat barnen, hon har hotat dig, alltså att, att det bygger upp nånting inombords hos dig.

Mt: Mm

Fhl1: Och så kan vi ha vilka planer som helst för hela livet, absolut, men den här, det som har hänt här nu. Du, du säger själv att, att du vet, du kommer inte ihåg, du, du, du vet, kan knappt beskriva vilken känsla du har när du står där uppe i köket.

Mt: Mm

Fhl1: Så det måste ju ha påverkat dig väldigt, väldigt mycket den här resan fram

Mt: Ja

Fhl1: från det att du såg henne, alltså, från at du såg henne.

Mt: Jag vet inte jag måste fråga psykologen eller nått sånt där.

Fhl1: Vad sa du?

Mt: Jag får fråga (ohörbart) psykologen.

Fhl1: Mm

Mt: Om sånt.

Fhl1: Ja.

Mt: Mm

Fhl1: Mm. Vad tänkte du själv då när du ringde i, du, du hade inga tankar på att gå fram och titta hur det var med Eva-Marie då? Om du ändå ringer ambulans och polis. Du gick ifrån henne säger du men, om, om, du hade inga tankar på att titta hur, hur, hur är det med henne, kan jag hjälpa henne? Är hon skadad? till exempel.

Mt: Eller det kan man, alltså det kan man säga när, när (ohörbart) ringer 112 liksom. Varför ringer man 112?

Fhl1: Jo men du gick aldrig fram till henne sen då?

Mt: Ehm jag kommer inte ihåg men jag har för mig att, det kom några människor, har jag för mig, som gick såhär, som gick till henne, jag vet inte om dom gick dit, dom gick till henne, men det kom några människor. Nej men jag (ohörbart) jag ringde 112 liksom helt och jag ringde 112 på en gång.

Fhl1: Mm. Men du hade inga tankar på att hjälpa henne själv?

Mt: Jag tänkte liksom att eeh jag, alltså, jag har inte tänkt på det nu, när. Klart man skulle, jag tänkte om jag ringer till 112 då.

Fhl1: Jo men det tar ju en liten stund ändå. Att ringa går ju ganska fort.

Mt: Nej

Fhl1: Men innan dom kommer dit

Mt: Ja

Fhl1: då har man ju möjlighet kanske att gå fram och titta hur är det med personen hur var det andas, hon lever hon, har hon skador kan jag hjälpa henne?

Mt: (ohörbart) precis

Fhl1: Men det va, du hade inga såna tankar då eller?

Mt: Kommer inte ihåg. Det fanns andra människor för jag såg tror jag när jag gick ut för att ringa så såg, tror jag att jag såg några människor springa in dit och eeh då, då ville jag inte liksom försöka jag abort dom eller att dom skulle tror att jag försökte jaga bort dom eller nått sånt där. Så, sen visade jag, så tänkte jag också att eeh jag vet att polisen i Västerås hatar mig jag tänkte kanske dom kommer skjuta mig också. Jag vet inte, men jag ville inte gå in där i alla fall för att dom här personerna som var där jag ville inte skrämma att dom skulle tro att jag ska på dom

Fhl1: Mm

Mt: då ringer jag ute

Fhl1: Mm

Mt: utanför ringer jag aah efter ambulans och polis.

Fhl1: Mm. Varför, varför skulle polisen skjuta dig eller vad, vilken anledning då liksom?

Mt: Vad sa du?

Fhl1: Va, va av vilken anledning skulle polisen göra något mot dig tänkte du?

Mt: Ah dom har ju, dom har dragit vapen mot mig tidigare. Och eeh, och eeh aah, jag ville liksom, jag ville bara berätta så (ohörbart) så att hon skulle få hjälp liksom.

Fhl1: (ohörbart) då låter det som att du förstod att du hade gjort nånting i alla fall?

Mt: Nä, alltså jag vet inte, jag vet bara att jag såg mina händer så och sen det är blod där, där, där, där och jag ringde. (suckar)

Fhl2: Jag kommer ihåg att du sa att du hade blod på händerna.

Fhl1: Var det mycket blod?

Mt: Jag såg på mina händer när jag tog ut mobilen för att ringa.

Fhl1: Förstod du att det hade hänt någonting otäckt då eller?

Mt: Då tänkte jag, då tänkte jag aah (ohörbart) kanske nått otäckt har hänt liksom.

Fhl1: Mm

Mt: Och då ringde jag ambulans och polis, komma.

Fhl2: Mm. (tystnad) Var det bara händerna du var blodig på eller?

Mt: Eeh, ehm alltså jag kom till polisstationen (ohörbart) jag vet inte, jag tror, jag vet inte.

Fhl2: Men du tänkte på att såg när du tog (ohörbart)

Mt: Jag (ohörbart) mobilen också.

Fhl2: Mm

Mt: Aah såg jag. Mhm

Fhl1: Hur går tankarna just nu Joel?

Mt: Jobbigt. Eeh jobbigt och eeh, ehm, ja, känns jobbigt, mycket jobbigt, känner att aah, känns jobbigt. Och eeh ja, känner eeh känner mig dålig och så där och eeh känner att eeh önskar att eeh ah nånting annat hade hänt, alltså att, att eeh det, det som hände hade inte hänt.

Fhl2: Mm

Fhl1: Det är ju, vi ställer tuffa frågor och, och men vi vill försöka få dig och berätta så mycket du kan.

Mt: Aah

Fhl1: Vad är det för känslor kring att Eva-Marie är död nu då? Hur går tankarna kring det?

Mt: Det känns väldigt (ohörbart).

Fhl1: På vilket sätt är det jobbigt?

Mt: Ehm, det känns som jag vet inte det. Det var ändå, ändå hon misshandlade barnen och såna där grejer och, och var elak mot barnen och så, så var hon ändå barnens mamma.

Och när barnen blir äldre kommer dom att få veta. Och aah känns jobbigt och, känns jobbigt. Hela grejen.

Fhl1: Mm. Har du förstått vilka konsekvenser det kan bli för dig det här då?

Mt: Aah

Fhl1: Vad tror du kan hända?

Mt: Ja, jag vet inte, ja fängelse och eeh, aah dom kan, min familj kan drabbas av det eller kommer drabbas av det. Klart hennes familj också är drabbade för att dom har förlorat någon men och sen för mig så är aah någon, några människor kan var rädd för mig. Så jag känner, känner mig ganska, att jag är på, måste var på min vakt hela tiden och jag har sagt till min familj också jag (ohörbart) skyddad identitet och såna där grejer.

Fhl1: Mm

Mt: och så där. Känns jobbigt, tungt helt enkelt.

Fhl1: Mm

Fhl2: Mm. Det kommer ju bli mer förhör säkerligen med dig (ohörbart).

Fhl1: Ja, det kommer det säkert bli skulle jag tro.

Mt: Men som sagt du sa ju att du har förklarat, du har sagt att dom där människorna du har träffat, du har sagt att eeh, eeh jag har inte viljat att dom ska träffa barnen det är fel.

Fhl1: Mm

Mt: Då har du intervjuat fel människor.

Fhl1: Vi intervjuar många alltså, det, vi måste prat med många.

Mt: För att hon blev erbjuden faktiskt och träffa barnen

Fhl1: Mm

Mt: med kontakt person. Hon blev till och med erbjuden och, träffa, och ha ett samtal varje dag med barnen, hon sa nej till det.

Fhl1: Mm

Mt: Hon blev erbjuden att jag skickade bilder till henne och sen skriver vad barnen har gjort så hon kan ändå hänga med

Fhl1: Mm

Mt: under dom här utredningarna. Hon sa jag vill inte helt enkelt.

Fhl1: Aah, nej men alltså vi pratar med många alltså jag ville bara höra vad din kommentar till det där.

Mt: Mm. Så det är helt fel.

Fhl1: Aah

Mt: Försökt mitt bästa. Annars så skulle jag aldrig ha vunnit i, i tingsrätten om

Fhl1: Mm

Mt: jag, om jag, om jag var inte villig att låta henne

Fhl1: Mm

Fhl2: Mm

Mt: träffa barnen och så.

Fhl1: Mm.

Fhl2: Från det ena till det andra är du, är du höger- eller vänsterhänt Joel?

Mt: Jag är eeh (tystnad) högerhänt.

(tystnad)

Mt: Mm

Fhl2: Aah nej, jag har inget

Fhl1: Nej jag tror vi om inte försvararen har några funderingar eller

Adv: Nej

Fhl1: frågeställningar?

Adv: Nej

Mt: Eeh förra gången du frågade om ni (ohörbart) kontakt med min mamma och pappa?

Fhl1: Ja

Mt: Eeh har ni fått tag på dom eller?

Fhl1: Ja

Mt: Okej. Är dom, har min mamma blivit förhörd och eller?

Fhl1: Vi ska prata med dom.

Mt: Jaha okej. För, för jag skulle vilja, ah prata med min mamma.

Fhl1: Det förstår jag. Vi får se när det blir läge för det. Det kan vi inte svara på.

Mt: Eller åklagaren sa efter dom hade blivit förhörda, jag vet inte. Men

Fhl1: Aah vi får se. Vi får kolla upp. Vi ska prata med dom i alla fall.

Mt: Aah.

Fhl1: Då så. Avslutar vi förhöret klockan 10:52.

(Ljudfilen slut)

Förhör

Videofilmat förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Kabagambe, Joel Kirungi

Personnummer
19820115-1332

Den hörde är
Misstänkt

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord och mordförsök, Tråddragargatan i Västerås.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas
Martin Beskow

Försvarare/ombud närvarande
Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhörsledare
Magnus Idén

Förhörsdatum
2013-08-12

Förhör påbörjat
09:07

Förhör avslutat
10:00

Förhörsplats
Polishuset i Uppsala

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt
Ljudbandsförhör

Förhörsvittne
Linder, David

Utskrivet av
PF

Berättelse

K18360-13 mt Joel Kabagambe1001.MP3
(Förhörsplats är Videoförhörsrummet, Plan 10, Polishuset i Uppsala.)

Fhl Magnus Idén (förhörsledare)
Fhl2 David Linder (förhörsvittne)
Mt Joel Kabagambe (hörd person, misstänkt)
Adv Martin Beskow (advokat)

Fhl2 Ja, vad sa du? Hur är det med dig, Joel?

Mt Inget vidare. Inget vidare alls. Jag börjar se grejer och börjar snacka med mig själv och igår så trodde jag igen att någon har varit i cellen. Personalen. Det här är andra gången på en vecka jag tror sådana där grejer. Och personalen har reagerat igen. Eh, och sagt till mig att, har du börjat bli snurrig igen som du, ah som du var i Västerås. Så att vi måste veta liksom. Och de började snacka med mig. De bara om det här fortsätter så kommer du att få åka härifrån. Jag sa det är inte mitt fel, jag har inga mediciner. Och när jag blir utan mediciner, jag blir så här. Och det, jag kan inte, jag kan inte göra någonting åt saken sa jag. Och så jag har fått en, jag har fått en varning här också. Men då, att om jag beter mig som, sådär, ah, mot personalen eller mot, eller mot någon så ah, nästa gång så skickar de mig någon annanstans igen. Och då, som sagt, jag sa det, det är inte mitt fel att det blir så här, det är era sjuk-, sjukvårdare. Som har, som har gjort att det blir så här.

Fhl Men vad har du, har du gjort då när du fick en varning? Är det, har det hänt någonting särskilt då eller?

Mt De har sagt att ja, jag har uppträtt hotfull, jag börjat se grejer och sådana där grejer, sådant där tycker de, skrämmande för dem alltså.

Fhl Ja?
Mt Och det gillar inte, de blir ju själva liksom rädda liksom. De, han tyckte, han var, han var rädd för sin, sina arbetskamrater. Sen när de kom in och ville snacka, då förklarade jag, det, medicinen är borta. Jag kan ju, jag kan ju bli så där. Det är, har jag redan sagt till er. Och jag vet inte, jag är helt borta sa jag liksom. Därför försöker jag och bara sova.
Fhl Mm.
Mt Men han säger i alla fall om du gör så här igen så kommer du få flytta så här ifrån för att om du mår psykiskt dåli, vilket du verkar göra så vet vet inte vad vi ska göra. Vi får inte göra någonting.
Fhl2 Hm. Men har de tagit bort helt och hållet nu, medicinen? Vaddå, skulle du trappa ner och så där men?
Mt Det är (ohörbart) jag hade hemma då, det är ju borta. Det, det lilla jag får, det ger ju ingen effekt. Så det som jag snackar med er här nu, det kan vara, jag kanske säger någonting som inte finns, inte har funnits eller något sådant där.
Fhl Mm?
Mt Någonting vansinnig, jag vet inte och någonting som inte stämmer.
Fhl Okej.
Mt Jag är inte i mitt själva jag.
Fhl Nej okej, okej.
Mt Som, som jag skulle vilja vara.
Fhl Ah. Men det vi skulle vilja, det är att vi har dra-, vi har tagit ut en kartbild över, över Tråddragargatan eh, där du åkte bussen.
Mt Mm? Där vi åkte bussen?
Fhl Ah precis, där ni åkte bussen. För du sa, du har ju sagt att ni blev eh, vad heter det, bussen passerar, alltså det, det vart ju någonting med stoppknappen, du kunde ju inte, ni tryckte men bussen stannade, ni fortsatte längre bort. Jag skulle bara vilja veta var klev ni av?
Mt Ah.
Fhl Och sen alltså om du kunde bara förklara var allting hände?
Mt Det där hann jag anteckna i mina anteckningar-
Fhl Ah?
Mt -som jag har i cellen-
Fhl Ah?
Mt -det är det.
Fhl Ah? Men fixar du det, för jag tänkte om du-
Fhl2 Du kan ju titta på bilden bara, och-
Fhl Ah, här är ju Tråddragargatan nu då. Alltså det här är ju, ah, precis, här är ju vägen ut mot Bjurhovda. Här borta ligger den där pizzerian.
Mt Kan jag låna den här?
Fhl Ah, visst, visst.
Adv Nu måste jag försöka, innan vi börjar måste jag förs-, jag vill gärna-
Fhl Mm, titta du.
Adv - jättegärna vara med så jag vet vad fan vi pratar om.
Fhl Mm?
Adv Men det lyckas jag inte med. Tråddragargatan, visst är det den med alla jävla farthinder?
Fhl Ah precis, de här bulorna på vägen.
Adv Det här, är då den som fortsätter upp mot Burger King och OK, eller hur?
Fhl Ah precis, eller jo, det här är ju vahetere-
Mt Den som fortsätter mot (ohörbart)-
Fhl Exakt, det här är ju Malmabergsgatan upp ja, precis där vid korsningen, den

fortsätter ju ner.
Adv Men det här är ju strax efter korsningen, då ligger, är det här Odensvi centrum då? Va?
Fhl Nej, det ligger längre upp här.
Adv Det ligger längre-
Fhl Ah, det här är ju Vårdskolan och gamla, eh. Du har en kiosk här nere och du har en, en, en, någon cykelbutik.
Adv Är det kiosken?
Fhl Ah precis och så har du någon cykel-, en pizzeria och en cykel-
Adv Där ligger cykel?
Fhl -ah precis.
Adv Det (ohörbart) inte alls.
Mt Jo här, här ligger den där pizzerian. La Perla tror jag.
Fhl La Perla heter den, precis. Det stämmer.
Mt Pizzerian.
Adv Då är det här man kommer från sjukhuset-
Fhl Exakt.
Adv -här man fortsätter ut mot typ (ohörbart).
Fhl Mm.
Adv Ja, nej men då är jag med.
Fhl Och så har du Björskogsgatan här bakom, bredvid Malmabergsskolan, så kommer du ju upp till Ica eller, eh, vad heter det?
Adv Rondellen där?
Fhl Ah precis. Och du har ju Park Hotel, gamla, här uppe vet du.
Adv Ah, då vet jag var vi är.
Mt Men om den här stället, var ligger den här?
Fhl2 Maskinistgatan.
Mt Var ligger då själva huset någonstans först, först och främst?
Fhl2 Nu ska vi se. Det ligger där, det huset, där.
Mt Det här, det här är huset och det.
Adv Ja.
Fhl2 Kommer (ohörbart)-
Mt Kommer här med bussen och, härifrån nere och man har du vet tryckt och bussen borde släppa av en. Någonstans *här* ungefär borde bussen släppa av.
Fhl Där borde den ha stannat, ungefär?
Mt Ah, någonstans här. Normalt brukar den stanna, stanna någonstans här. Men det var fel på knappen så bussen fortsatte och jag, och jag sa till busschauffören typ ah, det fungerar ju inte. Och vi klev av någonstans, jag kommer ihåg mitt emot kiosken och pizzerian.
Fhl2 Ah, ganska långt?
Mt Här.
Fhl2 Okej. Ah men vad bra, då vet vi.
Mt Där. Och här, när vi gick ut det blev, det är då det blev all-, det är tjafs ända, hela vägen.
Fhl Mm? Var någonstans börjar, alltså själva första? Om du berättar liksom tjafset, vad som hände där alltså? Kan du säga ungefär var någonstans?
Mt Där, där, där. Där vi kom. Platsen.
Fhl Där började det? Mm.
Mt Ah.
Fhl Och om man säger, vad hände? Om du kan dra det igen då, så kan du väl visa, så?
Mt Där alltså. Innan, innan vi gick av bussen, jag snackade med Ludvig. Jag snackade med han på uganda.

Fhl Mm?
Mt Och sen när vi gick av så, så var det tänkt att vi skulle stanna kvar. Så hon skulle gå före.
Fhl Mm.
Mt Och så som det brukar vara liksom.
Fhl Mm.
Mt Men hon ville ju inte. Så hon började liksom tjafsa och hon började dra och slita och dra liksom i Ludde liksom och det tycker jag var, var inte bra efter det som hon har gjort mot honom tidigare. Och han visste inte var han skulle gå och så där och hon fortsätter och hon är på, det var inte samma Eva-Maree som det brukar vara när man träffade.
Fhl Nej.
Mt Så det, jag tänkte hela tiden att någonting stämmer inte med henne idag. Är hon hög? Har hon tagit knark eller, du vet? Vad, vad är det som?
Fhl Mm?
Mt Någonting stämmer ju inte.
Fhl Brukade hon använda knark?
Mt Nej, det vet jag inte men jag vet att hon tar, hon tog tabletter.
Fhl Vad var det för tabletter hon tog då?
Mt Det vet jag inte. Men jag vet i alla fall att hon tog, hon brukade ta tabletter och hon brukade dricka. När hon har, när hon höll på och sälja sex och sådant där och.
Fhl Mm?
Mt Ah, då brukade hon säkert ta knark.
Fhl Mm.
Mt Men i alla fall här var-
Fhl Mm?
Mt -här var det och sen gick vi över gatan så. Vi gick över gatan och här började vi slåss och grejer och hon säger massa med grejer. Hon slog. Hon slog hela tiden, jaja, liksom, ja.
Fhl Det var där hon slog första gången liksom?
Mt Ah precis, alltså, hon slogs liksom.
Fhl Mm.
Mt Och, och jag liksom, jag bara puttade iväg liksom. Jag vet att varför ska jag slå henne, vad vinner jag på det? Och varför ska jag bråka framför min son? Det går ju inte. Och samtidigt när hon håller på och dra och slåss, då skadar ju hon sonen också liksom. Och då, jag blev förbannad, jag tog honom åt sidan liksom. Sen blev det slåss och hela vägen slåss och tjafs. Och hotelser och bland annat och ah, sådana där grejer att jag skulle bli död.
Fhl Mm.
Mt Sådan, sådant. Det är vad jag vet, kommer ihåg.
Fhl Mm.
Mt Men i alla fall, klev av här. Gick över gatan. Och sen tog vi den här långa vägen. Ända, ända dit.
Fhl Mm, mm?
Mt Tog inte så. Så lång tid som man kan säga-
Fhl Nej?
Mt -att promenera dit.
Fhl Mm? Men alltså var det mest hotelser sen här, alltså-
Mt Det var hot och slåss.
Fhl Mm. Kommer du, kommer du ihåg hur många gånger hon slog dig?
Mt Ja, flera gånger.
Fhl Okej.

Mt Men hon, hon slår mig, hon är så liten. Jag behövde, jag behövde bara liksom så här. Pam.
Fhl Ah, okej?
Mt Öppnade liksom tillbaks och-
Fhl Okej?
Mt -puttade bort henne liksom men det var obehaglig för eh, Ludvig.
Fhl Ah?
Mt Och det var obehaglig för Ludvig för hon, hon försökte dra honom tillbaka. Mellan oss.
Fhl Försökte hon dra honom ifrån dig, alltså?
Mt Ja, hon försökte dra honom tillbaka medans hon håller på med sina hotelser och slå, och slå med liksom. Till slut jag sa till henne det räcker. Och jag håller honom här liksom.
Fhl Mm. Slog hon dig med knuten näve, med öppen hand eller?
Mt Hon slog så, hon slog så.
Fhl Okej. Var siktade hon eller alltså för, upplevde du att det-
Mt Hon sikt-, alltså eftersom vi gick. Och så, hon var här. (Ohörbart) här. Hon slog härifrån på mig hit.
Fhl Okej, hon slog mot din, din vänstra sida?
Mt Hon slog bara så där.
Fhl Mm?
Mt Och för mig, det var inte alltså ah, man vet ju liksom hur tjejer slåss liksom, jag kunde ändå liksom bara pam, putta iväg henne.
Fhl Mm.
Mt Och varje gång jag puttade iväg henne blev hon ännu mera aggressiv.
Fhl Okej.
Mt Och började skrika och komma med hotelse och allting och om att jag skulle vara död och att, ja, det är kört för mig. Jag är redan död. Och ah, jag har ett pris på mitt huvud och sådana grejer tror jag hon höll på med. Kommer inte ihåg så.
Fhl Har hon haft svårt så här för och, och hålla humöret? Alltså har hon blivit arg på, alltså när ni levde tillsammans och så där där nere?
Mt Ah, när det var, ah, när det var, ja, hon har haft sådana här grejer förut. Hon har kunnat blivit arg och kastat sönder någonting eller något sådant där och.
Fhl Mm.
Mt Smällt dörrarna och så där och en gång, hon var arg, det var, det var umgänge och Ylva var där. Parkeringen och eh, hon började bråka med Ylva och hon började ta tag i Ylva och försökte att nästan slå henne. Slå Ylva och så hon har haft sådana där.
Fhl Okej.
Mt Men en grej, den här gången, den här dagen. Det kändes konstigt för mig därför att när det gäller mot mig, det var när vi var tillsammans men efter vi var, när vi inte var tillsammans så har hon aldrig gjort sådana här grejer. När jag har varit med barnen eller någonting och vi har träffat på henne, hon har inte sagt någonting. Hon har inte reagerat på någonting och jag har också inte sagt någonting.
Fhl Nej.
Mt (ohörbart) har inte reagerat någonting, jag bara så, så. För att de hade sagt till oss aldrig prata med varandra-
Fhl Nej?
Mt -utan att, utan att det finns folk.
Fhl Nej, precis.
Mt För att annars, vi skulle, vi skulle bara (ohörbart) tjafsa.
Fhl Mm.
Mt Men hon *bröt* det här.

Fhl Ah?
Mt Det kändes som nästan om att hon väntade in, in oss, in mig och Ludde. Att hon väntade in oss på busshållplatsen. Som jag sa till, tidigare till er.
Fhl Mm.
Mt Jag såg en buss 12:a när vi fick skjuts. Jag såg en buss 12:a när vi fick skjuts. Och då sa jag till Ludde, jag ba ah den där bussen, det var den vi skulle egentligen tajma om vi inte hade fått skuts sa jag till Ludde liksom och, och han som körde oss. Så hon borde ha tagit den bussen.
Fhl Mm?
Mt Hade hon tagit den bussen, då hade hon hunnit där före oss. För att vi gick senare till tågstationen och sen, jag köpte ju den där biljetten och sen jag körde in den i maskinen kanske 10.50. Och sen gick till busshållsplatsen, sen stod hon där fortfarande. Då tänkte jag hon har inte tagit bussen, hon har tajmat oss på något sätt. Och sen, som jag sa till er, jag försökte liksom och Ludde, han höll på och säga, han ville inte gå så där. Jag tänkte ska jag ta den här bussen, ska jag riskera och ta den här bussen. Det kan bli tjafs eller ska jag vänta, för hon tar bussen och vi tar nästa buss och det blir försening. Till slut jag tänkte ja, vi tar bussen.
Fhl2 Mm.
Mt Och då hoppade hon också på bussen helt plötsligt alltså.
Fhl Mm.
Mt Hon hoppade före. När hon märker att vi ska ta (ohörbart) den här bussen nu. Jag hann ju stanna bussen, annars den höll på och åka iväg.
Fhl Mm.
Mt Och jag sa till henne, jag ba du, du får inte göra så här ju. Du får ju inte ens träffa barnen utan kontaktperson, du får inte hålla i. Så att det var där allting, så att hela, hela så som hon betedde sig den dagen, det var inte så som hon har betett sig när hon har träffat oss ute.
Fhl2 Nej?
Mt Hon har ju, hon har ju, hon har ju, hon har inte gjort sådana där, ta Ludde eller, eller-
Fhl Nej?
Mt -eller säga någonting till mig eller hon har ju inte gjort det alls. Det verkar som om någon har sagt till henne som jag tänker och tror att någon har förmått henne att, och sagt till henne. Vänta in, vänta in honom och gör så där, ta Ludde. Provocera honom.
Fhl Mm.
Mt Så känns det för mig.
Fhl Mm.
Mt Så långt.
Fhl2 Och då vet vi i alla fall var ni klev av och så där.
Mt Mm.
Fhl Tack.
Fhl2 Bra. Ah. Jag tänkte på de här studierna?
Mt Ja? Mm.
Fhl2 Du har ju pluggat mycket har vi förstått.
Fhl2 Och läst många högskolepoäng. Under lång tid. Hur har du kunnat finansiera dina studier? Hur har du haft råd och plugga så lä-, eller vad, hur?
Mt Alltså jag har ha-, jag har haft, jag har haft pauser emellan.
Fhl2 Ja?
Mt Jag har haft pauser emellan. Och sen då när jag har haft pauser har jag inte pluggat och sen har jag pluggat igen. Sen har jag fått barn, då har jag tagit paus. Varenda gång jag har fått barn har jag tagit paus.
Fhl2 Mm.
Mt Och sen efteråt har jag pluggat.

Fhl2 Ja, har du tagit studielån då eller?
Mt Ja, jag har tagit studielån. Och när jag har haft barnen, då får man, med bostad-, bostadsbidrag. Och allt det där. Man får extra lån.
Fhl2 Men du har inte haft någon inkomst då så att du har jobbat och tjänat pengar?
Mt Nej. Men jag, jag har bara, jag har ju inte hunnit med någonting. Mitt liv var liksom eh, när jag gick i skolan, det var skolan, det var barnen fram, först och främst. Sen att, sen var det skolan, sen hann jag inte med så mycket mer.
Fhl Nej?
Mt Och liksom.
Fhl2 Men du har ändå haft råd och leva det livet, så att säga? Du har fått någon form av pengar i alla fall?
Mt CSN, det räckte för eftersom jag, jag, jag fick ungefär 16 000 per månad.
Fhl Mm?
Mt Men då var det barnbidrag och allting inräknat.
Fhl Mm?
Mt Och med, med hyran betald och det och det och det. Jag kunde köpa alla jag ville. Till barnen och jag kunde lägga undan till deras sparkonto, pengar och jag gav mina barn det de behövde liksom. Lite dyrare grejer och sådana där grejer.
Fhl2 Mm?
Mt Jag köpte hellre någonting dyrt än ah, jag satte mina pengar på barnen. Hellre barnen än mig.
Fhl2 Mm?
Mt Men när vi hade mat, så det var det det de behövde (ohörbart). Sen var det skolan.
Fhl2 Men har du, har du lånat max nu? Alltså stud-, från CSN? Är du uppe i tre, fyra hundra tusen eller?
Mt Ja, jag har är uppe, ja, jag är uppe över, jag är uppe. Jag klar-, jag är uppe mm, jag är uppe i kanske hundra, hundraåttio tusen.
Fhl2 Mm.
Mt Men då har jag också Komvux, Komvux, när jag gick på Komvux inräknat, halva beloppet där. Och jag gick på komvux i ett år och läste till Natur.
Fhl2 Mm? Ah, för du hade inte så jättemycket kvar heller och det var uppsatsen där och sen var det resttentor eller, som du skulle göra klart där.
Mt Jag hade uppsatsen och sen ah, typ sju tentor.
Fhl2 Mm.
Mt Så jag hade, planen var ju att, planen var ju att skriva D-uppsatsen-
Fhl Mm?
Mt Medan jag gör omtentorna.
Fhl Mm.
Mt Sen var planen att flytta ifrån Västerås.
Fhl2 Mm. Ja. Vad hette han som du försökte få tag i? Du hade någon handledare eller liknande på högskolan? Jag kommer inte ihåg. Han du försökte ringa?
Mt Magnus?
Fhl2 Vet du-
Mt Studievägledaren.
Fhl2 Studievägledaren? Magnus, vet du vad han heter mer?
Mt Magnus, jag har glöm-, jag har glömt vad han heter.
Fhl2 Mm, men vi kan kolla upp det.
Mt Magnus heter han i varje fall.
Fhl2 Mm.
Fhl Mm. Men har du fortfarande den här, alltså har du fortfarande inga minnesbilder alls ifrån, ifrån huset?
Mt Det svartnade till.

Fhl Det gjorde det?
Mt Mm. Jag försöker och försöker, som jag sa. Jag försöker. Till sist, då kommer jag ju på det. Den grejen, det som jag kom på att den där kvinnan hoppade på mig flera gånger.
Fhl Mm.
Mt Det, alltså jag försöker men jag har det svårt som sagt.
Fhl Ja?
Mt Med minnet och. Annat.
Fhl Mm.
Mt När det gäller den händelsen då. Jag mådde, alltså jag mådde inte bra och jag mår inget bra nu heller.
Fhl Nej.
Mt Och kanske nu när jag får gå specialist, jag kanske nu, kanske det blir bättre. Jag vet inte.
Fhl Mm?
Mt Kanske jag får tillbaka min medicin och kommer tillbaka till normal nivå liksom. Och, och då ni kan få höra mig bra och så där.
Fhl Mm.
Mt Och det känns annars lite konstigt om jag säger någonting nu och sen jag kommer på senare, jag bara det här stämmer inte. Då måste jag säga till er hej hallå, det där nu jag sa förra gången, det stämde inte. Sen säger jag någonting nu och sen säger jag någon, alltså hela tiden. Så de grejerna jag säger till er, ni ska egentligen, vissa grejer, man vet aldrig. Kanske jag säger dem och kanske de finns inte. Kanske det är någonting annat.
Fhl Mm.
Fhl2 Mm.
Mt Men ni måste ha det i åtanke.
Fhl2 Jo, men det har vi ju också men vi försöker ju jämföra det du berättar med vittnen, vad de berättar och så kan man ju se. För det är så vi jobbar också lite grann så här, ah, men det här stämmer, ah, det stämmer bra liksom att. Så vi kan få en bild så där då. Och jämföra.
Mt Ja, men jag gör mitt bästa och säger, jag ställer upp och säger det och säger och det har jag gjort från början och som sagt, jag har försökt och jag gör mitt bästa och så där.
Fhl Mm.
Mt Mm.
Fhl Men du kommer ju ihåg när du kommer ut ifrån huset säger du, eller när du eller efter, när du tar upp telefonen säger du? Och du ser att dina händer är blodiga. För det sa du ju tidigare i förhör. När du ska ringa. Men du ringer ju, eller så-
Fhl2 Kommer du ihåg mer vad du, just den, vad du gjorde precis efteråt?
Mt Alltså jag, jag bröt ihop. Jag bröt ihop och jag, alltså jag bröt ihop. Jag ringde 112 har jag för mig.
Fhl Mm.
Fhl2 Ringde du något mer samtal eller var det efter-
Mt Efteråt så ringde jag Ylva också.
Fhl2 Du ringde henne också? Vad, det kommer du ihåg i alla fall?
Mt Jag kommer ihåg alltså när jag, jag kommer ihåg att jag kom ut. Jag kommer ihåg, jag sa, det första jag, det första i min tanke, det var ju och ringa polisen. Och ringa ambulans.
Fhl2 Jo? Men du, du berättar nu, eller du berättade inte förra gången att du ringde Ylva? Men det kommer du ihåg?
Mt Jo, jag sa till er att jag-

Fhl2 Ja?
Mt - jag har berättat att jag har ringt Ylva. Det har jag, det har jag för mig att jag gjorde.
Adv Mm, (ohörbart) gjorde (ohörbart).
Fhl2 Mm, men jag tänkte lite mer vad, vad ni pratade om och så där?
Mt Jag berättade, jag berättade för henne att, jag berättade för henne något, hade hänt, om vad som hade hänt och jag vet inte.
Fhl2 Mm?
Mt Och sen jag sa jag älskar barnen och sånt där. Och så.
Fhl2 Mm.
Mt Och jag tror jag berättade också om att ja, det har väl varit tjafs. Och att, för att jag ringde ju Ylva på bussen också.
Fhl2 Mm, jo, det, det vet jag.
Mt Jag ringde Ylva på bussen också. Jag ringde henne och sa hon har tagit grabben nu (ohörbart) gör jag liksom. Och hon sa till mig, ta det lugnt. Sätt dig i b-, sätt dig bredvid och så där och när ni kommer ut så säg till henne vad som gäller liksom. Hon får inte vara i närheten av barnen och, och så där och. Och sen sa hon ring, ring dem också och socialen. Samtidigt. Så jag försökte ringa men jag, jag vet inte om jag kom fram.
Fhl2 Mm. Men för som sagt, vi försöker förstå va och du hjälper till absolut Joel men det som får oss lite så här fundersamma det är att du kan redogöra, berätta så himla bra om hela resan fram.
Mt Mm.
Fhl2 (Ohörbart) du kommer ihåg de här samtalen, du kommer ihåg bussen, du kommer ihåg men sen där, vad är det som kan ha gjort att det blir så, att det bara svartnar?
Mt Alltså det är, vad heter det? Vad heter ordet? Man befinner sig i, vad heter det här ordet? (Ohörbart.)
Fhl Var det sinnestämning vi pratade om innan eller?
Mt Ah typ.
Fhl Vad man har för känslor och så där.
Fhl Alltså man, vad ska man kalla det? Man känner sig, man känner sig en sån där, alltså när du, allting, till exempel vi säger att du är här och nu. Och jag och du, vi tjafsar. Sen det svartnar helt för dig och, och det och det och det och det och det och det. Förstår du? Och du har typ tjafsat med mig och du har gjort illa mina, mina barn och allting eller jag har gjort illa dina barn och jag har haft problem. Du har haft problem med socialen, problem med diskrimineringar och allting och du har slagit eller jag har slagit eller jag har haft, jag har slagit dina barn och jag har gjort det och det, förstår du vad jag menar? Och sen kom-, händer en sån här händelse och du misstänker att den här händelsen, i början, att det kanske var som var planerat? För att det var ons-, det var något konstigt med det. Sen tippade det över med allt. Plus att barnet var inblandat och barnet också blev, man kan säga misshandlad eftersom jag höll på och dra i ditt barn eller något sådant där. Och ditt humör tippar, tippar över och du mår ju psykiskt dåligt ändå. Från de här, ah, umgängena när de händer eftersom grabben hela tiden har sagt att han mår dåli och ditt humör tippas, tippar över på något sätt. Jag vet inte vad det har för ord-
Fhl2 Att du hamnar i affekt alltså eller något liknande?
Mt Ja, du hamnar ju i, trans eller jag vet inte vart, jag vet inte hur jag ska förklara. Och, och sen blir det så där och sen, och sen något sånt här händer, sen efteråt kommer du på liksom oah, vad har hänt. Och sen du vet, ringer po-, ringer polisen, ringer ambulanser, du vet, så där.
Fhl Mm.
Mt Jag vet inte om det där ordet.
Fhl Ah, fick du-

Mt Vad ordet heter, kan vara.
Fhl Ja? Men när du säger det härа, att det är "något sånt härn´t" som har hänt? Du säger att någonting sådant här har hänt?
Mt Jag förstår inte vad du menar.
Fhl Nej men alltså det känns som att du inte vill, alltså du vill inte nämna det, liksom vad det är som har hänt?
Mt Nej, det, så är det inte.
Fhl Okej.
Mt Så är det inte. Det bara är så som jag menade.
Fhl Okej.
Fhl2 Vi försöker ju förstå som sagt och det är därför-
Mt Jo, men också som jag sa till er, jag är inte hundra procent, och jag kan säga en grej nu. Och sen, jag kanske senare, när jag mår bättre, jag kanske säger helt annan grej. Så ni ska ta liksom, ah, bara så ni vet. Jag kan säga en grej nu medan jag sen kanske säger ändå någonting annat nästa gång. På grund av det här med att de har tagit bort medicineringen och jag blir ju som jag är.
Fhl Mm.
Mt Mm.
Fhl Mm.
Fhl2 Ah, vi försöker ju förstå som sagt eh.
Mt Ah ja, för jag förstår ju er alltså.
Fhl2 Vi lyssnar ju på vad du säger.
Mt Jag förstår, jag lyssnar också på vad ni säger och. Och vi försöker men det är kämpigt för mig.
Fhl2 Det förstår vi mycket väl att det är.
Mt Det är kämpigt för mig. Det är, det är kämpigt för mig utan. Hade jag haft medicinen och så där, visst och om det hade varit någon helt annorlunda, då vet jag i alla fall att för att jag har ju fungerat, som människa. Då har jag sagt till de här människorna här, jag bara, jag har ätit de där medicinerna men jag har kunnat gå i skolan, jag har kunnat vara den perfekta pappan. Jag har, jag har kunnat vara den som håller ordning i områden efter att kvartersvärdarna har åkt iväg. Jag har kunnat liksom ta hand om barnen och de är glada, lyckliga barn och allting.
Fhl2 Ja, ja.
Mt Och ändå har jag gått på den här medicinen och de bara ah den är för mycket, vi måste ta bort den. Och ja, de tog bort den och sen de tog bort den jag är helt kaos, katastrof.
Fhl2 Ja? Men det är ju det som får oss lite fundersamma också för att du beskriver ju verkligen hur du har funkat bra på medicinen och liksom verkligen varit rätt. Du har ju o-, du har kunnat ta hand om barnen, plugga och kvarteret och men ändå så händer det en sådan här sak.
Mt Mm.
Fhl2 Du säger att du mådde fint och så där men ändå så kommer det en sådan här händelse?
Mt Jag mådde inte fint då när det, utan det.
Fhl2 Äej men det finns ju olika grader på liksom hur arg man kan bli och vad man gör.
Mt Ah.
Fhl2 Du förstår vad jag menar, kanske? Ah. Att man kan vara jäkligt förbannad, det är en sak och men, men att det slutar med att en människa är död. Det är lite skillnad.
Mt Aja, jag förstår det. Ah.
Fhl2 En är död och en är skadad. Det är så vi tänker.
Fhl Hur länge har du ätit de här medicinerna?
Mt Det beror ju på, jag har ju ångest och depression.

Fhl2 Mm.
Mt (Ohörbart) va, där.
Fhl2 Ja?
Mt Så jag, jag har ätit medicin i flera år men-
Fhl2 Mm?
Mt -de här kanske jag har ätit i typ fyra år. Inte den här styrkan.
Fhl2 Nej?
Mt (Ohörbart) ännu mindre sty-, styrka.
Fhl Okej?
Mt Men sen varje gång det har blivit att barnen hade blivit misshandlade och-
Fhl Mm?
Mt -och de berättar för mig att de har blivit misshandlade eller något sådant där, (ohörbart) eller alltså (ohörbart) i livet och så där och. Så det har blivit att och jag rå-, jag har blivit så. Jag har blivit liksom riktigt så där alltså att jag vill, jag vill nästan, jag har varit arg på polisen. Jag har varit arg på rätts-, svenska rättsväsende-
Fhl Mm?
Mt -jag har varit arg på speciellt de här som jobbar på socialtjänsten. Jag har varit arg mot samhället och sådana där grejer. Och då, ah, då har jag fått, då har jag fått lite mer medicin.
Fhl Okej.
Mt För att ko-, för att bli lugn.
Fhl Vem är det du har fått medicinen av då, är det?
Mt Och det har hjälpt. Min läkare.
Fhl Okej, men vem är det då, är det?
Mt Det är Voychek det, ah, det är min läkare.
Fhl Ah, är det bara han som har gjort det? Som har skrivit ut det?
Mt Nej, nej, han har inte varit där så (ohörbart) får jag väl en annan läkare som har skrivit ut.
Fhl Okej?
Fhl2 Har du någon husläkare? Som du har träffat?
Mt Familjeläkare.
Fhl2 Eller ah familjeläkare, har du någon?
Mt Jag har träffat någon på, någon på Bäckby.
Fhl Ah?
Mt Men där var jag ju med operatione och det har varit när jag har varit sjuk.
Fhl2 Mm.
Mt Så har jag träffat. Men annars har jag träffat bara Voychek och Irene. Har jag träffat. En sjuksköterska som heter Irene för de har följt mig från när jag var som botten av mitt liv tills när jag kom upp till toppen.
Fhl2 Mm?
Mt Så de har varit ganska stolta över mig.
Fhl2 Mm.
Mt Och de har följt med en hela vägen liksom från kriminalitet, allt och du vet, ända tills det här med snart klarat skolan och allt det där och så det var dem jag brukade gå och träffa och snacka, för att snacka av mig.
Fhl2 Mm, jo men det är ju också, det verkar, precis som du beskriver själv att du har gått från botten och sakta uppåt.
Mt Ja.
Fhl2 Och du klarar studier och allting och sen händer-
Mt Ah, och sen händer sådan härа, ja, alling, allting bara rasar.
Fhl2 Allt i soptunnan.
Mt Ja.

Fhl2 Det är svårt att begripa vad är det är som får att du, att det blir så.
Mt Det är så.
Fhl2 Just att du har vårdnaden om dina barn, nästan klart med studierna-
Mt Ja, nära (ohörbart)-
Fhl2 Det börjar ordna upp sig saker och ting. Känns det så?
Mt Ah, som jag sa till dig att, efter alla de här händelserna som har hänt också som de var, den dagen då så som hon gjorde mot honom. Och jag vet att det är ju han som har blivit mest drabbad när det gäller misshandeln då på barnen, det är ju han. Och sen jag har bärt det här länge, det är som och bära en tung väska. I den väskan innehåller diskriminering, den innehåller misshandel mot barnen, den innehåller prostitution, hon, ah, det innehåller att jag är rädd att barnen har blivit sexuell utnyttjad, det innehåller *mycket*, den här tunga väskan som jag bär kan man säga. Och för att kunna klara av det, bära den här väskan och inte låta den tippa över så har jag har haft mediciner.
Fhl Mm.
Mt Medicin och samtal. Och då har det funkat. Och men, som sagt, den här gången, den dagen hon, hon gjorde någonting som hon fick inte göra.
Fhl Mm.
Mt Hon tog kont-, hon tog kroppskontakt. Och jag blev rädd. Att för hon hade aldrig gjort det här förut. Hon tog kropp-, hon tog kontakt. Och hon tog ju Ludde liksom. Drar liksom och jag, jag tänkte vad är det här. Det var som att den där dagen hon var ute efter tjafs. Faktiskt.
Fhl Mm.
Mt Det var som att hon var ute efter att få mig och tippa.
Fhl Mm. För den här väskan som du säger, det måste ju vara fruktansvärt fru-, alltså frustrerande.
Mt Mm.
Fhl Det som finns i den här väskan som du, alltså ja. Fiktiva väskan men i alla fall.
Mt Men det är ju det, det är ju det, det är ju därför jag har gått på alltså psykiatrin.
Fhl Mm, precis.
Mt Men den här väskan var ju nu, nästan, nästan borta, jag vann ju i tingsrätten.
Fhl Mm.
Mt Allting började och jag va-, jag vann ju tingsrätten, jag fick, jag fick information om att ja, jag ska göra min D-uppsats.
Fhl Mm.
Mt Och liksom.
Fhl Men då hade det här med umgänge kommit igång.
Fhl Mm.
Mt Grabben började gå säga jag vill inte gå dit, jag vill inte gå. Ja, så där och så, så, så, så, så där. Och sen hon gjorde det där som hon gjorde. Att hon, trots att hela, hela händelseförloppen, att jag backade hela tiden, jag försökte backa men att hon försök, hon kom, fortsatte och fortsatte och fortsatte. Jag backade, hon fortsatte och fortsatte och fortsatte och fortsatte, fortsätter. Känns som att hon hade planerat, någon, kanske de på den här Cederängen, kanske de har sagt till henne att ah nästa gång du träffar han med, du träffar Ludvig med hans pappa eller Julia, gå fram, ta kontakt. Visst, hade hon sagt till mig i förväg att det, Joel är det lugnt om nästa gång jag ser dig, nästa gång jag ser dig och du är med barnen, jag kan komma fram i alla fall och säga hej. Eh, är det lugnt med dig liksom? För att hon fick inte enligt reglerna men äh det är lugnt. Hade hon sagt så till mig i förväg, då hade jag liksom, då hade jag vetat det. Då hade jag sagt jaha, det, det är lugnt. Du kan säga hej, det är inga problem. Men hon sa ingenting om (ohörbart) eller något sådant där eller någonting. Hon bara reagerade för sig själv och hon var så självsäker och hon var så kaxig och

hon, du vet.
Fhl2 Mm.
Mt Jag kan inte förklara.
Fhl2 Näej. Jag förstår, alltså det här är ganska lätt och förstå hur du har, den här, att du har burit på massa skit som har hänt och det här liksom, hon, det känns som att, du beskriver att det känns som att hon provocerar dig hela vägen fram. Men det är, hela grejen är att sedan står du där på övervåningen i huset och då är Eva-Maree ute.
Mt Mm.
Fhl Du står ju där uppe, du har tid liksom och lugna ner dig.
Mt Jag har ing-, jag har ingen tid. Jag vet bara att jag gick, jag lämnade upp grabben och sen. Jag har ingen tid. Jag var redan i den här eh, den här vahetere, som jag kallar det? Som jag sa?
Fhl Transen, eller?
Mt Transen, ah. Jag var redan i den när vi kom fram. För att till slut, jag sa till henne, jag bara säg ingenting åt mig. Sa jag till henne. När vi närmade oss huset. Säg ingenting, säg ingenting och jag sa typ ingenting när jag kom till huset. Jag var i den där transen redan.
Fhl Mm.
Mt Tror jag. Jag vet inte. Jag kan, ah, som jag har sagt, jag kan inte säga. Jag kan inte säga exakt. Kan jag inte.
Fhl Mm. Ja. Ja, det känns ju som att ja, du kommer ju inte ihåg ett, int-, ja, alltså du kommer ju inte ihåg-
Mt Jag kanske alltså, ja, som sagt, nu när jag, nu när jag går och de flyttar mig, kanske de ger mig medicin. Kanske de kan ge mig medicin tillbaka, lite av medicinen tillbaka. Jag kom-, vem vet, för då kanske jag berättar ännu mer.
Fhl Mm. Är det medicinen som kommer göra att du kanske kommer ihåg mer alltså eller?
Mt Ja, just nu, jag tänker bara på en massa negativa grejer.
Fhl Ja, det är det som uppfyller nuet?
Mt Ja, och då, jag gör massa konstiga grejer. Det är därför de här också har blivit rädda.
Fhl Mm.
Mt De här, jag märker att de är rädda.
Fhl Mm.
Mt Och de kommer varje timme och kollar på mig och så där och de är rädda, jag har skrivit upp deras namn och sådana där grejer.
Fhl Mm.
Mt De-
Fhl Varför det?
Mt Va?
Fhl Varför skriver du upp deras namn?
Mt För att jag tror de, jag tror de vill döda mig.
Fhl Jaha, okej. Men de uppfattar det annorlunda då eller att? Är lite obehagligt att du skriver upp deras namn?
Mt Jag tror de vill, jag tror de vill döda mig. Jag tror ni också vill döda mig.
Fhl Jaha. Nej, det behöver du inte vara orolig för-
Mt Nehä.
Fhl -jag lovar.
Mt Det är liksom sådana grejer. Och det är, det är obehagligt liksom. Och gå runt så där. Och tänka på sådana grejer.
Fhl Du blir liksom paranoid liksom, alltså att du-
Mt Jag vet inte om jag är paranoid men min hjärna, den säger att de där de vill döda dig, skriv upp deras namn.

Fhl Okej.
Mt Jag skriver, jag har skrivit upp namnlista.
Fhl Ja?
Mt Jag har en hel lista.
Fhl Mm.
Mt Med namn.
Fhl Mm.
Mt Och läkarna och allt, jag har på alla, alla som jag tror vill döda mig liksom. Eller mina fiender kan man säga.
Fhl Ja, okej, ja.
Mt Så jag, äej, jag mår inge bra.
Fhl Men känner du så inför alla alltså eller?
Mt Jag är misstänksam mot alla.
Fhl Okej.
Mt Jag kan lita på min advokat. Jag kan lita på min läkare.
Fhl Mm.
Mt Jag kan lita på Irene. Och jag kan lita på de närmaste som, som var nära mig men jag kan inte lita på resten av människor alltså.
Fhl Nej.
Mt Jag är ganska så där.
Fhl Mm.
Mt Men *nu* kan jag absolut inte lita på någon. Förutom min advokat som jag har kontakt med. Resten som jobbar som sådana här som kommer, sjuksköterskor, ah, de där, jag tror att de jobbar åt eh, någon som vill döda mig eller något sådant dära.
Fhl Mm.
Mt Jag vet inte.
Fhl Mm.
Mt Så då-
Fhl Ja?
Mt -jag ser grejer, jag hör grejer-
Fhl Mm.
Mt -jag pratar med mig själv. Den ena säger gör så här, den andra säger gör så där, en annan säger gör så där. Min hjärna pratar med (ohörbart).
Fhl Mm. Hör du röster i huvudet alltså, är det det eller?
Mt Jag hör röster, jag ser grejer också.
Fhl Mm.
Mt Och som jag sa, i natt var det någon som var inne i cellen igen.
Fhl Mm.
Mt Fast de kommer säga nej för vi har ju inte varit inne i cellen.
Fhl Nej.
Mt Men jag är ju hundra procent.
Fhl Mm.
Mt Och det här är nu fjärde gången det händer mig.
Fhl Mm.
Mt Så jag tror ju på att någon vill döda mig.
Fhl Mm.
Mt Och sen jag såg, det var någon dag häromdagen jag såg konstiga grejer i cellen. Och jag tänkte då det är hennes spöke som spökar nu som har kommit till mig och för att döda mig liksom. Sådana grejer börjar dyka upp. Jag vet inte vad jag ska göra med dem. Förut medicinen hjälpte och tog bort allting direkt.
Fhl Mm.
Mt Nu jag får leva i den världen.

Fhl Mm, vi får se hur det går nu då när du ska träffa nya psykiater eller läkare framöver.
Mt Mm.
Fhl Vad de säger.
Mt Mm. Kanske de blir bättre.
Fhl Mm. Vi får se.
Mt Mm. Mm.
Fhl Mm. Nej, jag vet inte.
Fhl Nej.
Mt Jo, vahetere Jenny From, har ni fått tag på henne?
Fhl Jenny From?
Mt Socialen, socialtjänsten.
Fhl Nej.
Fhl2 Nej, den här veckan borde gå bättre för nu är semestrarna slut också.
Fhl Mm, precis.
Mt För att jag måste få tag på henne för att de kommer stänga av elen, de kommer stänga av allting, det kommer bli ousch, det kommer bli ruttet där inne. Om de stänger av elen.
Fhl2 Men han, då pratade ju ändå med han, vad heter han, vaktmästa-, eller kvarters?
Mt Men det tar tre, det tar tre månader, uppsägningstid.
Fhl2 Jo, men han. Jag tror att han kommer bevaka det där, sagt åt dem att de ska tömma brevlådor och fixa och (ohörbart)-
Mt Ja, men det gör han.
Fhl Har du fått pappret förresten från Mimer?
Mt Jo, det fick jag om uppsägningen. Det gör han det där men när det gäller el, om de stänger av min el, då, då och glömmer alla kylvaror kommer vahetere att ah, förstöras och det kommer börja luk-, liksom lukta. (Ohörbart).
Fhl2 Du har ju en försvarare också som kan hjälpa till med saker och ting.
Mt Ja? Nej, men jag måste få tag på den hära Jenny. Ja, jag kan bara göra det när ni är här. Det är ju det. Så alternativ jag skickar ett e-mail iväg till henne, om ni kan göra det. Så hon kan ko-, eller jag vet inte, om ni frågar åklagaren?
Fhl Mm.
Mt För att det blir, e-mail är lättast och nå dem på. Jag har hennes e-mail.
Fhl Mm. Vi får se vad vi kan.
Adv Har några följdfrågor på det vi varit inne på nu. Om vi tar dem först?
Fhl Ja visst, gör det.
Adv Du var inne på att barnen har blivit misshandlade. Jag kommer att ställa några frågor där du och jag vet allt men det bör finnas med i den här utredningen ändå. Du säger att barnen har blivit misshandlade. Av vem har de blivit misshandlade av?
Mt Av Eva-Maree.
Adv Är det något som har skett under lång tid, ofta?
Mt Det är någonting som har skett under lång tid.
Adv Har det varit fråga om allvarlig misshandel?
Mt Ja, det är allvarliga misshandel.
Adv Inför de här umgängestillfällena som var planerat, nu som den här händelsen var en del av, har barnen uttryckt rädsla? För att träffa Eva-Maree?
Mt Ja, det. Det har de.
Adv Du var också inne på att du känner en rädsla för att barnen kan ha blivit sexuellt utnyttjade och det, har det något samband med hennes yrkesutövning?
Mt Ja, och dels det och dels en gång så fick jag höra att någon av hennes pojkvän låg i samma säng som Julia och ah, plus det som hon håller på med. Och jag tror hon brukade ta hem torsken alltså, jag vet inte. Därför har jag trott sådana där grejer.
Adv Det är inget du vet utan det är misstankar?

Mt Det är misstankar jag har haft.
Adv Sen sa du nyss på förhörsledarens fråga att du, du uppfattade det på nåogt sätt som att hon ville att du skulle göra något, fattade jag det rätt?
Mt Mm.
Adv Det var inte som hon brukade vara. Det är liksom, den här gången var som att någon, och när jag säger någon, det var som att den Eva-Maree jag kommer ihåg och kände, hon gjorde inte sådana där grejer och hon tog inte kontakt på det sättet men den här gången, det var som att någon hade sagt till henne och jag är hundra procent säker om polisen gräver hårdare så kommer de komma fram också till att någon förmådde henne och sa till henne att hon skulle agera på det här sättet. Och, och så blev det som det blev.
Adv Kan det vara så, nu spekulerar jag, kan hon ha försökt provocera dig så att du skulle göra något dumt? Så att hon skulle få ett argument till hovrättsförhandlingen?
Mt Självklart. Det känns, det känns som det.
Adv Du säger inte bara kan vara så utan du säger till och med självklart?
Mt Ja. Jag kan inte tro, jag kan inte tro någonting annat om allting. Du vet, allting har stämt och vi har liksom inte, när hon har sett mig, när hon har sett barnen, hon har inte ens kommit fram så där. Hon har inte gjort någonting till att komma och ta grabben och vägra släppa taget liksom. Och det var, den här dagen var ju för henne planerad. Hon hade planerat det här och jag hoppas att som sagt polisen kan komma fram till och leta reda på fakta som pekar på att den här gången, hon var påverkad, att provocera.
Adv En detalj som kan ha med det att göra, det är ju hur det gick till när du klev in på buss, jag vet att du har varit inne på det ganska detaljerat men den här bussen, som du sa? Stoppade du den så att säga, den var på väg därifrån när du kom tillbaka från att ha stämplat biljetten, hade bussen redan börjat åka då?
Mt Nej, alltså bussen. Hon stod där och vi, vi bestämde oss för att stanna. Några meter ifrån henne. Jag, jag bestämde det, att det är bäst. Och att låta henne gå in först så att hon kan gå in och sätta sig, sen kan vi gå in och sätta oss.
Adv Mm.
Mt Då slipper vi ha kontakt med henne så.
Adv Gjorde hon det, gick hon in och satte sig?
Mt Nej. Så bussen kom-
Adv Så hon väntade utanför den bussen-
Mt Ja-
Adv -som ni skulle åka med?
Mt -som vi skulle åka med och vi höll på och miss-, ah, den höll på att åka iväg. Och då bankade jag på bussen, bang, bang, bang. Och då stannade den. Då bestämde hon helt plötsligt för att ta den bussen.
Adv Så att hon hade haft möjlighet att kliva på den bussen tidigare-
Mt Ja.
Adv -valt att låta bli fram till dess-
Mt Ja.
Adv -att du fysiskt stoppade bussen-
Mt Ja.
Adv -då klev även hon ombord.
Mt Plus, plus innan det också såg jag en buss nummer 12:a som åkte innan så hon hade chans och ta två bussar. Och inte gjorde det. Det är därför jag säger att någon, det känns som att någon har eh, pushat henne för det här.
Adv Och det är det som är orsaken, det är helt uppenbart för dig att hon väntade på dig?
Mt Ah, det, det är hund-, det är hundra procent, det är jag hundra procent säker att hon väntade, hon väntade på mig och Ludde. För att hon nämner att hon, hon har sett

mig.
Adv Okej.
Mt Hon nämner att hon har sett mig och Ludde och att det stämmer inte. För att vi tog ju inte bussen och hon säger att det var 10.30 va. Och jag stämplade ju den här grejen ungefär 10.50.
Adv Ja, (ohörbart) har ju begärt att den här tiden ska kontrolleras, det är väl förmodligen gjort, det där?
Fhl2 Det går inte. Alltså vi har hållit på nu i fyra veckor. Vi har inte fått något hundraprocentigt på det. Och de har bytt system. Tyvärr. Så att i nuläget så är det ja, senast i fredags så pratade jag med dem på som, ah, deras, vad det nu är.
Adv Får se, för jo, det är nog på det som man verkligen kunde få ett om vilket klockslag-
Mt (Ohörbart)-
Fhl2 Ja, det hade varit perfekt (ohörbart)-
Mt -förresten, jag har ändå kvitto på när jag var där.
Adv Men står inte tidpunkten på? (ohörbart) stämplad (ohörbart)-
Mt Ja, det är det det brukar, det är det det brukar vara att det ska stå.
Fhl2 Nej, det står ju bara ett datum.
Mt Ah, just det. För det står datum vet jag.
Fhl2 Annars är det, det är otrevligt det här för i normalfallet så skulle det ha märkts eller registrerats efter två veckor och nu har det varit sommar och så här, ah, okej, tre veckor, fyra veckor. Så att senast i fredags förra veckan hade jag kontakt med dem och de kan bara säga att ja, det borde varit registrerat men det kan vara registrerat också likaväl fast det har inte gått in i våra system eller vårt nya system har inte tagit det, what ever liksom.
Mt Ja, de har ju.
Fhl2 Det är ett skit alltså.
Mt Ja, men jag, jag, jag vet-
Fhl2 Mm, precis.
Mt -jag vet till hundra procent.
Fhl2 Vi har ju, vi ska ju fortsätta, man vet ju aldrig men de sa alltså att har det inte kommit in nu så är det osannolikt att det kommer synas någonstans, men, men.
Mt Jag vet, jag vet i alla fall så (ohörbart).
Fhl2 Ja, ja, vi betvivlar inte det.
Mt Jag vet i alla fall att hon, det fanns en buss som åkte och det fanns en till som åkte. Och att-
Fhl Ja, precis.
Mt Jag stämplade in den här Uppsala, och sen gick jag till bussen. Så.
Fhl Men du var ju, du vart ju, alltså du, för visst vart du skjutsad av någon som du inte vill blanda in säger du?
Mt Aja.
Fhl Och den personen, såg han eller hon det här? Alltså (ohörbart) med bussen-
Mt Personen-
Fhl -såg, ah, den här personen?
Mt -personen släppte av mig och Ludde först.
Fhl Ah?
Mt Personen körde mig till min brorsas ex-fru.
Fhl Ah?
Mt För att lämna av Julia.
Fhl Mm, precis.
Mt Och sen körde personen mig till, ah, mig och Ludde till tågstationen.
Fhl Ja?
Mt För att aktivera det här kortet. Annars kunde personen ha kört oss direkt till

Cederängen.

Fhl Precis. För jag menar-

Mt Men personen, eftersom vi skulle åka till Uppsala-

Fhl Mm?

Mt -då var det viktigt för mig att stämpla det här, annars hade det blivit dyrt och betala på bussen liksom. Så då ville jag göra det här med kortet.

Fhl Men den personen, såg han eller hon att Eva-Maree fanns där också?

Mt Nej, det går ju inte. För att här ligger tågstationen.

Fhl Ja?

Mt Och här stannar bilarna.

Fhl Ah? Okej?

Mt Den personen stoppade, och de stoppade, släppade, släppte av oss där.

Fhl Okej.

Mt Och sen gick vi in.

Fhl Men ändå så ah, det hade ju varit rätt så bra och kunnat hört den personen fast den vill ju inte du ha inblandad, att du har ändå varit där.

Mt Ah, men det kan man se från vahetere, bankomatens kamera. Jag går ändå förbi bankoma-, jag går så där. Man kan se.

Fhl2 Nej, men den tar bara kort när man tar ut tror jag.

Fhl Ja, den gör ju det. Den aktiveras då.

Mt Man kan, man kan se, man kan se från stationens kameror att vi har varit där inne.

Fhl Ja, men det skulle vara så mycket enklare om vi bara kunde prata med den personen så hade det varit.

Mt Mm.

Fhl Okej. Ah.

Fhl2 Jag tror inte vi har mer, ju?

Fhl Nej.

Fhl2 Inte jag i alla fall. Nu. Du?

Adv Jag har inga fler frågor om förhöret men däremot vill jag naturligtvis höra om hur läget ligger i utredningen, hur långt ni har hunnit och vad som är kvar och sådana saker?

Fhl2 Ja. Vi har, vi ska hålla ett par förhör till med olika personer och sen är det ju naturligtvis SKL är ju totalt överbelamrade.

Fhl (Ohörbart.)

Fhl2 Ja?

Fhl Då är förhöret avslutat 10.00.

Adv Jo, förhöret är avslutat och då kan vi ställa allmänna frågor. SKL, vad jobbar, vad håller de på med? Vad är det som ska utredas där?

Fhl2 Det kan ju vara DNA-analyser, sen är det våra, vahetere våra tekniker håller på. Och gör ett protokoll naturligtvis över platsen och, ja-

(Ljudupptagningen stängs av.)

Förhör

Dialogförhör 3

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Kabagambe, Joel Kirungi	19820115-1332

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Nej	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**
Martin Beskow	Ja	

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-09-12	10:06	10:50
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Häktet, Sollentuna	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
Linder, David	PF		

Berättelse

K19360-13DS400189.DSS

Fhl Magnus Idén (förhörsledare)
Fhl2 David Linder (förhörsvittne)
Mt Joel Kabagambe (misstänkt, hörd person)
Adv Martin Beskow (advokat)

Fhl2 Dagens datum, vet jag inte om du?
Fhl Ja, det missade jag. Förlåt. 2013-09-12. Då har vi nog fått med allt.
Fhl2 Ja?
Fhl Jaha, Joel?
Mt Mm.
Fhl Har du hunnit fundera någonting nu då? Sedan förra förhöret?
Mt Ja, det var ett tag sedan vi träffades men ja, det är sådär.
Fhl Mm.
Mt Mycket har jag väl försökt och liksom förvränga, tränga, tränga bort ur den här händelsen. Och men vissa grejer, ja, kanske jag kommer ihåg bättre. Det har varit mycket tid och kunnat tänka. Men vissa grejer, ja, kanske jag kommer ihåg bättre. Det har varit mycket tid och själv kunnat tänka och så där och, om vad som har hänt.
Fhl Har du fått tillbaks någon minnesbild?
Mt Alltså jag vet om det, en grej. När jag blev häktad eller när jag blev vad heter det, när det gäller den här kvinnan. Hon som, den ni hade förhöret på eller som Martin hade, de där, den där bilden som han skulle visa mig. Videosekvensen är ju hon, den här kvinnan. Jag visste inte att jag hade skadat henne för att polisen tog mig. Förstår ni vad jag menar?

Fhl Ja.
Mt Men innan, jag visste inte att jag hade skadat henne. Och jo, jag kommer ihåg att hon puttade mig, men hon puttade mig flera gånger och då puttade jag henne tillbaka men jag visste inte att jag hade skadat henne förräns de tog mig och sen de sa du är, du är vahetere anhållen för, mord och mordförsök. Och då frågade jag vem var den andra personen sa jag. Och så frågade jag dem. Och då sa de den här kvinnan. Så det är en grej. Men för jag visste inte. Då. Att hon hade också blivit skadad.
Fhl Varför tror du hon puttar dig där?
Mt Varför tror jag hon puttar mig?
Fhl Mm.
Mt Jag vet inte. Hon kan ha, jag vet inte. Hon kanske ville liksom, ah jag vet inte så där så skulle jag ju för att jag ska sluta eller något sådant där, jag vet inte.
Fhl Mm.
Mt För den där är det enda som jag kan, jag kan tänka på om hon skulle. För att annars så, varför skulle hon putta mig annars liksom.
Fhl Hon ville att du skulle sluta med vad?
Mt Ja, de grejerna, det är det som jag har fått veta som hände efteråt liksom, som min hjärna har trängt bort.
Fhl Mm. Och det var?
Mt Det-
Fhl Vill du berätta med egna ord?
Mt Ja, men det som hände och, och ja, Eva-Maree avled då.
Fhl Mm. Varför, hur kommer det sig, varför puttade du tillbaks? På henne?
Mt Jag vet, det var bara mer som en reflexgrej liksom. Men jag kommer inte ihåg att jag tilldelade något hugg mot henne eller något sådant där.
Fhl Mm?
Mt Men jag vet att jag puttade tillbaka henne.
Fhl Kommer du ihåg hur du puttade henne?
Mt Hon puttade mig så jag puttade liksom tillbaka liksom.
Fhl Mm. Använde du båda händerna eller använde?
Mt Ja, jag tror jag använde båda händerna.
Fhl Okej.
Mt Hon puttade så.
Fhl Mm.
Mt Och då kanske jag råkade skada henne fast jag, jag hade ingen avsikt och skada henne. Jag visste ju inte heller att hon hade blivit skadad.
Fhl Nej.
Mt Tills polisen sa till mig liksom och hade två stycken som var skadade.
Fhl Mm. Som jag förstår det, du puttade henne med båda händerna alltså ifrån så?
Mt Mm.
Fhl Okej, mm.
Mt Jag kanske hade kniven i handen eller något sådant där, jag vet inte.
Fhl Mm. Mm. Men är det fortfarande alltså, är det fortfarande alltså svart som du säger? Alltså helt minnesförlust alltså?
Mt Det är vanliga bilder alltså men, men, men min hjärna liksom tränger bort det.
Fhl Mm.
Mt Och så där. Men jag kommer ihåg lite smågrejer, sådana där smågrejer. Till exempel jag vet att öh jag skrek och sådana där grejer. Men jag vet inte vad jag skrek och jag vet att jag skrek, jo, jag sa någonting.
Fhl Mm?
Mt Men jag sa inga, jag vet inte om, jag har inte sett heller folk. Jag vet inte. Ni säger att ni har flera vittnen men jag har inte sett folk.

Fhl Okej.
Mt När jag såg folk-
Fhl Mm?
Mt -där var när jag ko-, när jag kom ut och började ring-, när jag ringde.
Fhl Mm?
Mt Då såg jag folk.
Fhl Mm.
Mt Som stod och kollade och de hade gula byxor på sig.
Fhl Okej.
Mt Och sådana där grejer. Då såg jag folk. Men innan, jag såg inte några människor. Så då måste jag ha varit fortfarande så där som jag var mot med den här kvinnan att jag inte liksom uppfattade det. Jag vet inte om det fanns några människor alls.
Fhl Nej?
Mt Det vet jag inte. Men jag vet att när jag kom ut, då såg jag att det var några som kollade på mig som hade byggkläder och sådant där.
Fhl Mm. Har du någon, eh, har du någon aning om vad som du, när du har tänkt efter hur många gånger du kunde ha, alltså hur många gånger du kan ha stuckit? Eva-Maree? Med kniven?
Mt Nej, jag har inte men du frågade mig förra-
Fhl Mm?
Mt -förra gången om det här. Och ni sa det var ganska mycket och så där och-
Fhl Mm.
Mt -och jag kommer inte, jag kommer inte ihåg exakt men när ni sa så där så tänkte jag att det var, ah, det var mycket och.
Fhl Mm.
Fhl2 Det kan ju bli jobbigt det här förhöret, alla förhör är väl jobbiga men vi kommer ju presentera och berätta en del om man kallar det information och det vi har i våra papper efter undersökningar av kroppen och vad vittnena har berättat och sånt så att det kan bli tufft kanske att höra. Sen kommer det så småningom eller när vi går igenom också med Martin, så det kan bli en riktigt tuff dag för dig.
Mt Mm. Mm.
Fhl Men det var ju som sagt, det var ju jätte-, jättemånga knivhugg som hon, som du utdelade.
Mt Ja.
Fhl2 Ett 30-tal skador och grova skador, koncentrerade till överkroppen. Både i ryggen och i ansiktet, bröstet och det är våldsamma hugg som har utdelats.
Fhl Hon är ju knivhuggen i ansiktet också.
Mt Ansikte.
Fhl Väldigt, väldigt svårt. Varav ett hugg har gått in alltså, ett knivhugg har gått på översidan i ansiktet och ut genom halsen.

(Tystnad, ca 30 sekunder.)

Fhl Hur känner du nu, när du får höra det här?
Mt Tungt.
Fhl2 Ja. Som sagt, det kommer att bli en extra, riktigt tung dag det här. Du kommer att få mycket information, både av oss och av (ohörbart). I det här. Mm. Men det är ju flera vittnen dessutom som har sett. Dig. Hugga och hugga och hugga och hugga. Det är vittnen som har stått ute, som du sa, de som stod vid ute vid häcken. Det är ju vittnen i ett annat hus snett mitt emot eller huset bredvid, har stått först och tittat i fönstret och sedan sprungit ner och bevittnat det här. Och det är informationen vi har av vittnena samt den här kvinnan då som råkade bli skadad, som du säger.
Mt Mm.

Fhl2 Det är att du kommer utfarande från huset medans, medans kvinnan då, Annika, nej, fel.
Fhl Lise-Lott.
Fhl2 Lise-Lott menar jag. Tillsammans med Eva-Maree sitter på trappen och väntar. Medans du har gått upp. På övervåningen. Med Ludvig och den andra i personalen. Och sen kommer du utfarande ur huset med en stor kniv. Och Eva-Maree, hon försöker komma undan en bit ut utanför men du hinner ikapp henne och börjar hugga henne. Då försöker personalen att putta bort dig men får själv ett hugg, och skada i halsen. Så hon flyr upp, in i huset. Och du fortsätter då jaga på Eva-Maree och hugga henne. Ett stort antal gånger som sagt.
(Tystnad.)
Fhl2 Gör det här att, när vi berättar det här som vittnena har berättat för oss, gör det här att det kommer och, återkommer några egna bilder om-
Mt Det känns-
Fhl2 -hur det har gått till det här, för din egen del? Hur du har uppfattat det?
Mt Det känns tungt det här, hemskt och höra. Och jag försöker verkligen komma ihåg. Men när ni säger de här grejerna så får jag har så här ungefär det som jag sagt fast själva grejen liksom, vad hände. Och liksom hjärnan har puttat bort, jag fattar inte. Oh my god. (Suckar.) Ja, det känns tungt.
Fhl Mm. Det står ju vittnen ute på gatan också som arbetar.
Mt Mm. Men då kanske det var de där som jag såg efteråt.
Fhl Mm. De står vid häcken och de försöker ta sig in men kan eller kommer inte in genom grinden. Det är ju, jag vet inte vad det är som tar stopp men det är väl någonting att-
Mt Den där jädra grinden, den är liksom, den är så här. Man måste, man måste göra rätt för att kunna öppna den, annars det går inte och öppna den.
Fhl De står och drar och sliter men de kommer inte in. Så att.
Mt (Suckar.)
Fhl Och de ser ju hur du sitter över Eva-Maree och hugger och hugger och hugger.
Mt (Suckar.)
Fhl Mm.
Adv När du beskriver att han satt, var det efter den händelsen med Lise-Lott?
Fhl Mm. För enligt vittnena eller enligt Lise-Lott då så hugger ju du Eva-Maree först. Och sen när hon bryter och du puttar bort, alltså när hon får hugget av dig-
Mt Ja?
Fhl Och de springer upp i, i trappen, i trapphuset-
Mt (Ohörbart.)
Fhl -så ser hon ut genom fönstret när hon är, ah, när hon är uppe. Längst upp i trappen hur du går tillbaks till Eva-Maree och fortsätter hugga henne-
Mt Mm.
Fhl -när hon ligger ner.
Mt Mm.
Fhl Får du tillbaks någon minnesbild av det som hände?
Mt Ja, lite.
Fhl Vad är det som kommer tillbaks till dig då? Kan du förklara?
Mt Ja, det där med, det där med att jag kom ner. Hon sprang eller något sådant där, jag vet inte. Jag försöker att tänka. (Ohörbart.)
Fhl2 Kommer du ihåg det fast du inte vill säga det rakt ut?
Mt Nej, men jag säger sanningen alltså när jag säger att min hjärna har fått tänkt bort. Och nu när ni berättar såsom det var så kan jag tänka mig varför hjärnan har fått tagit bort, det är hemskt.
Fhl Mm.

Fhl2 Kommer du ihåg vad du berättade eller vad du sa till, du ringde till polisen? Kommer du ihåg vad du sa till hon som svarade?
Mt Jag sa typ. Jag ringde och sedan de svarade, jag sa till dem typ kan ni komma till Trådargatan tror jag, elva. Och de sa vad har hänt och. Jag sa något, sa väl någon typ, ah, typ att jag har skadat min, min ex eller min, mamma till barnen eller något sådant där. Om ni kan komma snabbt liksom. Kom snabbt tror jag att jag sa. Jag sa till dem att de skulle komma. Polisen skulle komma och ambulans.
Fhl Så du visste då att du hade skadat henne?
Mt Alltså när jag kollade, när jag kollade dit borta så såg jag liksom att de andra, andra människorna sprang dit. Då visste jag om det, ja, någonting måste ha, någonting måste ha hänt liksom. Och sen kom ambulans och polisen. Ja. Och jag kollade, och jag visste liksom att någonting hade hänt där. Jag ringde ju. Och sagt. Snabbt. För jag hade panik när jag skrek till dem att ah, de skulle komma så snabbt som möjligt.
Fhl Mm.
Mt Men jag visste inte att det var så här mycket liksom. Och skador.
Fhl2 Nej. Vi har pratat med ambulanspersonalen som kom först också och de säger att det fanns inget livstecken över huvud taget. På Eva-Maree.
Mt Mm.
Fhl Och det finns ju, obduktionsrapporten finns ju här också.
Mt Ja.
Fhl Och det är ju, där står det ju också viss, eh, eller det är ju ett flertal hugg som är direkt dödande.
(Tystnad.)
Fhl Bilder, är det någonting du vill ta del av eller?
Mt Jag vet inte. Jag menar, det du har berättat så som du sa som det gick alltså, ja.
Fhl2 Vi brukar ju inte, vi kan ju inte rekommendera det. Du har naturligtvis rätt till det men det är ingenting som vi rekommenderar, det är, för någon egentligen levande människa och titta på för det. Men det, du har ju naturligtvis rätt till det.
Mt (Ohörbart.)
Adv Skona dig själv du.
Mt Mm.
Adv Du har det jobbigt nog ändå. Ja.
Mt Ja.
Fhl2 Jag tänkte om vi backar bandet lite grann då. Jag vet, du har ju haft naturligtvis väldigt mycket tid och tänka och fundera. Du har suttit inlåst länge nu redan.
Mt Ja.
Fhl2 Hur tänker du, har du tänkt några nya tankar varför det här kunde ske? Varför det här hände?
Mt Det, alltså det sa jag ju till också i början, när vi träffades. Och jag försökte berätta det för er. Men att det blev så här fruktansvärt, det visste jag inte att det, det var men det har med det här, under de här åren som har gått med det här, med det här med vårdnadstvisten. Och det har varit det här att barnen blev brända och barnen blev misshandlade. Och som ni vet så är en vårdnadstvist, den gör så att man alltså man mår inget bra. Av det. Och när barnet, när barnen ständigt säger ah vi har blivit misshandlade av mamma och bla bla bla och vi är rädda liksom, vi vill inte gå och träffa mamma och det har varit ganska jobbigt. För mig liksom. Under flera års period. Men ändå har jag gjort allt rätt och jag är liksom, jag har aldrig hotat henne. Jag har aldrig varit våldsam mot henne, jag har aldrig liksom gjort någonting mot henne. Jag har ändå skickat barnen dit eller jag har liksom, jag har försökt fixa det. Men det har varit jättejobbigt för mig. Jag gick ju på starka mediciner och sen den där dagen det hände, dagen det hände alltså jag försökte undvika tjafs flera gånger. Med henne, jag försökte undvika tjafs flera, flera, flera gånger men det gick inte

liksom. Så blev det som det blev.

Fhl2 Med tanke men jag tänkte på du berättade ju verkligen om det här att alla åren med vårdnadstvisten där barnen säger att de inte vill lita på, de blir slagna, de blir brända. Även om du inte har hotat säger du eller varit våldsam, men har du tänkt det i tanken någon gång då? Hur har tankarna gått? Kring situationen, ah, vad du kan göra?

Mt Tankarna alltså jag har gått till min läkare har jag gått till och snackat med när det har varit, varit jobbigt-

Fhl2 Ah?

Mt -men då har jag liksom typ snackat om myndigheter och sådana grejer.

Fhl2 Ah?

Mt Och sagt att ah, de lyssnar inte på mig. Det är så, så, sådär och då har jag fått råd och sen har jag ätit min medicin, min medicin.

Fhl2 Jo, men jag menar tankar är ju en sak, sen vad man gör är ju-

Mt Tankar, du ju menar (ohörbart)-

Fhl2 Ja, men funderat, sådana tankar, ha ihjäl (ohörbart), att (ohörbart) ska ta ihjäl Eva-Mareee?

Mt Ja?

Fhl2 Alltså i tanken. Man kan ju tänka hemska tankar men inte göra det, det är ju (ohörbart).

Mt Nej, men alltså hon var ju mamman till barnen och-

Fhl2 Ja?

Mt -även om det hade varit sådana här problem, jag tog barnen dit och jag hade inte planerat någonting att göra någon sådan där grej.

Fhl2 Jag tänkte, är det för att skydda barnen tänkte jag?

Mt Va?

Fhl2 Ja alltså för att kunna skydda barnen så, för att kunna skydda barnen från Eva-Maree?

Mt Ja men-

Fhl2 (Ohörbart) de tankarna (ohörbart).

Mt -varför ska, varför skulle jag kunna göra en sådan grej där öppet liksom bland människor?

Fhl2 Ja.

Mt Det är liksom, det går inte.

Fhl2 Nej.

Mt Det är liksom, och så där, du förstår, så där illa liksom. Det, det låter inte liksom vettigt liksom på något sätt.

Fhl2 Är det, nej. Vi försöker ju ta reda på varför.

Mt Ja.

Fhl2 Det blev som det blev.

Mt Det är liksom det som händer barnen och det som det har varit ganska, det var ju ganska jobbigt och det hon gjorde och den dagen och för att hon var annorlunda den dagen, hon har aldrig varit så där som hon var den dagen. Jämt när vi träffades eller något sådant där i bussen eller på andra ställen liksom, hon sa ingenting och hon gjorde ingen handling eller något sådant där att försöka ta barnen eller snacka med barnen men hade hon bara sagt liksom så här ah, när vi träffas, jag kommer komma fram och säga hej och liksom och det är lugnt och så där och. För hon hade aldrig gjort det på länge. Eh, hon hade aldrig gjort det. Så jag skulle säga ah, det är okej. Det är inga problem. Men den dagen, det var som att hon var ute efter att jag skulle bråka med henne eller något sådant där, jag vet inte. Hon var liksom, tjafsade om (ohörbart) hon berättade vad som skulle hända med mig och ah, sådana grejer och jag vet inte. Men det som hände var ingen sådan här planerad sak. Och-

Fhl2 Mm, nej. Nej, vi försöker förstå det.

Mt Mm.
Fhl2 För grejen är att även om det inte var planerat den här dagen så eh, ah, som sagt den informationen, de vittesmålen som vi har beskriver ju att när du har varit på övervåningen med Ludvig och den här, hon heter Annika, den här andra som jobbar.
Mt Mm.
Fhl2 Mm. Ni har gått in i köket och druckit lite vatten och sen har, sen har hon Annika gått in med Ludvig till det här rummet med sandlådan.
Mt Mm.
Fhl2 Och du är ombedd, hon har pratat med dig. Så att hon ber dig att vänta i det här andra rummet då för att det finns ett väntrum eller vardagsrum på sidan om. Och du har sagt att ah, jag ska gå in där och vänta. Och sen går det ganska lång tid, alltså vi snackar minst en minut.
Mt Mm.
Fhl2 Som du är där uppe. Och medans hon är i det andra rummet. Det är ganska lång tid tills hon hörs hur det skriks där nedanför så att det jag vill ha sagt är att du har haft ganska, ganska gott om tid. Det är inte så att du bara har rusat ner utan du har ändå haft tid där uppe och tänka och fundera och, på vad du ska göra och inte göra. Det är lite grann, du förstår vad jag menar?
Mt Mm, jag förstår, jag förstår inte vad (ohörbart).
Fhl2 Planerat eller ej liksom men-
Mt Jag förstår (ohörbart).
Fhl2 Och du har ju inte visat personalen där uppe att du har varit tokig eller liksom, då hade ju de, då hade ju de avbrutit besöket och, utan. För du har ju beskrivit att du var så fruktansvärt arg redan när ni kom och där uppe men det är inte det, det är ju inte det riktigt vi har fått höra. Att ni var arga när ni kom, ja – men där uppe gick du och prata med och du lyssnade och du var närvarande.
Mt Mm, jag kommer inte ihåg om jag pratade mycket. Jag kommer ihåg jag gav Ludvig dit.
Fhl2 Mm.
Fhl Men det är där, det där uppe som det tar stopp, alltså det, som du försvinner? Eller?
Mt Ja, det känns som nästan det var ju den, stoppar mig redan där uppe när vi kom dit liksom, eller på vägen och när vi kom dit.
Fhl Kommer du ihåg att du, att du gick in köket och drack vatten med Ludvig, och?
Mt Det gjorde jag den dagen, den dagen innan gjorde jag det. Två dagar innan. Då gjorde jag det.
Fhl Men just då när det hände?
Mt Den dagen han drack inte vatten och så. Jag gick upp, jag gav, jag gav dit honom bara.
Fhl Mm. Ni var inte ute i köket heller?
Mt Sen måste jag ha varit, jag brukar ju alltid när jag har lämnat dem så har jag alltid gått och druckit vatten eller så har jag frågat har ni vatten. För man har alltid varit törstig.
Fhl Mm?
Mt Så när jag var där med Julia också då gick jag och drack vatten där och så där.
Fhl Mm.
Fhl2 Jaha, för att när ni kommer upp och så här Joel alltså du, du ber Ludvig ta av sig skorna, du tar av dig dina egna skor. Alltså du, du beter dig inte som att, som du beskriver riktigt. Tycker vi då, det är det vi funderar på. För alltså men-
Mt Nej, men alltså-
Fhl2 -alltså vi var ju inte där.
Mt -ja men jag försöker berätta.
Fhl2 Ja?

Mt Jag tror att några uppfattar de där, de gångerna med någon, en annan gång. Speciellt det där att Ludvig gick och drack vatten, det. Det gjorde vi två dagar innan. När vi var där. När vi kom, då gick vi och drack vatten första gången direkt. Men det gjorde inte vi den här gången. Det gjorde vi inte. Och sen när jag kom dit, jag sa inte mycket. Heller. Alltså jag sa ingenting och jag sa inte mycket, jag gick bara in. Tog Ludvig där inne, jag sa ingenting till henne, den här Annika eller den andra. Jag sa ingenting.

Fhl2 Nej?

Mt Jag bara lämnade över Ludvig.

Fhl2 Mm? Ja, det var ju inte så-

Mt Du säger att jag-

Fhl2 Nej, det var inte så att ni pratade men hon menar att, att alltså det gick och, det gick att föra en dialog med dig alltså att be dig. Ja men kan kan du vänta här, ja och.

Mt Nej men vi snackade, vi snackade inte och jag gick ju och lämnade över Ludvig, jag bara "här".

Fhl2 Okej.

Mt Sedan de gick in.

Fhl2 Okej.

Mt That´s it.

Fhl Ja, ja?

Mt Det, det, jag lovar.

Fhl2 Ja, ja? Vi lyssnar på dig och vi lyssnar på andra också. Det är.

Mt Men så var det, jag. Jag tror nog att ni tänker på det som hände två dagar sedan. För att det, då gick det till så där. Då gick jag in där och väntade.

Fhl2 Okej.

Fhl Men som du förklarar det när du kommer upp, ja vid-

Mt Jag kommer in.

Fhl Med Ludvig.

Mt Ja? Vi går. Han får ta av sig skorna.

Fhl Mm?

Mt Vi går upp. Med den här andra kvinnan.

Fhl Mm?

Mt Och sen jag lämnar över Ludvig direkt så här, jag bara. Ah här, ni kan gå. Och de går in.

Fhl Mm. Men du säger ju i tidigare förhör att du var som i trans, att du var som i? Eller hur? Att du var ju inte riktigt, och du var ju inte som vanligt, du var-

Mt Ja.

Fhl -nej. Alltså genom att ni hade bråkat och-

Mt Ja.

Fhl -i och med att du kommer inte ihåg att, ja?

Mt Mm?

Fhl Du var i den sinnesstämningen som du säger.

Mt Mm.

Fhl Som gjorde att du inte kom ihåg. Det här.

Mt Mm.

Fhl Men när vi nu har pratat med, med Annika som, som tog emot Ludvig där-

Mt Mm?

Fhl -så tyckte hon att du var helt vanligt, det var inga konstigheter alls.

Mt Men jag menar, det-

Fhl Nej, men lyssna. Alltså hon var helt, du var, hon tyckte att du var helt okej och hade, hade det varit någon, alltså annorlunda där sa hon, hade det varit någonting som inte hade stämt, då hade hon aldrig (ohörbart) där eller då hade hade hon avbrytit mötet

på en gång.
Mt Hon känner inte mig och då kan inte hon veta när jag, om jag är förbannad eller om jag är glad.
Fhl Nej.
Mt Det kan hon inte veta. Och jag kan inte veta om du är förbannad eller om du är glad, för att jag känner inte dig.
Fhl Nej.
Mt Så jag kan inte, jag kan inte döma liksom att ah, nu är ni två förbannade på mig och-
Fhl2 Ja.
Fhl Mm.
Mt -fast ni kanske inte är det.
Fhl Men nu har ju hon haft så mycket att göra med dig så pass att hon tycker-
Mt Nej, det har hon inte haft. Det enda som jag har gjort, det är och lämna barnen där och sen (ohörbart)-
Fhl2 Men de såg, alltså de såg att ni var arga för de visste ju att ni hade bråkat på vägen fram, det fick de (ohörbart) så att att vara arg, det är en sak men, men att inte vara så tokig alltså så att hon skulle uppfatta att du var i trans eller att du, det är liksom (ohörbart).
Mt Om hon inte känner, om, den som känner mig-
Fhl2 Mm.
Mt -bra. (Ohörbart) som har träffat mig länge hade fattat liksom att någonting stämmer inte, redan, redan liksom när jag kom dit då, de hade fattat. Och att någonting inte, inte stämmer. Med det här och de hade sagt det är ingen umgänge, ingen umgänge idag.
Fhl2 Mm.
Mt Och de hade stoppat. Men de här kvinnorna, de känner inte mig.
Fhl Mm.
Mt De kan inte säga ah han var normal fast de känner inte mig men de, de, de frågar någon, någon som känner mig, då skulle ni höra liksom att det, det är så, som det var.
Fhl Mm.
Mt Hon kan inte veta om jag är förbannad eftersom jag sa ingenting eller någonting, jag bara lämnade över grabben.
Fhl Mm.
Mt När jag kom. Och jag tror de var där ute. Jag sa inte liksom. För jag gjorde, jag nickade bara på huvudet så där och sen liksom-
Fhl2 Ja, jo, men alltså de såg att du var arg men alltså arg är ju en sak att vara-
Mt Ja, men då kan de bedöma-
Fhl2 Ja, men alltså-
Mt -hur arg jag är.
Fhl2 -men hur menar du att de ska tänka? Oj, han är så arg så han, han kan ha ihjäl någon.
Mt Nej men det, jag kan inte ens veta det.
Fhl2 Men hur ska de kunna veta det i sådana fall?
Mt Ja, men så-
Fhl2 Vem ska kunna veta det?
Mt Ingen, ingen kan veta.
Fhl2 Nej.
(Tystnad.)
Fhl Men du tyckte personligen att det var okej och fortsätta och ha mötet alltså fast du var i den sinnesstämningen?
Mt Jag ville bara lämna han så de skulle ha (ohörbart).
Fhl Du tyckte att det var okej med ett umgänge då, även fast du var i den sinnesstämningen?

Mt Ja men alltså jag skulle ju vänta där inne i rummet.
Fhl Mm, okej.
Mt Som jag alltid har gjort.
Fhl Mm. Var det rummet innanför vardagsrummet alltså? Alltså det rummet, det är vardagsrummet?
Mt Det finns ett rum där, ah.
Fhl Ah. Och så går man upp för trappan rakt och sen-
Mt Ah.
Fhl -för det är ju som ett vardagsrum med så här soffor och det?
Mt Ja, det rummet var det. För då brukade jag alltid sitta där inne.
Fhl Ah, okej.
Mt När, när jag lämnade Julia.
Fhl Jag tror att det är två soffor så här och ett bord, va?
Mt Ah.
Fhl Mm.
Mt Mm. Där brukade jag sitta.
Fhl Mm. Ja, det är ju ett digert material det här. Det är ju mycket. Det blir ju mycket att gå igenom sen då.
Mt Oäh. Jag vet ens om jag.
Fhl Ja, men alltså du och Martin för ju gå igenom.
Mt Ja.
Adv Jag kommer att gå igenom alltihop. Hur mycket du går igenom, det får du bestämma själv.
Mt Mm.
Fhl Men du kommer ju att få med dig också då så att.
Mt Ah, det. Mm. Jag vet inte om jag vill läsa så mycket nu när ni har berättat liksom.
Fhl Nej.
Mt Men det, man kanske måste ändå göra det. Så.
Fhl Ja, alltså det, det bestämmer du ju
Adv (Till mt:) Det måste du inte göra.
Mt Va?
Fhl -helt själv. Det bestämmer du helt själv.
Adv (Till mt:) Du måste inte det.
Mt Nej. Men jag kan ha ett exemplar men jag inte om jag kommer.
Adv Nej. Du får bedöma själv hur mycket du orkar och vill ta del av det, du behöver inte ta del av något om du inte vill. Jag kommer att gå igenom allt.
Mt Mm. Mm.
Fhl Mm.
Fhl2 När du ringer till polisen så säger du bland annat så här att jag har nyss, mamman till mina barn attackerade min son framför mig. Och det har hänt, det har hänt en knivhuggning. Det är vad du säger till, första du säger när du ringer till SOS.
Mt Mm.
Fhl2 Att Eva-Maree har attackerat din son framför dig.
Mt Jasså? Sa jag någonting mera?
Fhl2 Du ska få titta och se men det (ohörbart) inte så mycket eller det är ett kort samtal att du är obeväpnad och att du inte vill att du ska bli skjuten av polisen. Och sen så ska, du ska få prata med polisen för det här är ju den här larmcentralen men då bryts samtalet.
Mt Mm. Ah.
Fhl Men där är du i alla fall medveten om att det har skett en knivhuggning då.
Mt Mm. Jag trodde jag sa andra grejer när jag ringde.
Fhl Mm.

Mt Ja, ni ser. Vissa grejer jag kommer ihåg, vissa grejer jag är lite så där.
Fhl2 När du ringer till Ylva? Precis, för du ringer till Ylva också precis efteråt det där.
Mt Ja, men det, det har jag berättat.
Fhl2 Det första du sa var att jag högg henne.
Mt Mm.
Fhl2 Sa du till Ylva. Först trodde Ylva att inte, att det var allvar utan det var något konstigt (ohörbart) men-
Mt Mm.
Fhl2 -men du sa att du högg henne. Jag högg deras mamma. Och du sa att hon slog mig inför barnen.
Mt Mm.
Fhl2 Mm.
Mt Ja men till Ylva jag kommer ihåg att jag sa något sådant där. Till henne. Att jag hade skadat henne.
Fhl2 Mm.
Mt Och att, ah, liknande. För jag, som ni märker, jag har lite minnes, vad heter det? Vissa grejer jag kommer ihåg, vissa det är liksom, det är tungt. Och jag försöker inte komma på någon ursäkt eller något sådant där. Det är bara liksom-
Fhl Mm.
Mt -min hjärna har fått trängt bort men jag gör mitt bästa för att klara.
Fhl2 Ja, ja, ja? Vi, vi sitter inte här för att försöka tvinga dig komma ihåg någonting utan-
Mt Jag förstår att ni vill ha svar på vissa grejer.
Fhl2 Ja, ja, hur du upplevde det.
Mt Ah, precis.
Fhl2 Hur du upplever situationen.
Mt Mm. Vad är det mer ni behöver veta så jag kan, om någonting kommer upp så jag bara skriver ner och så där. Så jag meddela det. Sedan liksom. När jag läser det här och så där och sedan någonting kommer upp så att om ni vill veta så kan jag liksom, om det kommer upp någonting så. Jag säga.
Fhl2 Ja vi vill ju, som vi tjatar om lite grann, vi vill ha den här lilla biten som, som-
Mt Som fattas?
Fhl2 -är din version av det. Vad som hände.
Mt Mm.
Fhl2 Vi har andras versioner men vi, vi är lika intresserade av din om inte ännu mer. Men kommer du inte ihåg så kommer du inte ihåg men-
Mt Men jag gör mitt bästa liksom.
Fhl2 Ja, ja, oh ja.
Mt Jag gör mitt bästa.
Fhl2 Ja, men vi vill också visa, vi vill lyssna på dig.
Mt Mm.
Fhl2 Du har ju rätt och-
Mt Nej, men jag förs-, jag förs-
Fhl2 -berätta din.
Mt Jag förstår.
Fhl2 Hur du upplevde det.
Mt Mm.
Fhl Ja, för det känns verkligen som att du inte vill ta orden i din mun. Förstår du hur jag menar?
Mt Jag förstår, ni vill att jag ska liksom komma ihåg och-
Fhl Ja, eller komma ihåg? Men-
Mt -eller berätta.
Fhl -ja. För när du pratar om allt det här som har hänt så säger du ju hela tiden nej men

den här saken som hände och när det hände och när (ohörbart) i stället för att, ja men du, du säger ju liksom inte orden "jag knivhögg Eva-Maree". Alltså det, det är de orden som inte, det känns bara som inte du-

Mt Ah ja. Nej men jag, jag vill ju säga det vill, jag vill ju, jag vill säga att jag har ingenting att dölja eller så där eller så.

Fhl Mm.

Mt Det är bara, det är tungt och det. Det är, det är det.

Fhl2 Mm? Men det som vi säger, det är, vi får ju den känslan att till och med nu när vi har berättat-

Mt Mm.

Fhl2 -vad som har hänt eller det vi, vad som har hänt eller det vittnena säger och det läkaren har börjat gjort undersökningar och beskrivningar av alla skador och antal hugg och-

Mt Mm?

Fhl2 -ändå känns det som att du har svårt och, och ta orden i din mun? Jag har knivhuggit henne ett stort antal gånger.

Mt (Ohörbart).

Fhl2 Du har haft ihjäl 'na, du säger "det som hände"?

Mt Ja, men ja, att, när jag säger det. Ni ska inte tro att jag menar för, på det där sättet.

Fhl2 Okej?

Mt Så är det inte jag menar. Jag menar liksom, jag bara ah och jag förstår vad som har hänt och jag förstår liksom det som hände. Och, för att jag säger det så där. Jag menar inte att det ska vara så som, som ni tror att det är. För jag vet vad som hände. När ni berättade så där. Och jag tar hänsyn till det och allting, det är bara, det är svårt för mig att prata om det men jag vet att, ja, jag vet liksom.

Fhl Mm.

Mt Det känns tungt och ah, bara tänka ens på det och prata om det.

Fhl Mm.

Mt Det är det. Annars jag förstår, jag förstår.

Fhl Mm.

Mt Vad ni har berättat och så, vad som hände. Så.

Fhl2 Ja.

Fhl Mm. Nej, jag kommer inte (ohörbart).

Fhl2 Nej? Jag tänkte på, lite kort bara, vi ska snart avsluta om inte ni har någonting mer men hur, hur upplevde du att vara på den här rättspsykiatriska, eller psykiatriska undersökningen då?

Mt Ja? Hur menar du?

Fhl2 Ja, hur var det? Hur var det där då?

Mt Ja, det var. Jag var ju där och svarade på frågor och allt möjligt och så där och sen det var, sedan, sedan var det inget mer. Men jag var där och det blev lite tjafs någon gång och så där men. Det, sa förlåt och så där och. Så att ingen liksom tog illa upp eller något sådant där.

Fhl Mm, mm?

Mt Men det, jag var där och jag sa vad jag sa och de sa okej, vi tycker så här och så här och så där. Jag bara "okej". Mm.

Fhl Nej, jag har inget mer.

Mt Nej.

Fhl Martin, har du några frågor?

Adv Ja. Men då måste jag komma tillbaka lite grann till det vi har varit hela tiden men jag börjar med den där allmänna då att, ditt tillstånd du var i när den här händelsen inträffade? Hur skulle du vilja beteckna det? Vad var du i för tillstånd?

Mt Ja, alltså det, sinnestillståndet, jag var liksom, jag mådde inget, jag, jag mådde inget

bra helt, helt enkelt.
Adv Just det faktum att du inte minns något tolkar jag som att du, du befann dig i någon form av fullständigt mentalt sammanbrott?
Mt Mm. Ja.
Adv Det jag är nyfiken på, det jag inte riktigt har förstått i vart fall; när du kom in det tillståndet? För du har ju fått beskrivit för dig nu att du var ju hyfsat normal när du gick upp för trappan när du lämnade Ludvig-
Mt Mm?
Adv -när hamnade du i det tillstånd som ledde till det här?
Mt När vi, när vi gick i, vi bråkade och sa massa grejer till varandra och hon sa massa grejer till mig och vi bråkade framför grabben och hon bråkade med grabben och sedan allt som har hänt, hade hänt efter fyra år det blev mycket och sedan när vi kom dit, då var jag eller då blev jag i den här. När vi går, när vi gick upp där, när vi gick upp med grabben. Då var jag i den här situationen.
Adv Inne i huset alltså?
Mt Ja. Eller när vi kom dit, jag var redan så där liksom. Jag skakade på mitt huvud hela tiden liksom. När vi kom fram. Eh. Och.
Adv Det var inte i förväg på något sätt utan det var platsen där?
Mt Det var på plat-, det byggdes upp på vägen liksom. Hela tiden. Det byggdes på. Och det sades mera grejer och bråkade mer och så där och. Och.
Adv Nej, jag nöjer mig med de frågorna.
Fhl Mm. Då, då avslutar vi förhöret, 10.50.

Förhör

Sammanfattning av dialogförhör 1

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person: Kabagambe, Joel Kirungi	Personnummer: 19820115-1332

Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Nej	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord på Tråddragargatan i Västerås

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar
Martin Beskow	Ja	

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-07-19	12:18	13:18

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Västerås Polisstation	RB 23:6	Konceptförhör

Förhörsvittne	Utskrivet av
Linder, David	LG

Berättelse

K18360-13U3710287.DSS

Kabagambe uppgav att han hade mått dåligt några dagar nu eftersom de tog bort hans medicin som han använde tidigare. Efter att han hade fått tillbaka medicinen för någon dag sedan eller två hade han i alla fall börjat må bättre men han anser ändå att han fortfarande mådde ganska dåligt. Han uppgav att på grund av det här med medicinen trodde han att vissa minnesbilder kunde vara vaga och lite otydliga. Han uppgav även att han hade fått psykoser tidigare dagar efter det att de tog bort medicinen för honom.

Förhörsledaren bad Kabagambe berätta om dagen för brottet, onsdagen den 17 juli. Kabagambe berättade att den här dagen var han först ner på Centralen och köpte ett länskort för bussresor med mera. Tanken med det var att han efter att de hade varit på Cederängen skulle han åka till Sala med sin son Ludvig. Av den anledningen hade han köpt kortet och han hade även aktiverat kortet. Han hade aktiverat det genom att kliva på en Uppsalabuss och sätta i kortet där. Efter att han hade varit på stationen med Ludvig skulle han ta bussen till Tråddragargatan.

När han närmade sig busshållplatsen ser han att Eva Maria står där och väntar på en buss. Kabagambe stannade då upp en liten stund. I samband med det hade hans son Ludvig sagt att han ville stanna. Kabagambe tänkte då att de skulle ta nästa buss för att inte det skulle bli något bråk ombord på bussen ifall både han och Eva-Maria skulle åka med samma. Kabagambe och Ludvig hade ändå kommit fram till hållplatsen och ställde sig och vänta.

När bussen kom väntade han på att Eva-Maria skulle kliva på den. Han såg att hon inte gjorde det så när den väl åkte bankade han på bussen så att den skulle stanna. Detta gjorde

han för att då skulle han och Ludvig kunna stiga på bussen. Han gjorde det men han märkte även att Eva-Maria också klev på den. I samband med att de klev på tog Eva-Maria tag i Ludde och drog iväg med honom på bussen. Kabagambe gick då fram till henne och sade åt henne att hon inte fick göra så där. Kabagambe upplevde det som att Eva-Maria var ute efter tjafs. Han förklarar det med att hon verkade ha den stämningen i sig. Eftersom inte Kabagambe ville ha något bråk satte han sig bredvid Ludvig och Eva-Maria. Han pratade med Ludvig på språket Lugande och Kabagambe ringer även till sin före detta Ylva och berättar för henne vad som har hänt på bussen. Ylva hade sagt åt honom att bara ta det lugnt och att han skulle ringa Socialen och berätta vad som hade hänt.

De åker i alla fall med bussen fram till Cederängen där de skulle träffas allihopa, men stoppknappen på bussen var trasig så att bussen körde först förbi hållplatsen. Kabagambe hade sagt till busschauffören att stanna, vilket han också gjorde. Innan de klev av bussen hade Kabagambe sagt till Ludvig att Ludvig skulle hålla honom i sin hand när de klev av. Han hade även sagt att han och Ludvig skulle stanna på busshållplatsen så att Eva-Maria kunde gå före. Kabagambe uppgav att i vanliga fall brukade det vara så att Eva-Maria redan är där på Cederängen innan de kommer. Detta för att undvika bråk. Kabagambe hade också känslan av att Eva-Maria hade timat den här bussresan bara för att det skulle bli tjafs och bråk dem emellan.

När de steg av bussen hade även Eva-Maria tagit tag i Luddes ena arm. Kabagambe hade sagt åt henne att hon skulle släppa Ludvig och att de skulle komma efteråt. Eva-Maria hade då varit mycket tjafsig mot honom och sagt saker som att han var en jävla idiot med mera. Kabagambe hade sagt åt Eva-Maria att hon skulle sluta och han tänkte framför allt att det var jobbigt för Ludvig. Han hade även vädjat till Eva-Maria att hon inte skulle bete sig som hon gjorde inför Ludvig.

Därefter började Kabagambe gå fram mot Cederängen med Ludde. Han hade sagt till Eva-Maria att hon inte skulle tjafsa och att varför hon ville tjafsa, det visste han inte och han hade förklarat för henne att hon ju visste om reglerna, att hon inte fick träffa Ludvig på det sättet hon gjorde nu. Eva-Maria hade svarat att han kunde dra åt helvete och när de passerade över gatan fortsätter hon att tjafsa och slår även till Kabagambe samtidigt som hon säger fula ord. Kabagambe puttade då undan Eva-Maria och sade att nu räcker det. Nu har du skrämt upp grabben. Eva-Maria började då anklaga honom för att ha misshandlat Ludvig och tala om för Kabagambe att det var hennes son också. Efter det gick de vidare fram till Cederängen och enligt Kabagambe var det tjafs hela vägen dit.

Kabagambe uppgav också att under vägen fram hade Eva-Maria hotat honom med att han skulle bli klippt i oktober och det skulle han bli av någon gruppering eller något annat gäng. Kabagambe kände sig rädd för hela situationen efter de här hoten. Kabagambe uppgav även att det hade funnits folk i rörelse som hade bevittnat deras bråk och tjafs men att ingen av dessa hade reagerat på vad som hände.

Kabagambe berättade också om tidigare anmälningar som hade lagts ned av olika anledningar och det gällde då anmälningar som han och Ylva hade gjort gällande att Eva-Maria hade misshandlat barnen. Förhörsledaren frågade hur det hade gått med den sista anmälan som Kabagambe och Ylva hade gjort, om han visste någonting om den. Kabagambe uppgav att han inte visste hur det hade gått, han hade inte hört någonting angående den anmälan.

Nu hade de i alla fall till sist kommit fram till huset och väl där såg Kabagambe att de två "tanterna" som jobbade där var ute. De hade hejat på varandra kort bara och därefter hade Kabagambe gått in i huset tillsammans med Ludvig. Han hade även berättat för de som jobbar där att det hade varit tjafsigt mellan honom och Eva-Maria på vägen fram. Han hade

även känt sig orolig för barnens säkerhet och han hade även känt sig mycket arg vid tillfället.

Kabagambe gick upp på övervåningen och lämnade över Ludvig till en av personalen där. Det finns ett rum som kallas sandlåderummet där den här terapin bedrivs. Kabagambe uppgav att han vid det tillfället hade känt sig både arg och förbannad efter alla hot och förolämpningar han hade blivit utsatt för. Han berättade även att Eva-Maria hade hotat honom för två år sedan med liknande hot, att han skulle bli klippt och att de skulle döda honom. Känslorna kom tillbaka till honom med tanke på de tidigare hoten som han hade fått utstå av Eva-Maria. Han upplevde det som att det tjafs som hade hänt idag och de nya hoten hade Eva-Maria gjort med flit för att han skulle tappa besinningen. Han började tänka i banor som att Eva-Maria hade planerat det här och i samband med det hittade han en kniv på övervåningen.

Han kunde inte komma ihåg vid förhörstillfället var den låg. Däremot kom han ihåg att det var något rött och svart på kniven. Han trodde att han stoppade kniven i byxlinningen där bak vid ryggen. Därefter hade han tänkt att han skulle gå ut.

Förhörsledaren frågar Kabagambe varför han tog den här kniven med sig. Kabagambe uppgav att det var situationen som hade gjort att han tog en kniv. Han hade varit mycket arg vid tillfället. Han beskrev det som att det var nästan som en black-out. Han fick tankar som att Eva-Maria kanske hade planerat någonting som skulle drabba honom. Han fick även tankar om att det kunde finnas någon gömd utanför som skulle klippa honom.

Därefter gick han nerför trappan och ut ur huset. Han ser att en av personalen sitter på trappen och även att Eva-Maria är där.

Direkt när han kommer ut ur huset hade Eva-Maria börjat tjafsa med honom igen. Detta hade gjort att han hade tappat besinningen. Han hade inte haft någon avsikt att skada eller döda henne vid tillfället. Han beskrev det som att han bara råkade ha kniven där. Kabagambe hade svårt för att redogöra händelseförloppet kring själva knivskärningen. Han uppgav att han förmodligen tog fram kniven när Eva-Maria hade börjat tjafsa. Han mindes inte riktigt om Eva-Maria stod i trappen eller om hon stod på grusgången nedanför. Han kommer ej heller ihåg vad exakt Eva-Maria sade till honom.

Kabagambe kunde inte riktigt förklara vad som hände utan att han vet bara att det blev någon form av tjafs. Han hade vaga minnen av händelsen. Det blev som det blev sade han under förhörets gång. Han mindes i alla fall att han ville ringa 112 efter händelsen för att ta dit ambulans. Han hade minnesbilder av att det fanns en annan kvinna på plats också, som hade sagt åt honom att han inte skulle bråka och att hon hade hoppat på Kabagambe. Kabagambe hade då puttat undan henne. Han hade hört sedan att hon blev skadad men detta var ej heller avsiktligt menat.

Kabagambe menade att han hade svårt att minnas det hela på grund av den uteblivna medicinen. Förhörsledaren påtalade att Kabagambe inte hade några svårigheter att minnas allt som hände precis fram till själva knivskärningen. Kabagambe hade inte någon annan förklaring till detta mer än medicineringen.

Förhörsledaren frågade Kabagambe hur många gånger han hade huggit Eva-Maria. På det svarade han att han inte visste, att det hade blivit en black-outsituation. Han uppgav att möjligtvis något hugg hade han möjligtvis utdelat för att få stopp på tjafset.

Därefter återgick Kabagambe till att berätta om att Eva-Maria hade timat in hela händelsen från bussresan och med allt tjafs fram till att de kom fram.

Därefter fick försvarare Martin Beskow ställa några frågor och första frågan gällde om det hade varit något fysiskt bråk på själva bussresan fram. På det svarade Kabagambe att det inte hade varit något fysiskt på bussen utan det kom senare när de gick ifrån bussen.

Beskow frågade även lite kring de hoten som Kabagambe sagt sig ha fått från Eva-Maria och att han även skulle ha fått höra från andra att han var under hot. Kabagambe svarade att han hade fått höra att han var under hot och det hade han fått höra ifrån inom kriminella kretsar.

Beskow frågade även Kabagambe lite kring målsägande två, alltså kvinnan som försökte gå emellan och avstyra det första bråket. Han frågade om Kabagambe visste att han hade använt kniv mot henne. Kabagambe svarade att han hade puttat bort henne så att det var allt han visste. Han hade inte vetat om hon hade fått någon kniv på sig eller inte. Han uppgav även att i sådana fall var det inte avsiktligt. Vidare uppgav Kabagambe att syftet med att putta bort den här personalen var bara för att hon hoppade på honom. Det var inget annat syfte med det än att bara putta bort henne.

Förhöret avslutades klockan 13.18.

David Linder,
Insp

Förhör

Sammanfattning av dialogförhör 2

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person
Kabagambe, Joel Kirungi

Personnummer
19820115-1332

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Ja	Kriminalvården	

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord och mordförsök från Tråddragargatan i Västerås.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar
Caroline Fagerberg	Ja	

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
David Linder	2013-07-31	10:00	10:52

Förhörsplats	Typ av förhör	Förhörssätt
Häktet i Uppsala	RB 23:6	

Förhörsvittne	Utskrivet av
Idén, Magnus	IH

Berättelse

K18360-13DS400187.DSS

Förhörsledaren vill att Joel ska fokusera på händelsen vid Cederängen och Joel svarade då att han berättade allt från början förra gången och han säger att det verkade som att Eva-Marree ville ha tjafs när de träffades och det var därför han berättade om resan fram till Cederängen. Joel säger att det var en kvinna som arbetade på Cederängen som puttade Joel flera gånger vid händelsen. Vid ett tillfälle så puttade hon in Joel i Eva-Marree. Joel säger att han under tjafset frågade Eva-Marree om hon kommer att skada barnen igen. Eva-Marree svarade då att hon inte skulle skada barnen igen. Sedan säger Joel att han kastade kniven på marken och sedan tänkte han ringa till polisen.

Joel tror att hans hjärna försöker förtränga allt som har hänt på Cederängen. Joel ombeds av förhörsledaren att berätta vad han kände när han stod i köket vid Cederängen. Joel säger att han från början uppfattade det som att Eva-Marree försökte få honom arg från det att de klev av bussen fram till Cederängen. Joel säger att han tycker att det var bra att barnen fick träffa sin mamma som de har fått gjort på Cederängen. Han ville att deras gemensamma barn skulle ha en bra relation till sin mamma.

Deras dotter Julia tyckte att det var okej att träffa mamma Eva som Joel uttrycker de. Det var sagt så att Julia skulle få träffa Eva-Marree fem gånger på Cederängen och den tredje gången så hände något säger Joel och Julia blev ledsen. Julia sa till Joel att hon inte tyckte om att leka i sandlådan som finns på Cederängen tillsammans med mamma Eva. Joel sa då till Julia om hon inte vill träffa mamma Eva så tyckte han att hon skulle berätta de för personalen. Joel

ville inte prata med personalen själv på grund av att han trodde att personalen skulle tro att han försökte hindra Julia att träffa Eva-Marree. Julia träffade mamma Eva alla fem gångerna som var avtalat och när de fem gångerna var över så sa Julia till Joel och hennes bror Ludvig att "äntligen är det klart nu är det din tur Ludvig". När det var dags för sonen Ludvig att träffa mamma Eva så vill han inte göra det. Joel pratade med personalen att Ludvig inte ville gå till Cederängen. Joel och personalen kom då överens om att de skulle gå på mötet men om någonting hände skulle mötet avbrytas omedelbart.

Den aktuella dagen så gick Joel till Cederängen tillsammans med Ludvig för att visa god vilja gentemot Eva-Marree. Att han tidigare skulle ha sagt att han skulle göra allt som stod i hans makt för att Eva-Marree inte skulle få träffa barnen det stämmer inte säger Joel, det är helt tvärt om. Han vill att Eva-Marree ska träffa sina barn.

Joel kan inte lämna någon förklaring till hur det kom sig att Eva blev dödad av honom. Joel tror att han kan ha huggit Eva-Marree några gånger. Förhörsledaren säger till Joel att det rör sig om ganska många knivhugg och Joel säger då att han blir mycket chockad över att han kan ha huggit henne ett flertal gånger. Samtidigt så säger Joel att han har spärrar.

Han var arg under hela vägen när han gick tillsammans med Ludvig och Eva-Marree från bussen fram till Cederängen. Han hade mång känslor i kroppen som bubblade upp på vägen dit. Det var saker som att Eva-Marree tydligen slagit sina barn och att hon tidigare har bränt dem och hur hon allmänt har betett sig mot deras barn. När Joel kommer fram till Cederängen och han går upp i köket så säger han att hans sinnesstämning inte var särskilt bra. Joel hittade en kniv i köket som han stoppade i byxlinningen vid ryggen. Varför han gjorde det vet han inte. Det var mycket tankar som fanns i hans huvud då.

Förhörsledaren frågar Joel om han skulle kunna döda Eva för att skydda barnen och Joel svarade då att det finns många sätt man kan skydda sina barn på. Joel hävdar under hela förhöret att han inte kommer ihåg händelsen när han attackerar Eva-Marree. Han hävdar bestämt att hans hjärna förträngt detta. Det sista som han kommer ihåg som han hörde Eva-Marree säga var "Jag ska inte slå barnen igen". Han kommer ihåg att han stod i trädgården och att det kommer några personer fram till platsen när Eva-Marree låg på marken bakom honom. Joel tänkte att han skulle ringa till 112 för att Eva-Marree skulle få hjälp och när han stoppar ner handen i sin fick och tar upp sin mobiltelefon så ser han att han är blod om händerna. Joel förstå då att det är någonting dåligt som hade hänt.

Joel säger att han nu mår väldigt dåligt. Att Eva-Marree är död är väldigt jobbigt för honom även om Eva-Marree slog barnen så är hon fortfarande deras mamma säger Joel.

Joel är orolig för vad som kan hända med honom och hans familj. Joel vill att hans familj ska ansöka om skyddad identitet.

Förhör

Sammanfattning av videofilmat förhör

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Kabagambe, Joel Kirungi	19820115-1332

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Ja	Känd av fhl	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Mord och mordförsök

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**
Martin Beskow	Ja	

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-08-12	09:07	10:00
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Uppsala Polisstation	RB 23:6	Videobandsförhör	
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
Linder, David	u582		

Berättelse

Kabagambe uppgav att han mådde dåligt eftersom han inte fick den medicin han behövde. Han hade börjat se och höra saker. Personalen på häktet hade sagt åt honom att han kanske skulle förflyttas eftersom en del av dem var rädda för honom. Detta eftersom han uppträtt hotfullt. Han ville vara behjälplig vid förhör men kunde inte garantera att det han sa stämde eftersom han kände sig dålig i huvudet. Han trodde också att alla möjliga ville döda honom. Kanske skulle han säga något annat vid senare tillfälle när han fått sin medicin.

Han tryckte på hur bra medicineringen fungerat i flera år. Att han kunnat ta hand om barnen perfekt, plugga på högskolan, umgås med folk, ta ansvar m.m.

Kabagambe fick visa på en karta/flygfoto över brottsplatsen hur han, Ewa-Marree och Ludvig hade kommit med bussen och var de klivit av. Han redogjorde åter igen hur Ewa-Marree hade bråkat med honom och provocerat. Även hur hon hade dragit och slitit i Ludwig samt hotat Kabagambe till livet samt slagit honom. Han hade inte haft svårt att försvara sig utan enkelt kunnat knuffa bort henne. Däremot hade han blivit mycket arg eftersom Ludvig fått lida.

Något Kabagambe återkom till flera gånger under förhöret var att Ewa-Marree inte vid tidigare gånger uppträtt som hon gjort vid aktuellt tillfälle. Han var övertygad att någon förmått henne till uppträdandet bara för att provocera honom. Det kändes planlagt redan från första början när hon såg till att de hamnade på samma buss.

Hon hade varit aggressiv vid något tillfälle tidigare när hon försökt slå Kabagambes f.d Ylva. Hon hade däremot alltid skött sig vid sådana här tillfällen när barnen varit med.

Han hade fortfarande inte några minnesbilder från själva attacken på Ewa-Marree. Han beskrev det som om han varit i trance ända från det att de kom fram till huset till att han stått med sin telefon i handen och ringt polisen samt till Ylva. Han använde också ordet affekt för att beskriva sin sinnesstämning. Han kom ihåg att det varit någon kvinna som hoppat på honom flera gånger och att det måste ha varit personalen.

Förhörsledaren bad Joel utveckla det hela. Om nu medicineringen fungerat så bra, hur kunde det här hända?
Kabagambe beskrev det som att det varit så mycket i flera år. Han hade fått lägga mycket i ryggsäcken. Han hade fått kämpa mot olika myndigheter i samband med vårdnadstvisten, Ewa-Marree hade misshandlat hans barn, han hade känt sig diskrimenerad, hotad m.m. Det var som om hon velat att han skulle "tippa över" den här dagen genom sitt uppträdande. Anledningen var möjligtvis inför eventuell hovrättsförhandling gällande vårdnaden om barnen.

Kabagambe redogjorde för hur han klarat sig ekonomiskt. Han uppgav att han förutom studielån hade haft pengar från Komvux samt andra bidrag.

Avslutningsvis ställde försvarare Beskow några frågor och Kabagambe berättade att Ewa-Marree misshandlat barnen en längre tid. Han hade även misstankar om sexuellt utnyttjande av barnen men kunde inte redogöra närmare för sina misstankar. Återigen ansåg han att Ewa-Marree provocerat honom medvetet.

Förhör

Sammanfattning av dialogförhör 3

Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Diarienr
1900-K18360-13

Hörd person	Personnummer
Kabagambe, Joel Kirungi	19820115-1332

Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Ja	Känd av fhl	

Tolk	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
Kompletterande förhör samt delgivning.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	**Försvarare/ombud närvarande**	**Godtar den försvarare som rätten förordnar**
Martin Beskow	Ja	

Förhörsledare	Förhörsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Magnus Idén	2013-09-12	10:06	10:50
Förhörsplats	**Typ av förhör**	**Förhörssätt**	
Häktet i Sollentuna	RB 23:6		
Förhörsvittne	**Utskrivet av**		
Linder, David	u582		

Berättelse

På det stora hela framgick inte något nytt under förhöret.

Förhörsledaren delgav Kabagambe detaljer i ärendet. Att ett flertal vittnen sett det han gjort. Vad målsägande Lilja uppgett. Vad vittnet Elmes uppgett.

Kabagambe avböjde att ta del av obduktionsbilderna (protokollbilaga).

Kabagambe delgavs också att han tillfogat Ewa-Marree ett 30-tal knivhugg. Att ett hugg gått in i ansiktet och ut genom halsen. Att han använt våldsam kraft i huggen som varit koncentrerade till hennes överkropp, både i ryggen och framsidan.

Kabagambe reagerade med att sucka och säga att han tyckte det var tungt att få höra.

I övrigt berättade han som tidigare om bakgrunden till det hela. Vårdnadstvisten, att Ewa-Marree misshandlat barnen, det bråk som blev aktuell dag m.m.

Han vidhöll att han fortfarande hade blackout gällande attacken mot Ewa-Marree. Han kom ihåg att han gått upp på övervåningen och lämnat över Ludvig till Elmes. Han kom ihåg att han ringt och larmat samt till Ylva direkt efter det som hänt.

Han kom också ihåg att "den andra kvinnan" (Lilja, fhl anteckning) attackerat honom och puttat honom flera gånger. Han upprepade att han inte vetat att han skadat henne med kniven utan bara velat knuffa undan henne.

Han uppgav att han tyckte att personalen borde märkt att något var fel när de kom och

avbrutit besöket innan det här hände.

Advokat Beskow gavs möjlighet att ställa frågor.
Beskow undrade hur Kabagambes tillstånd var vid besöket på Cederängen. Kabagambe uppgav att han inte hade mått bra.

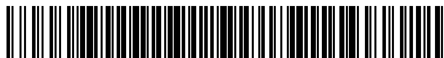
Beskow sade att han tolkade det som om Kabagambe hade varit nära ett mentalt sammanbrott vid besöket. När hade Kabagambe känt det? Kabagambe svarade att det kom när han gick in i huset och upp för trappan som känslan kom. Det hade byggts upp under resan fram och med allt som hänt tidigare i bakgrunden.

Beskow undrade om denna känsla inte kommit tidigare, i förväg. Kabagambe svarade nej. Det var där den kom.

Beslagsprotokoll

Teknisk undersökning utomhus

2013-1900-BG2257

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer

1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Beredningsgruppen

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Misstänkt person Kabagambe, Joel Kirungi, 19820115-1332	
Plats för verkställan Trädgården , TRÅDDRAGARGATAN 11 , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 13:00
Beslutat av Watter, Annelie, Polisinspektör	Verkställt av Watter, Annelie, Polisinspektör Eriksson, Kjell, Inspektör
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0310 - Mord
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Kan ej anges

Föremålspunkter

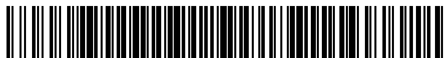
Föremål	Platsbeskrivning	Status / Anspråkstagare
2013-1900-BG2257-1 Solglasögon (1 st)	Låg på grusgången framför ett kalt äppelträd på husets entrésida	Status: Fastställd Anspråkstagare: 1 st.
2013-1900-BG2257-2 Sko (1 st) Anteckningar: Låg damsko, höger sko	Låg i kanten mellan grusgång och gräsmatta vid kalt äppelträd på fastighetens entrésida	Status: Fastställd Anspråkstagare: 1 st.
2013-1900-BG2257-3 Plastpåse (1 st) Anteckningar: Ofärgad, ca 10 x 8 cm	Låg på gräsmattan under kalt äppelträd vid husets entrésida	Status: Fastställd Anspråkstagare: 1 st.

Beslagsprotokoll

Teknisk undersökning utomhus

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Beredningsgruppen
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

2013-1900-BG2257

Signerat av

Signerat datum

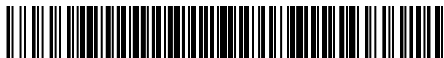
Diarienummer
1900-K18360-13

Föremålspunkter		
2013-1900-BG2257-4 Sko (1 st)	Platsbeskrivning Låg på gräsmattan vid nysådd del, ca 3 meter från grusgången vid husets entrésida	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Anteckningar: Låg damsko, vänster sko		
2013-1900-BG2257-5 Tyg (3 st)	Platsbeskrivning Låg på gräset ca 1,5 m från vänster sko (p.4) vid husets entrésida	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Typ : dammtrasor Anteckningar: Dammtrasor och skurtrasa		
2013-1900-BG2257-6 Solglasögon (1 st)	Platsbeskrivning Låg på marken direkt nedanför trappan till entrén	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2257-7 Handväska (1 st)	Platsbeskrivning Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2257-8 Plånbok (1 st)	Platsbeskrivning Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet Ingick i föremålspunkt 7	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2257-9 Bankkort (3 st)	Platsbeskrivning Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet Ingick i föremålspunkt 8	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
Anteckningar: ICA-kort, Swedbankkort, Choice bankkort		

Beslagsprotokoll

Teknisk undersökning utomhus

2013-1900-BG2257

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer

1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Beredningsgruppen
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

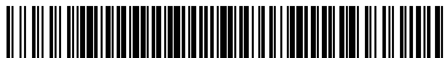
Föremålspunkter

Föremål	Platsbeskrivning	Status
2013-1900-BG2257-10 Pendlarkort (5 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 8	Anspråkstagare: 1 st.
Anteckningar: SJ pendlarkort, SJ Prio, VL-kort, Reisekort, Acesskort		
2013-1900-BG2257-11 Papper (1 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 8	Anspråkstagare: 1 st.
Anteckningar: Div. kort, kvitton mm		
2013-1900-BG2257-12 Kontanter (1 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 8	Anspråkstagare: 1 st.
Land/valuta : Sverige - SEK Betade sedlar : Nej	Summa : 281	
2013-1900-BG2257-13 Smink (1 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 7	Anspråkstagare: 1 st.
Anteckningar: Div. smink		
2013-1900-BG2257-14 Kondomer (2 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 7	Anspråkstagare: 1 st.

Beslagsprotokoll

Teknisk undersökning utomhus

2013-1900-BG2257

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Beredningsgruppen
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

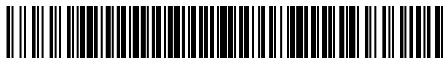
Föremålspunkter

Föremål	Platsbeskrivning	Status
2013-1900-BG2257-15 Papper (1 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 7	Anspråkstagare: 1 st.
Anteckningar:	Div. post, reklamblad, bok, foton, servett, bonuskort, visitkort, tomma kuvert, kvitton mm	
2013-1900-BG2257-16 Kontanter (1 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 7	Anspråkstagare: 1 st.
Land/valuta :	Sverige - SEK	Summa : 10
Anteckningar:	10-kr mynt	
2013-1900-BG2257-17 Medicin (2 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 7	Anspråkstagare: 1 st.
Preparat :	Bisolvon	
Anteckningar:	2 kartor. Sammanlagt 19 tabletter	
2013-1900-BG2257-18 Sladdar (2 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 7	Anspråkstagare: 1 st.
Anteckningar:	Billaddarkabel, mobiltelefonladdare	
2013-1900-BG2257-19 Armbandsur (1 st)	Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in	Utlämnad
	Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 7	Anspråkstagare: 1 st.
Anteckningar:	Guldfärgat armband av metall	

Beslagsprotokoll

Teknisk undersökning utomhus

2013-1900-BG2257

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Beredningsgruppen
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Föremålspunkter

2013-1900-BG2257-20
Nycklar (4 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Delad från Fastställd

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

På ring : Nej
Anteckningar: Bilnyckel, 2 nycklar på nyckelband och 1 liten nyckel

2013-1900-BG2257-20:1
Nycklar (1 st)

Platsbeskrivning
Se grundpunkt 20.

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 20

Anspråkstagare
1 st.

På ring : Nej
Antal nycklar : 1
Anteckningar: Bilnyckel

2013-1900-BG2257-20:2
Nycklar (3 st)

Platsbeskrivning
Se grundpunkt 20.

Status
Fastställd

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 20

Anspråkstagare
1 st.

På ring : Nej
Antal nycklar : 3

2013-1900-BG2257-21
Smycken (2 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

Anteckningar: örhängen, piercingsmycke

2013-1900-BG2257-22
Bankdosa (2 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

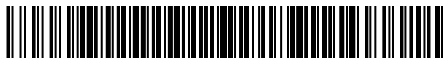
Anteckningar: Swedbankdosa, ICA-bankendosa

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Beredningsgruppen
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Beslagsprotokoll

Teknisk undersökning utomhus

2013-1900-BG2257

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Föremålspunkter

2013-1900-BG2257-23
Pet-flaska (1 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

Anteckningar: 50 cl citronvatten Bonaqua med ca 10 cl kvar i flaskan

2013-1900-BG2257-24
Kontanter (1 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

Land/valuta : Sverige - SEK
Valör : 500
Summa : 8500
Anteckningar: Låg i kuvert med text bl.a. räkningar

2013-1900-BG2257-25
Kontanter (1 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

Land/valuta : Sverige - SEK
Valör : 500
Summa : 4000
Anteckningar: Låg i kuvert med texten Operationer december 2013 bl.a.

2013-1900-BG2257-26
Mobiltelefon (1 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

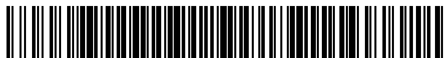
Anspråkstagare
1 st.

Modell : Iphone
Färg : Vit
Anteckningar: Med vita hörlurar

Beslagsprotokoll

Teknisk undersökning utomhus

2013-1900-BG2257

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Beredningsgruppen

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Föremålspunkter

2013-1900-BG2257-27
Mobiltelefon (1 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

Modell : Iphone
Färg : Svart

2013-1900-BG2257-28
Mobiltelefon (1 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

Modell : Iphone
Färg : Svart

2013-1900-BG2257-29
Mobiltelefon (1 st)

Platsbeskrivning
Stod på marken direkt nedanför entrétrappan på vänster sida då man går in

Status
Utlämnad

Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet
Ingick i föremålspunkt 7

Anspråkstagare
1 st.

Modell : Iphone
Färg : Svart

2013-1900-BG2257-30
Kniv (1 st)

Platsbeskrivning
Låg på grusgången ca 4 meter från entrétrappan

Status
Fastställd

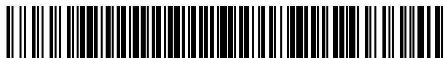
Anspråkstagare
1 st.

Typ : Kniv
Knivmodell : Brukskniv
Skaftmaterial : Plast
Anteckningar: Tandad kökskniv

Beslagsprotokoll

Gods från lägenhet på övre plan

2013-1900-BG2249

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Teknisk Rotel
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Misstänkt person	
Plats för verkställan Lägenhet på övre plan i fastighet , TRÅDDRA-GARGATAN 11 , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 14:30
Beslutat av Enmark, Jan, Inspektör	Verkställt av Rickardsson, Birgitta, Polisinspektör Enmark, Jan, Inspektör
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0303 - Mordförsök 0310 - Mord
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Kan ej anges

Föremålspunkter

2013-1900-BG2249-1 Skor (2 st)	Platsbeskrivning Stod på golv uppe i hall inne i lägenhet på övre plan	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.

Fabrikat : Prada
Modell : Herrskor
Färg : Svart
Anteckningar: Höger och vänster sko

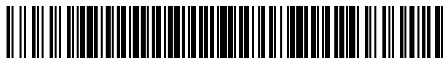

Beslagsprotokoll

Mord

Signerat av

Signerat datum

2013-1900-BG2246

Diarienummer
1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Krimjouren

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Misstänkt person Kabagambe, Joel Kirungi, 19820115-1332	
Plats för verkställan Lilja, Eva Liselott AKUTEN VÄSTERÅS , CENTRALLASARET-TET , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 12:12
Beslutat av Andersson, Per, Kriminalinspektör	Verkställt av Forslund, Jörgen, Inspektör
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0310 - Mord (utan användning av skjutvapen mot kvinna)
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Lilja, Eva Liselott

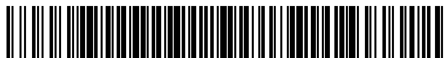
Föremålspunkter		
2013-1900-BG2246-1 Kofta (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Förstörd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-2 Bh (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Förstörd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-3 Byxor (1 st) Modell : Långbyxor	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Förstörd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-4 Linne (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Förstörd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-5 Skor (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Förstörd Anspråkstagare 1 st.

Beslagsprotokoll

Mord

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Krimjouren
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

2013-1900-BG2246

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Föremålspunkter		
2013-1900-BG2246-6 Nycklar (4 st) På ring : Ja Anteckningar: 4 nycklar på band	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-7 Klocka (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-8 Ring (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-9 Ring (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-10 Halsband (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2246-11 Ring (1 st)	Platsbeskrivning Paketerat av personal på sjukhuset	Status Utlämnad Anspråkstagare 1 st.

Beslagsprotokoll

2013-1900-BG2247

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Krimjouren

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Misstänkt person Kabagambe, Joel Kirungi, 19820115-1332	
Plats för verkställan AKUTEN VÄSTERÅS , CENTRALLASARETTET , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 12:25
Beslutat av Eriksson, Peter, Inspektör	Verkställt av Johansson, Mats, Kriminalinspektör
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0310 - Mord (utan användning av skjutvapen mot kvinna)
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Kan ej anges

Föremålspunkter

	Platsbeskrivning	Status
2013-1900-BG2247-1 Kjol (1 st)	Nedlagd i förseglad påse av sjukhuspersonal och överlämnad till polis. Hade dessförinnan suttit på den avlidnes kropp.	Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2247-2 Linne (1 st)	Överlämnades i förseglad papppåse till polis av sjukhuspersonal. Hade dessförinnan suttit på den avlidnes kropp.	Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2247-3 Bh (1 st)	Överlämnades i förseglad pappåse till polis av sjukhuspersonal. Hade dessförinnan suttit på den avlidnes kropp.	Fastställd Anspråkstagare 1 st.

Beslagsprotokoll

2013-1900-BG2247

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Krimjouren
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Signerat av

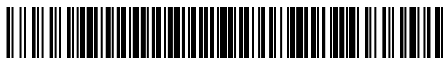
Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Föremålspunkter	Platsbeskrivning	Status
2013-1900-BG2247-4 Trosor (1 st)	Överlämnades i förseglad pappåse till polis av sjukhuspersonal. Hade dessförinnan suttit på den avlidnes kropp.	Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2247-5 Armband (1 st)	Överlämnat i förseglad pappåse till polis av sjukhuspersonal. Hade dessförinnan suttit på den avlidnes kropp.	Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2247-6 hårsnodd (1 st)	Överlämnades i förseglad pappåse till polis av sjukhuspersonal. Heda dessförinnan suttit på den avlidnes kropp.	Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2247-7 pinne (1 st) Skyddad art : Nej	Överlämnades i förseglad pappåse till polis av sjukhuspersonal. Hade dessförinnan suttit på den avlidnes kropp.	Fastställd Anspråkstagare 1 st.

Beslagsprotokoll

2013-1900-BG2250

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Teknisk Rotel

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Misstänkt person	
Plats för verkställan I lägenhet på övre plan i fastighet , TRÅDDRA-GARGATAN 11 , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 15:00
Beslutat av Enmark, Jan, Inspektör	Verkställt av Rickardsson, Birgitta, Polisinspektör Enmark, Jan, Inspektör
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0303 - Mordförsök 0310 - Mord
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Kan ej anges

Föremålspunkter

	Platsbeskrivning	Status
2013-1900-BG2250-1 Laptop (1 st) Fabrikat : Samsung Anteckningar: Blå/svart	Låg på hylla i TV-bänk under TV i rum med leksaker	Utlämnad Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2250-2 Filmkamera (1 st) Fabrikat : Canon	Låg på TV-bänk intill TV i rum med leksaker Modell : Legria HFR205	Utlämnad Anspråkstagare 1 st.

Beslagsprotokoll

Tråddragargatan

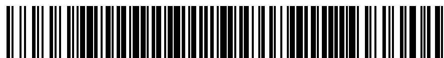
Signerat av

Signerat datum

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Ungdomssektion

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

2013-1900-BG2248

Diarienummer
1900-K18360-13

Misstänkt person Kabagambe, Joel Kirungi, 19820115-1332	
Plats för verkställan Polishuset Arresten , VÄSTGÖTEGATAN 7 , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 12:40
Beslutat av Keventer, Henrik, Kommissarie	Verkställt av Aker, Tom, Polisassistent
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0303 - Mordförsök (utan användning av skjutvapen mot kvinna) 0310 - Mord (utan användning av skjutvapen mot kvinna)
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Kabagambe, Joel Kirungi

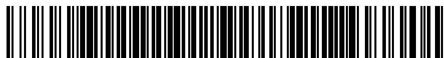
Föremålspunkter

2013-1900-BG2248-1 Kläder (1 st)	Platsbeskrivning Den mt Kabagambe bar byxorna på sig	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Typ : Shorts Material : Denim	Modell : Jeans Färg : Blå	
2013-1900-BG2248-2 Kläder (1 st)	Platsbeskrivning Svart med gul text framtill, bar mt	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Typ : T-shirt Färg : Svart	Modell : Tröja	
2013-1900-BG2248-3 Kläder (1 st)	Platsbeskrivning bar mt på sig	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Modell : Kalsonger		
2013-1900-BG2248-4 Kläder (2 st)	Platsbeskrivning bar mt på sig	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Typ : Tubsockor	Modell : Strumpor	

Beslagsprotokoll

Tråddragargatan

2013-1900-BG2248

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Ungdomssektion
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Föremålspunkter

2013-1900-BG2248-5 Klocka (1 st)	Platsbeskrivning Bar mt på sig	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Typ : Armbandsur	Material : Rostfritt stål	
2013-1900-BG2248-6 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Mt pratade i den när han greps	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Fabrikat : Samsung Färg : Vit	Modell : GTI8190	
2013-1900-BG2248-7 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Hade mt i byxfickan vid avvisiteringen	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Fabrikat : Samsung	Färg : Svart	
2013-1900-BG2248-8 Livrem (1 st)	Platsbeskrivning Bars av mit	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.

Beslagsprotokoll

2013-1900-BG2252

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Teknisk Rotel

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Misstänkt person	
Plats för verkställan I lägenhet på övre plan , TRÅDDRAGARGATAN 11 , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 14:45
Beslutat av Enmark, Jan, Inspektör	Verkställt av Rickardsson, Birgitta, Polisinspektör Enmark, Jan, Inspektör
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0303 - Mordförsök 0310 - Mord
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Lilja, Eva Liselott

Föremålspunkter

2013-1900-BG2252-1
Väska (1 st)

Platsbeskrivning: Stod på golv inne i rum med TV och leksaker
Status: Utlämnad
Anspråkstagare: 1 st.

Fabrikat : Damväska
Färg : Brun
Anteckningar: Innhållande div gods och punkt 2 och 3, mobiltelefon och plånbok, Liselotte Lilja

2013-1900-BG2252-2
Mobiltelefon (1 st)

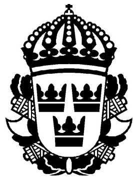
Platsbeskrivning: Stod på golv inne i rum med TV och leksaker
Status: Utlämnad
Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 1
Anspråkstagare: 1 st.

Fabrikat : Sony Ericsson
Modell : K660i
Operatör : Tele 2
Färg : Svart/silver
Anteckningar: IMEI nr 35257102535653-0-19

2013-1900-BG2252-3
Plånbok (1 st)

Platsbeskrivning: Stod på golv inne i rum med TV och leksaker
Status: Utlämnad
Ingick i annan föremålspunkt vid verkställandet: Ingick i föremålspunkt 1
Anspråkstagare: 1 st.

Fabrikat : WERA Stockholm
Färg : Svart
Anteckningar: Vikbar, inneh körkort Liselotte Lilja, visakort, ica, 331 kr i kontanter m.m.

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Protokoll över husrannsakan
/ Beslag

Signerat av
Erik Hallstensson
Signerat datum
2013-07-11

Diarienummer
1900-K18360-13

Aktuell status
Verkställd

Misstänkt person
Kabagambe, Joel Kirungi

Grunduppgifter för tvångsmedlet

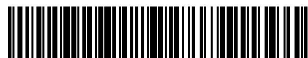
Plats för verkställan	Datum och tid för verkställighet
LÖVSÅNGARGATAN 48 , VÄSTERÅS	2013-07-11 18:26
Husrannsakan sker hos misstänkt Ja	Personen hos vilken husrannsakan gjordes var närvarande Nej
Beslutat av Merkel, Gunnar, Vice Chefsåklagare	Verkställt av Hallstensson, Erik, Polisassistent
Ändamål med åtgärden • Utröna omständigheter som kan ha betydelse för utredning om brott	Brott 0303 - Mordförsök 0310 - Mord

Omfattning/direktiv
Söka föremål som förklarar motiv för dådet.

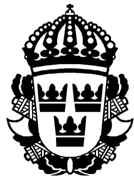
Övriga närvarande vid åtgärden
Tre stycken aspiranter,

Övriga uppgifter om verkställighet

Beslag

2013-1900-BG2255

Åtgärder

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Beredningsgruppen

Protokoll över husrannsakan
/ Beslag

Signerat av
Erik Hallstensson
Signerat datum
2013-07-11

Diarienummer
1900-K18360-13

Underrättelser m.m.

Händelse	Utfört av	Datum
Beslut fattat av Gunnar Merkel.	Erik Hallstensson	2013-07-11 20:59
Signerat	Erik Hallstensson	2013-07-11 21:02
Verkställd av Erik Hallstensson den 2013-07-11 18:26.	Erik Hallstensson	2013-07-11 21:02
Signerad	Erik Hallstensson	2013-07-11 21:02
Resulterade i Beslagsprotokoll: 2013-1900-BG2255.	Erik Hallstensson	2013-07-11 21:05

Beslagsprotokoll

2013-1900-BG2255

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Beredningsgruppen

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

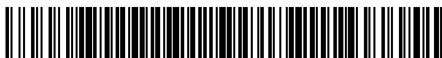
Misstänkt person Kabagambe, Joel Kirungi, 19820115-1332	
Plats för verkställan LÖVSÅNGARGATAN 48 , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-11 18:26
Beslutat av Wiklert, Per, Polisinspektör	Verkställt av Hallstensson, Erik, Polisassistent
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0303 - Mordförsök 0310 - Mord
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Kan ej anges

Föremålspunkter

2013-1900-BG2255-1 Dator (1 st) Fabrikat : Apple	Platsbeskrivning Vardagsrum Modell : IMAC	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2255-2 Dator (1 st) Fabrikat : Sony Modell : Vaio	Platsbeskrivning Vardagsrum Typ : Bärbar dator	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2255-3 Papper (1 st) Modell : Papper med handskrift	Platsbeskrivning Kökslucka	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2255-4 Videokamera (1 st) Modell : JVC-GZ-EX210BE	Platsbeskrivning Ovanpå hylla i vardagsrum Färg : Svart	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
2013-1900-BG2255-5 Mobiltelefon (1 st) Fabrikat : Samsung	Platsbeskrivning Köksbänk Färg : Svart	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.

Beslagsprotokoll

2013-1900-BG2255

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Polismyndighet
Västmanlands län
Verkställande enhet
Beredningsgruppen
Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Föremålspunkter				
2013-1900-BG2255-6 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Rum närmast balkong			Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Fabrikat :	Nokia	Färg :	Röd	
2013-1900-BG2255-7 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Rum närmast balkong			Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Fabrikat :	Samsung	Färg :	Svart	
2013-1900-BG2255-8 Mobiltelefon (1 st)	Platsbeskrivning Databord i vardagsrum			Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Fabrikat :	Samsung	Färg :	Svart	

Beslagsprotokoll

2013-1900-BG2311

Polismyndighet
Västmanlands län

Verkställande enhet
Utredningssektion Västerås

Handläggande enhet
Utredningssektion Västerås

Signerat av

Signerat datum

Diarienummer
1900-K18360-13

Misstänkt person Kabagambe, Joel Kirungi, 19820115-1332	
Plats för verkställan TRÅDDRAGARGATAN 11 , VÄSTERÅS	Datum och klockslag för verkställighet 2013-07-18 12:45
Beslutat av Kastlund, Göran, Chefsåklagare	Verkställt av Rickardsson, Birgitta, Polisinspektör Eriksson, Kjell, Inspektör
Ändamål med åtgärden • Kan antagas ha betydelse för utredningen av brott	Brott 0310 - Mord
Domstol för överklagan Västmanlands tingsrätt	Beslag taget från Cederängens Utrednings- Och Behandlingshem

Föremålspunkter

2013-1900-BG2311-1 Kökskniv (1 st)	Platsbeskrivning Andra lådan i lådhurtsen i köket	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Fabrikat : Kökskungen Färg : Röd/svart Anteckningar: 31 cm	Material : Stainless steel	
2013-1900-BG2311-2 Kökskniv (1 st)	Platsbeskrivning Andra lådan i lådhurts i kök	Status Fastställd Anspråkstagare 1 st.
Fabrikat : Kökskungen Färg : Röd/svart Anteckningar: 23,5 cm	Material : Stainless steel	

Bilaga - Skäligen misstänkt

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet	Diarienr
Utredningssektion Västerås	1900-K18360-13

Skäligen misstänkt person	Personnr
Kabagambe, Joel Kirungi	19820115-1332

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
	2013-07-11 11:06 - 2013-07-11 11:09	

Brottsplatsadress	Områdeskod
TRÅDDRAGARGATAN 11	1901000080200045

Brottsmisstankenr	Diarienr
POR19-BM2013-193271-G6	1900-K18360-13

Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	0310	Mord

Underrättelse om misstanke	Underrättelse förenklad delgivning
- -	- -

Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut
2013-07-11	Peter Eriksson

Misstankeuppgift

Rubricering	Händelse inträffad	Brottskod(Misstanke)
	2013-07-11 11:06 - 2013-07-11 11:09	

Brottsplatsadress	Områdeskod
TRÅDDRAGARGATAN 11	1901000080200045

Brottsmisstankenr	Diarienr
POR19-BM2013-193272-G8	1900-K18360-13

Status	Brottskod	Brottsbeskrivning
FU/Utredning pågår	0303	Mordförsök

Underrättelse om misstanke	Underrättelse förenklad delgivning
- -	- -

Beslutsdatum misstankebeslut	Beslutsfattare misstankebeslut
2013-07-11	Peter Eriksson

Personalia och dagsbotsuppgift

Utskriftsdatum
2013-09-16

Namn
Kabagambe, Joel Kirungi

Personnummer
19820115-1332

Tilltalsnamn
Joel

Kallas för

Öknamn

Kön
Man

Födelseförsamling

Födelselän

Födelseort utland
Kawolo

Medborgarskap
Sverige

Hemvistland

Telefonnr
076-65 03 522: Hemtelefon
070-0105640: Mobiltelefon

Adress
Lövsångargatan 48 LGH 1101
724 72 Västerås

Folkbokföringsort
Västerås

Senast kontrollerad mot folkbokföring
2013-07-11

Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)

Utbildning

Yrke / Titel
Förälder

Arbetsgivare

Telefonnr

Anställning (nuvarande och tidigare)

Arbetsförhet och hälsotillstånd

Kompletterande uppgifter

Uppgiven inkomst
0

Bidrag
Soc.bidrag, underhållsbidrag samt barnbidrag tillen total summa om ca 10500kr/mån

Civilstånd
Ogift

Maka/make/sambos inkomst

Hemmavarande barn under 18 år
2

Försörjningsplikt
3 barn

Skulder
30000

Förmögenhet
0

Kontroll utförd

Taxerad inkomst
0

Taxeringsår
2012

Maka/make/sambos taxerade inkomst

Taxeringskontroll utförd av
Handl Ewa Thored

Datum
2011-01-11

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18

Polismyndighet
Västmanlands län

Enhet
Utredningssektion Västerås

Ärende

Diarienr	Handläggare
1900-K18360-13	Idén, Magnus

Gärning
Mord samt mordförsök

Berörd person

Personnr	Efternamn		Förnamn
19820115-1332	Kabagambe		Joel Kirungi

Underrättelse utsänd	Yttrande senast	Underrättelse slutförd	Delgiven info. om ev. förenklad delgivning
2013-09-12	2013-09-16	2013-09-16	

Underrättelsesätt
Ett ex av fup överlämnat till advokat Martin Beskow.

Notering
Ett ex av fup överlämnat till advokat Martin Beskow samt till misstänkt Joel Kabagambe på häktet i Sollentuna.

Kontakt togs med Beskow 2013-09-16. Ingen erinran.

Resultat av underrättelsen/delgivningen
Ej erinran

Försvarare

Namn
Martin Beskow

Underrättelse utsänd	Yttrande senast	Underrättselse slutförd
2013-09-12	2013-09-16	2013-09-16

Underrättelsesätt
Ett ex av fup överlämnat till advokat Martin Beskow.

Notering
Ett ex av fup överlämnat till advokat Martin Beskow samt till misstänkt Joel Kabagambe på häktet i Sollentuna.

Kontakt togs med Beskow 2013-09-16. Ingen erinran.

Resultat av underrättelsen/delgivningen
Ej erinran